

ဆဋ္ဌသံဂါယနာ ဒုတိယသန္ဒိပါတ

လူတ္တန္တပိဋက

ဒီဃနိကာယ်

သံဂါယနာအစေးအဖြေ

(သထသလကန်၊ သတ်ပဟာဝါ နှင့် သဘာဝကောပေါင်တော် အစေးအဖြေများ ပါဝင်သည်)

နိုင်ငံတော် ပုဂ္ဂလိကဓာနအဖွဲ့

ကျမ်းစာအမှတ်စဉ်-၁၅

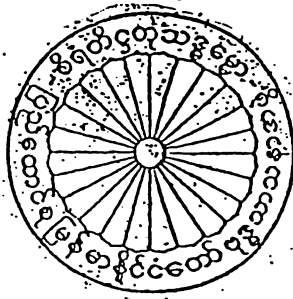
ဆဋ္ဌသံဂါယနာ ဒုတိယသမ္ပိပါတ

သုတ္တန္တပိဋက

ဒိဃနိကာယ်

သံဂါယနာအစေ့အဖြေ

(သုတသံလကန်၊ သတ်ပဟာဝါ နှင့် သဘာဝိထေဟုပေါင်တော် အပေးအားဖြင့် ပါဝင်သည်)

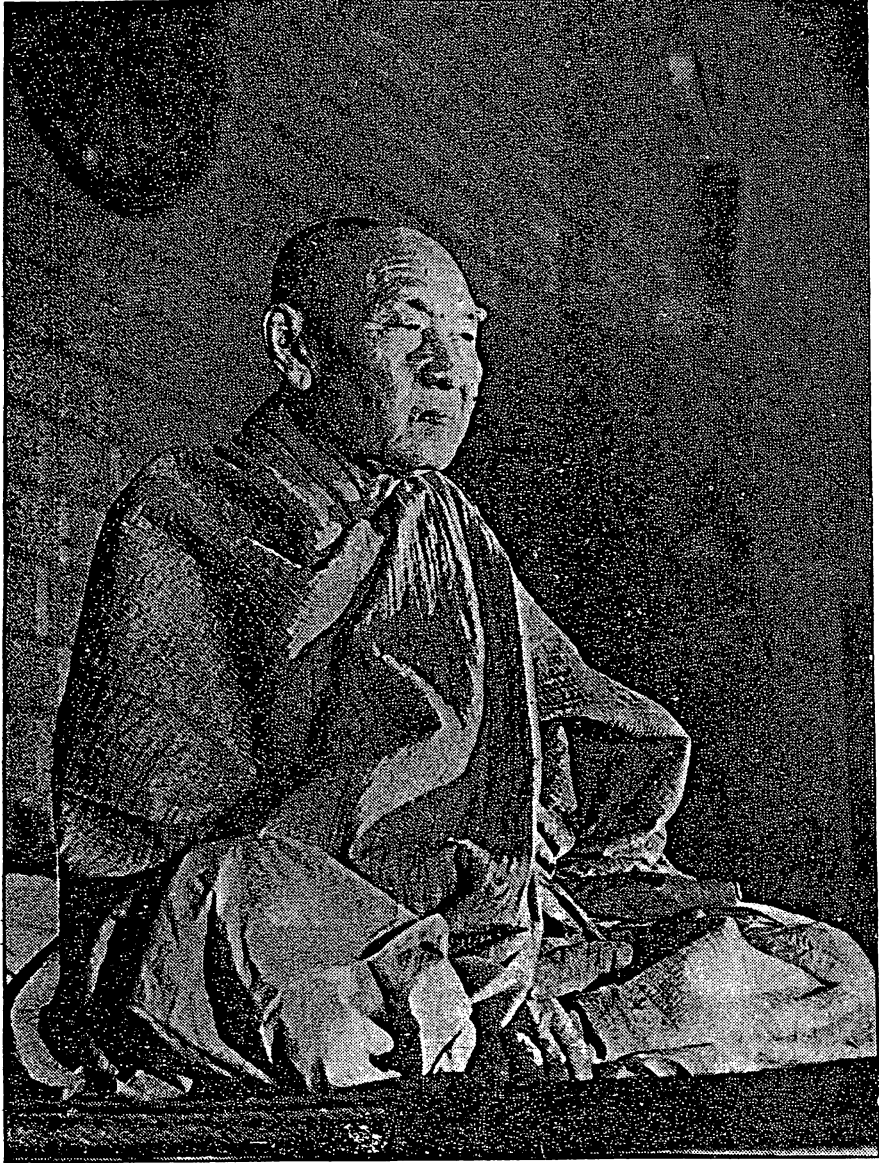

နိုင်ငံတော် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအဖွဲ့

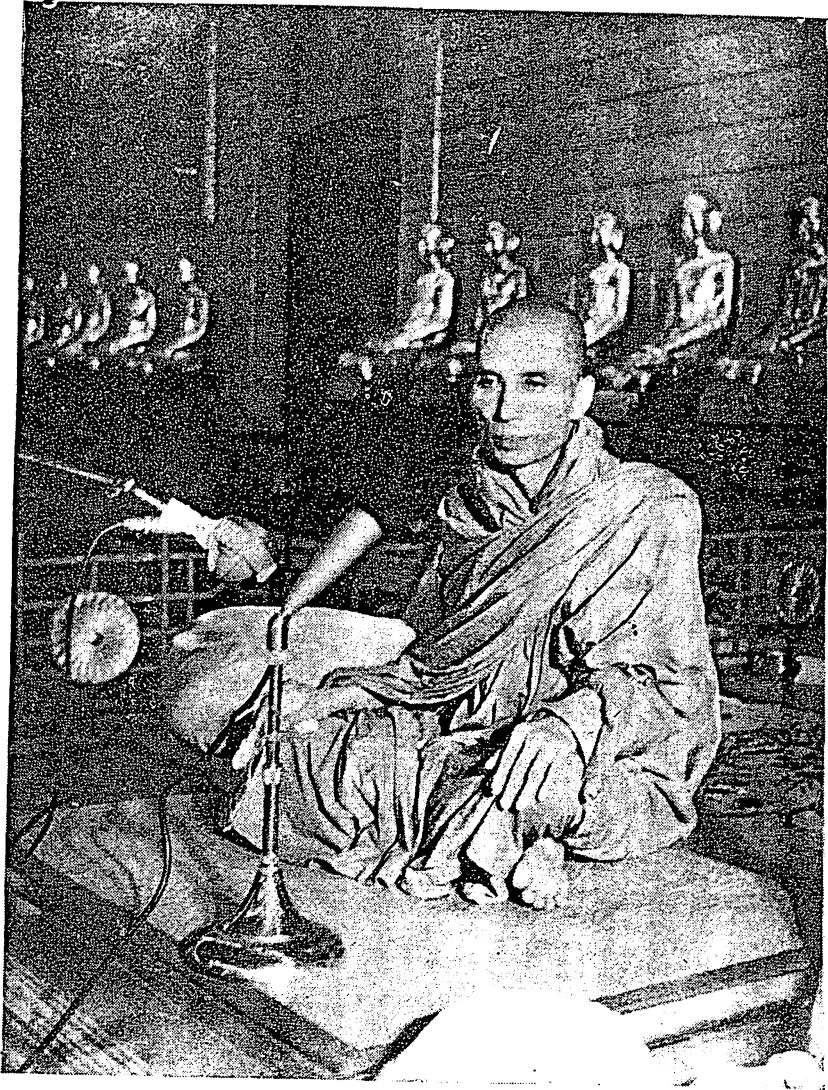
စာသနာနှစ် ၂၄၉၈

စကားနှစ် ၁၃၁၆

န-မ-သ-ဝ-နဝဇ-၁၄-၆-၅၆-၅,၀၀၀။

ဆဋ္ဌသံဂီတိ သံဃနာယက အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု
ကျေးဇူးတော်ရှင် ညောင်ရမ်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ပုံတော်

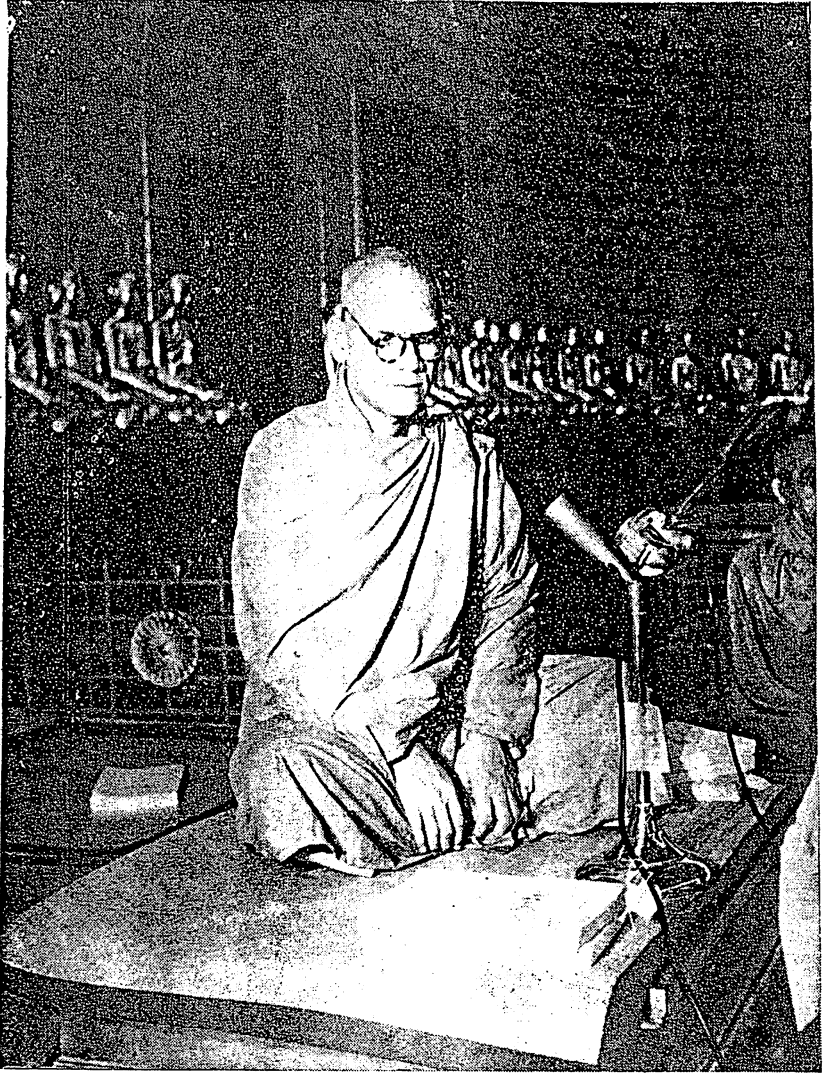

ဆဋ္ဌသံဂီတိဝိဿယဇ္ဇက
တိပိဋကဓရဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက ဘဒ္ဒန္တ ဝိမိတ္တသာရာဘိဝံသ
ဆရာတော်၏ပုံ

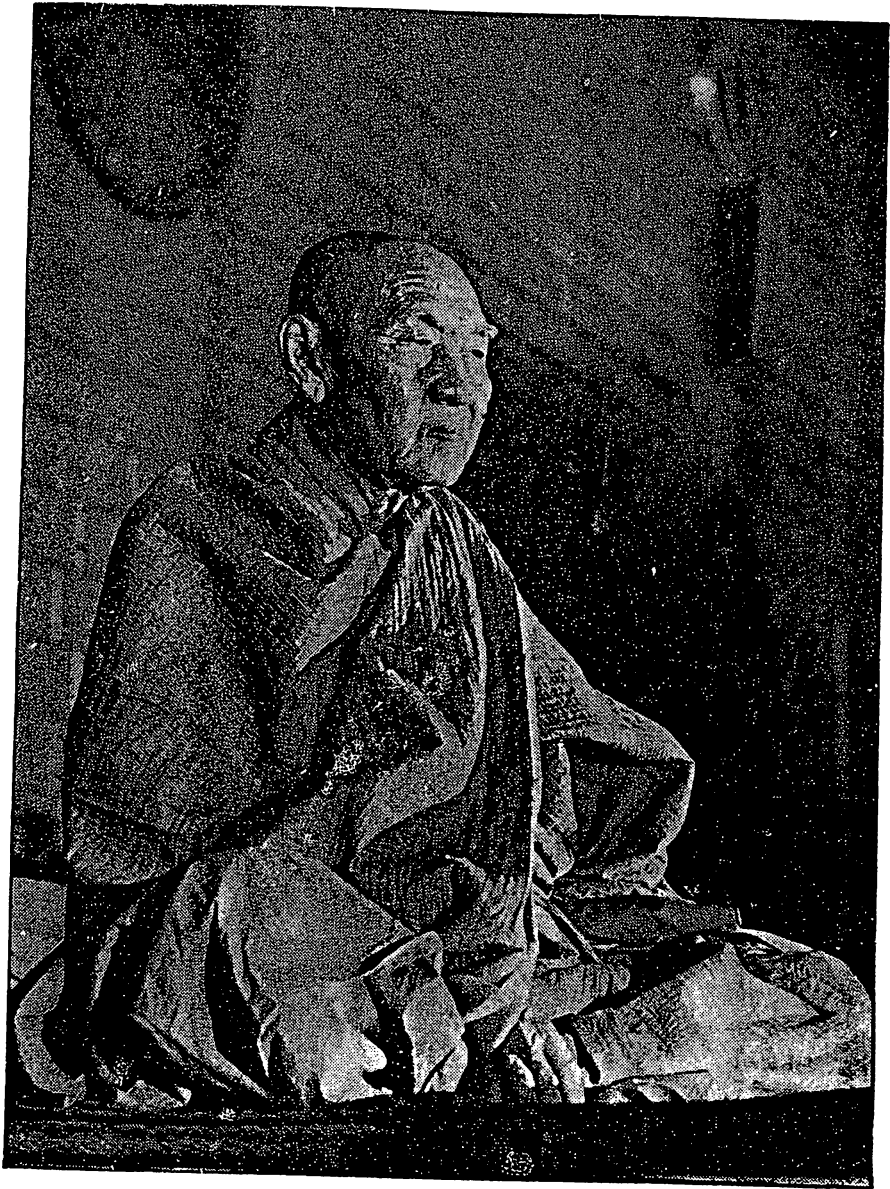
24

25

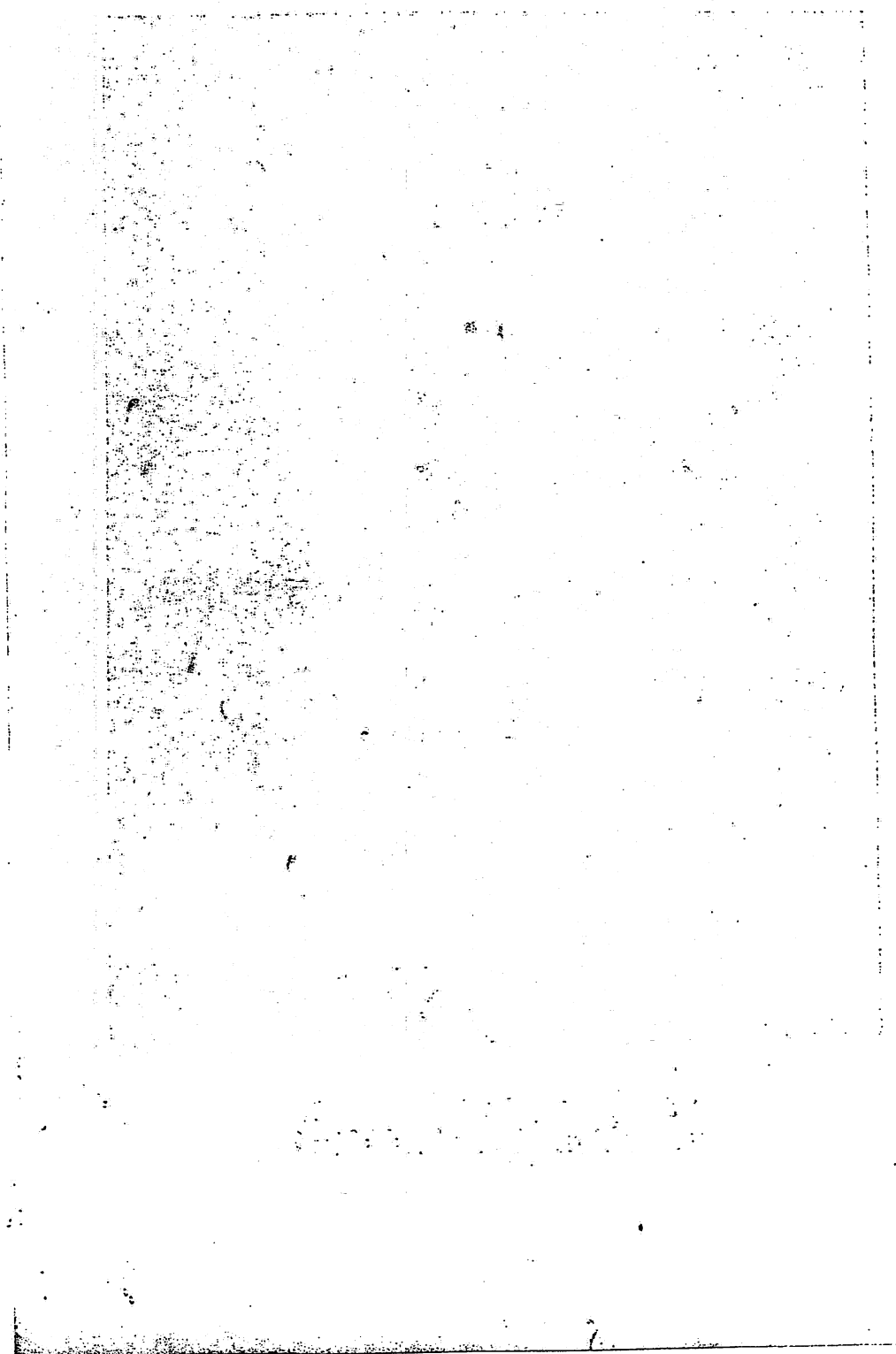
26

ဆဋ္ဌသံဂီတိပုစ္ဆက
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တ သောဘန (ပဟာစည်)
ဆရာတော်၏ပုံ

ဆဋ္ဌသံဂီတိ သံဃနာယက အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂူရု
ကျေးဇူးတော်ရှင် ညောင်ရမ်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပုံတော်

သုတ်ပါထေယျပါဠိတော် အမေးအဖြေ

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
ပါထိက သုတ်တော်	၂၃၁
ဥဒုမ္ပရိက သုတ်တော်	၂၃၂
စက္ကဝတ္တိ သုတ်တော်	၂၃၂
အဂ္ဂည သုတ်တော်	၂၃၂
သမ္ပသာဒနီယ သုတ်တော်	၂၃၃
ပါသာဒိက သုတ်တော်	၂၃၃
လက္ခဏ သုတ်တော်	၂၃၄
သိင်္ဂါလ သုတ်တော်	၂၃၄
အာဠာနာဠိယ သုတ်တော်	၂၃၅
သင်္ဂီတိ သုတ်တော်	၂၃၇
ဒသတ္တရ သုတ်တော်	၂၃၇
ဒိဃနိကာယ် စိစစ်ခဏ်း	၂၃၈

ဒိဃနိကာယ် ပါဠိတော် အမေးအဖြေ မာတိကာ ပြီး၏

ဆဋ္ဌသံဂါယနာ အမေးအဖြေ

နိဒါန်း

ဤမည်သော ဆဋ္ဌသံဂါယနာ အမေးအဖြေ ကျမ်းတဆူ ထွက်ပြုလာခြင်း၏ အကြောင်းရင်း နိဒါန်းမှာ သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူ ထိုက်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာတို့ကို ပေးတော်မူနိုင်သည့် သုတ်အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်း၊ ဒေသနာ တော်တို့ကို အနှစ်ငါးထောင်မက ကြာမြင့်သည်တိုင်အောင် တည်ရစ်ရန် အလို့ငှါ အဘိဇေမဟာရဋ္ဌဂုဏ္ဍ ကျေးဇူးတော်ရှင် ညောင်ရမ်းဆရာတော်ဘုရားကြီးကို အမှု ထား၍ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ၊ ယိုးဒယားနိုင်ငံ၊ သီဟိုဠ်နိုင်ငံ၊ ကမ္ဘောဒီးယား နိုင်ငံနှင့် လောနိုင်ငံ အပါအဝင် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ ငါးနိုင်ငံတို့မှ လဇ္ဇိပေသလ သိက္ခာကာမ ပရိယတ္တိဝိသာရဒ ဖြစ်တော်မူကြသော သံဃနာယက၊ သံဃရာဇာ၊ သံဃက္ကဋ္ဌ မထေရ်မြတ်ကြီးတို့ ဦးစီးရွှေဆောင်သော သံဂီတိကာရကမထေရ် ၂၅၀၀ ကျော်တို့သည် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရကို သာသနာဒါယကာ အဖြစ် အမှီပြု၍ ၎င်း နိုင်ငံတော်ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့နှင့် ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော်သူ နိုင်ငံတော်သားများကို စတုပစ္စယဒါယကာအဖြစ် အမှီပြု၍ ၎င်း ရန်ကုန်မြို့ သီရိ မင်္ဂလာကုန်းမြေ ဆဋ္ဌသံဂီတိမဟာပါသာဏ ကျောက်လိုဏ်ဂူတော်ကြီး အတွင်းဝယ် သာသနာနှစ် ၂၄၉၈-ခုနှစ် ကောဇာနှစ် ၁၃၁၆-ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်နေ့မှစ၍ ခြောက်ကြိမ်မြောက် သံဂါယနာသဘင်ကို စတင်တော်မူခဲ့ကြလေသည်။

ဤသို့ ခြောက်ကြိမ်မြောက် သံဂါယနာ တင်တော်မူကြရာဝယ် ရှေးပဌမ သံဂါယနာ တင်တော်မူစဉ် အခါကာလက သံဃမဟာနာယက အရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်မြတ်ကြီးက တခုတခုသော သိက္ခာပုဒ်၊ တခုတခုသော တရားဒေသ နာတော်ကို “ဘယ်မြို့ ဒေသ ဘယ်ဌာန၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘယ်သို့သော အမှုအခင်း အကြောင်းရင်း ဝတ္ထုကြောင့် ပညတ်ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင် ” စသည်ဖြင့် မေးမြန်းတော်မူသောအခါ ဝိနည်းဆိုင်ရာ၌ အရှင်ဥပါလိ မထေရ်မြတ်က ပညတ်ရာဌာန စသည်တို့ကို ရှင်းလင်းစွာ ဖြေကြား၍ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ၌ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်မြတ်က ဟောရာဌာန စသည်တို့ကို ရှင်းလင်းစွာ ဖြေကြားတော်မူကြသကဲ့သို့ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်း ဒေသနာတို့ကို မေးရန်၊ ဖြေရန် ကိစ္စအတွက်လည်း ဆဋ္ဌသံဂါယနာ ဝန်ဆောင်သံဃ အဖွဲ့ကြီးက ကြိုတင်၍ စီစဉ်ခဲ့လေသည်။

သံဂါယနာတင်ရာ၌ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်းတရားတို့ကို အမေးအဖြေ ပြုလုပ်ရန် တာဝန်ကား လွယ်ကူလှသည် မဟုတ်ချေ။ ပိဋက ကျမ်းဂန်အရပ်ရပ်တို့၌

J

အမေးအဖြေ နိဒါန်း

နှံ့စပ် ကျေပြန့် မေ့နှောက် ချောက်ချားနိုင်သော တိက္ခဏာဏ်၊ ဇဝနဉာဏ်၊ ဂမ္ဘီရဉာဏ် ထက်သန်အားကောင်း၍ သံဃပရိသတ် လူပရိသတ် အလည်တွင် နှုတ်တက် ရှုရှု တိကျပြတ်သားစွာ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲတင်းသောစိတ်ဖြင့် မေးစွမ်းနိုင်၊ ဖြေစွမ်းနိုင်သော ဗျတ္တ၊ ပဋိပလ္လင်၊ ကုံလုံကြယ်ဝသည့် ပုဂ္ဂလဝိသေသ တို့၏ အရာသာ ဖြစ်ချေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ဆဋ္ဌသံဂါယနာ ဝန်ဆောင်သံဃအဖွဲ့ကြီးက ဒီဃနိကာယ် ကြီးကိုမေးတော်မူရန် ပုစ္ဆကပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ရန်ကုန်မြို့ သာသနရိပ်သာ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တသောဘနထေရ် (မဟာစည်) ကို၎င်း ဒီဃနိကာယ်ကြီးကို ဖြေကြားတော်မူရန် ဝိဿဇကပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် စစ်ကိုင်းမြို့ မင်းကွန်းဓမ္မနာဒတိုက် တိပိဋကဓရဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ဘဒ္ဒန္တဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသထေရ် ကို၎င်း ရွေးကောက် တင်မြှောက်တော်မူခဲ့ကြလေသည်။

ဤသို့ ရွေးကောက် တင်မြှောက်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဆဋ္ဌသံဂီတိ မဟာပါသာဏ ကျောက်လျှောက်တော်ကြီးအတွင်း၌ ထေရ်ဂါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ ငါးနိုင်ငံမှ ကြွရောက် လာကြကုန်သော သံဂီတိကာရက သံဃပရိသတ် လူပရိသတ်တို့၏ အလည်တွင် သံဃမဟာနာယက ဖြစ်တော်မူသော ဘဒ္ဒန္တ ရေဝတာဘိဇဇမဟာရဋ္ဌဂုရု မထေရ် မြတ်ကြီးက ဩကာသဒါနကထာ မြှက်ကြားတော်မူ၍ ပုစ္ဆကထေရ်က ပုစ္ဆန ဉာတ်ကိုထားပြီးလျှင် ရှေ့ပလ္လင်ထက်သို့ တက်ခါ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူ ၍၎င်း ဝိဿဇကထေရ်က ဝိဿဇနဉာတ်ကိုထားပြီးလျှင် ဆင်စွယ်ဖြင့်စီအပ်သော ယပ်ဝန်းကို ကိုင်လျက် ရှေ့ပလ္လင်ထက်သို့ တက်ကာ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူ ၍၎င်း ရွှံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော စိတ်ဖြင့် ရှေးရှေးသော သံဂါယနာ အစဉ် အလာနှင့် အညီ မြတ်စွာဘုရား၏ အာဟစ္စဘာသိဘ ဒေသနာတော်တို့ကို ပါဠိ မြန်မာ နှစ်ဘာသာတို့ဖြင့် တိကျပြတ်သားရှင်းလင်းစွာ နှုတ်တက်ရှုရှု မေးဖြေတော် မူခဲ့ကြလေပြီ။ မေးဖြေတိုင်းသော ဒေသနာ အစဉ်တို့ကိုလည်း နိုင်ငံတော်အသံလွှင့် ဌာနမှ အသံသွင်းစက်ဖြင့် အသံသွင်းယူပြီးလျှင် မြန်မာ့အသံမှ တဆင့် အသံလွှင့် ခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ အသံလွှင့်ခဲ့သည်ကို ကြားနာကြရသော ရဟန်းရှင်လူ အပေါင်း တို့သည် အားရတင်းတိမ်ခြင်း မရှိကြသဖြင့် ကျမ်းစာအုပ်တဆူအနေ စက်တင် ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေပါရန် တောင်းပန်ကြလေသည်။

နိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာ အဖွဲ့ကလည်း ပိဋကတော်၏ အဆီအနှစ် သဖွယ် ဖြစ်သော ဤ သံဂါယနာ အမေးအဖြေတို့ကို မပျောက်မပျက်ရန် အလို့ငှါ၎င်း လေ့လာကျင့်သုံး ပြီးများလိုကြသူတို့အဖို့ လွယ်လင့်တကူ ကြည့်ရှု နိုင်ရန် အလို့ ငှါ၎င်း

အမေးအဖြေ နိဒါန်း

၁။ ကျမ်းစာအုပ်အဖြစ် စက်တင်ပုံနှိပ်ရန်

၂။ ဓာတ်ပြားသွင်းရန်

အစီအစဉ် ရှိခဲ့သည့်အတိုင်း အမေးအဖြေ ဒေသနာတော် အသံတို့ကို အသံ သွင်းဓာတ်ကြိုးမှ ကူးယူ၍ စက်တင်ပုံနှိပ်ခဲ့သောကြောင့် သံဂါယနာ အမေးအဖြေ ဟူသော ဤကျမ်းစာတစ်ခု ထွက်ပြုလွယ်လွယ် ဖြစ်ပါသည်။

အထူးအားဖြင့် ဤ သံဂါယနာ အမေးအဖြေကျမ်း၌ ဆရာတော်နှစ်ပါးမေး ဖြေတော်မူကြသော အချက်အလက် များမှာ နာရီပိုင်းမျှ အခွင့်ရသော အချိန် ကာလအတွင်း၌ “အမြတ်ရတနာ အစုအပုံထည်းမှ သင့်ဆုသင့်ရာ ရတနာတို့ကို ထုတ်ဆောင်ပြသကဲ့သို့” ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ပိဋကတ္တို့မှ အရေးကြီးသော အချက်အ လက်များကိုသာ အချိန်ကာလနှင့် နှိုင်းချိန်၍ မေးခွဲဖြေတော် မူကြခြင်း ဖြစ်ပါသော ကြောင့် ထို့ထက် ကျယ်ဝန်းပြည့်စုံသော အနက်အဓိပ္ပါယ် မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်များကို သိလိုကြပါသော သူတော်စင် အပေါင်းတို့သည် နိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့မှ ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေ ဖြန့်ဖြူးလျက်ရှိပြီဖြစ်ပါသော ပိဋကမြန်မာပြန် ကျမ်းကြီးများ၌ ဘတ်ရှုကြည့်ညှိနိုင်ကြပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ အံ့ဘွယ် ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မဟာသမ္မဒ္ဒရာအဖွဲ့အဖွဲ့၌ နှစ်မြုပ်၍ နေကြကုန်သော ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့ကို ယူဆောင်၍ ပြုလိုက်သကဲ့သို့ အံ့ဘွယ် ရှစ်ဖြာ သာသနာမှ ဝိမုတ္တိရသ အမတ်မြိုက် ချမ်းသာတည်းဟူသော အဆီ အနှစ် ဒေသနာတို့ကို ထုတ်ဆောင်၍ ပြုရာဖြစ်သော ဤ သံဂါယနာ အမေးအဖြေ ကျမ်းကို ရဟန်းရှင်လူ ခပ်သိမ်းသူတို့ ဘတ်ရှုလေ့သာ ကျင့်သုံးနိုင်ကြ ပါစေကုန် သတည်း။

[ပုံ] အသျှင်နာဂဝံသာဘိဝံသ
[ပုံ] အသျှင်ဝိသုဒ္ဓါဘိဝံသ
အကျိုးတော်ဆောင်ဆရာတော်များ
ဆဋ္ဌသံဂါယနာဝန်ဆောင်သံဃအဖွဲ့

ဆဋ္ဌသံဂါယနာအမေးအဖြေ
ဒီဃနိကာယ် သုတ်သီလက္ခန်ပါဠိတော် အမေးအဖြေ
မဂ္ဂဝိကာ

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
ဒီဃနိကာယ်အမေးအဖြေစကားချီး	၁

ဗြဟ္မဇာလသုတ်တော်

နိဒါန်း, ပုဂ္ဂိုလ်, ဝတ္ထု	၄
အနုသန္ဓေ သုံးပါး	၇
ပဌမ အနုသန္ဓေ	၇
ဒုတိယ အနုသန္ဓေ	၉
တတိယ အနုသန္ဓေ	၁၁
သုတ္တန်ဒေသနာ ဟောကြားနည်း လေးဖြာ	၁၄
ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို စီစစ်ချက်	၁၅

သာမညဗလသုတ်တော်

သာမညဗလသုတ် နိဒါန်း	၁၇
သာမညဗလသုတ်တော် ဟောကြားနည်း	၁၈
အဇာတသတ်ဘုရင် အကြောင်း	၁၈
ဆရာဇီဝက နှင့် အဇာတသတ်မင်း	၂၀
အဇာတသတ်မင်း ဘုရားထံ သွားခဏ်း	၂၂
အဇာတသတ်မင်း ဘုရားထံ ရောက်ခဏ်း	၂၃
မျက်မှောက် ရဟန်းပြုကျိုးကို မေးလျှောက်ခြင်း...	၂၄
ဘာသာခြား အယူဝါဒများ၌ စုံစမ်းခွဲဘူးခြင်း	၂၆
ပူရဏကဿပ အယူဝါဒ ပြခဏ်း	၂၈
ပူရဏကဿပဝါဒ၏ ကြောက်စရာ အပြစ်ကြီး	၃၀
မက္ခလိဂေါသာလ အယူဝါဒ ပြခဏ်း	၃၀

[၁] ဆဋ္ဌသံဂါယနာ အမေးအဖြေ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

သာမညဗလသုတ်တော်

မက္ခလိဂေါသာလဝါဒ၏ ကြောက်စရာ အပြစ်ကြီး	၃၃
အဇိတကေသကမ္မလ ဝါဒပြခဏ်း	၃၄
အဇိတကေသကမ္မလ၏ ကြောက်စရာ ရုပ်ဝါဒကြီး	၃၇
ပကုဓကစွာယန ဝါဒပြခဏ်း	၃၈
ပကုဓကစွာယနဝါဒ၏ ကြောက်စရာ အပြစ်ကြီး	၄၁
နိဂဏ္ဌနာဠပုတ္တ ဝါဒပြခဏ်း	၄၁
နိဂဏ္ဌဝါဒ စိစစ်ခြင်း	၄၃
သိဉ္ဇည်း ဝါဒပြခဏ်း	၄၄
တိတ္ထိအယူဝါဒ ခြောက်မျိုးလုံး အခြေအနေ	၄၆
မျက်မှောက် ရဟန်းပြုကျိုးများကို ဟောကြားတော်မူခြင်း	၄၇
ပဌမ ရဟန်းပြုကျိုး (ကျွန်ယောက်ျား ဥပမာ)	၄၈
ပဌမ ရဟန်းပြုကျိုးကို ကောင်းချီးထောမနာ ပြုခြင်း	၅၂
ဒုတိယ ရဟန်းပြုကျိုး (လယ်သမား ဥပမာ)	၅၃
ဒုတိယ ရဟန်းပြုကျိုးကို ကောင်းချီးထောမနာ ပြုခြင်း	၅၅
လွန်ကဲ၊ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းပြုကျိုးများ	၅၆
စူဠသီလကို နှစ်ဆယ့်ခြောက်စုပြု၍ ဝေဘန်ဟောကြားခြင်း	၅၈
စူဠသီလနှင့် ပြည့်စုံ၍ တိုက်တွန်းခြင်း	၆၀
မဇ္ဈိမသီလ နှင့် မဟာသီလကို ဝေဘန်ဟောကြားခြင်း	၆၁
မဟာသီလကို ခုနစ်စုပြု၍ ဝေဘန်ဟောကြားခဏ်း	၆၆
သီလသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံရန် တိုက်တွန်းခြင်း	၆၈
ဣန္ဒြိယသံဝရစသော သုံးပါးကို အကျယ်ဟောခြင်း	၆၈
ဣန္ဒြိယသံဝရ	၆၉
သတိသမ္ပဇည	၇၀
သန္တောသ	၇၁
ဣန္ဒြိယသံဝရစသည်နှင့် ပြည့်စုံရန် တိုက်တွန်းခြင်း	၇၂
နိဝရဏငါးပါး ပယ်ပုံများ	၇၃
ကာမစ္ဆန္ဒကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်ပုံ	၇၅

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

သာမညဖလသုတ်တော်

ဗျာပါဒကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်ပုံ	၇၅
ထိန်မိဒ္ဓကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်ပုံ	၇၆
ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်ပုံ....	၇၆
ဝိစိကိစ္ဆာကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်ပုံ	၇၆
ပီတိပါမောဇ္ဇစသည် အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ပွားပုံ	၇၇
စင်ကြယ်သော စိတ်နှင့် နေရန်တိုက်တွန်းခြင်း	၇၇
အဆင့်ဆင့် မှန်မြတ်သော ရဟန်းပြုကျိုးများ ဟောကြားခြင်း			၇၈
ပဌမဈာန် ရဟန်းပြုကျိုး	၇၈
ပဌမဈာန် ချမ်းသာပုံ ဥပမာ	၇၉
ပဌမဈာန်ချမ်းသာ၏ ဂုဏ်ကိုဘော်ပြလျက် ကောင်းချီးပြုခြင်း			၈၀
ဒုတိယ,တတိယ,စတုတ္ထဈာန် ရဟန်းပြုကျိုးများ	၈၂
ဒုတိယဈာန် ရဟန်းပြုကျိုး	၈၃
ဒုတိယဈာန် ချမ်းသာပုံ ဥပမာ	၈၃
တတိယဈာန် ရဟန်းပြုကျိုး	၈၃
တတိယဈာန် ချမ်းသာပုံ ဥပမာ	၈၄
စတုတ္ထဈာန် ရဟန်းပြုကျိုး	၈၄
စတုတ္ထဈာန် ချမ်းသာပုံ ဥပမာ	၈၅
ဒုတိယဈာန် စသည်၏ အကျိုးကိုပြ၍ ကောင်းချီးပြုခြင်း			၈၅
ဝိပဿနာဉာဏ် ရဟန်းပြုကျိုး	၈၆
ဝိပဿနာဉာဏ် ချမ်းသာပုံ ဥပမာ	၈၇
ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အကျိုးကိုပြ၍ ကောင်းချီးပြုခြင်း	၈၉
မနောမယိဒ္ဓိဉာဏ် ရဟန်းပြုကျိုး	၉၀
မနောမယိဒ္ဓိ အဘိညာဉ် ဥပမာပြုခြင်း	၉၁
မနောမယိဒ္ဓိ အဘိညာဉ်ကို ကောင်းချီးပြုခြင်း	၉၂
ဣဒ္ဓိဝိမ အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျိုး	၉၃
ဣဒ္ဓိဝိမ အဘိညာဉ်ကို ကောင်းချီးပြုခြင်း	၉၅
ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျိုး	၉၆

[ခ] ဆဋ္ဌသံဂါယနာ အမေးအဖြေ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

သာမညဖလသုတ်တော်

ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်ကို ဂုဏ်ပြုချီးကျူးခြင်း	၉၈
စေတောပရိယ အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျိုး	၉၈
စေတောပရိယ အဘိညာဉ်ကို ဂုဏ်ပြုချီးကျူးခြင်း	၁၀၀
ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျိုး	၁၀၁
ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ်ကို ဂုဏ်ပြုချီးကျူးခြင်း	၁၀၄
စူတူပပါတ (ဒိဗ္ဗစက္ခု) အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျိုး	၁၀၄
ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်၏ ဂုဏ်ကိုပြု၍ ချီးကျူးခြင်း	၁၀၇
အာသဝက္ခယ အဘိညာဉ် (လောကုတ္တရာ ရဟန်းပြုကျိုး)	၁၀၈
အာသဝက္ခယ အဘိညာဉ်၏ ဂုဏ်ကိုပြု၍ ချီးကျူးခြင်း	၁၁၀
အဇာတသတ်ဘုရင် သရဏဂုံတည်၍ အကျိုးထူးရခြင်း	၁၁၁
ခမည်းတော် သတ်မိသည့်အပြစ်ကို ဝန်ချ ကန်တော့ခြင်း	၁၁၃
အကျိုးထူးရပုံ	၁၁၃

အမ္ဗဋ္ဌသုတ်တော်

ဝိဇ္ဇာ, စရဏတို့ကို အကျယ်ပြုရာ ဒေသနာတော်	၁၁၅
အမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်	၁၁၆

သောဏဒဏ္ဍသုတ်တော်

သီလ နှင့် ပညာကို အကျယ်ဟောပြုခြင်း	၁၁၆
-----------------------------------	------	------	-----

ကုဋ္ဌဒန္တသုတ်တော်

မဟာဒါနခေါ် အလှူကြီး	၁၁၇
မဟာဒါနထက် အကျိုးကြီးသော အလှူ	၁၁၈
ဒါနထက် အကျိုးကြီးသော တရား	၁၁၉

မဟာလိသုတ်တော်

ဈာန် အဘိညာဉ်မျှကိုသာ ရည်ရွယ်ရင်းမဟုတ်	၁၁၉
---------------------------------------	------	------	-----

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ဇာလိယသုတ်တော်

အသက်ဇီဝ နှင့် ခန္ဓာကိုယ် တခြားစီလော? တခုတည်းလော? ၁၂၁

မဟာသီဟနာဒသုတ်တော်

သမဏအစစ် ဗြာဟ္မဏအစစ် ပြဆိုခဏ်း ၁၂၂

ပေါဠပါဒသုတ်တော်

သညာအဆင့်ဆင့် ချုပ်ငြိမ်း၍ နိရောဓသမာပတ်သို့ ဆိုက်ရောက်ပုံ ၁၂၅

အတ္တဒိဋ္ဌိ ၁၂၇

သုဘသုတ်တော်

ဘုရားရှင် ခြီးမွမ်းတော်မူသော တရားအစု ၁၂၇

ကေဝဠသုတ်တော်

တန်းခိုးပြာဠိဟာ သုံးမျိုး၏ အကျိုးအပြစ်များ ၁၂၉

လောဟိစ္စသုတ်တော်

ကဲ့ရဲ့ထိုက်သောဆရာ, မကဲ့ရဲ့ထိုက်သောဆရာ ၁၃၀

တေဝိဇ္ဇသုတ်တော်

ဗြဟ္မာမမြင်ဘူးဘဲ ဗြဟ္မာ့ပြည်ရောက်ကြောင်းပညတ်သည့် ၁၃၂

အယူဝါဒ

ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ရောက်ကြောင်း အစစ်အမှန်လမ်းစဉ် ၁၃၃

သုတ်သီလက္ခန်ပါဠိတော်မာတိကာ ပြီး၏

သုတ်မဟာဝါပါဠိတော် အမေးအဖြေ

မာဓိကာ

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
မဟာပဒါန သုတ်တော်	၁၃၅
မဟာနိဒါန သုတ်တော်	၁၃၇
မဟာပရိနိဗ္ဗာန သုတ်တော်	၁၃၉
မင်းတို့၏ ကြီးပွားရေး တရားတော်	၁၄၀
ရဟန်းတို့ ကြီးပွားရေး တရားတော်	၁၄၂
တရားကြေးမုံ ဟောခြင်း	၁၄၄
အတ္တဒီပ ဓမ္မဒေသနာတော်	၁၄၇
အာယုသင်္ခါရလွှတ်ခြင်း	၁၅၂
စတုမဟာပဒေသ တရားတော်	၁၅၈
သံဝေဂဖြစ်စေနိုင်သည့် အရပ်လေးပါး	၁၆၃
မာတုဂါမများနှင့် ဆက်ဆံရပုံ	၁၆၆
မဟာသုဒဿန သုတ်တော် ဟောခဏ်း	၁၆၇
သုဘဒ္ဒ ပရိဗိုဇ် ချွတ်ခဏ်း	၁၆၉
ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး မိန့်ခွန်းတော်များ	၁၇၄
နောက်ဆုံး မိန့်ခွန်းတော်	၁၇၇
ဈာန်သမာပတ် ပင်စားရာမှ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း	၁၇၇
ဇနဝသဘသုတ်တော် အမေးအဖြေ	၁၇၉
မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ်တော် အမေးအဖြေ	၁၈၃
မဟာသမယသုတ်တော် အမေးအဖြေ	၁၈၃
သက္ကပဉ္စသုတ်တော် အမေးအဖြေ	၁၈၄
မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်တော် အမေးအဖြေ	၁၈၆
ပါယာသိသုတ်	
ပါယာသိသုတ်တော် အမေးအဖြေ	၁၈၈
ပဌမ ပြဿနာ (လ,နေ ဥပမာ)....	၁၈၉

[၉] ဆဋ္ဌသံဂါယနာ အမေးအဖြေ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ပါယာသိသုတ်တော်

ဒုတိယ ပြဿနာ (သုခိုးဥပမာ)....	၁၉၁
တတိယ ပြဿနာ (မစင်တောင်းကျသူ ဥပမာ)	၁၉၅
စတုတ္ထ နှင့် ပဉ္စမ ပြဿနာ (တာဝတိံ သာနတ်နှင့် သူကန်းဥပမာ)	၁၉၉			
ဆဋ္ဌ ပြဿနာ (ကိုယ်ဝန်ဆောင် ဥပမာ)....	၂၀၄
သတ္တမ ပြဿနာ (အိပ်မက် ဥပမာ)	၂၀၈
အဋ္ဌမ, နဝမ နှင့် ဒဿမ ပြဿနာ (မီးပူဇော်သော ရသေ့ဥပမာ)	၂၁၁			
လှည်းမှူး နှစ်ဦး ဥပမာ	၂၁၄
လျှော်ကြမ်းထမ်းသူ ဥပမာ	၂၁၉
ပါယာသိရာဇဥမင်း သာသနာကြည်ညိုခြင်း	၂၂၅
ပါယာသိရာဇဥမင်း ဒါနပြုပုံ	၂၂၈

သုတ်မဟာဝါပါဠိတော် အမေးအဖြေ ပြီး၏

သုတ္တန္တပိဋက

ဒိဃနိကာယံ၊ သုတ်သီလက္ခန္ဓိပါဠိတော်

သံဂါယနာအမေးအဖြေ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဒိဃနိကာယ်အမေးအဖြေ စကားချီး

ပုစ္ဆာ။ ။ပဌမမဟာဓမ္မသံဂီတိကာလေ အာဝုသော ဓမ္မသံဂါဟကာ မဟာ-
ကဿပါဒယော မဟာထေရဝရာ ပဌမံ ဝိနယံ သံဂါယိတွာ
တဒနန္တရံ ကံ နာမ ပါဝစနံ သံဂါယိံသု။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ပဌမမဟာဓမ္မသံဂီတိယံ ဘန္တေ ဓမ္မသံဂါဟကာ မဟာကဿ-
ပါဒယော မဟာထေရဝရာ ပဌမံ ဝိနယံ သံဂါယိတွာ တဒ-
နန္တရံ ဓမ္မံ သံဂါယိံသု။

အမေး။ ။မြတ်စွာဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူပြီးသည့်နောက်
သုံးလကျော် လေးလအတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ ကာလ၌ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏
အနီး ဝေဘာရတောင်ဝှမ်း စရည်းပင်ရောက်ရာ လိုဏ်ဂူ၌ အဇာတသတ်မင်း
ဆောက်လုပ်၍ လှူဒါန်းသော သံဂါယနာ မဏ္ဍပ်တော်ကြီးအတွင်း၌ အရှင်
မဟာကဿပ အမှုူးရှိသော ဓမ္မသံဂါဟက၊ သံဂီတိကာရက မဟာထေရ်မြတ်တို့
သည် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော ဓမ္မဝိနယ၊ တရားတော်
ဝိနည်းတော်များကို ရှေးဦးစွာ စတင်၍ ပဌမသံဂါယနာသဘင် ဆင်ယင်
ကျင်းပကြကုန်၏။ ထိုပဌမသံဂါယနာ မဟာဓမ္မသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပသော
အခါကာလ၌ ရှေးဦးစွာ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို သံဂါယနာတင်ပြီးလျှင် ထို ဝိနည်း

၂ သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော် အမေးအဖြေ

ပိဋကတ်ကို သံဂါယနာတင်ပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ အဘယ်မည်သော မြတ်စွာ ဘုရား၏ စကားတော်မြတ်ကို သံဂါယနာတင်တော်မူကြပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ပဌမ သံဂါယနာ မဟာဓမ္မသဘင် တင်ရာကာလ၌ ဓမ္မ သံဂါဟက၊ သံဂီတိကာရက ဖြစ်တော်မူကြသော မဟာကဿပမထေရ် အမှူး ရှိသော ငါးရာသော ရဟန္တာမထေရ်သူမြတ်တို့သည် သုံးရပ်သောသိက္ခာ၊ သုံးရပ်သောသာသနာ၊ သုံးရပ်သောသမ္ပဒါတို့တွင် ဦးစွာအစ သီလသိက္ခာ၊ သီလသာသနာ၊ သီလံသမ္ပဒါအား လွန်စွာကျေးဇူး အထူးများလှသော ကြောင့် ဝိနယ ခေါ်မှတ် ရှင်တော်ဘုရား၏ စကားတော်မြတ်ကို နှုတ်လွတ် ပီပြင် သံဂါယနာတင်တော်မူကြပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ သမာဓိသိက္ခာ သမာဓိ သာသနာ သမာဓိသမ္ပဒါ၊ ပညာသိက္ခာ ပညာသာသနာ ပညာသမ္ပဒါတို့အား လွန်စွာကျေးဇူး အထူးများလှသောကြောင့် ဓမ္မ-ခေါ်မှတ် ရှင်တော်ဘုရား၏ စကားတော်မြတ်ကို နှုတ်လွတ်ပီပြင် သံဂါယနာတင်တော်မူကြပါသည် အရှင် ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ဓမ္မော နာမ အာဝုသော သုတ္တန္တာဘိဓမ္မဝဿေန ဒုဝိဓော၊ တတ္ထ ကတရံ ဓမ္မံ ပဌမံ သံဂါယံ သူ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဒွိသု ဘန္တေ ဓမ္မေသု သုတ္တန္တာဘိဓမ္မပိဋကေသု ပဌမံ သုတ္တန္တံ ပိဋကံ ဓမ္မံ သံဂါယံ သူ။

အမေး။ ။ဓမ္မ တရားတော် မည်သည်မှာ သုတ္တန္တဓမ္မ သုတ္တန်တရား တော်၊ အဘိဓမ္မဓမ္မ အဘိဓမ္မာတရားတော် ဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စား ကွဲပြားလျက် ရှိ၏။ ထိုနှစ်မျိုးနှစ်စားသော သုတ္တန် အဘိဓမ္မ ဓမ္မတို့တွင် အဘယ်ဓမ္မကို ရှေးဦးစွာသံဂါယနာ တင်တော်မူကြပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဓမ္မ-ခေါ်မှတ် သုတ္တန်ပိဋကတ် အဘိဓမ္မာပိဋကတ် နှစ်ရပ် သော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ စကားတော်တို့တွင် အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ အဓိစိတ္တသာသနာ၊ သမာဓိသမ္ပဒါအား လွန်စွာကျေးဇူး အထူးများလှသောကြောင့် သုတ္တန္တ ပိဋကတ် ခေါ်မှတ် ရှင်တော်ဘုရား၏ တရားတော်မြတ်ကို နှုတ်လွတ်ပီပြင် ရှေးဦးစွာ သံဂါယနာ တင်တော်မူကြပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဒီဃနိကာယ်အမေးအဖြေ စကားချီး

ပုစ္ဆာ။ ။ သုတ္တန္တပိဋကေ ပိ အာဝုသော ဒီဃမဇ္ဈိမသံယုတ္တအင်္ဂုတ္တရဒုဒ္ဒက-
နိကာယဝသေန ပဉ္စ နိကာယာ၊ တေသုပဌမံ ကတရံ နိကာယ်
သံဂါယိံသု။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ပဉ္စသု ဘန္တေ နိကာယေသု ပဌမံ ဒီဃနိကာယ် သံဂါယိံသု။

အမေး။ ။ သုတ္တန် ပိဋကတ်တော်၌လည်း ဒီဃနိကာယ်၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်၊
သံယုတ္တနိကာယ်၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ ဒုဒ္ဒကနိကာယ် ဟူ၍ နိကာယ် ငါးပါး
အပြားရှိ၏။ ထိုငါးပါးသော နိကာယ်တို့တွင် အဘယ်နိကာယ်ကို ရှေးဦးစွာ
သံဂါယနာတင်တော်မူကြပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ နိကာယ်ငါးရပ် သုတ္တန္တပိဋကတ်တွင် သုံးရပ်သော စူဠသီလ၊
မဇ္ဈိမသီလ၊ မဟာသီလတို့ကို အကျယ်အားဖြင့် ဟောကြားရာဖြစ်သောကြောင့်
ဒီဃနိကာယ်-ခေါ်မှတ် သုတ္တန်ပိဋကတ်ကို နှုတ်လွှတ်ပီပြင် ရှေးဦးစွာသံဂါယနာ
တင်တော်မူကြပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ ဒီဃနိကာယေ ပိ အာဝုသော တယော ဝဂ္ဂါ စတုတ္ထိံသာ စ
သုတ္တာနိ၊ တေသု ကတရံ ဝဂ္ဂံ ကတရဉ္စ သုတ္တံ ပဌမံ သံဂါယိံသု။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ဒီဃနိကာယေ ပိ ဘန္တေ တီသု ဝဂ္ဂေသု ပဌမံ သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂံ၊
စတုတ္ထိံ သတိယာ စ သုတ္တေသု ပဌမံ ဗြဟ္မဇာလသုတ္တံ သံဂါ
ယိံသု။

အမေး။ ။ ဒီဃနိကာယ်၌လည်း သီလက္ခန္ဓဝဂ်၊ မဟာဝဂ်၊ ပါထိကဝဂ်
ဟူ၍ ဝဂ်အားဖြင့် သုံးပါး ဗြဟ္မဇာလသုတ် သာမညဗလသုတ် အဓမ္မဋ္ဌသုတ်
အစရှိသည်ဖြင့် သုတ်အားဖြင့် သုံးဆယ့်လေးပါးအပြားရှိကုန်၏။ ထိုဝဂ်ထိုသုတ်
တို့တွင် အဘယ်ဝဂ်၊ အဘယ်သုတ်ကို ရှေးဦးစွာစ၍ သံဂါယနာတင်တော်မူကြ
ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ဒီဃနိကာယ် ခေါ်မှတ် သုတ္တန်ပိဋကတ်ဝယ် သုံးရပ်သော
ဝဂ်အပြားတို့တွင် အဓိသီလသိက္ခာကို အဓိကအားဖြင့် ပြရာဖြစ်သောကြောင့်

သီလက္ခန္ဓာ ဝဂ်ကို ရှေးဦးစွာ သံဂါယနာတင်တော်မူကြပါသည်။ ဒီဃနိကာယ် အဝင်အပါ သုံးဆဲ့လေးဖြာသော သုတ်တို့တွင် လည်း ဖော်ပြရာပါ သီလ သုံးပါးကို အကျယ်အားဖြင့် ဟောကြား၍ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာ အယူတို့ကို သဗ္ဗညုတ ရှေ့ဉာဏ်တော်ဖြင့် အကျယ်တဝင့်ဖွင့်လှစ်ဟောပြုရာ ဖြစ်ရကား သုံးပါးသောသီလတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဗြဟ္မဇာလသုတ် ကို ရှေးဦးစွာ သံဂါယနာ တင်တော်မူကြပါသည်။ အရှင်ဘုရား။

ဒီဃနိကာယ်အမေးအဖြေစကားချီး ပြီး၏

ဗြဟ္မဇာလသုတ်တော်

နိဒါန်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝတ္ထု

ပုစ္ဆာ။ ။ သာဓု သာဓု အာဝုသော မယမ္ပိ ဒါနိ တတောယေဝ ပဋ္ဌာယ သံဂါယိတုံ ပုဗ္ဗကိစ္စာနိ သမာရဘာမ....၊ တေနာဝုသော ဘဂဝတာ ဇာနတာ ပဿတာ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန ဗြဟ္မဇာလသုတ္တံ ကတ္ထ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ အန္တရာ စ ဘန္တေ ရာဇဂဟံ အန္တရာ စ နာဠန္ဒံ အပ္ပလဋ္ဌိကာယံ ရာဇာဂါရကေ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။ ကောင်းပါပေစွာ ကောင်းပါပေစွာ ငါ့ရှင်၊ ယခု ဆဋ္ဌသံဂါယနာ သဘင် ဒုတိယအကြိမ် အစည်းအဝေးကာလ၌လည်း သံဂါယနာတင်ရန် အား ထုတ်လျက်ရှိကြသော ငါတို့သည်လည်း ထိုဒီဃနိကာယ် သီလက္ခန္ဓာဝဂ် ဗြဟ္မဇာလသုတ်မှပင် စ၍ သံဂါယနာတင်ရန် အလို့ငှါ ပုဗ္ဗကိစ္စဖြစ်သော အမေး အဖြေတို့ကို ကောင်းစွာအားထုတ် ပြုလုပ်ကြပါကုန်စို့။

သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော ဧညယျဓိ ငါးပါး ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူသော ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးသခင် ထိုမြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဗြဟ္မဇာလသုတ်တော် ကို ဘယ်အရပ်ဒေသ ဘယ်ဌာန၌ ကရုဏာရှေ့သွား ပညာအားဖြင့် ဟောကြား တော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

ဗြဟ္မဇာလသုတ်တော်

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် နှင့် နာဠန္ဒမြို့၏အကြား ဥယျာဉ်ဝယ် သရက်ပင်ပျိုရှိသောကြောင့် အဗ္ဗလဋ္ဌိက အမည်ရသော မင်းဥယျာဉ်အတွင်း မင်းကွန်း မင်းတဲ ဗိုလ်တို့၌ ထိုဗြဟ္မဇာလသုတ္တန်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ကရုဏာရွှေ့ထား၍ ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ကံ အာဝုသော အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သုပ္ပိယဉ္စ ဘန္တေ ပရိဗ္ဗာဇကံ ဗြဟ္မဒတ္တဉ္စ မာဏံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ထို ဗြဟ္မဇာလသုတ် တော်ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သိဉ္စည်း ဆရာကြီး၏ အန္တေဝါသိက တပည့် ဖြစ်သော သုပ္ပိယ ပရိဗိုဇ်ကို၎င်း ထိုသုပ္ပိယ ပရိဗိုဇ်၏ အနီးနေ အန္တေဝါသိက တပည့် ဖြစ်သော ဗြဟ္မဒတ် လုလင်ကို၎င်း ထိုသူနှစ်ဦးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ထို ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ကိသ္မိံ အာဝုသော ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏေ ဘန္တေ၊ သုပ္ပိယော ဟိ ဘန္တေ အနေကပရိယာ- ယေန ဗုဒ္ဓဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ ဓမ္မဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ သံဃဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ သုပ္ပိယဿ ပန ပရိဗ္ဗာဇကဿ အန္တေဝါသိ ဗြဟ္မဒတ္တော မာဏဝေါ အနေကပရိယာယေန ဗုဒ္ဓဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ ဓမ္မဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ သံဃဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။ဘယ်သို့သော အကြောင်းဝတ္ထု အဋ္ဌပုတ္တိကြောင့် ထို ဗြဟ္မဇာလသုတ်တော်ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်းငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရတနာ သုံးပါး၏ ကျေးဇူးစကားကို ပြောကြားခြင်း၊ ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးမဲ့စကားကို ပြောကြားခြင်း တည်းဟူသော အ ကြောင်းဝတ္ထု အဋ္ဌပုတ္တိကြောင့် ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည်။

သုတ်သီလက္ခန်ပါဠိတော် အမေးအဖြေ

အနည်းငယ်မျှ လျှောက်ထားပါရစေဘုရား၊

မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ နာဠန္ဒမြို့သို့ ရဟန်းတော်ငါးရာ ခြံရံလျက် အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့ ကြွတော်မူသောအခါ သုပ္ပိယ ပရိပိုင် သည်လည်း အနီးနေ အန္တေဝါသိက တပည့် ဗြဟ္မဒတ် လုလင် အမှူးပြုသော ပရိပိုင် ပရိသတ်တို့နှင့် တကွ မြတ်စွာဘုရားနောက်မှ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နှင့် နာဠန္ဒမြို့၏အကြား အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့ သွားဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအခါ သုပ္ပိယ ပရိပိုင်သည် မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသည့်အခါမှစ၍ သာသနာပြင်ပ အညတိတ္ထိယတို့ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရမှ ယုတ်လျော့ သည့်အဖြစ်ကို မခံနိုင် ငြူစုစောင်းမြောင်းလှသဖြင့်၎င်း ဥပတိဿ၊ ကောလိတတို့ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားထံမှောက်ရောက်သည်မှစ၍ ပရိပိုင် တို့၏ အရှိန်အဝါသည် လွန်စွာမှ ယုတ်လျော့သည်ကို ငြူစု စောင်းမြောင်းလွန်းလှသဖြင့်၎င်း မဟုတ်မလျား များစွာသော အကြောင်းတို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးမဲ့စကားကို၎င်း တရား တော်၏ ကျေးဇူးမဲ့ စကားကို၎င်း သံဃာတော်၏ ကျေးဇူးမဲ့ စကားကို၎င်း ပြောကြားပါသည်။

သုပ္ပိယ ပရိပိုင်၏ အနီးနေ အန္တေဝါသိက တပည့်ဖြစ်သော ဗြဟ္မဒတ် လုလင်သည်ကား များလှစွာသော ဟုတ်မှန်သော အကြောင်းတို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးစကားကို၎င်း တရားတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး စကားကို၎င်း သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးစကားကို၎င်း ပြောကြား လျက်ရှိပါသည်။

ဤသို့သျှင် သုပ္ပိယပရိပိုင်၏ ရတနာသုံးပါး ကျေးဇူးမဲ့စကားကို ပြော ကြားခြင်း၊ ထိုသုပ္ပိယ ပရိပိုင်၏ အနီးနေ အန္တေဝါသိက တပည့်ဖြစ်သော ဗြဟ္မဒတ်လုလင်၏ ရတနာသုံးပါးကျေးဇူးစကားကိုပြောကြားခြင်းတည်းဟူ သော အကြောင်းဝတ္ထု အဋ္ဌပုတ္တိကြောင့် ထိုဗြဟ္မဒာလ သုတ္တန်ကို သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင် ဘုရား။

ဗြဟ္မဒာလသုတ် နိဒါန်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝတ္ထု ပြီး၏

ပဌမ အနုသန္ဓေ

အနုသန္ဓေ သုံးပါး

ပုစ္ဆာ။ ။ကတိ အာဝုသော တတ္ထ အနုသန္ဓယော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။တယော ဘန္တေ တတ္ထ အနုသန္ဓယော၊ ဧကော အဝဏ္ဏာ-
နုသန္ဓိ၊ ဒေဝဏ္ဏာနုသန္ဓိယော။

အမေး။ ။ထိုပြဟ္မဇာလသုတ် ဒေသနာတော်၌ ရွှေ့နောက်ဆက်သွယ်
သော အနုသန္ဓေ စကားရပ်တို့သည် အဘယ်မျှရှိပါကုန်သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ထိုပြဟ္မဇာလသုတ်၌ သုပ္ပိယပရိပိုဇ်၏ ကျေးဇူးမဲ့စကားကို
ပြောကြားခြင်းနှင့်စပ်သောအနုသန္ဓေတပါး၊ ပြဟ္မဒတ်လုလင်၏ ရတနာသုံးပါး
ကျေးဇူးစကားကို ပြောကြားခြင်းနှင့်စပ်သော အနုသန္ဓေတပါး၊ ရဟန်းတော်
ငါးရာတို့၏ မြတ်စွာဘုရား၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်နှင့် စပ်သည့် ကျေးဇူး
စကားကို ပြောကြားခြင်းနှင့် စပ်သော အနုသန္ဓေတပါးအားဖြင့် အနုသန္ဓေ
စကားရပ် သုံးမျိုးရှိပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပဌမ အနုသန္ဓေ

ပုစ္ဆာ။ ။တတ္ထာဝုသော ပဌမေ အနုသန္ဓိမိံ ကထံ ဘဂဝတာ ဘာသိတံ၊
တံ သံဓေပတော ကထေဟိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ပဌမေ ဘန္တေ အနုသန္ဓိမိံ အဝဏ္ဏေ မနောပဒေါသံ နိဝါရေတွာ၊
တတ္ထ စ အာဒိနဝံ ဒသေတွာ၊ တတ္ထ ပဋိပဇ္ဇိတဗျာကာရော
ဘဂဝတာ ဘာသိတော။

အမေး။ ။ထိုသုံးပါးသော အနုသန္ဓေတို့တွင် ပဌမအနုသန္ဓေ၌ မြတ်စွာ
ဘုရားသည် အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း၊
ထိုသို့ဟောတော်မူသောအကြောင်းအရာကို အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ဖြေကြား
ပါလော့ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ပဌမ အနုသန္ဓေ စကားရပ်၌ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည်
သုပ္ပိယ ပရိပိုဇ်၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောကြားသော အခန်း၌...

သုတ်သီလက္ခန်ပါဠိတော် အမေးအဖြေ

မမံ ဝါ ဘိက္ခဝေ ပရေ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယံ။ ဓမ္မဿ ဝါ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယံ။ သံဃဿ ဝါ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယံ။ တတြိ တုမေဟိ န အာဃာတော အပ္ပစ္စယော န စေတသော အနဘိရဒ္ဓိံ ကရဏီယာ... အစရှိသည်ဖြင့်—

ချစ်သား ရဟန်းတို့ သူတပါးတို့က ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးမဲ့ စကားကို ပြောကြားကြကုန်သည်ရှိသော် ထိုသို့ပြောကြားသောသူ ထိုသို့ ပြောကြားခြင်း၌ ချစ်သားတို့သည် မခံချင် စိတ်ဆိုးခြင်း အာဃာတတရားကို လည်း မပြုအပ်၊ နှလုံးမသာယာခြင်း ဒေါမနဿတရားကိုလည်း မပြုအပ်၊ မအားရမ်းခြင်း တည်းဟူသော အမျက်ဒေါသတရားကိုလည်း မပြုအပ်၊

ချစ်သားတို့.... သူတပါးတို့က ရတနာသုံးပါးတို့၏ ကျေးဇူးမဲ့စကားကို ပြောဆိုသည်ရှိသော် ထိုပြောဆိုသော သူတို့အပေါ်၌ သင်ချစ်သားတို့သည် ဒေါသ၊ ဒေါမနဿ လှမ်းမိုးသော စိတ်နှလုံး ရှိကြပါကုန်မူ သင်ချစ်သားတို့ အားသာလျှင် ထိုဒေါသ ဒေါမနဿတို့ကြောင့် ပဌမဈာန် အစရှိသော ဈာန် မဂ်ဖိုလ်တရားကို ရခြင်းအတွက် အန္တရာယ်ဖြစ်ဖွယ်ရာ ရှိချေသည်။

ချစ်သားတို့....သူတပါးတို့က ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးမဲ့စကား ပြော ကြားသည့်အတွက် သင်ချစ်သားတို့သည် နှလုံးမသာမယာ ဒေါမနဿတရား ဖြစ်ပွားစေကြပါမူ သင်ချစ်သားတို့သည် သူတပါးတို့ ပြောဆိုအပ်သော ကောင်း၊ မကောင်းသော စကားကို သိနိုင်ကုန်ရာပါ၏လော ဟု မေးမြန်း တော်မူပါသည်။ ထိုအခါ မသိနိုင်ကုန်ပါဘုရား ဟု ရဟန်းတော်တို့ လျှောက် ထားကြပါသည်။

ချစ်သားတို့.... သူတပါးတို့က ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုခဲ့ သည်ရှိသော် မဟုတ်မမှန်သော အကြောင်းကို ဤအကြောင်း ဤအကြောင်း ကြောင့် ဤစကားသည် မဟုတ်၊ ဤအကြောင်း ဤအကြောင်းကြောင့် ဤစကားသည် ချွတ်ယွင်း၏၊ ဤသို့သော ကျေးဇူးမဲ့သည် ငါတို့၌ မရှိ ဟု မဟုတ်သည်ကို မဟုတ်သည့်အတိုင်း သင်ချစ်သားတို့ ဖြေရှင်းရမည် ဟု—

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် သူတပါးတို့ ကျေးဇူးမဲ့ ကဲ့ရဲ့စကား ပြောရာ ၌ ဒေါသ၊ ဒေါမနဿကို ပယ်ရှားရန်အတွက်၎င်း သူတပါးတို့ ကျေးဇူးမဲ့

ဒုတိယ အနုသန္ဓေ

စကားကို ပြောဆိုလာလျှင် ဒေါသ ဒေါမနဿတရားကို ဖြစ်စေက ရောက်မည့် အပြစ်ကို၎င်း ဖော်ပြ၍ သူတပါးတို့ ကျေးဇူးမဲ့ ပြောဆိုရာ၌ မိမိတို့က ကျင့်ကြံ ရမည့် အခြင်းအရာကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပဌမ အနုသန္ဓေ-ပြီး၏

ဒုတိယ အနုသန္ဓေ

ပုစ္ဆာ။ ။ သာဓု သာဓု အာဝုသော၊ သာဓု ခေါ ဘဂဝါ အတ္တနာ ပရမုက္ကံ သာဂတခန္တိဂုဏသမန္နာဂတော အတ္တနော သာဝကဘူတေ အမေ ပိ တတ္ထ သမာဒါပေသိ၊ အတ္တနာ စ လောကဓမ္မေသု အနိဉ္ဇန- သဘာဝေါ အမှာကမ္ပိ တထတ္တာယ ဩဝါဒမဒါသိ၊ ဒုတိယေ- ပနာဝုသော အနုသန္ဓိမ္ပိ ကထံ ဘဂဝတာ ဘာသိတံ၊ တမ္ပိ သံဓေပတော ပကာသေဟိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ဒုတိယေ ပန ဘန္တေ အနုသန္ဓိမ္ပိ ဝဏ္ဏေ စေတသော ဥပ္ပိုလာဝိ- တတ္ထံ နိသေဓေတွာ၊ တတ္ထ စ အာဒိနဝံ ဒသေတွာ၊ တတ္ထ စ ပဋိပဇ္ဇနာကာရံ ဒသေတွာ၊ ပုထုဇ္ဇနဿ ဝဏ္ဏဘူမိဘူတာနိ တိဏိ သီလာနိ ဝိတ္တာရတော ဘဂဝတာ ဘာသိတာနိ။

အမေး။ ။ ကောင်းပါပေစွ ကောင်းပါပေစွ ငါ့ရှင်.... ငါတို့၏ ကိုးကွယ် ရာ ဖြစ်တော်မူသော ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးသခင် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် မိမိကိုယ်တော်တိုင် အလွန်အကဲမရှိ အမြင့်အမြတ်ဆုံး ခေါင်ထိပ်သို့ရောက် သော သည်းခံခြင်း ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍ မိမိ၏ တပည့်သား ဖြစ်သော ငါတို့ကိုလည်း ထိုသည်းခံခြင်းဂုဏ်၌ ဆောက်တည်စေတော် မူခဲ့ပါ ပေ၏။ ထိုမှတစ်ပါး မိမိကိုယ်တိုင်ကပင် ကဲ့ရဲ့ခြင်း ခြီးမှုမ်းခြင်း အစရှိသော လောကဓံတရားတို့ကြောင့် လုံးဝတုန်လှုပ်ခြင်းမရှိဘဲ ခိုင်ခိုင်မတ်မတ် တည်တံ့ ခြင်း သဘော ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါတို့အားလည်း ထိုကဲ့သို့ပင် ကဲ့ရဲ့ခြင်း ခြီးမှုမ်းခြင်း စသော လောကဓံ လေတို့ကြောင့် မတုန်မလှုပ် မယိမ်းမယိုင်

စေရန်အလို့ငှါ အဆုံးအမဩဝါဒကို ပေးသနားတော်မူခဲ့ပါပေ၏။ ထိုသို့ အဆုံးအမ ဩဝါဒကို ပေးခဲ့သည်မှာ ကောင်းလှပေစွ ငါ့ရှင်၊

ထို့ပြင် ဒုတိယဖြစ်သော အနုသန္ဓေစကားရပ်၌မူကား မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း၊ ထိုဒုတိယ အနုသန္ဓေ၌ ဟောတော်မူသော အကြောင်းအရာကို အကျဉ်းချုပ် အားဖြင့် ထင်ရှားဖော်ပြပါဦးလော့ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ပြဟိန္ဒဝေလုလင်၏ ရတနာသုံးပါး ကျေးဇူးစကားကို ပြော ကြားခြင်းနှင့် စပ်သော ဒုတိယ အနုသန္ဓေ၌ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်—

မမံ ဝါ ဘိက္ခဝေ ပရေ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယံ။ ဓမ္မဿ ဝါ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယံ။ သံဃဿ ဝါ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယံ။ တတြိ တုဗ္ဗဟိ န အာနန္ဒော န သောမနဿ န စေတသော အဘိရဒ္ဓိ ကရဏိယာ အစရှိသည်ဖြင့်—

ချစ်သားတို့... သူတပါးတို့က ဘုရားတရားသံဃာ ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူး စကားကို ပြောကြားလှာသည်ရှိသော် ထိုပြောကြားသော ပုဂ္ဂိုလ် ထိုသို့ပြောကြားသောစကား၌ သင်ချစ်သားတို့သည် နှစ်သက်အားရမ်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းတည်းဟူသော ဂေဟသိတ-ပီတိတရား နှလုံးသာယာခြင်း တည်းဟူသော ဂေဟသိတ-သောမနဿတရား စိတ်နှလုံး အားရမ်းခြင်း တည်းဟူသော ပီတိတရားကို သင်ချစ်သားတို့ လားလားမျှ မပြုကြလေနှင့်။

ချစ်သားတို့... သူတပါးတို့က ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးစကားကို ပြောကြားသည့်အတွက် ထိုကျေးဇူးစကား ပြောကြားသော ပုဂ္ဂိုလ် ထို ပြောကြားသော ကျေးဇူးစကား၌ သင်ချစ်သားတို့သည် ပီတိသောမနဿ လွှမ်းမိုးသောစိတ်နှလုံးရှိကြပါကုန်မူကား သင်ချစ်သားတို့အားသာလျှင် ထို ဂေဟသိတ ပီတိ ထိုဂေဟသိတ သောမနဿ တရားနှစ်ပါးကြောင့် ပဌမ ဈာန်အစရှိသော ဈာန်တရား၊ မဂ်တရား၊ ဖိုဂ်တရားတို့ကို ရခြင်း၏အန္တရာယ်ဖြစ် ဖွယ်ရာရှိချေသည်။

ချစ်သားရဟန်းတို့... သူတပါးတို့က ငါဘုရား၏၎င်း တရားတော်၏၎င်း သံဃာတော်၏၎င်း ကျေးဇူးစကားပြောကြားလှာသည် ရှိသော် ထိုသို့ပြော ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ထိုသို့ပြောကြားသောစကား၌ မမြက်သံခြေ တုဏှိဘော

ဆိတ်ဆိတ်မနေရာ “ဤမည် ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့် ယခုစကား သည် မှန်လှပါပေသည် ဤမည် ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့် ယခုစကား သည် မချွတ်မယွင်းပါပေသည် ဤယခု ပြောကြားသောဂုဏ်ကျေးဇူး တရား တို့ကား ငါတို့၌ ထင်ရှားရှိပေသည် ဟု ဟုတ်မှန်သော အကြောင်း အရာကို ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း ဝန်ခံရမည်” ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် သူတပါးတို့က ကျေးဇူးစကား ပြောကြားသည့်အရာ၌ စိတ်၏ပေါ်လွင်ခြင်း ဥပ္ပိလာဝိတ တရားကိုမြစ်တားတော်မူပြီးလျှင် ထိုသို့စိတ်၏ပေါ်လွင်ခြင်း ဥပ္ပိလာဝိတ တရား ဖြစ်ပေါ်ရာ၌ အန္တရာယ်အပြစ် ဒေါသကို ပြတော်မူပြီး၍ ထိုသို့ သူတပါး တို့ ခြီးမွမ်းစကား ပြောကြားရာ၌ လိုက်နာကျင့်ကြံရမည့် အခြင်းအရာကို ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် “ပုထုဇန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ လွန်စွာလွန်စွာ ခြီးမွမ်းပါမည်” ဟု အားထုတ်ပါသော်လည်း အထက်ဖြစ်သော သမာဓိ ပညာ သို့ မရောက် အောက်ဖြစ်သော သီလသမ္ပဒါ ဂုဏ်၌သာတည်သည်၏အဖြစ်ကို ထင်စွာ ပြလိုတော်မူသဖြင့် ပုထုဇန်တို့၏ ခြီးမွမ်းရာ ဝဏ္ဏဘူမိ ဖြစ်သော စူဠသီလ၊ မဇ္ဈိမသီလ၊ မဟာသီလ တည်းဟူသော သီလသုံးပါးကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဒုတိယ အနုသန္ဓေ ပြီး၏

တတိယ အနုသန္ဓေ

ပုစ္ဆာ။ ။ သာဓု သာဓု အာဂုဿော ၊ သာဓု ခေါ ဘဂဝါ အတ္တနာ ပရမုက္ကံ-
 သဂတသုပရိသုဒ္ဓသီလသမန္နာဂတော၊ တံ အတ္တနော သုပရိသုဒ္ဓ-
 သီလံ ဒဿေတွာ ပရေ ပိ တတ္ထ နိယောဇေသိ၊ တတိယေ ပနာ-
 ဝုဿော အနုသန္ဓိမ္မိ ကထံ ဘဂဝတာ ဘာသိတံ၊ တံ သံဓေပတော
 ပကာသေဟိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ တတိယေ ပန ဘန္တေ အနုသန္ဓိမ္မိ ဒွါသဠိ ဒိဠိယော သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏေန ဝိတ္တာရတော ဝိဘဇိတွာ၊ တာသု ခ ဖဿာ-
 ယတနပဒဠာနဘာဝံ ဝိဘာဝေတွာ၊ မိစ္ဆာဒိဠိဂတိကာဓိဠာ
 နဉ္စ ဝဇ္ဇံ ကထေတွာ၊ ယုတ္တယောဂဘိက္ခုအဓိဠာနဉ္စ ဝိဝဇ္ဇံ
 ကထေတွာ၊ မိစ္ဆာဒိဠိဂတိကဿ ဒေသနာဇာလတော အဝံ

မုတ္တဘာဝံ ဒေသနာဇာလတော ဝိမုတ္တဿ နတ္ထိကဘာဝဉ္စ
ဝိဘာဝေတွာ၊ အတ္တနော စ ကတ္တစိ အပရိယာပန္နဘာဝံ
ဒဿေတွာ၊ ဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတုံ ပါပေတွာ ဒေသနာ
ဘဂဝတာ နိဋ္ဌာပိတာ။

အမေး။ ။ကောင်းပါပေစွ ကောင်းပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ ငါတို့၏ကိုးကွယ်ရာ
ဖြစ်တော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသခင်သည် မိမိကိုယ်တော်တိုင်ပင်
အလွန်တက့ အလွန်ဆုံး ခေါင်ထိပ်သို့ရောက်သော အလွန်သန့်ရှင်း စင်ကြယ်
သော သီလဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍ ထိုမိမိ၌ ပြည့်စုံ၍
နေသော အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်နေသော သီလ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ဟော
ကြား ဖော်ပြတော်မူပြီးလျှင် လူနတ်ဗြဟ္မာ အခြားသော သတ္တဝါအပေါင်း
တို့ကိုလည်း ထိုသီလဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၌ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်တော်မူခဲ့ပါပေ၏၊
ထိုသို့ သီလဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံစေရန် မြတ်စွာဘုရား တိုက်တွန်းနှိုးဆော်
တော်မူခဲ့သည်မှာ ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်၊

ထိုမှတပါး တတိယ အနုသန္ဓေစကားရပ်၌ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်
အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း၊ ထို တတိယ
အနုသန္ဓေစကားရပ်၌ ဟောကြားသော အကြောင်းအရာကိုလည်း အကျဉ်း
ချုပ်အားဖြင့် ထင်ရှားဖော်ပြပါဦးလော့ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရဟန်းတော်တို့၏ ခြီးမွမ်းစကား ပြောကြားခြင်းနှင့် စပ်
သော တတိယ အနုသန္ဓေ၌ကား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် သဗ္ဗညုတ ရွှေ
ဉာဏ်တော်ကွန်ရက်ကို အထူးသဖြင့် ဖြန့်ကြဲတော်မူပြီးလျှင်....

- သဿတ မိစ္ဆာအယူ လေးပါး (၄)
- ကေစွသဿတ မိစ္ဆာအယူ လေးပါး (၄)
- အန္တာနန္တိက မိစ္ဆာအယူ လေးပါး (၄)
- အမရာဝိက္ခေပိက မိစ္ဆာအယူ လေးပါး (၄)
- အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိက မိစ္ဆာအယူ နှစ်ပါး (၂)

တည်းဟူသော ရှေ့အစုန်းသို့ လိုက်ပါကြံဆ၍ ဖြစ်ပါးသော ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိက
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူ တဆဲ့ရှစ်ပါးတို့ကို၎င်း၊

သညီဝါဒ တဆဲ့ခြောက်ပါး (၁၆)

အသညီဝါဒ ရှစ်ပါး (၈)

နေဝသညီ နာသညီဝါဒ ရှစ်ပါး (၈)

ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ ခုနစ်ပါး (၇)

ဒိဋ္ဌဓမ္မ နိဗ္ဗာနဝါဒ ငါးပါး (၅)

တည်းဟူသော သံသရာ နောက်အစွန်းသို့ လိုက်ပါကြံဆ၍ ယူမှားသည့် လေးဆဲ့လေးပါးသော မိစ္ဆာအယူတို့ကို၎င်း သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်တော်ဖြင့် အကျယ်တဝင့် ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် ထိုခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာ အယူတို့၏ စက္ခုသမ္ပဿ၊ သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှါ၊ ကာယ၊ မနောသမ္ပဿတည်း ဟူသော ဖဿ ခြောက်ပါး၊ စက္ခု၊ သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှါ၊ ကာယ၊ မနောတည်း ဟူသော ဖဿယတနဒ္ဓါရ ခြောက်ပါးလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ထင်စွာပြတော်မူ၍၎င်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်လျှင် တည်ရာရှိသော ဝဋ္ဋကထာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒေသနာကို ဟောကြားတော်မူပြီ၍၎င်း ထိုဖဿယတနခြောက်ပါးတို့၌ သမုဒယ၊ အတ္တင်္ဂမ၊ အဿာဒ၊ အာဒိနဝ၊ နိဿရဏ အခြင်းအရာအားဖြင့် သိအောင်ကြိုးကုတ် အားထုတ်တော်မူသော ယုတ္တယောဂ ပုဂ္ဂိုလ်လျှင် တည်ရာရှိသည့် အရဟတ္တဖိုလ်ပေါက် ဝိဝဋ္ဋကထာ ကို ဟောကြားတော်မူပြီး၍၎င်း ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူ ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် တဦးတယောက်မျှ သဗ္ဗညုတဥာဏ်တော်တည်းဟူသော ဒေသနာကုန်ရှက်မှ မလွတ်ထွက်နိုင်ကြောင်းကို ထင်စွာ ပြတော်မူပြီ၍၎င်း ကိုယ်တော်တိုင်မူကား ထိုခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူတို့၌ အကျုံးမဝင် တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို ထင်စွာပြတော်မူပြီး၍၎င်း အဆုံးအခါဝယ်—

ဥစ္စန္ဒဘဝနေတ္တိကော ဘိက္ခဝေ တထာဂတဿ ကာယော တိဋ္ဌတိ၊
 ယာဝဿ ကာယော ဌဿတိ တာဝ နံ ဒက္ခန္တိ ဒေဝမနုဿာ၊ ကာယဿ
 ဘေဒါ ဥဒ္ဓံ ဇီဝိတပရိယာဒါနာ န နံ ဒက္ခန္တိ ဒေဝမနုဿာ။

ချစ်သားရဟန်းတို့...ရှေးဘုရားတို့အတူ လာခြင်း ကောင်းတော်
 မူသော ငါဘုရား၏ ခု ဝတ္တမာန် ပစ္စုပ္ပန်ထင်ရှား ရူပကာယတရား

သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော် အမေးအဖြေ

သည် ထိုထိုဘဝသို့ ဆွဲဆောင်တတ်သော ဘဝတဏှာ တည်းဟူသော နောင်ကြီးကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ပြီးလျက် တည်ရှိချေသည်။

အကြင်မျှလောက် ဤဝတ္ထုမာန် ပစ္စုပ္ပန်ကာယ ထင်ရှားရှိသေး၏ ထိုမျှလောက် ငါဘုရားကို နတ်လူပြဟွာ သတ္တဝါတို့သည် မြင်နိုင်ခွင့်ရှိ ကြသည်။ ဤပစ္စုပ္ပန်ကာယ ပျက်ဆုံးသော ပရိနိဗ္ဗာန်ကာလမှ-နောက် ချိန်ခါဝယ် ဇီဝိတသန္တန်အစဉ်-အကြွင်းမဲ့ကုန်ပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ငါ ဘုရားကို မည်သည့်ဘဝ၊ မည်သည့်ဂတိ၊ မည်သည့်ယောနိ၊ မည်သည့် ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ မည်သည့်သတ္တဝါသဒ္ဓါမျှ နတ်လူပြဟွာ သတ္တဝါတို့ မြင်ရ မည် မဟုတ်ကြောင်း...ထင်စွာ ဖော်ပြ၍ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတော်မူပြီးလျှင် ပြဟွာဇာလ သုတ္တန်ဒေသနာတော်မြတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပြီးဆုံးစေတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

တတိယ အနုသန္ဓေ ပြီး၏

သုတ္တန်ဒေသနာ ဟောကြားနည်း လေးဖြာ

ပုစ္ဆာ။ ။ သာဓု သာဓု အာဂုသော၊ သာဓု ခေါ ဘဂဝါ အတ္တနာ ဒွါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိယော စ ဆ ဖဿာယတနာနိ စ ဒွါဒသ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဂါနိ စ သဗ္ဗသော ပရိဇာနိတော တေသံ ပရိဇာနနတ္ထာယ ပရေသမ္ပိ တထတ္တာယ ဓမ္မံ ပကာသေတိ၊ သုတ္တန္တ နာမ အာဂုသော စတုန္တံ သုတ္တန်ကျေပါနိ အညတရဝသေနဝ နိက္ခိတ္တံ၊ တသ္မာ တေသု ဣဒံ သုတ္တံ ကတရေန သုတ္တန်ကျေပေန ဘဂဝတာ နိက္ခိတ္တံ၊

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ စတုသု ဘန္တေ သုတ္တန်ကျေပေသု အဗ္ဗုပ္ပတ္တိနိက္ခေပေန ဣဒံ သုတ္တံ နိက္ခိတ္တံ။

အမေး။ ။ ကောင်းပါပေစွ ကောင်းပါပေစွငါ့ရှင်၊ ငါတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်ထွော်မှုသော ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးသခင် ဘုရားရှင်သည် မိမိကိုယ်တော် တိုင် ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူဝါဒ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကို၎င်း ထိုခြောက်ဆဲ့ နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရာ အကြောင်းရင်းဌာနဖြစ်သော

ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို စိစစ်ချက်

ခြောက်ပါးသော ဖဿာယတန တို့ကို၎င်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါ တဆဲ့နှစ်ပါး တို့ကို၎င်း အကြွင်းမဲ့သည့် အလုံးစုံအားဖြင့် ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော် မူပြီးသည်ဖြစ်၍ နတ်လူဗြဟ္မာ အခြားသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့အားလည်း ထိုတရားတို့ကို ပိုင်းခြားသိမြင်ပြီးလျှင် အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်စံနိုင်သည် တိုင်အောင် ဤသုတ်တရားတော်ကြီးကို အပြီးသတ်အထိ ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါပေ၏။ ထိုသို့ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်မှာ ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်၊

ထိုမှတစ်ပါး သုတ်တရားတော် ဟောရာ၌ လေးပါးသော သုတ္တန်ဂ္ဂေပတို့ တွင် တပါးပါးသော သုတ္တန်ဂ္ဂေပဖြင့်သာလျှင် ဟောမြဲ ဖြစ်ပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤဗြဟ္မဇာလသုတ် ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် လေးပါးသော သုတ္တန်ဂ္ဂေပ တို့တွင် အဘယ်သို့သော သုတ္တန်ဂ္ဂေပ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့် ဟော ကြား၍ ထားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သုတ္တန် တရား ဟောကြားတော်မူခြင်း တည်းဟူသော သုတ္တန်ဂ္ဂေပ လေးပါးတို့တွင် ဤယခု ဗြဟ္မဇာလသုတ္တန်ကို သုပ္ပိယ ပရိဗိုဇ်၏ ကျေးဇူးမဲ့စကား ပြောကြားခြင်း ဗြဟ္မဒတ်လုလင်၏ ကျေးဇူးစကား ပြော ကြားခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းဝတ္ထု အဋ္ဌပုတ္တိကြောင့် ဟောအပ် သည်ဖြစ်ရကား အဋ္ဌပုတ္တိဖြစ်ခြင်းနှင့် စပ်ခြင်းရှိသော သုတ္တန်ဂ္ဂေပ အားဖြင့် ဤဗြဟ္မဇာလသုတ္တန်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောထားတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သုတ္တန်ဒေသနာ ဟောကြားနည်း လေးဖြာ ပြီး၏

ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို စိစစ်ချက်

ပုစ္ဆာ။ ။ ကဿ အာဝုသော ဝစနံ။
ဝိဿဒ္ဓနာ။ ။ ဘဂဝတော ဘန္တေ ဝစနံ အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
အမေး။ ။ ဤဗြဟ္မဇာလသုတ် တရားတော်သည် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ စကား ဖြစ်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ဤဗြဟ္မဇာလသုတ်တော်သည် ယံ ဝါ တံ ဝါ ဟူးဟူးငြား ငြား ပုဂ္ဂိုလ်၏ စကားမဟုတ်ပါ။ ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ

၁၆ သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော် အမေးအဖြေ

တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော သစ္စာဥပေသု ဓမ္မခပင်း ထိုးထွင်း သိမြင်တော်မူသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှင် ဘုရားသခင်၏ ရွှေနှုတ်တော် ထွက် စကားတော်မြတ် ဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ကေနာဝုသော အာဘတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ပရမ္မရာယ ဘန္တေ အာဘတံ။

အမေး။ ။ဤဗြဟ္မဇာလသုတ် တရားတော်ကို အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မပျောက် မပျက်ရအောင် ဆောင်ရွက်အပ်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဤဗြဟ္မဇာလ သုတ္တန်ကို ပဌမ သံဂါယနာတင်ရာ ကာလမှ စ၍ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ် သူမြတ်၏ တပည့်အဆက်ဆက်တို့သည် ယခုကာလ တိုင်အောင် မပျောက် မပျက်ရအောင် စောင့်ဆောင်တော် မူခဲ့ကြပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။အတ္တိ နု ခေါ် အာဝုသော ဧတ္ထ ကောစိ ဝိရဒ္ဓဒေါသော၊ ယေန ပစ္ဆိမာ ဇနာ မိစ္ဆာအတ္တံ ဂဏှောယျံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။နတ္ထိ ဘန္တေ။

အမေး။ ။ဤဗြဟ္မဇာလသုတ်၌ နောင်လာ နောက်သား တို့သည် မှားမှားယွင်းယွင်း အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို မှားယွင်းစွာ ယူလောက်အောင် ချွတ်ယွင်း ပျက်ကွက်နေသော အပြစ်ဒေါသများ တစ်စုံတစ်ခု ရှိပါသေးသလော ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။မူလသောဓက မထေရ် ပဋိဝိသောဓက မထေရ် ဩသာန သောဓက မထေရ်တို့သည် အလီလီ အထပ်ထပ် သုတ်သင်တော်မူအပ်ပြီးရကား ဤဗြဟ္မဇာလသုတ္တန်၌ နောင်လာ နောက်သားတို့ အနက်အဓိပ္ပါယ် ချွတ်ယွင်း စွာ ယူလောက်အောင် မှားယွင်းချက် တစ်စုံတစ်ရာမျှ မရှိဖြစ်ပါသည် အရှင် ဘုရား။

ဗြဟ္မဇာလသုတ်တော် ပြီး၏

သာမညဖလသုတ်တော်

သာမညဖလသုတ် နိဒါန်း

ပုစ္ဆာ။ ။တေနာဝုသော ဘဂဝတာ ။ပ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန သာမညဖလသုတ္တံ ကတ္ထ ဘာသိတံ။

ဝိသုဒ္ဓိနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဇီဝကဿ ကောမာရဘစ္စဿ အဗ္ဗဝနေ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ။ပ။ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသခင် သည် သာမညဖလ^၁ မည်သော သုတ်တော်ကို ဘယ်မြို့ ဘယ်ဒေသ ဘယ်ဌာန၌ ကရုဏာရွှေ့သွား ပညာတော်ဉာဏ်အားဖြင့် ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ အရပ်ဝယ် ဇီဝက သမားတော် လှူဒါန်း အပ်သော သရက်ဥယျာဉ်အတွင်း၌ သာမညဖလ သုတ္တန်ကို သဗ္ဗညု မြတ်စွာ ဘုရား ဟောကြားတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ကေနာဝုသော သဒ္ဓိံ ဘဂဝတာ ဘာသိတံ။

ဝိသုဒ္ဓိနာ။ ။ရညာ ဘန္တေ မာဂဓေန အဇာတသတ္တုနာ ဝေဒေဟိပုတ္တေန သဒ္ဓိံ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အတူတကွ ထိုသာမညဖလသုတ်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

၁။ သာမညဖလ။ သာမည = ရဟန်းပြုခြင်း၏။ ဖလ = အကျိုးတရား။ နတ်ရွာ သုဂတိ နိဗ္ဗာန်စသော တမလွန် နောင်ဘဝသံသရာကျိုးများ မဟုတ်ဘဲ ယခု ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ၌ပင် မျက်မြင်လက်တွေ့ ပြသနိုင်သည့် ရဟန်းပြုခြင်း၏ လက်ငင်းအကျိုးတရားများကို ဟောကြားတော်မူသည့် သုတ်တော်။

၂။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်။ အင်္ဂတိုင်းနှင့် မဂဓတိုင်း ဟူသော တိုင်းပြည်ကြီး နှစ်ပြည်ကို အုပ်စိုးပိုင်သည့် မဂဓတိုင်းဘုရင်များ၏ ရာဇဌာနီ မင်းနေပြည် မြို့တော်ကြီးကိုခေါ်သည်။

သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော် အမေးအဖြေ

အဖြေ။ ။မဂ တိုင်းကို အစိုးရသော ဝေဒေဟီ မိဖုယား၏ သားဖြစ်
သော အဇာတသတ်မင်းနှင့် တကွ ထိုသာမညဖလ သုတ္တန်ကို ဟောကြား
တော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သာမညဖလသုတ် နိဒါန်း ပြီး၏

သာမညဖလသုတ်တော် ဟောကြားနည်း

ပုစ္ဆာ။ ။တံ ပနာဝုသော သုတ္တံ စတုန္ဒံ သုတ္တန်ဂ္ဗေပါနံ ကတရေန သုတ္တ
န်ဂ္ဗေပေန ဘဂဝတာ နိက္ခိတ္တံ။

ဝိသဇ္ဇနာ။ ။စတုန္ဒံ ဘန္တေ သုတ္တန်ဂ္ဗေပါနံ ပုစ္ဆာဝသိကေန သုတ္တန်ဂ္ဗေပေန
နိက္ခိတ္တံ ဘဂဝတာ။

အမေး။ ။ထိုသာမညဖလ သုတ်တော်ကို သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသခင်
သည် သုတ်ကို ဟောထားကြောင်း ဖြစ်သော သုတ္တန်ဂ္ဗေပ လေးမျိုးတို့တွင်
အဘယ်မည်သော သုတ္တန်ဂ္ဗေပဖြင့် ဟောထားတော် မူပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ထို သာမညဖလ သုတ္တန်ဒေသနာတော် မြတ်ကို သဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရားသည် လေးပါးသော သုတ္တန်ဂ္ဗေပတို့တွင် မေးခြင်းနှင့်စပ်သော
ပုစ္ဆာဝသိက သုတ္တန်ဂ္ဗေပ အားဖြင့် ဟောကြားတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်
ဘုရား။

သာမညဖလသုတ် ဟောကြားနည်း ပြီး၏

အဇာတသတ်ဘုရင် အကြောင်း

ပုစ္ဆာ။ ။သာ ပနာဝုသော ပုစ္ဆာ ကေနာကာရေန သမ္ပပုန္နာ။

ဝိသဇ္ဇနာ။ ။ရာဇာ ဘန္တေ မာဂဓော အဇာသတ္တု ဝေဒေဟီပုတ္တော
တဒဟုပေါသထေ ပန္နရသေ ကောမုဒိယာ စာတုမာသိနိယာ
ပုဏ္ဏာယ ပုဏ္ဏမာယ ရတ္တိယာ ယေန ဘဂဝါ တေနပသံကမိ၊
ဥပသံကမိတာ ဘဂဝန္တံ ဒိဠေဝ ဓမ္မေ သံဒိဠိကံ သာမညဖလံ
ပုစ္ဆိ၊ ဝေ ခေါ သာ ဘန္တေ ပုစ္ဆာ ဥပပုန္နာ။

အဇာတသတ်ဘုရင် အကြောင်း

အမေး။ ။ထို သာမညဖလသုတ်ကို ဟောခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
သော အမေးပုစ္ဆာသည်လည်း အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ပေါ်၍
လာခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော ဝေဒဟိမိဖုယား၏သား ဖြစ်
သော အဇာတသတ်မင်းသည် ကုမုဒ္ဒရာ-ကြာဖြူပွင့်တုန်း မိုဗ်းလေးလအဆုံး
ဖြစ်သော တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ညဦးယံအခါသမယဝယ် မြတ်စွာဘုရား
အထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ရဟန်းပြုခြင်း၏ ပစ္စက္ခဘဝ အကျိုးရပုံ ပြဿနာ
ကို မေးလျှောက်ပါသည်။

အနည်းငယ်မျှ ဝတ္ထုကြောင်းကို လျှောက်ထားပါရစေ။

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဇီဝကသမားတော်၏ သရက်
ဥယျာဉ်တွင်းဝယ် တထောင့်နှစ်ရာငါးဆယ်သော ရဟန်းတို့နှင့် သီတင်းသုံး
နေတော်မူသောအခါ တနေ့သ၌ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ညဦးယံအခါဝယ်
အဇာတသတ်မင်းတရားသည် များစွာသော မျူးမတ် ပရိသတ်အပေါင်းခြံရံ
လျက် နန်းတော်အထက်ထပ်ဝယ် ညီမူထိုင်လျက်ရှိပါသည်။

ထိုအခါအဇာတသတ်မင်းတရားသည် ကောင်းကင်၏ တင့်တယ်ခြင်းကို
ကြည့်ရှုပြီးလျှင်—

ရမ္မဏိယာ ဝတ ဘော ဒေါသိနာ ရတ္တိ၊ အဘိရူပါ ဝတ ဘော
ဒေါသိနာ ရတ္တိ၊ ဒဿနိယာ ဝတ ဘော ဒေါသိနာ ရတ္တိ၊ ပါသာဒိကာ
ဝတ ဘော ဒေါသိနာ ရတ္တိ၊ လက္ခညာ ဝတ ဘော ဒေါသိနာ ရတ္တိ....

အိုအချင်းတို့၊ ယနေ့ညသည်ကား အလွန်အမင်း မွေ့လျော်ဘွယ် ရှိလှ
ပါပေစွတကား အလွန်အမင်း အဆင်းလှပါပေစွတကား အလွန်အမင်း
ကြည့်ချင်ဘွယ် ရှိပါပေစွတကား အလွန်အမင်း ကြည်လင်လှပါပေစွတကား
အလွန်အမင်း ကြက်သံရေရှိပါပေစွတကား၊

ကံ နုခူဇ္ဇ သမဏံ ဝါ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ ပယိရူပါသေယျာမ....

ယနေ့အခါ ငါတို့သည် အဘယ်မည်သော သမဏ ဗြာဟ္မဏကို ချဉ်းကပ်
ရပါကုန်အံ့နည်း ?

ယံ နော ပယိရူပသတော စိတ္တံ ပသီဒေယျ....

အကြင်ရဟန်း ပုဏ္ဏားကို ချဉ်းကပ်သော ငါတို့အား စိတ်သည် ကြည်လင်ရာပါ၏- ဟု ဥဒါန်းကျူးရင့်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါဝယ် ပုရဏကဿပ အစရှိသော ဆသတ္တာရ-တိတ္ထိဆရာကြီး ခြောက်ဦးတို့၏ တပည့်ဖြစ်ကြသော အမတ်ခြောက်ဦးတို့သည် အသီးအသီးလျှင် ပုရဏကဿပ အစရှိသော တိတ္ထိဆရာကြီးခြောက်ဦးတို့၏ ကျေးဇူးစကားကို လျှောက်ထားပြောကြားကြပါသည်။ ကျေးဇူးစကားလျှောက်ထားပြောကြားပြီးလျှင် ထို မိမိ၊ မိမိတို့၏ ဆရာဖြစ်သော တိတ္ထိဆရာကြီးတို့ထံ ချဉ်းကပ်ဘို့ရန် တိုက်တွန်းလျှောက်ထားကြပါသည်။

ထိုအခါအဇာတသတ်မင်းတရားသည် ရှေးအခါကပင် တိတ္ထိဆရာကြီး ခြောက်ဦးတို့၏ အထံသို့ ချဉ်းကပ်ဘူးပြီဖြစ်သောကြောင့် တပ်ခြင်းကင်းသော စိတ်နှလုံးရှိသဖြင့် ထိုတိတ္ထိဆရာ ကြီးတို့၏ ဝါဒစကား ကြားရသော အခါ နှစ်လိုအားရမ်း ဝမ်းမမြောက်သော်လည်း ထိုအမတ်ခြောက်ယောက်တို့ ပြောကြားသော စကားကို တားလည်းတားမြစ်တော်မမူ ထိုအမတ်ခြောက်ဦး ပြောကြားသည့် စကားကို မြှောက်လည်း မြှောက်ပင့် လက်ခံတော်မမူဘဲ ဆိတ်ဆိတ်သာနေတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာဇီဝက နှင့် အဇာတသတ်မင်း

ထိုအခိုက် အဘယမင်းသား မွေးမြူအပ်သော သမားတော်ဇီဝကသည် အဇာတသတ်မင်း၏ မနီးမဝေး၌ ခ-စားလျက်ရှိပါသည်။ ထိုအခါအဇာတသတ်မင်းတရားသည် အဘယမင်း၏မွေးမြူသား သမားတော် ဇီဝကကို—

တံ ပန သမ္ပ ဇီဝက ကိံ တုဏှိသိ—

အချင်းဇီဝက၊ သင်သည်မူကား ကိုးကွယ်ရာဆရာ မရှိ၍ တည်းလော့ အဘယ့်ကြောင့် စကားမဆို တုဏှိဘော ဆိတ်ဆိတ်နေပါသနည်း ? ဟု ပြောဆိုပါသည်။

ထိုအခါ ဆရာဇီဝကသည် မြတ်စွာဘုရား သီးတင်းသုံး နေတော်မူရာ သရက်ဥယျာဉ်တော်ဘက်သို့ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင်—

အယံ ဒေဝ အမှာကံ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အမှာကံ အမ္မ-
ဝနေ ဝိဟရတိ၊

အရှင်မင်းတရား နတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်
မူထိုက်သော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဂုဏ်ရှင် ဖြစ်တော်မူသော ဘုန်းတော်အလွန်တရာ
ကြီးမြတ်တော်မူလှသော အကျွန်ုပ်တို့၏ ဆရာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့၏
လှူဒါန်းထားရာ သရက်ဥယျာဉ်အတွင်းဝယ် ထောင့်နှစ်ရာ ငါးဆယ်သော
ရဟန်းတော်အပေါင်း ခြံရံလျက် သီတင်းသုံးနေဆဲ ရှိပါသည်။

တံ ခေါ ပန ဘဂဝန္တံ ဝေံ ကလျာဏော ကိတ္တိသဒ္ဓေါ အဗ္ဗုဂ္ဂတော
“ဣတိ ပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
သုဂတော လောကဝိဒ္ဓု အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိံ သတ္တာဒေဝမ-
နုဿာနံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ” တိ၊

ထို အကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုးစားရာ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အရဟံ အစ
ဘဂဝါအဆုံးရှိသော ကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ဘဝဂ်တိုင်အောင်
ပျံ့လျှင်ကျော်ကြားတော် မူပါပေသည်။

တံ ဒေဝေါ ဘဂဝန္တံ ပယိရူပါသတု၊ အပေဝနာမ ဒေဝဿ ဘဂဝန္တံ
ပယိရူပါသတော စိတ္တံ ပသီဒေယျ။

အရှင်မင်းတရားသည် ထိုဘုန်းတော် ခြောက်ပါးသခင် ဘုရားရှင်ကိုယ်
တော်မြတ်သို့ ဆည်းကပ်ပါမူ အရှင်မင်းတရား၏ စိတ်တော်သည် ကြည်လင်
တော်မူလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည် ဟု လျှောက်ထား ခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းတရားသည်

တေန ဟိ သမ္မ ဇီဝက ဟတ္ထိယာနာနိ ကပ္ပိပေဟိ၊

သို့တပြီးကား အချင်းဇီဝက...ယခုပင် ဘုရားထံမှောက်သို့ သွားရောက်
ရန် ဆင်ယာဉ်တို့ကို ပြင်ပါလေ ဟု အမိန့်တော် မှတ်ပါသည်။

ထိုအခါ ဆရာဇီဝကသည် ငါးရာမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဆင်မ-ယာဉ်
သာတို့ကို၎င်း အဇာတသတ်မင်း စီးတော်မူရန် အာရောဟဏီယ ဆင်တော်ကို
၎င်း အဆင်တန်းဆာ ပြင်ဆင်ပြီးလျှင်....

သုတ်သီလက္ခန်ပါဠိတော် အမေးအဖြေ

ကပ္ပိတာနိ ခေါ် တေ ဒေဝ ဟတ္ထိယာနာနိ၊ ယဿ ဒါနိ ကာလံ မညသိ၊

အရှင်မင်းတရား....၊ အရှင် မင်းတရား ထွက်တော်မူရန် အလို့ငှါ ဆင်တို့ကိုပြင်ဆင်၍ ပြီးပါပြီ၊ အကြင်သွားခြင်း မသွားခြင်း၏ အချိန်ကာလကို အရှင်မင်းတရား သိတော်မူပါဟု လျှောက်ထားပါသည်။

အဇာတသတ်မင်း ဘုရားထံ သွားခဏ်း

ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်း တရားသည် ငါးရာသော ဆင်မယာဉ်သာတို့ ၌ တယောက် တယောက်သော အမျိုးသမီး မိန်းမတို့ကို တင်ပြီးလျှင် မိမိ ကိုယ်တိုင်လည်း စီးတော်ဆင်ကို တက်စီးပြီးမှ ညအခါဝယ် မီးရှူးတန်းဆောင် တံစိုက်ထောင်လျက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ဇီဝက၏သရက်ဥယျာဉ်သို့ သွားရောက် ပါသည်။

ဇီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်သို့ ရောက်ခါနီး ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ထိပ်မှ လရိပ်ကို ကွယ်ထားသဖြင့် မှောင်အတိကျသောအခါ အဇာတသတ်မင်းသည် ပြင်းစွာ ကြောက်လန့်သဖြင့်....

ကိစ္စိ မံ သမ္ပ ဇီဝက န ဝဇ္ဇေမိ၊ ကစ္စိ မံ သမ္ပ ဇီဝက န ပလမ္ဘာမိ....

အချင်းဇီဝက....၊ သင်သည် ငါ့ကို မလှည့်ဖျားဘဲ ရှိပါ၏လား? ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဆရာဇီဝကအား ပြောကြားသောအခါ—

မာ ဘာယိ မဟာရာဇ၊ မာ ဘာယိ မဟာရာဇ....

အရှင်မင်းတရား ကြောက်တော် မမူပါလင့် အရှင်မင်းတရား ကြောက် တော်မမူပါလင့်၊

န တံ ဒေဝ ဝဇ္ဇေမိ၊ န တံ ဒေဝ ပလမ္ဘာမိ....

အရှင်မင်းတရား....အရှင်မင်းတရားကို အကျွန်ုပ်သည် လှည့်ပတ်ဖြား ယောင်း၍ ခေါ်လာခြင်းမဟုတ်ပါ။

အဘိက္ကမ မဟာရာဇ၊ အဘိက္ကမ မဟာရာဇ—ရှေ့သို့ တိုး၍ ကြွတော် မူပါ။

ဧတေ မဏ္ဍလမာဠေ ဒီပါ ဈာယန္တိ— ခိုးသူတို့ နေရာအရပ်ဝယ် မီးမရှိ နိုင်ပါ။ ယခုမူကား အကျွန်ုပ်တို့၏ သရက်ဥယျာဉ်အတွင်းသို့ ညီမူရာ စရပ်ဝယ်

အဇာတသတ်မင်း ဘုရားထံ ရောက်ခဏ်း

ဆီမီးတန်းဆောင်တို့ကို တပြောင်ပြောင် ထွန်းပလျက် ရှိပါကုန်သည် ဟု
လျှောက်ထားသောအခါ။

အဇာတသတ်မင်း ဘုရားထံ ရောက်ခဏ်း

အဇာတသတ် မင်းတရားသည် ဆင်ဖြင့် သွားနိုင်လောက်အောင် အရပ်
သို့ ဆင်ဖြင့် သွားပြီးလျှင် ဆင်ယာဉ်မှ ဆင်းသက်တော်မူ၍ ခြေလျှင်ခရီးဖြင့်
သာလျှင် ဇီဝကလက်ကို ဆွဲလျက် ညီမှုစည်းဝေးရာ တန်းဆောင်းဝန်း တံခါးဝ
သို့ အရောက်သွားပြီးလျှင် မင်းတို့၏ စံပယ်တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်....

ကဟံ ပန သမ္မ ဇီဝက ဘဂဝါ.... အချင်းဇီဝက၊ ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ
ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူတဲ့ မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မှာနည်း ဟု
မင်းတို့၏ တင့်တယ်စံပယ် ဟန်မူခြင်းဖြင့် မေးမြန်းသည်တွင်....

ဧသော မဟာရာဇ ဘဂဝါ၊ ဧသော မဟာရာဇ ဘဂဝါ မဇ္ဈိမံ ထမ္ဘံ
နိဿာယ ပုရတ္တာဘိမုခေါ နိသိန္ဓော ပုရက္ခတော ဘိက္ခုသံဃဿ....

အရှင်မင်းတရား....အလည်ခေါင်တိုင်ကို မှီ၍ ရဟန်းတော် အပေါင်း ခြံရံ
လျက် သုံးဆဲ့နှစ်ရပ်သော ဗာတ္တိံ သပဝရ မဟာလက္ခဏာတော်ကြီး ရှစ်ဆယ်
သော အနုဗျဉ္ဇန လက္ခဏာတော်ငယ် အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်တော်မူ
သော ထိုအရှင်သူမြတ်သည်ပင် ဘုန်းတော် အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှ
သော မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်တော်မူပါသည် ဟု ဘုရားရှိရာသို့ လက်အုပ်ဖြင့်ညွှန်၍
လျှောက်ကြားသောအခါ အဇာတသတ်မင်းသည် ဘုရားထံမှောက်သို့ ဝင်
ရောက်ပြီးလျှင် သင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ ရပ်တည်၍ ဆိတ်ဆိတ်နေ
တော်မူကြသော ကိလေသာ အညစ်အကြေး ကင်းစင်သဖြင့် ညွှန်မှ ကင်းစင်
သော ရေအပြင်ကဲ့သို့ သန့်စင် ကြည်လင်တော်မူသော ရဟန်း ပရိသတ်ကို
ကြည့်ရှုပြီးလျှင်....

ဣမိနာ မေ ဥပသမေန ဥဒယဘဒ္ဒေါ ကုမာရော သမန္ဓာဂတော
ဟောတု....

ယခု ရဟန်းတော်တို့၏ ဣန္ဒြေခြောက်ပါး တည်ငြိမ်တော်မူခြင်း တည်း
ဟူသော ဥပသမ တရားနှင့် ငါ၏သားတော် ဖြစ်သော ဥဒယဘဒ္ဒ မင်းသား
သည် ပြည့်စုံပါစေ၊ ဤသို့ ဥဒါန်း ကျူးရင့်သည်တွင် မြတ်စွာဘုရားသည်။

အဂုမာ ခေါ် တုံ မဟာရာဇ ယထာ ပေမံ၊

မြတ်သောမင်းကြီး...အသင်မင်းတရားသည် မြင့်သော အရပ်၌ ရွာသွန်းသော မိုဗ်းရေသည် နိမ့်သောအရပ်သို့ အစဉ်သဖြင့် စီးသွားသကဲ့သို့ မိမိ၏ ချစ်ခင်သော သားရှိရာအရပ်သို့ အသင်မင်းကြီး၏ စိတ်သည် သွားလေပြီတကား ဟု မိန့်ကြားတော်မူသောအခါ....

ပိယော မေ ဘန္တေ ဥဒယဘဒ္ဒေါ ကုမာရေ— အစရှိသည်ဖြင့် ဘုန်းတော်အလွန် ကြီးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား...တပည့်တော်၏ ရင်သွေးဖြစ်သော ဥဒယဘဒ္ဒမင်းသားကို လွန်စွာ လွန်စွာ ချစ်နှစ်သက်အပ်ပါသည်။ ယခုရဟန်းတော်တို့ တည်ငြိမ်သော ဥပသမ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် တပည့်တော်၏သားတော်ဖြစ်သော ဥဒယဘဒ္ဒမင်းသားသည် ပြည့်စုံပါစေဘုရား ဟု လျှောက်ထားပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးဦးညွှတ်၍ ရဟန်းတော် သံဃာတော်တို့အားလည်း လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌ ထိုင်နေ၍—

ပုဇ္ဈေယျာမဟံ ဘန္တေ ဘဂဝန္တံ ကိဉ္စိဒေဝ ဒေသံ သစေ မေ ဘဂဝါ
ဩကာသံ ကရေတိ ပဉ္စဿ ဝေယျာကရဏာယ၊

တပည့်တော်အား ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပြဿနာကို ဖြေကြားဘို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူပါမူ တပည့်တော်သည် တစုံတခုကို ရည်ညွှန်းအပ်သော ပြဿနာကို မေးလျှောက်လိုပါသည်ဘုရား ဟု လျှောက်ထားပါသည်။

အဇာတသတ်မင်း ဘုရားထံရောက်ခမ်း ပြီး၏

မျက်မှောက် ရဟန်းပြုကျိုးကို မေးလျှောက်ခြင်း

ထိုအခါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်၊

ပုစ္ဆ မဟာရာဇ ယဒါကင်္ခံသိ၊

မြတ်သော မင်းကြီး... အသင်မင်းကြီး အလိုရှိရာကို မေးလျှောက်နိုင်ပါသည် ဟု သဗ္ဗညုဘုရားတို့၏ ဘိတ်ကြားခြင်း (သဗ္ဗညုတပဝါရဏာဖြင့်) ဘိတ်ကြားတော်မူသောအခါ အဇာတသတ် မင်းတရားသည်၊

မျက်မှောက် ရဟန်းပြုကျိုးကို မေးလျှောက်ခြင်း

ယထာ န ခေါ ဣမာနိ ဘန္တေ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ၊ သေယျထိဒံ၊
ဟတ္ထာရောဟာ အဿာရောဟာ ရထိကာ ဓနုဂ္ဂဟာ စေလကာ စလကာ
ပိဏ္ဍဒါယကာ (ပေယျာလ) ဂဏကာ မုဒ္ဓိကာ၊ အညာနိ ပိ ဝေံ ဂတိ-
ကာနိ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ၊ တေ တေန သိပ္ပေန သန္နိဋ္ဌိကံ သိပ္ပဖလံ
ဇိဝန္တိ၊ တေ တေန အတ္တာနံ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ မာတာပိတရော သုခေန္တိ၊
ပီဏေန္တိ၊ ပုတ္တဒါရံ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ မိတ္တာမစ္စေ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ
သမဏဗြာဟ္မဏေသု ဥဒ္ဓဂိုကံ ဒက္ခိဏံ ပတိဋ္ဌပေန္တိ သောဝဂိုကံ သုခဝိပါကံ
သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ၊ သက္ကာ န ခေါ ဘန္တေ ဝေမေဝ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ
သာမညဖလံ ပညပေတုံ။

ဘုန်းတော် အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဤ
လောကဝယ် မျက်မြင်ထင်ရှားဖြစ်ကြသော ဆင်စီးသူရဲကောင်း၊ မြင်းစီး သူရဲ
ကောင်း၊ ရထားစီး သူရဲကောင်း အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိ မိမိတို့၏
ဆင်အတတ်၊ မြင်းအတတ်၊ ရထားအတတ် တည်းဟူသော သိပ္ပါယတနာ^၁၏
မျက်မှောက်ဘဝ အကျိုးကျေးဇူးကို ခံစားရပါသည်။

ထိုဆင်စီးသူရဲ၊ မြင်းစီးသူရဲ၊ ရထားစီးသူရဲ အစရှိသော အတတ်သည်
တို့သည် မျက်မှောက်ဘဝ ပစ္စုပ္ပန်ပင်လျှင် ဆင်အတတ်၊ မြင်းအတတ်၊ ရထား
အတတ် စသည်တို့၏ အကျိုးကျေးဇူးကို ရရှိသော အဖြစ်ကို ထင်စွာပြသော
အားဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုလည်း ချမ်းသာစေ နှစ်မြို့စေပါသည်။ သားမယား
ကိုလည်း ချမ်းသာစေ နှစ်မြို့စေပါသည်။ မိခင် ဘခင်တို့ကိုလည်း ချမ်းသာစေ
နှစ်မြို့စေပါသည်။ အဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်းဝင်သော သူတို့ကိုလည်း ချမ်းသာ
စေ နှစ်မြို့စေပါသည်။ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း အထက်နတ်ရွာ အဘို့ရှိ
သော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို ပြုကြရပါကုန်သည်။

ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား....
ထိုအတတ်ပညာသည်တို့သည် မိမိတို့၏ အတတ်၏ မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ

၁။ သိပ္ပါယတနာ = လက်မှုပညာ၊ စက်မှုပညာ အတတ်မျိုးမျိုးကို သိပ္ပါယတနာ
အတတ်ဟု ဆိုသည်။ နှုတ်မှုပညာ အတတ်မျိုးကို ဝိဇ္ဇာယတနာ အတတ်မျိုးဟု ခေါ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ပင် ယခုခေတ် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံ အသီးသီးမှ တက္ကသိုလ် ပညာရပ်များအနက်
(Science) ကို သိပ္ပံပညာဟု၎င်း (Arts) ကို ဝိဇ္ဇာပညာဟု၎င်း အမည်နာမခွဲခြားလျက်
ကမ္ဘာ့သတ်မှတ်ကြကုန်၏။

၂၆ သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော် အမေးအဖြေ

အကျိုးကို ရသကဲ့သို့ ထိုအတူ ရဟန်းပြုခြင်း၏ ပစ္စက္ခဘဝ အကျိုးကို ရှင်တော်ဘုရားသည် ဟောကြားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်တော်မူပါသလားဘုရား ဟု လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

ဤသို့လျှင် ထိုအခါဝယ် အဇာတသတ်မင်းတရား၏ ဒိဋ္ဌဓမ္မ ရဟန်းပြုရခြင်း၏ အကျိုးနှင့်စပ်သော အမေးပုစ္ဆာ ပြဿနာသည် ထင်စွာဖြစ်ခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

မျက်မှောက်ရဟန်းပြုကျိုး မေးလျှောက်ခြင်း ပြီး၏

ဘာသာခြား အယူဝါဒများ၌ စုံစမ်းခဲ့ဘူးခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။တဒါ အာဝုဿော ကထံ ဘဂဝတာ ရာဇာ အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိ ပုတ္တော ပဋိပုစ္ဆိတော ကထဉ္စ တေန ဘဂဝတော အာရောစိတံ။

ဝိဿဇနာ။ ။ “အဘိဇာနာသိ နော တံ မဟာရာဇ ဣမံ ပဉ္စံ အညေ သမဏ-
ဗြာဟ္မဏေ ပုစ္ဆိတတိ၊ အဘိဇာနာမဟံ ဘန္တေ အညေ
သမဏဗြာဟ္မဏေ ပုစ္ဆိတတိ၊ ယထာကထံ ပန တေ
မဟာရာဇ ဗျာကရိံ သု၊ သစေ တေ အဂရု၊ ဘာသဿူတိ
န ခေါ မေ ဘန္တေ ဂရု၊ ယတ္ထဿ ဘဂဝါ နိသိန္နော ဘဝန္တရူပေါ
ဝါတိ၊ တေနဟိ မဟာရာဇ ဘာသဿူ”တိ၊ ဧဝံ ခေါ ဘန္တေ
တဒါ ဘဂဝတာ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိ
ပုတ္တော ပဋိပုစ္ဆိတော၊ ဧဝံ ခေါ ဘန္တေ တေန တဒါ ဘဂဝတော
အာရောစိတံ။

အမေး။ ။ ထိုသို့ ရဟန်းပြုခြင်း၏ မျက်မှောက် ပစ္စက္ခ တွေကြုံခံစား
ရသော “သန္တိဋ္ဌိကဖလ”ကို မြတ်စွာဘုရားအား မေးမြန်းလျှောက်ထားသော
အခါ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရှေးဦးစွာ မဖြေသေး မူ၍ ထိုမဂဓတိုင်းရှင်
ဝေဒေဟိမိဖုရား၏သား အဇာတသတ်မင်းအား ပြန်လှန်၍ မေးခဲ့၏။ ထိုသို့
ပြန်လှန်၍ မေးမြန်းခဲ့သည်မှာ အဘယ်ကဲ့သို့ ရှိပါသနည်း၊ ထိုသို့ပြန်လှန်၍
မေးမြန်းသောအခါ အဇာတသတ်မင်းကလည်း အဘယ်ကဲ့သို့ ရှင်းလင်း
လျှောက်ထားပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ထိုသို့ အဇာတသတ်မင်းတရား သန္တိဋ္ဌိက သာမညဗလကို မေးလျှောက်ထားသော အခါဝယ် မြတ်စွာဘုရားသည်

“မြတ်သောမင်းကြီး.... ဤပုစ္ဆာပြဿနာကို ငါဘုရားသာသနာတော်မှ တပါးဖြစ်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို ရှေးအခါက မေးမြန်းဘူးပါသလား? ထိုသို့ မေးမြန်းဘူးသောအကြောင်းကို အသင် မင်းကြီးသည် စဉ်းစား အမှတ်ရပါ သလား ဟု မေးတော်မူပါသည်။

ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းတရားသည်

ရှင်တော်မြတ်ဘုရား....၊ ဤပုစ္ဆာပြဿနာကို သာသနာပြင်ပ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့အားလည်း တပည့်တော် မေးလျှောက်ဘူးပါသည်။ သို့မေးလျှောက် ဘူးသော အကြောင်းကို တပည့်တော် အမှတ်တရရှိပါသည် ဟု လျှောက် ထားပါသည်။

မြတ်သောမင်းကြီး.... ဤပုစ္ဆာပြဿနာကို ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည် အသင်မင်းကြီးအား ဘယ်ပုံဘယ်ပန်း ဖြေကြားကြပါသနည်း၊ အသင် မင်းကြီးအား ထိုပုစ္ဆာပြဿနာကို ထိုသာသနာ ပြင်ပ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့ ဖြေကြားပုံအကြောင်းအရာကို ပြောဆိုသို့ရန် ဝန်မလေးပါမူ ပြောဆိုပါ ဟု မြတ်စွာဘုရား မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းတရားသည် ဘုန်းတော်အလွန်တရာကြီးမြတ် တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ အကြင်ပရိသတ်၊ အကြင်သဘင်၊ အကြင် အစည်းအဝေး၌၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ထင်ရှားစွာရှိပါပေ၏။ သို့မဟုတ် မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့သော ပညာရှိ သူတော်ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြင် ပရိသတ်၊ အကြင်သဘင်၊ အကြင်အစည်းအဝေး၌ ထင်ရှားရှိပါပေ၏။ ထိုပရိ သတ်၊ ထိုသဘင်၊ ထိုအစည်းအဝေး၌ တပည့်တော်သည် မိမိကြားခဲ့သမျှသော စကားကို ပြန်ကြားလျှောက်ထားရန် ဝန်မလေးပါ။ လူမိုက်ပြုမိသော အစည်း အဝေး ပရိသတ်၌သာလျှင် တပည့်တော် ပြန်ကြားပြောဆိုသို့ရန် ဝန်လေးလှ ပါသည် ဟု လျှောက်ထားသောအခါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်—

သို့တပြီးကား ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့ ဖြေသော အကြောင်းအရာကို ပြန် ပြောင်း၍ လျှောက်ထားပါ ဟု တိုက်တွန်းတော် မူပါသည်။

ဤသို့လျှင် သန္တိဋ္ဌိက သာမညဖလကို မေးလျှောက်သောအခါ၌ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားက မဂဓတိုင်းရှင် ဝေဒေဟီ မိဖုယား၏သား အဇာတသတ်မင်း တရားကို ဤပုံဤပန်း တဖန် မေးမြန်းတော်မူအပ်ပါသည်။ ဤသို့လျှင် မဂဓ တိုင်းရှင် ဝေဒေဟီ မိဖုယား၏သား အဇာတသတ်မင်းတရားသည်လည်း မြတ်စွာဘုရားအား မိမိကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံခဲ့သော အကြောင်းအရာစကားကို လျှောက်ထားအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပူရဏကဿပ အယူဝါဒ ပြခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကထညာဝသော ပူရဏကဿပဿ သန္တိဋ္ဌိက ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာ အဟောသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ကေမိဒံ ဘန္တေ သမယံ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟီပုတ္တော ယေန ပူရဏော ကဿပေါ တေနုပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတော ပူရဏံ ကဿပံ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုစ္ဆိ၊ အထ ခေါ ဘန္တေ ပူရဏော ကဿပေါ ကရောတော ခေါ မဟာရာဇ ကာရယတော၊ ဆိန္ဒုတော ဆေဒါပယတော၊ ပစ တော ပါစာပယတော၊ သောစယတော သောစာပယတော (ပေယျာလ)ကရောတော န ကရိယတိ ပါပံ တျာဒိနာ ရညော မာဂဓေယ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟီပုတ္တဿ သံဒိဋ္ဌိ ကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော သမာနော အကိရိယံ ဗျာကာသိ၊ ဧဝံ ခေါ ဘန္တေ ပူရဏဿ ကဿပဿ သန္တိဋ္ဌိက ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာ အဟောသိ။

အမေး။ ။မြတ်စွာဘုရား လောက၌ မပွင့်ထွန်း မပေါ်သေးမီကပင် လျှင် မဂဓတိုင်း နယ်ပယ်အတွင်း၌ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ် အလုံးစုံကို သိသည် ဟု ဝန်ခံလျက် ဘုရား ဟု ပဋိညာဉ်ပေးနေသော ဆ သတ္တာရ ခြောက် ဦးသော တိတ္ထိဆရာကြီးတို့သည် ရှိကြကုန်၏။ ထို ဆသတ္တာရ တိတ္ထိဆရာကြီး ခြောက်ဦးတို့ကိုပင်လျှင် ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ကြည်ညိုသူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဘုရားစင်စစ် ဟု အမှတ်ပြုလျက် ကိုးကွယ်ယုံကြည်လျက် ရှိကြကုန်၏။

ထိုခြောက်ဦးသော ဆသတ္တာရ တိတ္ထိဆရာကြီးတို့တွင် ပူရဏကဿပ အမည်ရှိသော တိတ္ထိဆရာကြီး၏အထံသို့ သွားရောက်၍ အဇာတသတ်မင်း

ပူရဏကဿပ အယူဝါဒ ပြခဏ်း

၏ မေးမြန်းပုံနှင့် ထိုအဇာတသတ်မင်းအား ပူရဏကဿပ ဆရာကြီးက ဖြေကြားပုံသည် အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အခါတပါး၌ မဂတိုင်းရှင် ဝေဒဟီ မိဖုယား၏ သားအဇာတသတ်မင်းတရားသည် ပူရဏကဿပ ဆရာကြီးရှိရာအရပ်သို့ သွားရောက်ပြီးလျှင် ထိုပူရဏကဿပဆရာကြီးကို ယခင်က လျှောက်ထားသော နည်းအတိုင်း ရဟန်း ပြုရခြင်း၏ ပစ္စက္ခဘဝ အကျိုးရပုံကို မေးလျှောက်ပါသည်။

ထိုအခါ ပူရဏကဿပဆရာကြီးသည် မြတ်သောမင်းကြီး...အကုသိုလ်မှုကုသိုလ်မှုတို့ကို ကိုယ်တိုင်ပင် ပြုသောသူအား၎င်း သူတပါးတို့ကို ပြုစေသောသူအား၎င်း မိမိကိုယ်တိုင် လက်ခြေစသည်ကို ဖြတ်တောက်သောသူ၊ ဖြတ်တောက်စေသောသူအား၎င်း မိမိကိုယ်တိုင် ပါဏာတိပါတအမှုကို ပြုသောသူ၊ ပြုစေသောသူအား၎င်း အဒိန္နဒါန်အမှု ကာမေသုမိစ္ဆာစာရအမှု မုသာဝါဒအမှု အစရှိသော ဒုစရိုက်မှုကို ကိုယ်တိုင်ပြု သူတပါးကို ပြုစေသောသူအား၎င်း မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကို ပြုစေအပ်သည် မမည်ပါ။

အယုတ်အားဖြင့် အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သင်ဓုန်းသွားစက်ဝန်းဖြင့် ဤမဟာပထဝီ မြေဝန်းအတွင်းဝယ် ထင်ရှားရှိသမျှသော သတ္တဝါတို့ကို ကောက်နယ်တလင်းအလား တခုတည်းသော အသားပုံဖြစ်အောင် ပြုလုပ်စေကာမူ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် အကုသိုလ်မှု ဒုစရိုက် မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဂင်္ဂါမြစ်၏ တောင်ဘက်ကမ်းသို့ ကိုယ်တိုင်သတ်ဖြတ်၊ သူတပါးကို သတ်ဖြတ်စေ၍ သွားစေကာမူ သို့ ကိုယ်တိုင်သတ်ခြင်း သူတပါးကို သတ်ဖြတ်စေခြင်းကြောင့် အကုသိုလ်မှု ဒုစရိုက်ဟူ၍ မဖြစ်နိုင်ပါ။

ဂင်္ဂါမြစ်၏ မြောက်ဘက်ကမ်းသို့ ကိုယ်တိုင်လည်းလှူဒါန်း၊ သူတပါးတို့အားလည်း လှူဒါန်းစေ၍ သွားစေကာမူ ထိုသို့လှူဒါန်းမှု ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ကောင်းမှု သုစရိုက်ဟူ၍ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ကောင်းမှု သုစရိုက်ဟူ၍ မရှိနိုင်ပါ။ ပေးလှူခြင်းဒါန ဣန္ဒြေတို့ကို ငြိမ်သက်အောင် ဆုံးမခြင်း ဒမ ဥပုသ်ကျင့်သုံးခြင်း သံယမ မှန်ကန်သောစကားကို ပြောကြားခြင်း တည်းဟူသော သစ္စဝါစာ ဤလေးဖြာတို့ဖြင့် ကောင်းမှုကုသိုလ်ဟူ၍ မဖြစ်နိုင်ပါ ဟု ပူရဏကဿပဆရာကြီးသည် မျက်မှောက်ဘဝ ရဟန်းပြုရခြင်း၏

အကျိုးကို မေးမြန်း လျှောက်ထားအပ်သည် ဖြစ်ပါလျက် မဂတိုင်းရှင် ဝေဒေဟိမိဖုယား၏သား အဇာတသတ်မင်းတရားအား အင်္ဂါရိယဝါဒ တည်း ဟူသော ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကို ပယ်ရှားခြင်းတည်းဟူသော အင်္ဂါရိယ ဒိဋ္ဌိကို အဇာတသတ်မင်းတရားအား ဖြေကြားခဲ့ပါသည်။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားထံမှောက် မရောက်မီ ရှေးကာလကပင် အဇာတသတ်မင်းတရား၏ ပုရဏကဿပ ဆရာကြီးထံ၌ ပုစ္ဆာ မေးမြန်း လျှောက်ထားခြင်း၊ ပုရဏကဿပဆရာကြီး၏ ဖြေကြားခြင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ပါ သည် အရှင်ဘုရား။

ပုရဏကဿပ အယူဝါဒပြခမ်း ပြီး၏

ပုရဏကဿပဝါဒ၏ ကြောက်စရာအပြစ်ကြီး

နိဿိရိကော ဝတ အာဝုသော ပုရဏဿ ကဿပဿ ဝါဒေါ အနတ္တ- သံဟိတော ဇိဂ္ဂုစ္ဆနိယော အတိဝိယ ဘယာနကော၊ ယေ တဿ ဝစနံ သောတဗ္ဗံ သဒ္ဓါတဗ္ဗံ မညေယံ။ တေသံ တံ အဿ ဒိဗရတ္တံ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ၊ ဧတ္တကေနေဝ အဇ္ဇ မယံ ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနံ ထပေဿာမ။

ငါ့ရှင် ပုရဏကဿပဆရာကြီး၏ အယူဝါဒသည် အလွန်ပင်လျှင် ကြက် သရေမဲ့စွာတကား အကျိုးမဲ့ကို ဖော်ပြစွာတကား စက်ဆုပ်ရွံ့ဘွယ်ကောင်းစွာ တကား အလွန်ပင်လျှင် ကြောက်စရာကောင်းသော ဝါဒကြီးပါပေတည်း။ ဤပုရဏကဿပ၏ စကားကို ယုံကြည်ကိုးစားလျက် လိုက်နာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အား ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အကျိုးစီးပွားမဲ့ ဖြစ်ဘို့ရန် ဆင်းရဲဘေး တွေ့ဘိရန်သာ ဖြစ်ပေ၏တကား။

ပုရဏကဿပဝါဒ၏ ကြောက်စရာအပြစ်ကြီး ပြီး၏

မက္ခလိဂေါသာလ အယူဝါဒ ပြခမ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ ပုရိမဒိဝေသေ အာဝုသော မယာ သာမညဖလသုတ္တဿ နိဒါနပရိ- ယာပန္နာနိ ပုစ္ဆိတဗ္ဗဋ္ဌာနာနိ ကာနိစိ ကာနိစိ ပုစ္ဆိတာနိ၊ တယာ စ သုဠု ဝိဿဇ္ဇိတာနိ၊ အဇ္ဇ ပန ယထာနုပ္ပတ္တမက္ခလိဂေါသာလ ဝါဒတော ပဋ္ဌာယ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မက္ခလိ ပန အာဝုသော

ဂေါသာလော ရညာ မာဂဓေန အဇာတသတ္တုနာ ဝေဒေဟိပုတ္တေန သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော ကထံ ဗျာကာသိ။

ဝိဿဇနာ။ ။ကေမိဒံ ဘန္တေ သမယံ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ယေန မက္ခလိဂေါသာလော တေနပသံကမိ၊ ဥပသံကမိတာ မက္ခလိ ဂေါသာလံ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုစ္ဆိ၊ အထ ခေါ ဘန္တေ မက္ခလိဂေါသာလော ရာဇာနံ မာဂဓံ အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တံ တေဒဝေါစ “နတ္ထိ မဟာရာဇ ဟေတု နတ္ထိ ပစ္စယော သတ္တာနံ သံကိလေသာယ၊ အဟေတု အပစ္စယာ သတ္တာ သံကိလိဿန္တိ။ နတ္ထိ မဟာရာဇ ဟေတု နတ္ထိ ပစ္စယော သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ အဟေတု အပစ္စယာ သတ္တာ ဝိသုဒ္ဓိန္တိ၊ (ပေယျာလ) စုလ္လာသီတိ မဟာကပ္ပိနော သတ- သဟဿာနိ၊ ယာနိ ဗာလေ စ ပဏ္ဍိတေ စ သန္ဓာဝိတာ သံသရိတာ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿန္တိ၊ တတ္ထ နတ္ထိ ‘ဣမိနာဟံ သီလေန ဝါဝတေန ဝါ တပေန ဝါ ဗြဟ္မစရိယေန ဝါ အပရိပက္ကံ ဝါ ကမ္မံ ပရိပါစေဿာမိ၊ ပရိပက္ကံ ဝါ ကမ္မံ ဖုဿ ဖုဿ ဗျန္တိ ကရိဿာမိ’တိ ဟေဝံ နတ္ထိ။ ဒေါဏမိတေ သုဒဒုက္ခေ၊ ပရိယန္တကတေ သံသာရေ နတ္ထိ ဟာယနဝစုနေ၊ နတ္ထိ ဥက္ကံသာဝကံသေ။ သေယျထာပိ နာမ သုတ္တဂုဋ္ဌေ ခိတ္တေ နိဗ္ဗေဋ္ဌိယမာနမေဝ ပလေတိ၊ ဝေမေဝ ဗာလေ စ ပဏ္ဍိတေ စ သန္ဓာဝိတာ သံသရိတာ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿန္တိ”တိ၊ ဣတ္ထံ ခေါ ဘန္တေ ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိ- ပုတ္တဿ မက္ခလိဂေါသာလော သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော သမာနော သံသာရသုဒ္ဓိံ ဗျာကာသိ။

အမေး။ ။ဤဆဋ္ဌသံဂါယနာသုဘင် ဒုတိယသန္နိပါတ ဒုတိယနေ အစည်းအဝေးဖြစ်သော ယမန်နေအခါကာလက သာမညဖလသုတ်၏ နိဒါန်း၌ ပါဝင်သော မေးသင့် မေးထိုက်သော အချို့အချို့သော အချက်အလက်များကို မေးမြန်းခဲ့ပေပြီ၊ ငါ့ရှင်သည်လည်း ထိုမေးတိုင်းမေးတိုင်းသော အချက်အလက် များကို ကောင်းစွာ ရှင်းလင်း၍ ဖြေကြားခဲ့ပေပြီ၊ ယနေ့အဘိဋ္ဌိမူကား အစဉ် ရောက်လျက်ရှိသော မက္ခလိဂေါသာလ ဝါဒမှစ၍ မေးမြန်းပေအံ့၊

မက္ခလိဂေါသာလ အမည်ရှိသော တိတ္ထိဆရာကြီးသည်ကား မဂဓတိုင်း ရှင် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား အဇာတသတ်မင်းသည် သွားရောက်၍ မျက် မှောက်ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်နိုင်သော ရဟန်းပြုခြင်း၏ အကျိုး သာမညဖလကို မေးသောအခါ အဘယ်သို့လျှင် ဖြေဆိုလိုက်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အခါတပါး၌ မဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော ဝေဒေဟီမိဖုရား၏ သားဖြစ်သော အဇာတသတ်မင်းတရားသည် မက္ခလိဂေါသာလ တိတ္ထိဆရာ ကြီးထံ ချဉ်းကပ်၍ မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ခံစားရသော ရဟန်းပြုခြင်း၏ အကျိုးကို မေးလျှောက်ပါသည်။

ထိုအခါ မက္ခလိဂေါသာလ အမည်ရသော တိတ္ထိဆရာကြီးသည်....

မြတ်သောမင်းကြီး....သတ္တဝါတို့ ညစ်ညူးဘို့ရန်အလို့ငှါ အကြောင်း တရား မရှိနိုင်ပါ အကြောင်းမရှိဘဲ အကြောင်းကင်းလျက် သတ္တဝါတို့သည် ညစ်ညူးကြပါသည်။

မြတ်သောမင်းကြီး....သတ္တဝါတို့ စင်ကြယ်ဘို့ရန် ဇနကအကြောင်း၊ ဥပထမ္ဘက အကြောင်းဟူ၍ မရှိနိုင်ပါ ဇနက၊ ဥပထမ္ဘက အကြောင်း တရား ကင်း၍ပင် သတ္တဝါတို့ စင်ကြယ်ကြပါသည်။

မြတ်သောမင်းကြီး....မဟာကပ်ပေါင်း တသန်းလေးသိန်း (၁,၄၀၀,၀၀၀) ရှိပါသည် ထိုမဟာကပ်ပေါင်း တသန်း လေးသိန်း ကြာမြင့်မှသာလျှင် ထိုမဟာ ကပ်ပေါင်း တသန်းလေးသိန်း ကာလပတ်လုံး ကျင်လည်ကျက်စား သွားပြီးမှ သာလျှင် ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် သံသရာမှ စင်ကြယ် နိုင်ကြပါကုန် သည်။

သို့ သံသရာမှ စင်ကြယ်နိုင်ကြောင်း မဟာကပ်ပေါင်း တသန်းလေးသိန်း အခွန်ထင်ရှားပါလျက် အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤမည်သော အကျင့်၊ ဤမည် သောသီလ၊ ဤမည်သော ဗြဟ္မစရိယဖြင့် မရင့်ကျက်သေးသော ကံကိုလည်း ရင့်ကျက်အောင် ပြုလုပ်အံ့ ရင့်ကျက်ပြီးသော ကံကိုလည်း တွေ့ထိ တွေ့ထိ၍ ကင်းကွာသည်ကို ပြုအံ့ဟူ၍ ပြု၍မရနိုင်ပါ။ သံသရာ အခွန်ကာလသည်ကား ချင်ခွက်နှင့် နှိုင်းယှဉ်၍ ထားသည်ပမာ မဟာကပ်ပေါင်း တသန်းလေးသိန်း မျှ ကြာမြင့်ရပါမည်။ ဆင်းရဲ ဒုက္ခဟူသည်လည်း အပိုင်းအခြားနှင့် တကွ ရှိ၍ နေပါသည်။ ထိုအပိုင်းအခြားမှ အတိုးအယုတ်ဟူ၍ မရှိနိုင်ပါ။ လောကဥပမာ

အားဖြင့် ချည်မျှင်ရစ်သော ဂေါ်လီလုံး ကို ပစ်လွှင့်အပ်သည်ရှိသော် ချည်မျှင် ရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး ဂေါ်လီလုံးသည် သွား၍ ချည်မျှင်ဆုံးလျှင် ရပ်နား သကဲ့သို့ ထို့အတူ ပညာရှိသောသူ၊ ပညာမရှိသောသူ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် ပင် မဟာကပ်ပေါင်း တသန်းလေးသိန်း ကြာအောင် သံသရာဝယ် ကျင်လည် ကျက်စားကြပြီးမှ ဘဝဇာတ်သိမ်း ငြိမ်းကြရပါသည်။ ဤသို့ ပြန်ကြား ပြောဆို ပါသည်။

ဤသို့လျှင် မဂဓတိုင်းကို အစိုးရဆော ဝေဒေဟီ မိဖုယား၏သား အဇာ တသတ် မင်းတရားအား မက္ခလိဂေါသာလ အမည်ရှိသော တိတ္ထိဆရာကြီး သည် မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ခံစံရသော ရဟန်းပြုခြင်း၏ အကျိုးကို မေး မြန်းအပ်သည် ဖြစ်ပါလျက် သရက်သီးကို မေးမြန်းရာ တောင်ပိန္နဲကို ဖြေကြား သကဲ့သို့ သံသာရသုဒ္ဓိ ခေါ်သော မဟာကပ်ပေါင်း တသန်းလေးသိန်းကြာမှ ပညာရှိရော လူမိုက်တို့ပါ သံသရာမှ စင်ကြယ်ခြင်းတည်းဟူသော မိစ္ဆာအယူ ဝါဒစကားကို ဖြေကြား ပြောဆိုခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

မက္ခလိဂေါသာလ အယူဝါဒပြခမ်း ပြီး၏

မက္ခလိဂေါသာလဝါဒ၏ ကြောက်စရာ အပြစ်ကြီး

အယမ္ဗိ အာဝုသော ဝါဒေါ နိဿိရိကောယေဝ အနတ္တသံဟိတော ဇိဂ္ဂုစ္ဆနိယော အတိ ဝိယ ဘယာနကော၊ ယေ တဿ ဝစနံ သောတဗ္ဗိ သဒ္ဓါတဗ္ဗိ မညေယံ။ တေသံ တံ အဿ ဒိဗရတ္တံ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ။

ဤ မက္ခလိဂေါသာလ ဆရာကြီး၏ ဝါဒသည်လည်း ကမ္ဘာပေါင်း ရှစ် သောင်း လေးထောင် ကာလပတ်လုံး လူတိုင်း လူတိုင်းပင် ကျင်လည်ရမည်၊ ဒီအတွင်းမှာ တစ်တခု ကောင်းသောအမှုကို ပြုသော်လည်း ကျွတ်လွတ်ခွင့်မရှိ စသည်ဖြင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတရားကို ပိတ်ပင်၍ ဟောကြားသောကြောင့် ဤဆရာကြီး၏ ဝါဒသည်လည်း ကြက်သရေမရှိသော ဝါဒသာလျှင် ဖြစ်ချေ၏ တကား ငါ့ရှင်၊ ဤမက္ခလိဂေါသာလ ဆရာကြီး၏ အကျိုးမဲ့ကို ညွှန်ပြသော ဝါဒသာလျှင် ဖြစ်ချေ၏၊ ဤဆရာကြီး၏ ဝါဒသည်လည်း စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်

ကောင်းသော ဝါဒသာလျှင် ဖြစ်ချေ၏။ ဤဆရာကြီး၏ဝါဒသည်လည်း အလွန်တရာ ကြောက်မက်ဘွယ်ကောင်းသော ဝါဒကြီးဖြစ်ပေ၏။

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထိုဆရာကြီး၏စကားကို နာသင့်သည် ယူသင့်သည် ဟု ယုံကြည်အားကိုး၍ ထိုဆရာကြီး၏ စကား အတိုင်း လိုက်နာ၍ ကျင့်ကြံကုန်ငြားအံ့။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ထိုသို့ ကျင့်ကြံခြင်းသည် ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အပါယ်လေးပါး စသည်၌ ကျရောက်၍ အကျိုးမဲ့ဖြစ်ရန် ဆင်းရဲဒုက္ခတို့နှင့် တွေ့ကြုံခံစား၍ နေရန် အလို့ငှါသာလျှင် ဖြစ်ချေ၏တကား ငါ့ရှင်။

မက္ခလိဂေါသာလဝါဒ၏ ကြောက်စရာ အပြစ်ကြီး ပြီး၏

အဇိတကေသကမ္မလ ဝါဒပြခမ်း

ပုစ္ဆာ။ ။အထာပရမ္မိပုစ္ဆာမိ၊ အဇိတော ပန အာဝုသော ကေသကမ္မလော ရညာ မာဂဓေန အဇာတသတ္တုနာ ဝေဒေဟိပုတ္တေန သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော ကထံ ဗျာကာသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ကေမိဒံ ဘန္တေ သမယံ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ယေန အဇိတော ကေသကမ္မလော တေန္တုပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ အဇိတံ ကေသကမ္မလံ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုစ္ဆိ၊ အထ ခေါ ဘန္တေ အဇိတော ကေသကမ္မလော ရာဇာနံ မာဂဓံ အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တံ တေဒဝေါစ “နတ္ထိ မဟာရာဇ ဒိန္နံ၊ နတ္ထိ ယိဋ္ဌိ၊ နတ္ထိ ဟုတံ၊ နတ္ထိ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မာနံ ဖလံ ဝိပါကော၊ နတ္ထိ အယံ လောကော၊ နတ္ထိ ပရော လောကော၊ နတ္ထိ မာတာ၊ နတ္ထိ ပိတာ၊ နတ္ထိ သတ္တာ ဩပပါတိကာ၊ နတ္ထိ လောကေ သမဏ-ပြာဟုဏာ သမ္ပဂ္ဂတာ သမ္မာပဋိပန္နာ၊ ယေ ဣမဉ္စ လောကံ ပရဉ္စ လောကံ သယံ အဘိညာ သတ္တိကတွာ ပဝေဒေန္တိ။ (ပေယျာလ)။ ဗာလေ စ ပဏ္ဍိတေ စ ကာယဿ ဘေဒါ ဥစ္စိဇ္ဇန္တိ ဝိနဿန္တိ” တိ။ ဣတ္ထံ ခေါ ဘန္တေ ရညော မာဂဓော အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တုဿ အဇိတော ကေသကမ္မ-

လော သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော သမာနော ဥစ္ဆေဒံ
ဗျာကာသိ။

အမေး။ ။ထို မက္ခလိဂေါသာလ ဆရာကြီး၏ ဝါဒမှ တပါးသော ဝါဒကို ယခုအခါ မေးမြန်းဦးအံ့၊ လူတို့၏ ဆံပင်ဖြင့်ပြီးသော အဝတ်ကို သုံးဆောင်သော အဇိတ အမည်ရှိသော တိတ္ထိဆရာကြီးသည်ကား မဂဓ တိုင်းရှင် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား အဇာတသတ်မင်းတရားက မျက်မှောက် ဘဝ၌ ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံခံစားရသော ရဟန်းပြုခြင်း၏အကျိုး သန္နိဋ္ဌိက ဖလကို မေးသောအခါ အဘယ်သို့လျှင် ဖြေကြားလိုက်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အခါတပါးဝယ် မဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော ဝေဒေဟီမိဖုရား ၏သား အဇာတသတ်မင်းတရားသည် လူဆံပင်ဖြင့်ပြီးသော ကမ္မလာအဝတ် ကို ဝတ်သည့် အဇိတ တိတ္ထိဆရာကြီးထံ သွားရောက်၍ မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန် ဘဝ၌ ရဟန်းပြုခြင်း၏ အကျိုးတရားကို မေးလျှောက်ပါသည်။ ထိုအခါ အဇိတကေသကမ္မလ တိတ္ထိဆရာကြီးက မဂဓတိုင်းရှင် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား အဇာတသတ်မင်းတရားကို ဤသို့ မိန့်ကြားပါသည်။

မြတ်သောမင်းကြီး.... လှူအပ်သော ဒါန၏ အကျိုးတရားမည်သည် တစိုးတစီမျှ မရှိ ဖြစ်ချေသည်။

မြတ်သောမင်းကြီး.... ကြီးကျယ်စွာ လှူအပ်သော မဟာယာဂ၊ မဟာ ဒါန၏ အကျိုးတရားသည်လည်း တစိုးတစီမျှ မရှိ ဖြစ်ချေသည်။

မြတ်သောမင်းကြီး....ပူဇော်အပ်သော ပူဇာဒါန၏ အကျိုးတရားလည်း တစိုးတစီမျှ မရှိ ဖြစ်ချေသည်။

မြတ်သောမင်းကြီး.... ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှု နှစ်ပါးတို့၏ အကျိုးရင်း အကျိုးဖျား ဤနှစ်ပါးပင်လျှင် လားလားမျှ မရှိ ဖြစ်ချေသည်။

မြတ်သောမင်းကြီး.... တမလွန်လောကဝယ် တည်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဤပစ္စုပ္ပန်လောက ဟူ၍လည်း မရှိဖြစ်ချေသည်။

မြတ်သောမင်းကြီး....ဤပစ္စုပ္ပန်လောက ခုဘဝဝယ် သေသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ အား တမလွန်လောက ဟိုဘဝဟူ၍ လားဘွယ်ရာမရှိ ဖြစ်ချေသည်။

မြတ်သောမင်းကြီး.... အမိ ဟူ၍ မရှိ၊ အဘဟူ၍ မရှိ၊ မိခင် ဘခင် ကျေးဇူး ရှင်ဟူ၍ ခေါ်ယူပညတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဝယ် ပြုအပ်သော ကောင်းသော အပြုအမူ၊ မကောင်းသော အပြုအမူတို့၏ အကျိုးအပြစ်ဟူ၍ တစုံတရာမျှ မရှိဖြစ်ချေသည်။

မြတ်သောမင်းကြီး.... သတ္တဝါတို့သည် စုတိသည်မှ နောက်ကာလ ဝယ် တဘန်ဘဝသစ်၌ ပံ့ပိုးသန္ဓေတည်နေရခြင်းဟူ၍ မရှိ ဖြစ်ချေသည်။

မြတ်သောမင်းကြီး.... ဤလောကဝယ် အကြင် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် အဘိညာဉ်ဉာဏ် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ သတ္တလောကကို ဟောကြားပြောဆိုကြကုန်၏။ ထိုသို့ ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံကြတဲ့ ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဟူ၍ သတ္တလောကမှာ မရှိဖြစ်ချေသည်။

ဤခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည်ကား ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယော တည်း ဟူသော မဟာဘုတ်လေးပါး ရုပ်တရားဖြင့်သာ ပြီးချေသည်။ သတ္တလောက ဝယ် နာမ်တရားဟူ၍ လုံးဝ မရှိပါ။

အကြင် အခါ၌ ဤသတ္တဝါသည် ကွယ်လွန်၍ သွားသည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုအခါ ညောင်စောင်းနှင့်တကွ ညောင်စောင်းအခြေတွင် လိုက်ပါသော လူလေး ယောက်တို့သည်သာလျှင် သုသာန်တစ သင်္ချိုင်းဝသို့ရောက်အောင် ပို့ဆောင် ကြကုန်သည်။

စုတိပြတ်ကြော သေလွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းတယောက်၏ ကောင်းမှုနှင့် သော ဂုဏ်ပုဒ်၊ မကောင်းမှုနှင့်သော ကျေးဇူးမဲ့ ပုဒ်များသည်၊ ကောင်းမှုနှင့်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးစကား၊ မကောင်းသော ကျေးဇူးမဲ့ စကားတို့သည် သုသာန်တစ သင်္ချိုင်းဝသို့ တိုင်ရုံသာ ဖြစ်ခဲ့ချေသည်။

ထိုသတ္တဝါ စုတေသေလွန် ကွယ်လွန်သောအခါ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်မှာ ရှိသော မြေဓာတ်အစုသည်လည်း ဗဟိဒ္ဓမှာရှိတဲ့ မြေဓာတ်အစုသို့ ပြေးဝင် လေတော့သည်။ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်မှာရှိသော ရေဓာတ်အစုသည်လည်း ဗဟိဒ္ဓ ရေဓာတ်အစုသို့ ပြေးဝင်လေတော့သည်။ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်မှာ ရှိရင်းစွဲဖြစ်သော မီးဓာတ်အစုသည်လည်း ဗဟိဒ္ဓမီးဓာတ်အစုသို့ ပြေးဝင်တော့လေသည်။ ထို သတ္တဝါ ကိုယ်ခန္ဓာ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်မှာ ရှိသော လေဓာတ်အစုသည်လည်း ဗဟိဒ္ဓဩဇာသလောကမှာရှိတဲ့ လေဓာတ်အစုသို့ ပြေးဝင်တော့လေသည်။

အဇိတကေသကမ္မလ၏ ကြောက်စရာ ရုပ်ဝါဒကြီး ၃၇

ထိုသတ္တဝါမသေမီ ထင်ရှားရှိတဲ့ စက္ခု, သောတ, ဘာန, ဇိဝှိ, ကာယ ဆိုတဲ့ ဣန္ဒြေတို့သည် ကောင်းကင်ဟင်းလင်းအပြင်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားကြကုန်သည်။

ဒါန ဟူ၍ မရှိ၊ ပေးလှူသမျှသော အလှူဒါန, ဆောက်လုပ်သမျှသော ဘုရား, တန်ဆောင်း, ကျောင်း, ကန် အစရှိသော ထိုထိုဒါန လှူဘွယ်ဟူသမျှတို့ သည် ပြာ သာလျှင် အဆုံးရှိချေသည်။ တစ်တစ်ခု အကျိုးတရားဟူ၍ မရရှိနိုင်ပါ။

ဒါန ဆိုသည်မှာ ဥာဏ်ပညာမဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တည်ထားတဲ့ တရားမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

ပညာရှိဖြစ်စေ သူမိုက်ဖြစ်စေ စုတိပြတ်ကြေ သေလွန်သည်မှ နောက် ကာလဝယ် ဘဝသံသရာ ချုပ်တော့သည်, ပြတ်တော့သည်, ပျက်တော့သည် ဖြစ်ပါသည် ဤသို့ ဖြေကြားပါသည်။

ဤသို့လျှင် မဂဓတိုင်းရှင် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား အဇာတသတ်မင်း တရားအား အဇိတကေသကမ္မလအမည်ရှိသော တိတ္ထိဆရာကြီးသည် မျက် မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ခံစံရသော ရဟန်းပြုခြင်း၏ အကျိုးတရားကို မေးမြန်း အပ်သည်ဖြစ်ပါလျက် သရက်သီးကို မေးမြန်းသောသူသည် တောင်ပိန္နဲသီးကို ဖြေကြားဘိသကဲ့သို့ မိမိအယူရှိရင်း ဥစ္ဆေဒ ရုပ်ဝါဒ ကိုပင်လျှင် အဇာတသတ် မင်းတရားအား ဖြေကြားပြောဆိုလိုက်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

အဇိတကေသကမ္မလ၏ ကြောက်စရာ ရုပ်ဝါဒကြီး

အယမ္ပိ ခေါ် အာဝုသော နိဿိရိကောယေဝ၊ အနတ္တသံဟိတော ဇိဂ္ဂစ္ဆန္တိယော အတိ ဝိယ ဘယာနကော၊ ယေ တဿ ဝစနံ သောတဗ္ဗံ သဒ္ဓါတဗ္ဗံ မညေယံ။ တေသံ တံ အဿ ဒီဃရတ္တံ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ။

ဤအဇိတ ကေသကမ္မလ တိတ္ထိဆရာကြီး၏ ဝါဒသည်လည်း မဟာဘုတ် ရုပ်လေးပါးဖြင့် ပြီးသော ရုပ်ဝါဒ, ဥစ္ဆေဒဝါဒဖြစ်၍ တမလွန်လောက မရှိ၊ တမလွန်လောကမှ မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်သို့ ရောက်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်မရှိ၊ ကုသိုလ်ကံမရှိ၊ အကုသိုလ်ကံမရှိ၊ .ကုသိုလ်ကံ, အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးမရှိ စသည်ဖြင့် အလုံးစုံသော ကုသိုလ်, အကုသိုလ် စသော တရားတို့ကို ပယ်မြစ်၍

ဆိုသော ဝါဒဖြစ်သောကြောင့် အလွန် ကြက်သရေမရှိသော ဝါဒသာလျှင် ဖြစ်ချေ၏တကား၊ ဤအဇိတကေသကမ္မလ ဆရာကြီး၏ ဝါဒသည်လည်း အကျိုးမဲ့ကို ညွှန်ကြား ဖော်ပြသော ဝါဒသာလျှင် ဖြစ်ချေ၏တကား၊ ဤ အဇိတဆရာကြီး၏ ဝါဒသည်လည်း စက်ဆုပ်ဘွယ် ကောင်းသော အလွန် ကြောက်မက်ဘွယ်ကောင်းသော ဝါဒသာလျှင် ဖြစ်ချေ၏ ငါ့ရှင်။

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤအဇိတ ဆရာကြီး၏ ဝါဒကို မိမိတို့ကိုယ်ပိုင် မသိနိုင်သော ဉာဏ်ပညာနှင့် နှိုင်းစာ ထောက်ဆ၍ “ဟုတ်ကောင်း ဟုတ်ပေ လိမ့်မည်” ဟု ယုံကြည်လျက် လိုက်နာ ကျင့်သုံးကြလေကုန်ရာ၏။ ထိုသို့ လိုက် နာကျင့်သုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အပါယ် လေးပါး စသည်၌ ကျရောက်၍ အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်း အလို့ငှါသာလျှင် ဆင်းရဲ ဒုက္ခ များစွာတို့နှင့် တွေ့ကြုံခံစား၍ သွားရခြင်း အကျိုးငှါသာလျှင်ဖြစ်ချေ၏ ငါ့ရှင်။

အဇိတကေသကမ္မလ၏ ကြော်စရာ ရုပ်ဝါဒကြီး ပြီး၏

ပကုကေစွာယန ဝါဒပြခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။အထာပရမ္မိ ပုစ္ဆာမိ၊ ပကုဓော ပန အာဝုသော ကစွာယနော ရညာ မာဂဓေန အဇာတသတ္တုနာ ဝေဒေဟိပုတ္တေန သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုဋ္ဌော ကထံ ဗျာကာသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ကေမိဒံ ဘန္တေ သမယံ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ယေန ပကုဓော ကစွာယနော တေနုပ သက်မိ၊ ဥပသက်မိတွာ ပကုဓံ ကစွာယနံ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမည ဗလံ ပုစ္ဆိ၊ အထခေါ ဘန္တေ ပကုဓော ကစွာယနော ရာဇာနံ မာဂဓံ အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တံ တေဒဝေါစ “သတ္တိမေ မဟာရာဇ ကာယာ အကဋ္ဌာ အကဋ္ဌဝိဓာ အနိမ္မိတာ အနိမ္မာတာ ဝဉ္ဇာ ကုဋ္ဌာ သေကဋ္ဌာယိတာ၊ တေန ဣဇ္ဇန္တိ၊ န ဝိပရိဏာမေန္တိ၊ န အညမညံ ဗျာဗာဓေန္တိ၊ နာလံ အည မညဿ သုခါယ ဝါ ဒုက္ခာယ ဝါ သုခဒုက္ခာယ ဝါ။ ကတမေ သတ္တု၊ ပထဝီကာယော၊ အာပေါကာယော၊ တေဇော-

ကာယော၊ ဝါယောကာယော၊ သုခေ၊ ဒုက္ခေ၊ ဇီဝေ သတ္တမေ။
 ဣမေ သတ္တကာယာ အကဋ္ဌာ အကဋ္ဌဝိဓာ အနိမ္မိတာ
 အနိမ္မာတာ ဝဉ္ဇာ ကုဋ္ဌဋ္ဌာ သေကဋ္ဌာယိတာ၊ တေ န ဣဉ္ဇန္တိ၊
 န ဝိပရိကာမေန္တိ၊ န အညမညံ ပျာဗာဓေန္တိ၊ နာလံ အည-
 မညဿ သုခါယ ဝါ ဒုက္ခာယ ဝါ သုခဒုက္ခာယ ဝါ။ တတ္ထ
 နတ္ထိ ဟန္တာ ဝါ ဗာတေတာ ဝါ၊ သောတာ ဝါ သာဝေတာ ဝါ၊
 ဝိညာတာ ဝါ ဝိညာပေတာ ဝါ၊ ယော ပိ တိဏှေန သတ္ထေန
 သီသံ ဆိန္ဒတိ၊ န ကောစိ ကိဉ္စိ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတိ၊
 သတ္တန္တံတေဝံ ကာယာနမန္တရေန သတ္တံ ဝိဝရမနုပတတိ” တိ။
 ဣတ္ထံ ခေါ ဘန္တေ ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုဿ
 ဝေဒေဟိပုတ္တဿ ပကုဓော ကစွာယနော သန္နိဋ္ဌိကံ သာမည-
 ဖလံ ပုဋ္ဌော သမာနော အညေန အညံ ပျာကာသိ။

အမေး။ ။ အဇီတကေသကမ္မလ၏ ဝါဒမှ အခြားတပါး ဖြစ်သော
 ဝါဒကိုလည်း မေးမြန်းဦးအံ့၊ ပကုဓကစွာယန မည်သော ဆရာကြီးသည်ကား
 သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလကို မေးမြန်းသောအခါ အဘယ်သို့လျှင် ဖြေကြားလိုက်
 ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ အခါတပါးဝယ် မဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော ဝေဒေဟီ
 မိဖုယား၏သား အဇာတသတ် မင်းတရားသည် ကစွာယန အနွယ်၌ ဖြစ်
 သော ပကုဓ တိတ္ထိဆရာကြီး၏ အထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်
 ဘဝ၌ ခံစံရသည့် ရဟန်းပြုခြင်း၏ အကျိုးတရားကို မေးလျှောက်ပါသည်။
 ထိုအခါ ကစွာယန အနွယ်၌ဖြစ်သော ပကုဓ တိတ္ထိဆရာကြီးသည် မဂဓတိုင်း
 ရှင် ဝေဒေဟီ မိဖုယား၏သား အဇာတသတ် မင်းတရားကို ဤသို့ ပြန်ကြား
 ဖြေဆိုပါသည်။

“မြတ်သော မင်းကြီး တစ်စုံတစ်ဦးမျှ ပြုလုပ်အပ်သည်မဟုတ်၊ တစ်စုံတ
 ယောက်သော သူတို့သည် စီမံပိုင်သည်မဟုတ်၊ တစ်စုံတယောက်သော သူသည်
 ဖန်ဆင်းအပ်သည် မဟုတ်၊ တစ်စုံတခုကိုမျှလည်း မဖန်ဆင်းနိုင်တတ်၊ အခြား
 တပါးသော တရားတို့ကိုလည်း မပေါက်ဖွားစေတတ်၊ တောင်ထွဋ်ကဲ့သို့ အခါ
 ခပ်သိမ်း တည်တတ် တံခါးခုံ၊ တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ အမြဲတစေ တည်တတ်၍
 မတုန်မလှုပ် မဖောက်မပြန် အချင်းချင်း မညှဉ်းပန်းကြဘဲ အချင်းချင်းအား

လည်း ချမ်းသာသို့ ဆင်းရဲသို့ကို မပြုပြင် မဖန်ဆင်းပေးနိုင်တဲ့ ကာယ ခေါ်
သော ကိုယ် ခုနစ်ပါး ရှိကြပါသည်။

ထို ကိုယ် ခေါ်သော ခုနစ်ပါးတို့မှာ....

- (၁) ပထဝီ ခေါ်သော မြေဓာတ်ကိုယ်တပါး၊
- (၂) အာပေါ ခေါ်သော ရေကိုယ်တပါး၊
- (၃) တေဇော ခေါ်သော မီးကိုယ်တပါး၊
- (၄) ဝါယော ခေါ်သော လေကိုယ်တပါး၊
- (၅) ချမ်းသာခြင်း တည်းဟူသော ကိုယ်ကာယတပါး၊
- (၆) ဆင်းရဲခြင်း တည်းဟူသော ကိုယ်ကာယတပါး၊
- (၇) ခုနစ်ခုမြောက် အသက် ဝိညာဉ် တည်းဟူသော ကိုယ်ကာယ
တပါး၊

ဤခုနစ်ပါးတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ထို ကိုယ်ကာယ ခုနစ်ပါးဝယ် ကိုယ်တိုင်သတ်
ဖြတ်သော သူဟူ၍၎င်း သူတပါးတို့အား သတ်စေတတ်သော သူဟူ၍၎င်း
ကိုယ်တိုင် နားထောင်သောသူ၊ သူတပါးတို့အား နားထောင် စေတတ်သော
သူဟူ၍၎င်း ကိုယ်တိုင်သိ၊ သူတပါးတို့ကို သိစေသော သူဟူ၍၎င်း မရှိနိုင်။

အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထက်လှစွာသော ဓားလက်နက်ဖြင့် သူတဦးတ
ယောက်၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်စေကာမူ တစ်စုံတယောက်သော သူသည် တစ်စုံတ
ယောက်သော သူကို ဇီဝိတိန္ဒြေမှ ချသည်၊ သတ်ဖြတ်သည်၊ ပါဏာတိပါတ အမှု
ကို ပြုသည် မမည်ပါ။ စင်စစ်မှာမူ ပဲစေ့ နှမ်းစေ့တို့၏ အကြားဝယ် တစ်စုံတခု
သော ဓားလက်နက်ကို ချလိုက်သောအခါ ထိုပဲစေ့ နှမ်းစေ့တို့၏ အကြား အ
ပေါက်မှပင်လျှင် ဓားလက်နက်သည် ဆင်းသက်၍ သွားဘိသကဲ့သို့ ထိုအတူ
ပထဝီကာယ၊ အာပေါကာယ၊ တေဇောကာယ၊ ဝါယောကာယ၊ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဇီဝ
တည်းဟူသော မတုန်မလှုပ် မပျက်စီးကောင်းတဲ့ ကာယ ခုနစ်ပါးတို့၏ အကြား
အပေါက်မှသာလျှင် ခုတ်ဖြတ် ပစ်လွှတ် လိုက်အပ်သော ဓားလက်နက်သည်
ဝင်၍ သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ဖြေကြားခဲ့ပါသည်။

ဤသို့လျှင် မဂဓတိုင်းရှင် ဝေဒေဟီ မိဖုရား၏သား အဇာတသတ်မင်း
တရားအား ပကုဓကစွာယန အမည်ရသော တိတ္ထိဆရာကြီးသည် သရက်သီးကို

နိဂဏ္ဌနာဠုပုတ္တ ဝါဒပြခဏ်း

မေးအပ်ပါလျက် တောင်ပိန္နဲကို ဖြေသောသူနှင့် အလားတူစွာ မျက်မှောက်
ဘဝ ပစ္စုပ္ပန်ဝယ် ခံ စံရသော ရဟန်းပြုရခြင်း၏ အကျိုးတရားကို မေးမြန်း
အပ်သည် ဖြစ်ပါလျက် အမေးတခြား အဖြေတပါး အဖျင်းဖျင်း စကားကို
သာလျှင် ဖြေကြား ပြောဆိုလိုက်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပကုဏေစွာယန ဝါဒပြခဏ်း ပြီး၏

ပကုဏေစွာယနဝါဒ၏ ကြောက်စရာ အပြစ်ကြီး

အယမ္ပိ ခေါ် အာဝုသော ဝါဒေါ ပုရိမဝါဒေါဝိယ နိဿိရိကောယေဝ
အနတ္တသံဟိတော ဇိဂုတ္တနိယော အတိဝိယ ဘယာနကော။

ဤ ပကုဏေ ဆရာကြီး၏ ဝါဒသည်လည်း ရှေးရှေးသော ဆရာကြီးများ၏
ဝါဒများနှင့် အလားတူပင်လျှင် ကြက်သရေမဲ့သော ဝါဒသာလျှင် ဖြစ်ချေ၏
ငါ့ရှင်၊ ဤပကုဏေ ဆရာကြီး၏ ဝါဒသည်လည်း စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် ကောင်း
သော၊ အကျိုးမဲ့တွေ့ကို ညွှန်ပြထားသော၊ အလွန်တရာ ကြောက်မက်ဘွယ်
ကောင်းသော ဝါဒသာလျှင် ဖြစ်ချေသည် ငါ့ရှင်။

ပကုဏေစွာယနဝါဒ၏ ကြောက်စရာ အပြစ်ကြီး ပြီး၏

နိဂဏ္ဌနာဠုပုတ္တ ဝါဒပြခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ အထာပရမ္ပိ ပုစ္ဆာမိ၊ နိဂဏ္ဌော ပနာဝုသော နာဠုပုတ္တော ရညာ
မာဂဓေန အဇာတသတ္တုနာ ဝေဒေဟိပုတ္တေန သန္နိဋ္ဌိကံ သာမည
ဖလံ ပုဠော ကထံ ဗျာကာသိ။

ဝိဿဇနာ။ ။ ကေမိဒံ ဘန္တေ သမယံ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု
ဝေဒေဟိပုတ္တော ယေန နိဂဏ္ဌော နာဠုပုတ္တော တေ နုပသံကမိ၊
ဥပသံကမိတွာ နိဂဏ္ဌံ နာဠုပုတ္တံ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုစ္ဆိ၊
အထ ခေါ် နိဂဏ္ဌော နာဠုပုတ္တော ရာဇာနံ မာဂဓံ အဇာတ-
သတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တံ တေဒဝေါ၊ “ဣဓ မဟာရာဇ နိဂဏ္ဌော
စာတုယာမသံဝရသံဝုတော ဟောတိ၊ ဣထဉ္စ မဟာရာဇ

နိဂဏ္ဏော စာတုယာမသံဝရသံဝုတော ဟောတိ၊ ဣဓ မဟာရာဇ နိဂဏ္ဏော သဗ္ဗဝါရိဝါရိတော စ ဟောတိ၊ သဗ္ဗဝါရိယုတ္တော စ၊ သဗ္ဗဝါရိရုတော စ၊ သဗ္ဗဝါရိပုဋ္ဌော စ။
 ဧဝံ ခေါ မဟာရာဇ နိဂဏ္ဏော စာတုယာမသံဝရသံဝုတော ဟောတိ၊ ယတော ခေါ မဟာရာဇ နိဂဏ္ဏော ဧဝံ စာတုယာမသံဝရသံဝုတော ဟောတိ။ အယံ ဝုစ္စတိ မဟာရာဇ နိဂဏ္ဏော ဂတတ္တော စ ယတတ္တော စ ဌိတတ္တော စ”တိ။ ဣတ္ထံ ခေါ ဘန္တေ ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ နိဂဏ္ဏော နာဋပုတ္တော သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော သမာနော စာတုယာမသံဝရံ ဗျာကာသိ။

အမေး။ ။ပကုဓ ကစ္စာယန ဆရာကြီး၏ ဝါဒမှတစ်ပါး နာဋပုတ္တ အမည်ရှိသော နိဂဏ္ဏဆရာကြီး၏ ဝါဒကိုလည်း မေးမြန်းဦးအံ့၊ နာဋပုတ္တ အမည်ရှိသော နိဂဏ္ဏဆရာကြီးသည်ကား မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်၌ တွေ့ကြုံခံစားရသော ရဟန်းပြုခြင်းအကျိုး သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလ ကို မေးသောအခါ အဘယ်သို့လျှင် ဖြေကြားလိုက်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အခါတစ်ပါး မဂတိုင်းရှင် ဘုရင်အဇာတသတ်မင်းတရားသည် နာဋပုတ္တ အမည်ရှိသော အဝတ်မဆီး တိတ္ထိဆရာကြီး၏အထံသို့ သွားရောက်၍ မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်ဘဝဝယ် ခံစံရသော ရဟန်းပြုခြင်း၏ အကျိုးကို မေးမြန်းပါသည်။ ထိုအခါ နာဋပုတ္တ အမည်ရသော အဝတ်မဆီး တိတ္ထိဆရာကြီးက—

မြတ်သော မင်းကြီး...ဤလောကဝယ် အဝတ်မဆီး တိတ္ထိဂိုဏ်းဝင် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသမျှသည် လေးပါးသော အဘို့ အစရှိသော စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် စောင့်စည်းသည်ဖြစ်အံ့၊ ဘယ်ပုံ ဘယ်ပန်း စောင့်စည်းရသနည်းဟူမူကား—

- (က) အလုံးစုံသော ရေအေးတို့ကို ကြည့်ရှောင်ခြင်း၊
- (ခ) အလုံးစုံသော မကောင်းမှုတို့ကို တားမြစ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်း၊
- (ဂ) မကောင်းမှုတို့ကို တားမြစ်သောအားဖြင့် ခါတွက်ခြင်း၊
- (ဃ) မကောင်းမှုတို့ကို တားမြစ်ခြင်းအားဖြင့် ပျံ့နှံ့ခြင်း၊

ဤလေးပါးသော အဘို့အစရှိသော စောင့်စည်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။

မြတ်သော မင်းကြီး၊ အကြင် နိဂဏ္ဌခေါ်သော အဝတ်မဆီး တက္ကဒ္ဒန်းသည် ဆိုခဲ့ပြီးသော လေးပါးအဘို့ အစရှိသော စောင့်စည်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဤနိဂဏ္ဌတက္ကဒ္ဒန်းကို အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်သော စိတ်နှလုံးရှိသူ စောင့်စည်းအပ်သော စိတ်နှလုံးရှိသူ ခိုင်ခံ့တည်တံ့သော စိတ်နှလုံးရှိသူဟူ၍ ပြောဆိုအပ်ပါသည် ဤသို့ဖြေကြားခဲ့ပါသည်။

ဤသို့လျှင် မဂဓတိုင်းရှင် ဝေဒဟီမိဖုရား၏သား အဇာတသတ်မင်း တရားအား နာဠုပုတ္တ အမည်ရသော အဝတ်မဆီး တိတ္ထိတက္ကဒ္ဒန်းဆရာကြီးသည် သရက်သီးကို မေးပါလျက် တောင်ပိန္နဲသီးကို ဖြေသောသူပမာ မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်ဘဝဝယ် ရဟန်းပြုခြင်း အတွက် ခံစံရသော အကျိုးတရားကို မေးမြန်းအပ်သည်ဖြစ်ပါလျက် စာတုယာမသံဝရ ခေါ်သော သူ၏ မိစ္ဆာပဋိပဒါ အကျင့်စကားကိုသာလျှင် ဖြေကြားပြောဆိုလိုက်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

နိဂဏ္ဌနာဠုပုတ္တ ဝါဒပြခင်း ပြီး၏

နိဂဏ္ဌဝါဒ စီစစ်ခြင်း

တေဿ ပနာဝုသော ဝါဒေ ကောစိ သာသနာနုလောမဝါဒေါ အတ္ထိ၊ အသုဒ္ဓလဒ္ဓိတာယ ပန ဒေသော ပိ ဝါဒေါ ဇိဂ္ဂန္ဓနိယောယေဝ၊ သေယျထာပိ ဘောဇနံ ဂူထမိဿံ ဂါရယောယေဝ အာရကာ ပရိဝဇ္ဇိတဗ္ဗော ယေဝ၊ သေယျထာပိ ဝိသသံသဠော အာပါနိယကံသော။

ဤနိဂဏ္ဌနာဠုပုတ္တ ဆရာကြီး၏ ဝါဒ၌ကား သာသနာတော်နှင့် သင့်လျော်သော၊ သာသနာတော်၌ သုံးစွဲသော ဝေါဟာရစကား အနည်းငယ်ပါရှိပေ၏။ မကောင်းမှုဟူသော ဝေါဟာရ၊ မကောင်းမှုကို ပယ်ရမည် ဟူသော ဝေါဟာရစကား ပါရှိပေ၏။ သို့သော်လည်း ထိုနိဂဏ္ဌဆရာကြီး၏ ဝါဒ၌ မကောင်းမှု ဟူသည်မှာ ဗုဒ္ဓသာသနာ ဝါဒ၌ မကောင်းမှုမျိုးချည်းမဟုတ်ချေ။

(က) ရေအေးကိုပင် သတ္တဝါ ဟု အမှတ်ရှိ၍ ထိုရေအေးကို သုံးဆောင်လျှင်ပင် အကုသိုလ်ကံ၊ မကောင်းမှုဖြစ်၏ ဟု ယူဆလျက်ရှိ၏။

(ခ) ထို့ပြင် မကောင်းမှုကို ပယ်ရန် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌ကဲ့သို့ သီလ သမာဓိ စသည်ဖြင့် ပယ်ရသည် မဟုတ်ဘဲ အတ္တကိလမထာနုယောဂ မိမိ ကိုယ်ကို ပင်ပန်းအောင် ပြုလုပ်ခြင်း၊ ကျင့်ခြင်းဖြင့် ပယ်ရမည် ဟု ဟောပြော လျက်ရှိ၏။

ထိုသို့ မစင်ကြယ်သော အယူဝါဒဖြစ်သောကြောင့် ဤနိဂဏ္ဌဆရာကြီး၏ ဝါဒသည်လည်း ကြက်သရေမရှိသော၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသော၊ ကြောက် မက်ဘွယ်ကောင်းသော ဝါဒဆိုးကြီးသာလျှင် ဖြစ်ချေ၏။ သည်ဝါဒသည် မစင် နှင့်ရောသော စားဖွယ်သောက်ဖွယ်ကဲ့သို့ စက်ဆုပ်ဘွယ်ကောင်းလှချေ၏။ သည်ဝါဒသည် အဆိပ်နှင့်ရောသော ဖျော်ရည်ကဲ့သို့ မသောက် မသုံးထိုက်၊ ကဲရွဲထိုက်သော၊ ဝေးဝေးမှ ရှောင်ကြဉ်ထိုက်၊ စွန့်ပစ်ထိုက်သော ဝါဒသာလျှင် ဖြစ်ချေ၏ ငါ့ရှင်။

နိဂဏ္ဌဝါဒ စိစစ်ခြင်း ပြီး၏

သိဉ္ဇည်း ဝါဒပြခန်း

ပုစ္ဆာ။ ။အထာပရမ္မိ ပုစ္ဆာမိ၊ သဉ္ဇယော ပနာဝုသော ဗေလဋ္ဌပုတ္တော သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော ကထံ ဗျာကာသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ကေမိဒံ ဘန္တေ သမယံ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ယေန သဉ္ဇယော ဗေလဋ္ဌပုတ္တော တေနုပ သင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိန္တာ သဉ္ဇယံ ဗေလဋ္ဌပုတ္တံ တေဒဝေါစ၊ “ယထာ နုခေါ ဣမာနိ ဘော သဉ္ဇယ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ၊ သေယျထိဒံ၊ ဟတ္တာရောဟာ အဿရောဟာ။ပ။ သက္ကာ နု ခေါ ဘော သဉ္ဇယ ဝေမေဝ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပညပေတု”န္တိ၊ ဧဝံ ဝုတ္တေ ဘန္တေ သဉ္ဇယော ဗေလဋ္ဌပုတ္တော ရာဇာနံ မာဂဓံ အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တံ တေဒဝေါစ။

“အတ္တိ ပရောလောကောတိ ဣတိ စေ မံ ပုစ္ဆသိ၊ အတ္တိ ပရော လောကောတိ ဣတိ စေ မေ အဿ၊ အတ္တိ ပရော-

သိဉ္ဇည်း ဝါဒပြခဏ်း

လောကောတိ ဣတိ တေ နံ ဗျာကရေယံ၊ ဝေန္တိ ပိ မေ နော၊
 တထာတိ ပိ မေ နော၊ အညထာတိ ပိ မေ နော၊ နောတိ ပိ
 မေ နော၊ နော နောတိ ပိ မေ နော ။ပ။ နေဝ ဟောတိ
 န န ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာတိ ဣတိ စေ မံ
 ပုစ္ဆသိ၊ နေဝ ဟောတိ န န ဟောတိ တထာဂတော ပရံ
 မရဏာတိ ဣတိ စေ မေ အဿ၊ နေဝ ဟောတိ န န
 ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာတိ ဣတိ တေ နံ
 ဗျာကရေယံ၊ ဝေန္တိ ပိ မေ နော၊ တထာတိ ပိ မေ နော၊
 အညထာတိ ပိ မေ နော၊ နောတိ ပိ မေ နော၊ နော နောတိ
 ပိ မေ နော”တိ။ ဣတ္ထံ ခေါ ဘန္တေ ရညော မာဂဿေ
 အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ သဉ္ဇယော ဗေလဋ္ဌ-
 ပုတ္တော သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော သမာနော ဝိက္ခေပံ
 ဗျာကာသိ။

အမေး။ ။နိဂဏ္ဌ နာဠုပုတ္တ ဆရာကြီး၏ ဝါဒမှ တခြားတပါးသော
 ဝါဒကိုလည်း မေးမြန်းဦးအံ့၊ သဉ္ဇယ သိဉ္ဇည်း ဆရာကြီးသည်ကား အဇာ
 တသတ်မင်းက သန္တိဋ္ဌိက သာမညဖလကို မေးသောအခါ အဘယ်သို့လျှင်
 ဖြေကြားလိုက်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အခါတပါး၌ အဇာတသတ် မင်းတရားသည် ဗေလဋ္ဌပုတ္တ
 ဖြစ်သော သိဉ္ဇည်းဆရာကြီးထံသို့ သွားရောက်၍ မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်ဘဝဝယ်
 ခံစံရသော ရဟန်းပြုခြင်း၏အကျိုးတရားကို မေးမြန်း လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ သိဉ္ဇည်းဆရာကြီးသည် “တမလ္လန်လောက ရှိသလား ဟု
 အကယ်၍ ငါ့ကို မေးသည်ဖြစ်အံ့၊ တမလ္လန်လောက ရှိသည်ဟူ၍
 ငါအယူရှိပါမူ တမလ္လန်လောက ရှိသည်ဟူ၍ပင် ဖြေကြားပါအံ့၊ ဤသို့
 ရှိသည် ဟူ၍လည်း ငါ့မှာ အယူမရှိ၊

ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် မြဲ၏ ဟူ၍လည်း ငါ့မှာ အယူမရှိ၊
 တချို့မြဲ၊ တချို့မမြဲ ဟူ၍လည်း ငါ၏ အယူမရှိ၊
 ပြတ်သည် ဟူ၍လည်း ငါ၏ အယူမရှိ၊

သတ္တဝါသည် စုတိမှ နောက်ကာလဝယ် ဖြစ်သည်လည်းရှိသည် မဖြစ်သည်လည်း ရှိသည် ဟု တက္ကံ အကြံသမားတို့ ဝါဒမျိုးလည်း ငါ့ဝယ်မရှိ။

ဤနည်းဖြင့်သာလျှင် မဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော ဝေဒေဟီ မိဖုရား၏ သား အဇာတသတ် မင်းတရားအား သိဉ္ဇည်း ဆရာကြီးသည် မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝဝယ် ရဟန်းပြုရခြင်း၏ အကျိုးတရားကို မေးမြန်းအပ်သည်ဖြစ်ပါ လျက် သာသနာတော် ပြင်ပဝယ် အမရာဝိက္ခေပ အမည်ရသော ငါးကဲ့သို့ ဖမ်း၍မရ၊ စမ်း၍မရသည့် 'ဝိက္ခေပ' ဝါဒတည်းဟူသော မိမိ၏ မိစ္ဆာအယူဝါဒ စကားကိုသာလျှင် ပြောကြား ဖြေဆိုလိုက်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သိဉ္ဇည်း ဝါဒပြခမ်း ပြီး၏

တိတ္ထိအယူဝါဒ ခြောက်မျိုးလုံး အခြေအနေ

သဗ္ဗေ ပိ အာဝုသော ဧတေ ဆန္ဒံ သတ္တာရာနံ ဝါဒါ နိဿိရိကာယေဝ ဇီဂ္ဂုန္တနိယာယေဝ အနတ္တသံဟိတာယေဝ၊ ဗာလာနံ ဘိယျောသော မတ္တာယ သမ္မောဟာယ သံဝတ္တန္တိ အနတ္တာယ။

ဤခြောက်ဦးသော တိတ္ထိဆရာကြီးတို့၏ ဝါဒ အားလုံးပင်လျှင် အကျိုး မဲ့ကို ညွှန်ပြသော ဝါဒကြီးများသာ ဖြစ်၍ ကြက်သရေ ကင်းမဲ့သော ဝါဒများ သာဖြစ်ချေသည် ငါ့ရှင်၊ ကြောက်မက်ဘွယ် ကောင်းသော ဝါဒများသာ ဖြစ် ချေသည်။ သည်ဝါဒတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မိမိပင်ကိုယ်ရင်းကပင် အသိ အလိမ်မာ မရှိကြသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ မသိသည့်အတိုင်းပင် မသိသော ဆရာကြီးတို့က ပြောသော ဝါဒကို ဟုတ်လိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ကုန် ရာ၏။

ဥပမာအားဖြင့် အမိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိမမြင်ခဲ့သော လူတယောက် က အမိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိမမြင်ခဲ့သော လူအများတို့အား “သင်တို့သည် ငါပြောသော စကားကို ယုံကြကုန်၊ ငါလည်း အဆင်းကို မမြင်ရ၊ ဖြူသည် နီသည် ဝါသည်ဟူ၍ ငါသည် အဆင်းကို မမြင်ရ၊ သင်တို့လည်းမမြင်ရ သူ တပါးတို့မြင်သည်ဆိုသည်မှာလည်း သင်တို့၏ကိုယ်တွေနှင့် ချင့်ချိန်ပြီး သကာ

မျက်မှောက် ရဟန်းပြုကျိုးများကို ဟောကြားတော်မူခြင်း ၄၇

လ ယုံကြကုန်လော့” စသည်ဖြင့် ပြောခဲ့သည်ရှိသော် မျက်စိမမြင်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်းတို့က ဒွါဆရာကြီး ပြောသောစကား ဟုတ်ကောင်း ဟုတ်ပေလိမ့်မည် ဟု ယုံကြည်ကုန်လေရာ၏။

ဤသို့လျှင် မသိမလိမ့်မာရင်း ရှိနေပြီးသော လောကလူအများတို့အား မသိ မလိမ့်မာသော ဆရာကြီးတို့က တီထွင်လိုက်သော ဝါဒသည် အလွန်အလွန်တေဝေ မိုက်မဲရန် အလို့ငှါသာလျှင် ဖြစ်ကုန်၏။ အကျိုးမဲ့ ဖြစ်ပွားရန်သာလျှင်ဖြစ်ချေ၏ ငါ့ရှင်။

အဇ္ဇ ပန အာဝုသော ကာလော အတိက္ကန္တော၊ သေယဝ ဘဂဝတာ ဝုတ္တံ ပဏိတံ ပသဠံ သန္နိဋ္ဌိကဖလံ ဗုဒ္ဓာမ။

ယနေ့ အခါကာလသည်ကား အချိန်ကာလ ကုန်လွန်၍ သွားခဲ့ချေပြီ၊ နက်ဖြန်ခါ အချိန်ကျမှသာလျှင် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား အပ်သော မှန်မြတ်သော၊ ခြီးမွမ်းဘွယ် ကောင်းသော၊ အကျိုးများစွာ ဖြစ်ထွန်းနိုင်သော၊ ရဟန်း ပြုရခြင်း၏ မျက်မှောက် ကိုယ်တွေ့ သိနိုင်သော ရဟန်းပြုရခြင်း၏ အကျိုးများကို မေးမြန်းပေအံ့။

တိတ္ထိအယူဝါဒ ခြောက်မျိုးလုံး အခြေအနေ ပြီး၏

မျက်မှောက် ရဟန်းပြုကျိုးများကို ဟောကြားတော်မူခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ ပုရိမဒိဝေသု အာဝုသော သာမညဖလသုတ္တဿ ပုဗ္ဗဘာဂေ ယာဝ ဆသတ္တာရမိစ္ဆာဝါဒပရိယောသာနံ ပုစ္ဆနဝိဿဇ္ဇနံ အမေဟိ ကတံ၊ အဇ္ဇ ပန ယထာနုပုတ္တံ ဘဂဝတာ ဒေသိတသာမညဖလသုတ္တာဓိကာရေ ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနံ ကရိဿာမ။ ဘဂဝါ ပန အာဝုသော ရညာ မာဂဓေန အဇာတသတ္တုနာ ဝေဒေဟိပုတ္တေန သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော ကထံ ဗျာကာသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ဘဂဝါ ဘန္တေ တိဓာ ဝိဘဇိတွာ ရညော မာဂဓေ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော ဗျာကာသိ။

အမေး။ ။လွန်ခဲ့သော ဒုတိယ၊ တတိယ နေ့များက သာမညဗလ သုတ်၏ ရှေ့ပိုင်း၌ ခြောက်ဦးသော တိတ္ထိဆရာကြီးတို့၏ မိစ္ဆာဝါဒ ပြီးဆုံးသည် တိုင်အောင် မေးခြင်း ဖြေခြင်း၊ အမှုကို ငါတို့ ပြုခဲ့ကြပြီ၊ ယနေ့အဘိဋ္ဌိကား အစဉ်ရောက်သည် အားလျော်စွာ မြတ်စွာဘုရားသခင် ဟောကြားတော် မူအပ်သော သာမညဗလ အရာဌာန၌ မေးခြင်း ဖြေခြင်း အမှုကို ပြုကုန်အံ့။

ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးသခင် သဗ္ဗညုဘုရားရှင်သည်ကား မဂဓတိုင်းရှင် ဝေဒေဟီ မိဖုယား၏သား အဇာတသတ်မင်းအား မျက်မှောက်ဒိဋ္ဌ ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံရသော ရဟန်းပြုရခြင်း၏ အကျိုး ‘သာမညဗလ’ကို မေးသောအခါ အဘယ်သို့လျှင် ဖြေကြားတော် မူပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပဌမ ရဟန်းပြုရခြင်း၏ မျက်မှောက်ဘဝ အကျိုးရရှိပုံ၊ ဒုတိယ ရဟန်းပြုရခြင်း၏ မျက်မှောက်ဘဝ အကျိုးရပုံ၊ တတိယမြောက်၌ ထို့ထက်အလွန်တရာ နှစ်သက်ဘွယ်လည်း ရှိသော၊ အလွန်တရာ မွန်မြတ်လှ သည်လည်း ဖြစ်သော ရဟန်းပြုရခြင်း၏ မျက်မှောက်ဘဝ အကျိုးရပုံ၊ ဤသို့ အစုအပုံအားဖြင့် သုံးပုံ သုံးစု ပြတော်မူလျက် မဂဓတိုင်းရှင် ဘုရင် အဇာ တသတ်မင်းတရားအား မျက်မှောက်ဘဝ ရဟန်းပြုရခြင်း၏ အကျိုးရပုံကို ထင်ရှားစွာ ဟောကြားတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပဌမ ရဟန်းပြုကျိုး
(ကျွန်ယောကျ်ား ဥပမာ)

ပုစ္ဆာ။ ။ကထဉ္စာဝုသော ဘဂဝါ ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုနော၊ ဝေဒေဟီပုတ္တဿ ပဌမံ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ဒေသေသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဒါသံ ဘန္တေ ပဗ္ဗဇိတံ ဥပမာဘာဝေန နိဒ္ဒိသိတွာ ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟီပုတ္တဿ ဘဂဝါ ပဌမံ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ဒေသေသိ။

အမေး။ ။ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးသခင် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်အဇာ တသတ် မင်းတရားက ရဟန်းပြုရခြင်း၏ မျက်မှောက် တွေ့ကြုံရသော သန္နိဋ္ဌိက

သာမညဗလ အကျိုးကို မေးသောအခါ သုံးပါးသော အဘို့အားဖြင့် ဝေဘန်၍
ဖြေကြားသည်ဟု ငါ့ရှင်ဆို၏။ ထိုသုံးပါးသောအဘို့ အစုတို့တွင် ပဌမ ရှေးဦး
စွာသော သန္တိဋ္ဌိက သာမညဗလကို အဘယ်သို့လျှင် ဟောကြားတော် မူပါ
သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ပဌမ ရှေးဦးစွာသော သန္တိဋ္ဌိက သာမညဗလကို ရဟန်း
ပြုသော ကျွန်ယောက်ျား ဥပမာဖြင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်
မူအပ်ပါသည်။ အနည်းငယ်မျှ လျှောက်ထားပါရစေဘုရား။

အဇာတသတ် မင်းတရားသည် ရှေးနေ့များက လျှောက်ထားခဲ့သည့်
အတိုင်း တိတ္ထိဆရာကြီးတို့အထံ မိမိ၏ မေးခွဲရင်း၊ တိတ္ထိဆရာကြီးတို့က
ဖြေခွဲရင်းတို့ကို ပြည့်စုံစွာ လျှောက်ကြားပြီးသည်၏ အဆုံး၌—

သောဟံ ဘန္တေ ဘဂဝန္တမ္ပိ ပုစ္ဆာမိ၊ ယထာ န ခေါ ဣမာနိ ဘန္တေ
ပုထုသိပ္ပိယတနာနိ သေယျထိဒံ ။ပ။ သက္ကာ န ခေါ ဘန္တေ ဝေ မေဝ
ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပညပေတု အစရှိသည်ဖြင့်—

မြတ်စွာဘုရား.... တပည့်တော်သည် ဘုန်းတော် ခြောက်ပါး သခင်
မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကိုလည်း မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝဝယ်
ရဟန်းပြုခြင်း၏ အကျိုးတရားကို မေးလျှောက်ပါသည်။

ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား....
ဤလောကဝယ် ဆင်အတတ်၊ မြင်းအတတ်၊ ရထားအတတ် စသည်ကို တတ်
ကျွမ်းသော သူတို့သည် ထိုမိမိတို့ တတ်ကျွမ်းသော ဆင်အတတ်၊ မြင်းအတတ်၊
ရထားအတတ် စသည်၏ မျက်မှောက်ဘဝ အကျိုးရပုံကို ဒိဋ္ဌထင်ထင် တွေ့မြင်
ရဘိသကဲ့သို့ ထို့အတူ ရှင်တော်ဘုရား၏ သာသနာတော်ဝယ် ရဟန်းပြုကြ
သော အမျိုးကောင်းသားတို့၏ ရဟန်းပြုခြင်း၏ ဒိဋ္ဌဓမ္မ အကျိုးရပုံကို
ရှင်တော်ဘုရားသည် ထင်ရှားစွာ ဟောကြားပြသနိုင်ပါသလော? ဟု မေး
လျှောက်ပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက ‘သက္ကာ မဟာရာဇ တေန ဟိ မဟာရာဇ
တညေဝေတ္ထ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ’ အစရှိသည်ဖြင့်—

စွမ်းနိုင်ပါသည် မဟာရာဇာ၊ သို့တပြီးကား မဟာရာဇာ သင့်အားပင် ဤနေရာ၌ ပြန်လည်၍ မေးမြန်းပါမည်၊ အသင် နှစ်သက်သလို ဖြေဆိုနိုင်ခွင့် ရှိပါသည်။

ဤလောကဝယ် သင် မင်းတရား၏ ကျွန်ယောက်ျားတယောက်သည် ရှိသည်ဆိုကြပါစို့... ထိုကျွန်ယောက်ျားသည် အသင် မင်းတရား၏ အမှု ကြီးငယ် ခပ်သိမ်းကိုလည်း ပြုလုပ်တတ်ပါပေ၏။ အရှင်မလာမီ ရှေးဦးစွာ ထ-လေ့ရှိခြင်းအရှင်၏နောက်မှ အိပ်လေ့ရှိခြင်း အဘယ်အမှုကို ပြုရအံ့နည်း ဟု အမြဲတစေ ငံ့လင့်နေခြင်း အသင်မင်းတရား နှစ်သက်သည်ကို ပြောကြား လေ့ရှိခြင်း အမြဲတစေ အသင်မင်းတရား၏ မျက်နှာကိုသာ မော်၍ ကြည့်လေ့ ရှိခြင်း ဤသို့ စသည့် များစွာသော ကျွန်၏အင်္ဂါလက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဆိုပါစို့...။

ထိုကျွန်ယောက်ျားအား ဤသို့သော အကြံအစည်သည် ဖြစ်လေရာ၏။ အဘယ်သို့ ဖြစ်ရာသနည်းဟူမူကား “မဂဓတိုင်းရှင် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား ဤအဇာတသတ်မင်းတရားသည်လည်း လူသားစင်စစ်ပါပေတည်း။ ငါသည် လည်း လူသား စင်စစ်ပါပေ။ သို့ပင်တစေ လူသားချင်းပင် တူကြချေသော် လည်း မဂဓတိုင်းရှင် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား ဤအဇာတသတ်မင်းတရားမှာမူ နတ်မင်းပမာ အာရုံငါးဖြာတို့ဖြင့် တင့်တယ်စံပယ်စွာ နေနိုင်ပါပေ၏။ ငါ တမူကား အမြဲတစေ မဂဓမင်းတရား၏ ခပ်သိမ်းသော အမှုတို့ကို ပြုလုပ်ရ၊ ရှေးဦးစွာထရ၊ နောက်မှအိပ်ရ၊ မျက်နှာကို အမြဲတစေမော်၍ ကြည့်ရသည့် ဒါသ စာရင်းဝင် ကျွန်တယောက် ဖြစ်၍ နေပါချေသည်။ ကောင်းမှု ကုသိုလ်တို့၏ ဖြစ်ပုံကောင်းမှု ကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးတရားကား အံ့ဩဘွယ်ရှိပါပေစွ...။ ငါ သည်လည်း ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို ပြုပါမူ ထိုအဇာတသတ်မင်းတရားကဲ့သို့ပင် ဖြစ်လေရာသည်။ ငါ့မှာမူ မဟာဒါန ပြုလုပ်ရန် စည်းစိမ်ဥစ္စာဟူ၍ မြူမျှမရှိ ခဲ့ချေ။ ထိုငါသည် ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံ၍ ဆံမုတ်ဆိတ်တို့ကို ပယ်ရှားပြီးလျှင် ရဟန်းပြုရမူ ကောင်းလေစွ” ဟု အကြံဖြစ်ပါသည်။

ထိုကျွန်ယောက်ျားသည် တပါးသော အခါ၌ ဆံမုတ်ဆိတ်ကိုပယ်၍ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံဆင်မြန်းပြီးလျှင် ရဟန်းပြုလေရာ၏။ ထိုရဟန်းသည် ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရ၊ မနောဒွါရ တည်းဟူသော သုံးဒွါရတို့ဝယ် အကုသိုလ်တရားတို့ မဝင်ရောက် မနှိပ်စက် မဖျက်ဆီးနိုင်အောင် သတိနှင့်

စောင့်ဆောင်လေ့ရှိပါပေ၏။ စားလောက်ရုံ၊ ဝတ်ရုံလောက်မျှသော အဝတ် အစား အတိုင်းအရှည်ရှိ၍ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ခြင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံပေ၏။ အာရုံငါးပါး၏ ဆိတ်ရာတည်းဟူသော ကာယဝိဝေက၊ စိတ်၏ နီဝရဏ တို့ ဆိတ်ခြင်းတည်းဟူသော စိတ္တဝိဝေက၊ ဥပဓိ လေးတန် ဆိတ်ရာမှန်သည့် နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ဥပဓိဝိဝေက ဤဝိဝေကတရား သုံးပါး၌ မွေ့လျော် သည် ဖြစ်ရာ၏။

ထိုကဲ့သို့ ကျွန်ယောက်ျား ရဟန်းပြုသည်ကို အသင် မင်းတရား၏ မင်း ချင်း ယောက်ျားတို့သည် အသင် မင်းတရားအား “အရှင်မင်းကြီး စဉ်းစား တော်မူပါ။ ဤမည် ဤမည်သော ယောက်ျားသည် သာသနာဝန်ထမ်း ရဟန်း ပြု၍ နေပြီးလျှင် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့ကို သုတ်သင် စင်ကြယ်စေ၍ နေပါသည်။ စားလောက်ရုံ၊ ဝတ်လောက်ရုံ ပမာဏရှိသော အဝတ် အစားတို့ ဖြင့် တင်းတိမ် ရောင့်ရဲ၍ နေပါပေသည်။ ကာယဝိဝေက၊ စိတ္တဝိဝေက၊ ဥပဓိ ဝိဝေက တည်းဟူသော ဝိဝေက တရားသုံးပါး၌ မွေ့လျော်ပျော်ပါး၍ နေပါပေ သည် အရှင်မင်းကြီး.... ထိုကျွန်ယောက်ျားကို စဉ်းစားတော် မူပါ” ဟု လျှောက်ထားခဲ့သည် ရှိသော်....

အသင်မင်းကြီးသည် ထိုရဟန်းပြုသော ကျွန်ယောက်ျားကို “အိုအချင်း တို့၊ ထိုရဟန်းသည် တဖန်နောက်ထပ် ငါ့ထံသို့ ပြန်လာချေ။ ရှေးနည်းအတူ ကျွန်အမှုကို ထမ်းစေ” ဟု အရှင်မင်းကြီးသည် ပြောကြားဦးမှာလား? ဟု မေးမြန်းတော် မူပါသည်။

ထိုအခါ အဇာတသတ် မင်းတရားက “ထိုသို့ ကျွန်ယောက်ျား တဖန် ဖြစ်ဘို့ရန် တပည့်တော် မိန့်ကြားမည် မဟုတ်ပါ။ စင်စစ်မှာမူ တပည့်တော်တို့ ကပင် ထိုကျွန်ဘဝမှ ရဟန်းပြုသော ရဟန်းတော်ကို ရှိလည်းခိုးရပါမည်။ ခရီး ဦးကြိုဆိုလည်း ကြိုဆိုရပါမည်။ နေရာထိုင်ခင်းဖြင့်လည်း ဘိတ်ကြားရပါမည်။ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်လည်း ဘိတ်ကြားရ ပါမည်” ဤသို့ လျှောက်ထားပါသည်။

ထိုအခါ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာရာဇ.... ယခုငါဘုရား မေး လတ္တံ့သော စကားကို သင် ဘယ်သို့ အောက်မေ့ မှတ်ထင်သနည်း ထိုသို့ဖြစ် လျှင် ရဟန်းပြုခြင်း၏ ဒိဋ္ဌဓမ္မ အကျိုးရပုံသည် ရှိသည်လော? မရှိသည် လော....?

မြတ်စွာဘုရား... စင်စစ်လျှင် ထိုသို့ ဖြစ်ပါမူကား ရဟန်းပြုခြင်း၏ ဒိဋ္ဌဓမ္မ အကျိုးတရားသည် ဖြစ်နိုင်ပါသည် ဟု လျှောက်ထားပါသည်။

ဤသို့လျှင် ရဟန်းပြုသော ကျွန်ယောက်ျား ဥပမာဖြင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရားသည် ဝေဒေဟီ မိဖုယား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် ဘုရင် အဇာတသတ် မင်းတရားအား ရှေးဦးစွာ ရဟန်းပြုခြင်း၏ “ဒိဋ္ဌဓမ္မ” အကျိုးရပုံကို ဖြေကြား တော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပဌမ ရဟန်းပြုကျိုး ကျွန်ယောက်ျားဥပမာဖြင့်ပြခြင်း ပြီး၏

• ပဌမ ရဟန်းပြုကျိုးကို ကောင်းခြီးထောမနာ ပြုခြင်း

အတ္တရိယံ အာဝုသော အဗ္ဗုတံ အာဝုသော၊ ယာဝ သွာခါတဿ ဗုဒ္ဓသာသနဿ မဟိဒ္ဓိကတာ မဟာနုဘာဝတာ၊ ယတြဟိ နာမ ဒါသော ပိ နိဟိနဇစ္စော ဝေံ သွာခါတေ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပဗ္ဗဇိတာ အတ္တနော ဣဿရဘူတေန ရညာ ပိ ဝန္တနိယတ္တံ ဂရုကရဏီယတ္တံ ပါပုဏိဿတိ၊ သုပညတ္တမေတံ ဘဂဝတာ ပဌမံ သန္ဓိဋ္ဌိကဖလံ။

အံ့ဩဘွယ် ကောင်းပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ မဖြစ်စဘူး ထူးကဲလှပါပေစွငါ့ရှင်၊ ကောင်းမွန်စွာ ဟောကြားအပ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော် တန်ခိုး အာနုဘော် ကြီးမားသည့်အဖြစ်သည် အံ့ဩဘွယ် ရှိပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အင်မတန် အမျိုးဇာတ် နိမ့်ကျလျက်ရှိသော ကျွန် ယောက်ျားဖြစ်သော သူပင်သော်လည်း ဤသို့ သွာခါတ ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ဝင်ရောက်၍ ရဟန်း ပြုခဲ့သည်ရှိသော် မိမိ၏ အရှင်သုခင်ဖြစ်သော သက်ဦးဆံပိုင် ဘုရင်မင်းမြတ်က သော်မှလည်း ရှိခိုးအပ်သည်အဖြစ် ရှိခိုးထိုက်သည် အဖြစ်သို့ ရောက်တုံလေ၏၊ အရိုအသေ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သည် အဖြစ်သို့ ရောက်တုံလေ၏၊ သို့ဖြစ်၍ အံ့ဩဘွယ် ရှိပါပေစွ၊ သို့ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရဟန်းပြုခြင်း၏ မျက်မှောက် ဘဝ၌ ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံရသော ဤ “ပဌမသန္ဓိဋ္ဌိကဖလ” ကို ပညတ် ဟော ကြားတော် မူသည်မှာ ကောင်းစွာ ပညတ် ဟောကြားခြင်း ဖြစ်ပါပေသည် ငါ့ရှင်။

ပဌမ ရဟန်းပြုကျိုးကို ကောင်းခြီးထောမနာပြုခြင်း ပြီး၏

ဒုတိယ ရဟန်းပြုကျိုး
(လယ်သမား ဥပမာ)

ပုစ္ဆာ။ ။ကထံ ပနာဝုသော ဘဂဝါ ရညော မာဂဿေ အဇာတသတ္တုနော
ဝေဒေဟိပုတ္တဿ ဒုတိယံ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ဒေသေသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ကဿကံ ဘန္တေ ပဗ္ဗဇိတံ ဥပမာဘာဝေန ဒဿေတွာ ဘဂဝါ
ရညော မာဂဿေ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ
သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ဒေသေသိ။

အမေး။ ။ဒုတိယ ဖြစ်သော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလ အကျိုးကိုကား
မြတ်စွာဘုရားသည် အဇာတသတ် မင်းတရားအား အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောကြား
တော် မူပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဒုတိယ ဖြစ်သော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလ အကျိုးတရားကို
ရဟန်းပြုသော လယ်သမား ဥပမာဖြင့် သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် အဇာ
တသတ် မင်းတရားအား ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါသည်။ အနည်းငယ်မျှ ဖွင့်ပြ
လျှောက်ထား ပါရစေဘုရား။

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အဇာတသတ်မင်းတရားကို ဤသို့ မိန့်ကြား
တော်မူပါသည်။

မြတ်သောမင်းကြီး.... ဤလောကဝယ် သင်၏လယ်သမားတယောက် ရှိ
သည်ဆိုပါစို့.... ထိုလယ်သမားသည် သင်၏အခွန်အထုပ်ကို နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း တိုး
ပွားစေတတ်သည်ဆိုပါစို့.... ထိုလယ်သမားအား ဤသို့အကြံဖြစ်သည် ဆိုပါစို့။
အဘယ်သို့အကြံဖြစ်သနည်းဟူမူကား “မဂဓတိုင်းရှင်ဝေဒေဟိမိဖုယား၏သား
ဤအဇာတသတ်မင်းတရားသည်လည်း လူသားစင်စစ်ပါပေ၊ ငါသည်လည်း
လူသားစင်စစ်ပါပေ၊ အထူးအားဖြင့် ကောင်းမှုကုသိုလ်တို့၏ ဖြစ်ပုံအကျိုး
ဆက် ကောင်းမှုကုသိုလ်တို့၏ ဖြစ်ပုံအလားကား ဆန်းပြားအံ့ဩဘွယ်
ရှိပါပေစွ။

မဂဓတိုင်းရှင် ဝေဒေဟိမိဖုယား၏သား အဇာတသတ်မင်းတရားသည်
နတ်သားတမျှ ငါးဝအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့နှင့် တင့်တယ်ပြည့်စုံစွာ စံပယ်၍
နေနိုင်ပါပေ၏။ ငါတမူကား ထိုအဇာတသတ်မင်းတရား၏ အစီးအပွားကို တိုး

ပွားအောင် ရွက်ဆောင်အားထုတ် ကြိုးကုတ်ရသည့် လယ်သမားတယောက် သာလျှင် ဖြစ်၍နေပါသည်။ ငါတမူလည်း ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို ပြုလုပ်ပါမူ ထိုအဇာတသတ်မင်းတရားကဲ့သို့ပင် ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံနိုင် သည် ဖြစ်ရာလေ၏။ ငါ့မှာမူ မဟာဒါန ပြုလုပ်ရန် စီးပွားဥစ္စာ မရှိဖြစ်ချေသည်။ ထိုငါသည် ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆင်မြန်း ရဟန်းပြုရပါမူ ကောင်းလေစွဟု အကြံဖြစ်ပါသည်။

ထိုလယ်သမားသည် နောက်အခါဝယ် အနည်းငယ်မျှသော စည်းစိမ် ချမ်းသာကို၎င်း များစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၎င်း အနည်းငယ်သော ဆွေဝန်း မျိုးဝန်းကို၎င်း များစွာသော ဆွေဝန်း မျိုးဝန်းကို၎င်း စွန့်ပယ်ပြီး လျှင် ဆံမုတ်ဆိတ်ကိုပယ်ချ၍ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံပြီးလျှင် ရဟန်းပြုသည်ဆိုပါစို့....။

သို့ရဟန်းပြုပြီးသောအခါ ထိုလယ်သမားရဟန်းတော် အရှင်သူမြတ် သည် ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရ၊ မနောဒွါရ တည်းဟူသော သုံးဒွါရဝယ် အကုသိုလ် ခိုးသားတို့ ဝင်ရောက် နှိပ်စက်မဖျက်စီးနိုင်ရန် သတိနှင့် စောင့်စည်းလျက် နေသည်ဖြစ်ပါ၏။ စားလောက်ရုံ၊ ဝတ်လောက်ရုံအဝတ်အစားတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ တင်းတိမ်၍ နေပါပေ၏။ ကာယဝိဝေက၊ စိတ္တဝိဝေက၊ ဥပဒိဝိဝေက တည်းဟူ သော ဝိဝေကသုံးပါး၌ ရဟန်းတို့၏ ချမ်းသာတရားဖြင့် မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် ၍ နေပါပေ၏။

ထိုလယ်သမားရဟန်းကို သင်၏မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည် တွေ့မြင် သောအခါ သင်မင်းတရားအား “အရှင်မင်းကြီးစဉ်းစားတော်မူပါ ဤမည် ဤမည်သော လယ်သမားသည်၊ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံပြီးလျှင် ရဟန်းပြု၍ နေပါသည်။ ထိုရဟန်းသည် ကာယ၊ ဝစီ၊ မနော တည်းဟူသော သုံးဒွါရဝယ် စောင့်စည်း၍ နေပါသည်။ မှန်မြတ်သော သန္တုဋ္ဌိတရားဖြင့်လည်း ရောင့်ရဲ၍ နေပါသည်။ သုံးပါးသော ဝိဝေက၌လည်း မွေ့လျော်၍ နေပါပေ သည်” ဟု လျှောက်ထားသည်ရှိသော် အသင်မင်းတရားသည် “အိုအချင်းတို့၊ ထိုလယ်သမားသည် တဖန်ငါ့ထံမှောက်သို့ ပြန်ရောက်လာပစေ၊ ရှေးနည်းအတူ ပင် ငါ၏ အစီးအပွား တိုးပွားရာ တိုးပွားကြောင်း ရွက်ဆောင်သည့် လယ်သမား ပင် ဖြစ်စေ” ဟု အသင်မင်းတရား အမိန့်တော်များမှတ်သားမှာလား ? ဟု မေးမြန်းထော်မူပါသည်။

ဒုတိယ ရဟန်းပြုကျိုးကို ကောင်းခြီးထောမနာ ပြုခြင်း ၅၅

ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းတရားသည် “နောဟေတံဘန္တေ” ထိုသို့ အမိန့် တော်မပွတ်ပါဘုရား၊ စင်စစ်မှာမူ တပည့်တော်တို့ပင် ထိုလယ်သမားရဟန်း တော် အရှင်သူမြတ်ကို ရှိလည်းခိုးကြရပါမည်ဘုရား၊ ခရီးဦးကြိုဆိုလည်း ကြို ဆိုကြရပါမည်ဘုရား၊ နေရာဖြင့်လည်း ပင့်ဘိတ်ကြရပါမည်ဘုရား၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် နှုတ်ဖြင့်၎င်း ကိုယ်ဖြင့်၎င်း ဘိတ်ကြားရပါမည်ဘုရား ” ဟု လျှောက်ကြားပါသည်။

ထိုအခါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားက “အသင်မင်းတရား...ယခုငါဘုရား မေးမြန်းမည့်စကားကို အသင်မင်းတရား မည်သို့သဘောကျသနည်း၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါမူ ရဟန်းပြုခြင်း၏ မျက်မှောက်ဘဝ ခံစားရသော အကျိုးတရားသည် ရှိပါသလော? မရှိပါသလော? ဟု မေးမြန်းတော်မူပါသည်။

“ဘုန်းတော် အလွန်တရာကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ ထို သို့ ဖြစ်သည် စင်စစ်မှန်သောကြောင့် ရဟန်းပြုခြင်း၏ ပစ္စက္ခဘဝအကျိုး တရားသည် ထင်ရှားရှိပါသည်ဘုရား” ဟု အဇာတသတ်မင်းတရား လျှောက် ထားခဲ့ပါသည်ဘုရား။

ဤသို့လျှင် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် မာဂဓတိုင်းရှင် ဘုရင်အဇာ တသတ်မင်းတရားအား လယ်သမား ရဟန်းတော်၏ ဥပမာဖြင့် နှစ်ခု မြောက် ဒုတိယ သန္တိဋ္ဌိက သာမညဖလ အကျိုးတရားကို ဟောကြားသိစေ တော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဒုတိယ ရဟန်းပြုကျိုး လယ်သမားဥပမာဖြင့်ပြခြင်း ပြီး၏

ဒုတိယ ရဟန်းပြုကျိုးကို ကောင်းခြီးထောမနာ ပြုခြင်း

အစ္ဆရိယံ အာဝုသော အဗ္ဗုတံ အာဝုသော၊ ယာဝ ဗုဒ္ဓသာသနဿ သွာခါတတာ မဟိဒ္ဓိကတာ မဟာနုဘာဝတာ၊ ယတြိဟိ နာမ ကဿ ကော ပိ ဂုဏရဟိတော ဝေံ သွာခါတေ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပဗ္ဗဇိတော ရဋ္ဌဓိပတိနာ မနုဿလောဂေ ဒေဝဘူတေန ရညာ ပိ ဂရုကရဏီယတံ ဝန္တနီယတံ ပါပုဏိဿတိ၊ သုပညတ္တမေတံ အာဝုသော ဘဂဝတာ ဒုတိယံ သန္တိဋ္ဌိကဖလံ။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မြတ်ကြီး၏ ကောင်းမွန် မှန်ကန်စွာဟောအပ်သော သွာခါတ ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း တန်ခိုးဣဒ္ဓိပတ် တန်ခိုးအာနုဘော် ကြီးမားသည့် အဖြစ်သည်၎င်း အံ့ဩဘွယ်ရှိပါပေစွင်၎င်း၊ မဖြစ်စဘူး ထူးကဲလှပါပေစွ ငါ့ရှင်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဂုဏ်ထူးမှကင်းမဲ့သော လယ်သမားတယောက် ပင်ဖြစ်သော်လည်း ဤသို့ သွာခါတ ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းပြုခဲ့သည်ရှိသော် တိုင်းပြည့်ရှင်ဖြစ်၍ လူ့ပြည်လောက၌ သမုတိ နတ် ဟု ဆိုအပ်သော ဘုရင်မင်းမြတ်ကသော်လည်း ရှိခိုးအပ်သည်အဖြစ်၊ ရှိခိုးထိုက်သည်အဖြစ်သို့ ရောက်တုံလေ၏။ အရိုအသေ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အဖြစ်သို့ ရောက်တုံလေ၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော် တန်းခိုးကြီးမားသည့်အဖြစ်သည် အံ့ဩဘွယ် ရှိပါပေစွ ငါ့ရှင်။ သို့ဖြစ်၍ ဤလယ်သမား ဥပမာဖြင့် ပြအပ်သော ဒုတိယ သန္နိဋ္ဌိကဖလကိုလည်း မြတ်စွာဘုရား ပညတ်ဟောကြားတော်မူသည်မှာ ကောင်းစွာဟောကြားခြင်း ဖြစ်ပါပေသည် ငါ့ရှင်။

ဒုတိယ ရဟန်းပြုကျိုး ပြီး၏

လွန်ကဲမြင့်မြတ်သော ရဟန်းပြုကျိုးများ

ပုစ္ဆာ။ ။ကထဉ္စာ ပနာဝုသော ဘဂဝါ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကသာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ရညော ဒေသေသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဘဂဝါ ဘန္တေ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒတော ပဋ္ဌာယ ကုလပုတ္တဿ ပဗ္ဗဇိတဘာဝံ၊ တဿ စ သီလသမ္ပဒံ၊ တဿ စ ဣန္ဒြိယေသုဂုတ္တဒွါရဝံ၊ အရိယဉ္စသတိသမ္ပဗညံ၊ အရိယဉ္စ သန္တုဋ္ဌိံ၊ ပဉ္စန္ဒူ နိဝရဏာနံ ပဟာနံ၊ စတ္တာရိံ စ ဈာနာနိ၊ အဋ္ဌ စ ဝိဇ္ဇာယော၊ တာဟိ တာဟိ ဥပမာဟိ ဝိတ္တာရတော ဝိဘဇိတော ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ ဒေသေသိ။

လွန်ကဲ၊မြင့်မြတ်သော ရဟန်းပြုကျိုးများ ၅၇

အမေး။ ။ရှေးကပြုခဲ့ပြီးသော ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့၊ လယ်သမားဥပမာ သန္နိဋ္ဌိကဖလ တို့ထက် အထူးသဖြင့် နှစ်သက်ဘွယ်ဖြစ်သော လွန်ကဲထူးမြတ်သော ရဟန်းပြုရခြင်း၏ မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ တွေ့ကြုံရသော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလ အကျိုးကို မြတ်စွာဘုရားသည် အဇာတသတ်မင်းတရားအား အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောကြားတော်မူပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် ကျွန်တို့ယောက်ျားရဟန်းပြုသောဥပမာ၊ လယ်သမား ရဟန်းပြုသောဥပမာတို့ဖြင့် ရဟန်းပြုရခြင်း၏ ဒိဋ္ဌဓမ္မ အကျိုး ရပုံကို ဟောကြားတော်မူသောအခါ အဇာတသတ် မင်းတရားသည် ထိုမှတစ်ပါးသော ပုဏ္ဏား ဥပမာ၊မင်းသားဥပမာအစရှိသော ထိုထိုဥပမာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ရက်ပေါင်းများစွာ၊ လပေါင်းများစွာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ရဟန်းပြုရခြင်း၏ အကျိုးကို ဟောဆိုသော်လည်း ကုန်နိုင်မည် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သိမြင်တော်မူသဖြင့်—

သက္ကာ ပန ဘန္တေ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ၊ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စ ပညပေတုံ၊

“ဘုန်းတော်အလွန်တရာကြီးမြတ်တော်မူလှသောမြတ်စွာဘုရား....၊ ရှေးဖော်ပြရာပါ ကျွန်တို့ယောက်ျား ဥပမာ၊ လယ်သမားဥပမာတို့ထက် လွန်ကဲလှသော အထူးသဖြင့် မြတ်မုန်လှသော ရဟန်းပြုရခြင်း၏ ဒိဋ္ဌဓမ္မ အကျိုး ရပုံကို ပညတ်ဟောကြားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်တော်မူပါသလား ဘုရား” ဟု လျှောက်ပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည်....

သက္ကာ မဟာရာဇာ၊ တေန ဟိ မဟာရာဇ သုဏောဟိ သာဓုကံ မနသိကရောဟိ ဘာသိသာမိ၊

“စွမ်းနိုင်ပါသည် မဟာရာဇာ.... သို့တပြီးကား သင်မဟာရာဇာသည် နားထောင်ပါ။ ကောင်းစွာနှလုံးသွင်းပါ။ ငါဘုရားသည် အကျယ်အားဖြင့် ဟောကြားပါမည်” ဟု တိုက်တွန်းတော်မူပြီးလျှင်—

(က) သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသည်မှစ၍ သာသနာတော် ဝယ် အမျိုးကောင်းသား၏ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ ရဟန်းပြုပုံကို၎င်း

- (ခ) ထို သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ အမျိုးကောင်းသား၏ စူဠသီလ၊ မဇ္ဈိမသီလ၊ မဟာသီလ သုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပုံကို၎င်း
- (ဂ) ထို သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ အမျိုးကောင်းသား၏ ဣန္ဒြေခြောက်ပါး တံခါးကြီးခြောက်ပေါက်တို့၌ အကုသိုလ် ခိုးသားတို့ မဝင်ရောက်အောင် စောင့်ရှောက်နိုင်ပုံကို၎င်း
- (ဃ) ထို သဒ္ဓါ ပဗ္ဗဇိတ အမျိုးကောင်းသား၏ ဣရိယာပုထ်လေးပါး ပြုပြုသမျှသော ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ဝယ် သတိ သမ္ပဇဉ်တရားနှင့် ပြည့်စုံပုံကို၎င်း
- (င) ထို သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ အမျိုးကောင်းသား၏ မှန်မြတ်သော အရိယာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သန္တုဇ္ဇီ တရားနှင့် ပြည့်စုံပုံကို၎င်း
- (စ) ထို သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ အမျိုးကောင်းသား၏ နိဝရဏ ငါးပါး အကုသိုလ် တရားတို့ကို ပယ်ရှားပုံကို၎င်း
- (ဆ) သို့ ပယ်ရှားသဖြင့် ပဌမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန် တည်းဟူသော၊ ဈာန်လေးပါးသို့ ရောက်ပုံကို၎င်း
- (ဇ) ထို ဈာန်သမာဓိ ကို အရင်းခံပြုသဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ်၊ မနောမယိဒ္ဓိဉာဏ် အစရှိသော ရှစ်ပါးသော ဝိဇ္ဇာ တို့နှင့် ပြည့်စုံပုံကို၎င်း။

အသီးသီး အထူးထူး အပြားပြားသော ဥပမာတို့ဖြင့် အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ပြတော်မူပြီးလျှင် ရှေးဆိုပြီးသော သန္တုဇ္ဇိက သာမညဖလတို့ထက် အလွန်အလွန် နှစ်သက်ဘွယ်လည်းရှိသော၊ အလွန်အလွန် မှန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော ရဟန်းပြုခြင်း၏ ဒိဋ္ဌိဓမ္မ အကျိုးရပုံ သန္တုဇ္ဇိက သာမညဖလကို မဂဓတိုင်းရှင် ဘုရင်အဇာတသတ်မင်းတရားအား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား အကျယ်တဝင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

စူဠသီလကို နှစ်ဆယ့်ခြောက်စုပြု၍ ဝေဘန် ဟောကြားခြင်း

ပူစ္စာ။ ။ကထဉ္စ ပနာဂုသော ဘိက္ခု သီလသမ္ပန္နော ဟောတိ၊ ကထဉ္စ ဘဂဝါ ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုနော ဝေဒေဟိပုတ္တဿ စူဠသီလံ ဝိဘဇိတွာ ဒေသေသိ။

စူဠသီလကို နှစ်ဆယ့်ခြောက်စုပြု၍ ဝေဘန် ဟောကြားခြင်း ၅၉

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ “ကထဉ္စ မဟာရာဇ ဘိက္ခု သီလသမ္ပန္နော ဟောတိ။ ဣဓ မဟာ
ရာဇ ဘိက္ခု ပါဏာတိပါတံ ပဟာယ ပါဏာတိပါတာ ပဋိဝိရ
တော ဟောတိ နိဟိတဒဏ္ဍော နိဟိတသတ္ထော လဇ္ဇိ ဒယာ
ပန္နော၊ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပိ ဝိဟရတိ။ ဣဒမ္ပိဿ
ဟောတိ သီလသ္မိ” ဝေမာဒိနာ ဘန္တေ ဘဂဝါ ရညော
မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ ဆဗ္ဗိသတိယာ
အာကာရေဟိ စူဠသီလံ ဝိဘဇိတွာ ဒေသေသိ။

အမေး။ ။ အဘယ်သို့လျှင် သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုလျက်ရှိသော
ရဟန်းသည် သီလနှင့် ပြည့်စုံသည် မည်ပါသနည်း၊ ထိုရဟန်း၏ ပြည့်စုံအပ်
သော သီလသုံးမျိုးတို့တွင် စူဠသီလ မည်သော အငယ်စားဖြစ်သော သီလကို
မြတ်စွာဘုရားသည် အဇာတသတ်မင်းတရားအား ဘယ်ကဲ့သို့ အကျယ် ဝေ
ဘန်၍ ဟောကြားတော်မူပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ကထဉ္စ မဟာရာဇ ဘိက္ခု
သီလသမ္ပန္နော ဟောတိ အစရှိသည်ဖြင့် မဟာရာဇာ.... ရဟန်းတော်သည်
ဘယ်ပုံ ဘယ်ပန်း ကျင့်ကြံလျှင် သီလနှင့် ပြည့်စုံသနည်း ဟု ကိုယ်တော်တိုင်
ဖြေဆိုလိုသော အမေးပစ္စွာပြဿနာဖြင့် မေးမြန်းတော်မူပြီးလျှင်—

မဟာရာဇာ.... ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းတော်သည် ပါဏာတိပါတကို
ပယ်ရှား၍ ပါဏာတိပါတတရားမှ ရှောင်ကြဉ်၍ နေပါပေ၏၊ ပယ်ချအပ်သော
တုတ်(ဒုတ်) နှင်တံ၊ ပယ်ချအပ်သော လက်နက်ရှိသည်ဖြစ်၍ မကောင်းမှုမှ
ရှက်လှသည် ကြောက်လှသည် ဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွား
ချမ်းသာကို လိုလားသည်ဖြစ်၍ နေပါပေ၏၊ ဤသို့ ပါဏာတိပါတမှ ရှောင်
ကြဉ်ခြင်းသည်လည်း ရဟန်းတော်၏ သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့အတူ အဒိန္နာဒါနမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ အဗြဟ္မစရိယာမှ ရှောင်ကြဉ်
ခြင်း၊ မုသာဝါဒမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ ပိသုဏ္ဍဝါစာမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ ဖရုသဝါစာ
တည်းဟူသော ဆဲရေးတိုင်းထွာ ရိုင်းပြသော စကားတို့မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
သမ္ပပုလ္လာပတည်းဟူသော ပြန်ဖျင်းသည့် အကျိုးမရ အချည်းနှီး နိရတ္တက
စကားတို့မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ ဗီဇဂါမ် ဘူတဂါမ်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ ရှောင်

ကြည့်ခြင်း၊ နံနက်အခါ တထပ်သာ စားသုံးခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်း၊ ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ မြတ်သော နေရာ မြင့်သောနေရာတို့မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ ရှေ့ ငွေ ဒဂါး ပိုက်ဆံတို့ကို ကိုင်ခံခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ စပါးစိမ်းတို့ကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ အသားစိမ်းတို့ကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ ဣတ္ထိ ကုမာရိကာ အမည် ရသော မိန်းမကြီး မိန်းမငယ် တို့ကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ ကျွန် ယောက်ျား ကျွန်မိန်းမတို့ကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ ဆိတ် သိုး အစ ရှိသော သတ္တဝါတို့ကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ ကြက် ဝက် အစရှိသော သတ္တဝါတို့ကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ ဆင် မြင်း နွား အစရှိသော သတ္တဝါ တို့ကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ လယ် ယာ မြေတို့ကို အကပ္ပိယ ဝေါဟာရဖြင့် ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ သူတပါးတို့၏ အစေအပါး သွားလာခြင်းမှ ရှောင် ကြဉ်ခြင်း၊ ရောင်းမှု ဝယ်မှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ ချိန်စဉ်းလဲ ခြင်စဉ်းလဲတို့မှ ရှောင် ကြဉ်ခြင်း၊ စဉ်းလဲ လှည့်ပတ် ဖြားယောင်းခြင်း၊ ဝဉ္စနာ ကွေ့ကောက်ခြင်း တံစိုးစားခြင်း အစရှိသည်တို့မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ သူတပါးတို့အား သတ်ခြင်း၊ ဖြတ်ခြင်း လက်ခြေတို့ကို ဖြတ်ခြင်း၊ ဟိမဝိပရာမောသ တည်းဟူသော ဆီးနှင့် ထူထပ်ရာမှ ပုန်းအောင်း၍ ခိုးဝှက် တိုက်ဖျက် လုယူခြင်း၊ ဂုမ္မဝိပရာမောသ တည်းဟူသော ချုံပိတ်ပေါင်း ထူထပ်ရာ အရပ်မှ ပုန်းဝှက်၍ လမ်းသွား လမ်းလာတို့ကို တိုက်ဖျက် လုယက်ခြင်း အစရှိသော ဒုစရိုက် အမှုမျိုးမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်လည်း ရဟန်းတော်၏ ငယ်ငေါင်းသော သီလနှင့် ပြည့်စုံ ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့လျှင် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အဇာတသတ်မင်းတရားအား နှစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော အဘို့ အစုတို့ဖြင့် စူဠသီလခေါ်သော ရဟန်းတော် တို့ ကျင့်ကြံ ဖြည့်သုံးရမည့် သီလတရားကို ခွဲခြားဝေဘန် ဟောညွှန်တော်မူခဲ့ ပါသည် အရှင်ဘုရား။

စူဠသီလ နှင့် ပြည့်စုံဘို့ တိုက်တွန်းခြင်း

သာဓု သာဓု အာဝုသော၊ သာဓု သာဓု အာဝုသော ယံ ဘိက္ခု ဝေ သွာခါတေ ဗုဒ္ဓသာသနေ သဒ္ဓါပဗ္ဗာဇိတော ဣမိနာစ စူဠသီလေန သမန္နာ- ဂတော ဝိဟရေယျ။

မဇ္ဈိမသီလ နှင့် မဟာသီလကို ဝေဘန်ဟောကြားခြင်း ၆၁

ကောင်းပါပေစွ ကောင်းပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ ဤသို့ အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ် တိုင်အောင် ရည်ရွယ်၍ ညွှန်ပြ၍ ကောင်းမွန်စွာ ဟောကြား၍ ထားသော မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်၌ ဤသာသနာသို့ ဝင်၍ ရဟန်းပြုသည် သည် ရှိသော် အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်သော အကျိုးထူးတရားများကို ရပေ လိမ့်မည် ဟု ယုံကြည်မြော်လင့်နေသော သဒ္ဓါတရားအစစ်ဖြင့် ရဟန်းပြုသော ရဟန်းသည် ယခု သာမညဖလသုတ်၌ ဟောပြု၍ ထားသော ဤစူဠသီလနှင့် လည်း ပြည့်စုံလျက် နေထိုင်ရာ၏ နေထိုင်သင့်ပါပေ၏။ ဤသို့ နေထိုင်ခြင်း သည် ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်။

ဣဒါနိ ပန ကာလော အတိက္ကန္တော။

ယခုအခါ ကာလ၌ အချိန်အခါ လွန်ခဲ့ပြီ။

သုဝေ ယထာနုပုတ္တဋ္ဌာနတော ပဋ္ဌာယ ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနံ ကရိဿာမ။

နက်ဖြန်ခါကျတော့ ရောက်ရာအရပ်မှ စ၍ မေးခြင်း၊ ဖြေခြင်း အမှုကို ပြုကုန်အံ့။

စူဠသီလကို နှစ်ဆယ့်ခြောက်စုပြု၍ ဝေဘန်ဟောကြားခြင်း ပြီး၏

မဇ္ဈိမသီလ နှင့် မဟာသီလကို ဝေဘန်ဟောကြားခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ ကထံ ပနာဝုသော ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုနော ဝေဒေဟိပုတ္တဿ မဇ္ဈိမသီလံ စ မဟာသီလံ စ ဝိဘဇိတွာ ဒေသေသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါ- ဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဝေရူပံ ဗီဇဂါမဘူတဂါမ- သမာရမ္ဘံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိဒံ။ မူလဗီဇံ ခန္ဓဗီဇံ ဖဠုဗီဇံ အဂ္ဂဗီဇံ ဗီဇဗီဇမေဝ ပဉ္စမံ ဣတိ ဝေရူပါ ဗီဇဂါမ- ဘူတဂါမသမာရမ္ဘာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမိဿ ဟောတိ သီလသို့” ဝေမာဒိနာ ဘန္တေ ဘဂဝါ ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ မဇ္ဈိမသီလဉ္စ မဟာသီလဉ္စ ဝိတ္တာရတော ဝိဘဇိတွာ ဒေသေသိ။

အမေး။ ။ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးသခင် သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားရှင် သည် မဂဓတိုင်းရှင် ဝေဒေဟီ မိဖုယား၏သား အဇာတသတ် မင်းတရားအား ရဟန်းတော်တို့ ကျင့်သုံးအပ်သော မဇ္ဈိမသီလကို၎င်း မဟာသီလကို၎င်း အဘယ်သို့လျှင် ဝေဘန်၍ ဟောကြားတော် မူပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ယထာဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘူဠိတော အစရှိသည်ဖြင့်....

(၁) အဇာတသတ် မဟာရာဇာ....ဤလောကဝယ် သမဏ ဗြာဟ္မဏ အမည်ခံ သာသနာတော်မှ ပြင်ပ ဗာဟိရက ဖြစ်သော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည် လူဒါယကာ ဒါယိကာမတို့က ကံ၊ ကံ၏အကျိုး၊ ပစ္စုပ္ပန်လောက၊ တမလူန် လောက နှစ်ပါးကိုယုံကြည်သဖြင့် လှူဒါန်းအပ်သော ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး ပစ္စည်းလေးပါး တည်းဟူသော သဒ္ဓါဒေယျ ဘောဇနိတို့ကို သုံးဆောင် ခံစားကြပြီးလျှင် ထိုပစ္စည်း လေးပါးတို့ကို အလွဲသုံးစား ပြုလုပ်သည့်ပမာ အမြစ်မျိုးစေ့၊ ပင်စည်မျိုးစေ့၊ အဆစ်မျိုးစေ့၊ အညွန့်မျိုးစေ့၊ အစေ့မျိုးစေ့ တည်းဟူသော ဗီဇဂါမ် ငါးပါး ဘူတဂါမ် ငါးပါးတို့ကို ပကတိ လူဝတ်ကြောင် တို့ပမာ ကပ္ပိယဝေါဟာရ လုံးဝမပါရှိဘဲ ဖျက်စီးခြင်း အမှုကို ပြုလုပ် အား ထုတ်၍ နေကြပါသည်။

ထိုသို့ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ကြောင်း ဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကြောင်း ဝတ္ထု ဖြစ်သော ဗီဇဂါမ်၊ ဘူတဂါမ်တို့မှ ငါဘုရား၏ သာသနာဝန်ထမ်း ရဟန်း တော်တို့သည် ရှောင်ကြဉ်လျက် ရှိပါကုန်သည်။ ဤသို့ ဗီဇဂါမ်၊ ဘူတဂါမ်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်မှုသည်လည်း ဤသာသနာတော်ဝယ် သီလ၏ပြည့် စုံခြင်း တရားပင် ဖြစ်ပါပေသည်။

၁။ ဗီဇဂါမ် = အမြစ်၊ ပင်စည်၊ အဆစ်၊ အညွန့်၊ အစေ့ဟူသောမျိုးစေ့ငါးပါးကို ဗီဇဂါမ် ငါးပါးဟု ခေါ်သည်။

၂။ ဘူတဂါမ် = မျိုးစေ့ ငါးဖြာမှပေါက်ရောက်စည်ပင်လာ၍ မျိုးစေ့ ဗီဇဂါမ်သဘောမှ လွန်မြောက်ပြီး ကြီးပွားဆဲနှင့် ကြီးပွားစည်ပင်နေသောအခါ အထက်ပါငါးမျိုးကို ဘူတဂါမ် ဟု ခေါ်သည်။ ကြီးပွားဆဲ၊ ကြီးပွားပြီးဝတ္ထု ဟု ဆိုလိုသည်။

ရဟန်းတော်များ ဗီဇဂါမ်ဝတ္ထုဖျက်ဆီးလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၍ ဘူတဂါမ်ဝတ္ထု ဖျက်ဆီးလျှင် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

မဇ္ဈိမသီလကို ဆယ်စုပြု၍ ဝေဘန်ဟောကြားခန်း ၆၃

(၂) မဟာရာဇာ...ထိုမှတစ်ပါး သာသနာပြင်ပ သမဏ ဗြာဟ္မဏ အမည်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သဒ္ဓါဒေယျ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို သုံးဆောင် ခံစား ပြီးလျှင် သန္တိဓိကာရပရိဘောဂ တည်းဟူသော ထမင်း၊ အဖျော် စသည်တို့ကို သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍ သုံးစွဲခြင်း အမှုကို ပြုလျက်ရှိကြပါကုန်သည်။ လူတို့နှင့် မခြား ထိုထမင်း၊ အဖျော်၊ အဝတ်၊ ပုဆိုး နေရာအစရှိသည်တို့ကို သိုမှီး သိမ်းဆည်းလျက်သုံးစွဲခြင်းကို ပြုလုပ်ကြပါသည်။

ထိုသို့ သိုမှီး သိမ်းဆည်းမှုကို ပြုအပ်သော ပစ္စည်းလေးရပ်ကို သုံးဆောင် ခြင်းမှ ငါဘုရား၏ တပည့်သား ရဟန်းတော်တို့သည် ရှောင်ကြဉ်လျက် ရှိကြ ပါသည်။ သို့ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်လည်း သီလသမ္ပဒါ တစ်ပါးပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၃) အဇာတသတ် မဟာရာဇာ...ဤလောကဝယ် သမဏ ဗြာဟ္မဏ အမည်ခံ သာသနာပြင်ပ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သာသနာတော်၏ ငြောင့် တံကျင်သဖွယ်ဖြစ်သော ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း၊ ဆင်တိုက်ပွဲ၊ မြင်းတိုက်ပွဲ အစရှိသော ထိုထိုပွဲလမ်း သဘင်တို့ကို ကြည့်ရှုနားထောင် လေ့လာလျက်ရှိကြ ပါကုန်သည်။

ငါဘုရား၏ တပည့်သား သကျပုတ္တိယ ရဟန်းတော်များသည် ထိုသာ သနာတော်၏ ငြောင့် တံကျင်သဖွယ် ဖြစ်သော ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း၊ ဆင်ပွဲ၊ မြင်းပွဲ၊ လက်ဝှေ့ပွဲ အစရှိသည်တို့ကို ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းမှ ရှောင် ကြဉ်ကြပါသည်။ သို့ ရှောင်ကြဉ်သည်လည်း ဤသာသနာတော်ဝယ် သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်း တရပ်ဖြစ်ပါပေသည်။

(၄) အဇာတသတ် မဟာရာဇာ...ဤလောကဝယ် သမဏ ဗြာဟ္မဏ အမည်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကြွေအန် လောင်းတမ်း ကစားခြင်းအမှုကို လေ့လာ ခြင်းအမှုကို ပြုကြပါသည်။ ရှစ်ကွက်ကျား၊ ဆယ်ကွက်ကျား၊ ဇယ်ခတ်ခြင်းအစ ရှိသော ကြွေအန်အမှုကို လုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ်လျက် ရှိကြပါသည်။

ငါဘုရား၏ တပည့်သား သာဝကမူကား ထိုကြွေအန်တို့ဖြင့် မေ့လျော့ စွာ မှူးထူးပျော်ပါး ကစားခြင်းမှ ရှောင်ရှားလျက် ရှိပါသည်။ သို့ ရှောင်ကြဉ် ခြင်းသည်လည်း ဤသာသနာတော်ဝယ် သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းပင် ဖြစ်ပါပေ သည်။

(၅) မဟာရာဇာ... ဤသာသနာပြင်ပ သမဏ ဗြာဟ္မဏ အမည်ခံပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် မြင့်သောနေရာ၊ မြတ်သော နေရာတို့ကို သုံးစွဲကြပါကုန်သည်။ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ပျားကြောင်း ထိုမြင့်သောနေရာ၊ မြတ်သောနေရာတို့မှ ငါဘုရား ၏ တပည့်သား သာဝကတို့သည် ရှောင်ရှား ကြပါကုန်သည်။ ဤသို့ ရှောင် ကြဉ်ကြခြင်းသည်လည်း ဤသာသနာတော်ဝယ် သီလသမ္ပဒါ တရပ်ပင် ဖြစ်ပါ ပေသည်။

(၆) အဇာတသတ် မဟာရာဇာ... သာသနာ အပြင်အပ သမဏ ဗြာဟ္မဏအမည်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မျက်နှာချေခြယ်ခြင်း၊ မှန်ကြည့်ခြင်း ဤသို့ စသည့်များလှစွာသော ကိုယ်အင်္ဂါကို ဖန်းဆာဆင်ခြင်းကို လေ့လာ လျက် ရှိကြပါကုန်သည်။ ငါဘုရား၏ တပည့်သား ရဟန်းတော်များမှာမူ ထိုသို့ ကိုယ်အင်္ဂါကိုတန်းဆာဆင်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ် ကြပါကုန်သည်။ သို့ ရှောင် ကြဉ်ခြင်းသည်လည်း သီလသမ္ပဒါ တပါးပင် ဖြစ်ပါပေသည်။

(၇) မဟာရာဇာ ဤသာသနာ အပြင်အပ သမဏ ဗြာဟ္မဏ အမည်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နတ်ရွာ၊ နိဗ္ဗာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၏ ဖီလာ ကန်လန်ဖြစ်သော မင်းစကား၊ စိုးစကား၊ အမတ်စကား အစ ရှိသော တိရစ္ဆာန်ကထာ^၁ ဗာဟိရစကားကို ပြောကြားလျက် လူဒါယကာတို့ လှူဒါန်းအပ်သော ပစ္စည်းလေးပါးကို အလွဲသုံး စား ပြုလုပ်ကြပါသည်။ ငါဘုရား၏ တပည့်သား သာဝကတို့မှာမူ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော မင်းစကား၊ စိုးစကား၊ ခိုးသူစကား၊ အမတ်ကြီး စကား၊ စစ်စကား အစရှိသည်ကို သံဝေဂကထာ^၂ကို ဖယ်ရှား အလွတ်အွားဖြင့် ပြောကြားလေ့ မရှိပါ။ ရှောင်ကြဉ်ကြပါသည်။

၁။ တိရစ္ဆာန်ကထာ = ဝဋ်ဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်မှုနှင့် လားလားမျှ မဆိုင်ဘဲ သာသနာ တော်လုပ်ငန်း ဂန္ထဓုရ၊ ဝိပဿနာဓုရ နှစ်ရပ်နှင့် မပတ်သက်သည့် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ရရာ ရကြောင်းလမ်းစဉ်များမဟုတ်၍ ဖီလာကန်လန်ဖြစ်သော စကားရပ်များကို တိရစ္ဆာန်ကထာ ဟု ခေါ်သည်။ တိရစ္ဆာန် = ဖီလာ။ ကထာ = စကား။ မဂ်ဖိုလ်၏ ဖီလာကန်လန်ဆန့်ကျင်ဘက် စကား ဟု ဆိုလိုသည်။ ထိုစကားမျိုးကား မင်းရေးမင်းရာနှင့် ပတ်သက်သော ရာဇဝင်စကား စသောအားဖြင့် ကျမ်းဂန်၌တိုက်ရိုက် ၂၇ မျိုးအမည်တပ်ထားသည်။

၂။ သံဝေဂကထာ = အထက်ပါစကားများကို သံဝေဂနှင့်စပ်ယှဉ်၍ လက္ခဏာတင်ပြော ဆိုသော စကားဖြစ်လျှင်မူ ပြောကောင်းပါ၏ ဟု ဆိုလိုသည်။

မဟာသီလကို ခုနစ်စုံပြု၍ ဝေဘန်ဟောကြားခဏ်း ၆၅

ဤသို့ တိရစ္ဆာန်ကထာမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်လည်း ဤသာသနာတော်ဝယ် သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းပင် ဖြစ်ပါပေသည်။

(ဂ) အဇာတသတ် မဟာရာဇာ....သာသနာပြင်ပ သမဏ ဗြာဟ္မဏ အမည်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သဒ္ဓါဒေယျ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို သုံးစားကြကုန်လျက် ထိုပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို အလွဲသုံးစားပြုသည့် ပမာ အချင်းချင်း ဝါဒပြိုင်ကာ ဆန့်ကျင်ဘက် စကားကို ပြောကြားကြပါသည်။ “သင်သည် ဤဓမ္မဝိနည်းကို မသိ၊ ငါသာလျှင် သိသည်။ သင်၏ စကားသည် ရှေ့နောက် မစပ် သင်၏ ဝါဒသည် ရှုံးလေပြီ” ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက်စကား ပြောကြားကြပါသည်။ ငါဘုရား၏ တပည့်သား သာဝကတို့မှာမူ ထိုဆန့်ကျင်ဘက်စကား ဝိဂ္ဂါဟိကကထာ ကို ပြောကြားခြင်းမှ ရှောင်ရှားကြပါသည်။ ဤသို့ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်လည်း သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

(ဃ) မဟာရာဇာ....ဤသာသနာပြင်ပ သမဏဗြာဟ္မဏ အမည်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သဒ္ဓါဒေယျ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို သုံးစားကြကုန်လျက် လူတို့က စေပါးတိုင်း အရပ်လေးမျက်နှာ လွတ်ရာသို့ သဝဏ်လွှာပို့ရောက် သတင်းစကားပို့ရောက် သွားကြပါကုန်သည်။ ငါ ဘုရား၏ သာဝက တပည့်သား စစ်စစ်တို့မှာမူ ထိုသို့ သဝဏ်လွှာပို့ရောက်ခြင်း အစေအပါးခံခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကြပါသည်။ သို့ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်လည်း ဤသာသနာတော်ဝယ် သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းပင် ဖြစ်ပါပေသည်။

(င) အဇာတသတ် မဟာရာဇာ....ဤသာသနာပြင်ပ သမဏ ဗြာဟ္မဏ အမည်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိကိုယ်ကို လူတို့ အထင်ကြီးအောင် အံ့အဲးဘွယ်ကို ပြုကြပါကုန်သည်။ ဈာန် မဂ်ဖိုလ်တရားကို မရသော်လည်း ရသယောင်၊ ဘုရားမဟုတ်သော်လည်း ဟုတ်သယောင် ဝါကြွား ပ-လွှား ပြောကြားကြပါကုန်သည်။ ငါဘုရား၏ သာသနာဝန်ထမ်း ရဟန်းတော်မှာမူ ထိုကဲ့သို့ ပြောကြားလေ

သုတ်သီလက္ခဏ်ပါဠိတော် အမေးအဖြေ

မရှိပါ။ ထိုသို့ ဝါကြား ပ-လွှားပြောကြားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါသည်။ သို့ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်လည်း ဤသာသနာတော်ဝယ် သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့လျှင် မဇ္ဈိမသီလကို ဆယ်ပုံ ဆယ်စုပြု၍ ဝေဘန် ခွဲခြမ်း စိတ်ဖြာ၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည်။

မဇ္ဈိမသီလကို ဆယ်စုပြု၍ ဝေဘန်ဟောကြားခဏ်း ပြီး၏

မဟာသီလကို ခုနစ်စုပြု၍ ဝေဘန်ဟောကြားခဏ်း

- (၁) မဟာသီလကိုကား အဇာတသတ် မဟာရာဇာ... ဤသာသနာပြင်ပ သမဏဗြာဟ္မဏအမည်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အင်္ဂါကျမ်း၊ လက္ခဏာကျမ်း အစရှိသော တိရစ္ဆာန်နိဗ္ဗာန်ဖြင့် ဒါယကာတို့အား ဟောကြားလျက် အသက်မွေးမှု ပြုကြပါသည်။
- (၂) ထိုမှတပါး မဏိလက္ခဏာကျမ်း၊ ဒဏ္ဍလက္ခဏာကျမ်း အစရှိသည်ဖြင့် ဒါယကာတို့အား ပြောကြား၊ ဗေဒင်ဟော၍ အသက်မွေးမှု ပြုလုပ်ကြပါသည်။
- (၃) ထိုမှတပါးလည်း ငါတို့၏ ဤမှာဘက် ရှင်ဘုရင်သည် စစ်ထွက်လတ္တံ့၊ ထိုမှာဘက် ရှင်ဘုရင်သည် စစ်ထွက်လတ္တံ့၊ ဤမှာဘက် ရှင်ဘုရင်သည် ထိုးစစ်ဆင်လတ္တံ့၊ ထိုမှာဘက် တဖက် စစ်သည်တော်တို့က ခံစစ်ဆင်လတ္တံ့၊ ဤဘက်စစ်သည်တော်က ခံစစ်ဆင်၍ ထိုဘက်စစ်သည်တော်က ထိုးစစ်ဆင်လတ္တံ့ အစရှိသည်ဖြင့် စစ်နှင့်စပ်၍ တဖက်မှ ရှုံးမည် တဖက်မှ နိုင်မည် စသည် ဟောကြား၍ အသက်မွေးမှု ပြုလုပ်ကြပါသည်။
- (၄) ထိုမှတပါးလည်း ဤသာသနာပြင်ပ သမဏဗြာဟ္မဏအမည်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဒကာ ဒကာမတို့လှူအပ်သော ပစ္စည်းလေးပါး သဒ္ဓါဒေယျ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို သုံးစားကြပြီးလျှင် အလွဲသုံးစားပြုလုပ်သည့်ပမာ ဤမည် ဤမည်သော နေ့အခါဝယ် ဤမည်ဤမည်သော အချိန်၌ လဲကြတ်ခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

သို့ လကြတ်လျှင် ဤသို့သော အကျိုးအပြစ် ဖြစ်လိမ့်မည်၊ နေကြတ်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်၊ ဤသို့ ဤသို့သော အကျိုး အပြစ် ဖြစ်လိမ့်မည်စသည်ဖြင့် ဗေဒင်ဟောကြား သုံးစားကြပါကုန်သည်။

(၅) ထိုမှတပါးလည်း ဤသာသနာပြင်ပ သမဏဗြာဟ္မဏအမည်ခံ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည် သဒ္ဓါဒေယျ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို သုံးစားကြပြီးလျှင် ထိုပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို အလွဲသုံးစား ပြုလုပ်သည့် ပမာ မိုဗ်းခေါင်ခြင်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ မိုဗ်းရွာခြင်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဝပြောခြင်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ ခေါင်းပါးခြင်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဘေးကင်းခြင်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဘေးရန်ဖြစ်လတ္တံ့ အစရှိသည်ဖြင့် ဗေဒင်ကျမ်းလာ စကားတို့ဖြင့် ညှိနှိုင်း၍ ဟောကြားပြီး အသက်မွေးမှု ပြုလုပ်ကြပါသည်။

(၆) ထိုမှတပါးလည်း အာဝါဟန ခေါ်သော သမီးယူခြင်း၊ ဝိဝါဟန ခေါ်သော သမီးဆောင်ခြင်း ဤသို့ စသည်အားဖြင့် များစွာသော သာသနာပြင်ပ မိစ္ဆာဇီဝတို့ကို ဟောကြား၍ အသက်မွေးမှု ပြုလုပ်ကြပါသည်။

(၇) ထိုမှတပါးလည်း နတ်ကုန်း အရပ်သို့ သွားရောက်ပြီးလျှင် ဤမည် ဤမည်သော မိမိတို့ အမှု ပြည့်စုံလျှင် ဤမည် ဤမည်သော ပူဇော်သက္ကာရ အမှု ပြုပါမည် စသည်ဖြင့် ဝန်ခံခြင်း “သန္တိကမ္မ” သျှန္တိမှု ပြုခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် များစွာသော တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့် အသက်မွေးမှု ပြုကြပါသည်။

ဤဆိုအပ်ပြီးသော တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ ခုနစ်ဖြာတို့ဖြင့် အသက်မွေးမှုပြုခြင်း မှ ငါဘုရား၏ တပည့်သား သာဝကဖြစ်သော ရဟန်းတော်သည် ရှောင်ကြဉ်လျက် ရှိပါသည်။ ဤသို့ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ မိစ္ဆာအာဇီဝခုနစ်ပါးမှ ရှောင်ရှားခြင်း သည်လည်း သီလသမ္ပဒါ ခုနစ်ပါးပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့လျှင် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဝေဒေဟီ မိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် ဘုရင်အဇာတသတ်မင်းတရားအား ဆယ်ပါး အဘို့အစုရိုသော မဇ္ဈိမသီလ၊ ခုနစ်ပါးအဘို့ အစုရိုသော မဟာသီလတို့ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ အကျယ်အားဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

မဟာသီလကို ခုနစ်စပြု၍ ဝေဘန်ဟောကြားခဏ်း ပြီး၏

သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော် အမေးအဖြေ

သီလသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံရန် တိုက်တွန်းခြင်း

သာဓု သာဓု အာဂုဿော၊ သာဓု ခေါ အာဂုဿော ယံ ဘိက္ခု ဧဝံ သွာခါတေ ဗုဒ္ဓသာသနော သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတော ဧဝံ အရိယေန သီလေန သမန္နာဂတော ဝိဟရေယျ။

ကောင်းပါပေစွ ကောင်းပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ ကောင်းမွန်စွာ ဟောကြား၍ ထားအပ်သော သွာခါတ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ဤမြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်၌ ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော် အိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်းအစရှိသော သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ကုန်ဆုံးရာ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို တွေ့ရပေလတ္တံ့ ဟု ရည်ရွယ်ယုံကြည်၍ ရည်ရွယ်ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားဖြင့် ရဟန်းပြု၍ လာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤဆိုအပ်ပြီးသော မြင့်မြတ်သော စူဠသီလ၊ မဇ္ဈိမသီလ၊ မဟာသီလ ဟု ဆိုအပ်သော မွန်မြတ်သော သီလနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ နေရာ၏၊ နေသင့်ပါပေ၏။ ဤသို့ မြင့်မြတ်သော သီလနှင့် ပြည့်စုံလျက်နေခြင်းသည် ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်။

သီလသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံရန် တိုက်တွန်းခြင်း ပြီး၏

ဣန္ဒြိယသံဝရ စသော သုံးပါးကို အကျယ်ဟောခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကထံ ပနာဂုဿော အရိယံ ဣန္ဒြိယသံဝရံ စ အရိယံ သတိသမ္ပုဇဉံ စ အရိယံ သန္တောသံ စ ဘဂဝါ ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုဿ ဝိဘဇိတွာ ဒေသေသိ။

ဝိဿဇနာ။ ။ဣဓ မဟာရာဇ ဘိက္ခု စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသ္မာ န နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ ဟောတိ နနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ ယတွာဓိကရဏမေနံ စက္ခုန္ဒြိယံ အသံဝုတံ ဝိဟရန္တံ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ အန္တာဿဝေယျံ၊ တဿ သံဝရာယ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ရက္ခတိ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြိယေ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ၊ ဝေမာဒိနာ စ။

ဣဓ မဟာရာဇ ဘိက္ခု သတိသမ္ပုဇဉေသန သမန္နာဂတော ဟောတိ၊ အဘိက္ကန္တေ ပဋိက္ကန္တေ သမ္ပုဇနကာရီ ဟောတိ၊

အာလောကိတေ ဝိလောကိတေ သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ၊
သမိဉ္ဇိတေ ပသာရိတေ သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ၊ သံဃာဋီ-
ပတ္တစိဝရဓာရဏေ သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ၊ အသိတေ ပီတေ
ခါယိတေ သာယိတေ သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ၊ ဥစ္စာရ-
ပဿာဝကဓမ္မေ သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ၊ ဂတေ ဌိတေ နိဿိန္ဒေ
သုတ္တေ ဇာဂရိတေ ဘာသိတေ တုဏှိဘာဝေ သမ္ပဇာနကာရီ
ဟောတိ၊ ဧဝံ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု သတိသမ္ပဇညေန သမန္နာ-
ဂတော ဟောတိ။

ကထည မဟာရာဇ ဘိက္ခု သန္တုဋ္ဌော ဟောတိ၊ ဣဓ မဟာ-
ရာဇ ဘိက္ခု သန္တုဋ္ဌော ဟောတိ ကာယပရိဟာရိကေန
စိဝရေန ကုဗ္ဗိပရိဟာရိကေန ပိဏ္ဍပါတေန။

ဝေမာဒိနာ ဘန္တေ ဘဂဝါ ရညော မာဂဿေ အဇာတ-
သတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ အရိယဉ္စ ဣန္ဒြိယေသုဂုတ္တဒ္ဓါရတံ
အရိယဉ္စ သတိသမ္ပဇညံ အရိယဉ္စ သန္တေနသံ ဝိဘဇိတွာ
ဒေသေသိ။

အမေး။ ။မဂဓတိုင်းရှင် ဝေဒေဟိမိပုရား၏သား အဇာတသတ်မင်း
အား ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် မွန်
မြတ်သော ဣန္ဒြိယသံဝရ ဣန္ဒြေခြောက်ပါး ခြောက်တံခါးတို့၌ အဘိဇ္ဈာ
ဒေါမနဿ စသော ကိလေသာ အကုသိုလ်တရားတို့ကို မဖြစ်ပွားစေနိုင်ရန်
စောင့်စည်းပုံကို၎င်း မွန်မြတ်သော သတိသမ္ပဇညံနှင့် ပြည့်စုံပုံကို၎င်း မွန်မြတ်
သော ရောင့်ရဲခြင်းနှင့် ပြည့်စုံပုံကို၎င်း အဘယ်သို့လျှင် ဝေဘန်၍ ဟောကြား
တော်မူပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဣဓ မဟာရာဇ ဘိက္ခု စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသ္မာ န
နိမိတ္တဂါဟိ ဟောတိ အစရှိသည်ဖြင့် အဇာတသတ်မင်းတရားအား—

ဣန္ဒြိယသံဝရ

အဇာတသတ် မဟာရာဇာ....ဤငါဘုရား၏ သာသနာတော်၌ သဒ္ဓါ
ပဗ္ဗဇိတ ရဟန်းသူမြတ်သည် စက္ခုဒ္ဓါရဖြင့် ရူပါရုံကို မြင်၍ ၎င်း သောတဒ္ဓါရ

ဖြင့် သဒ္ဓါရုံကိုကြား၍၎င်း၊ သာနဒ္ဓါရုံဖြင့် ဂန္ဓာရုံကို နမ်းရှုပ်မိ၍၎င်း၊ ဇိဝှါဒ္ဓါရုံဖြင့် ရသာရုံကို လျက်၍၎င်း၊ ကာယဒ္ဓါရုံဖြင့် ဖောဠဗ္ဗာရုံကို တွေ့ထိ၍၎င်း၊ မနောဒ္ဓါရုံဖြင့် ဓမ္မာရုံကို သိရှိ၍၎င်း၊ ထိုသို့ မြင်အပ်၊ ကြားအပ်၊ နမ်းအပ် လျက်အပ်၊ တွေ့ထိအပ်၊ သိရှိအပ်သော ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံ၊ ဓမ္မာရုံ တည်းဟူသော အာရုံခြောက်ပါးတို့၌ သုဘနိမိတ် စသည် ကိုလည်းမယူ လက် ခြေ အစရှိသော အင်္ဂါကြီးငယ်ကိုလည်း မမှတ်မသား ဒ္ဓါရုံခြောက်ပါး၊ ဣန္ဒြေခြောက်ပါးကို မစောင့်စည်းခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ရောက်ရှိလာမည့် အဘိဇ္ဈာ၊ ဒေါမနဿ အစရှိသော အကုသိုလ် တရားတို့ကို မဖြစ်ပွားအောင် စောင့်ရှောက်ပါသည်။

အဇာတသတ် မဟာရာဇာ....ဤသို့လျှင် သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဖြစ်သော ရဟန်းတော် အရှင်သူမြတ်သည် ဒ္ဓါရုံခြောက်ပါးဝယ် အာရုံခြောက်ပါး ခိုးသားတို့ ဝင်ရောက်ပြီးလျှင် မိမိ အတွင်း အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ရှိသော သူတော်ကောင်း တရားတို့ကို မလှယက် မတိုက်ဖျက် မခိုးယူ နိုင်စိမ့်သောငှါ သတိ တည်းဟူသော တံခါးဗိုလ် တံခါးမှူး ခန့်အပ်၍ စောင့်ရှောက်ခြင်း ဣန္ဒြိယေသုဂုတ္တဒ္ဓါရတာ တရားဖြစ်ပါသည်။

ဣန္ဒြိယသံဝေရ ပြီး၏

သတိသမ္ပဇည

အဇာတသတ် မဟာရာဇာ....သတိသမ္ပဇညနှင့် ပြည့်စုံလုံရန် ဤ ငါဘုရား သာသနာတော်ဝယ် သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဖြစ်သော အမျိုးကောင်းသား ရဟန်းတော် သူမြတ်သည် ရှေ့သို့တက်သော အခါ၌၎င်း၊ နောက်သို့ ဆုတ်သော အခါ၌၎င်း၊ တူရူ (တည့်တည့်) ကြည့်သော အခါ၌၎င်း၊ တစောင်း ကြည့်သော အခါ၌၎င်း၊ လက်ခြေတို့ကို ကျွေးသောအခါ၊ ဆန့်သောအခါ၌၎င်း၊ စားသော အခါ၊ သောက်သောအခါ၊ ခဲသောအခါ၊ လျက်သော အခါ၌၎င်း၊ အယုတ် သဖြင့် ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်တို့ကို စွန့်သောအခါ၌၎င်း၊ သွားသောအခါ၊ ရပ်သောအခါ၊ ထိုင်သောအခါ၊ အိပ်သောအခါ၊ နိုးကြားသောအခါ၌၎င်း ဤဆိုအပ်ပြီးသော အမူအရာ ကိစ္စအဝဝတို့၌ အင်္ကျိုးရှိသည် မရှိသည်ကို

ဆင်ခြင်၍ အကျိုးရှိမှသာလျှင် ဆိုအပ်ပြီးသော ကိစ္စအဝဝတို့ကို ပြုလုပ်ခြင်း တည်းဟူသော သတ္တက သမ္ပဇဉ်၊

အကျိုးပင် ရှိငြားသော်လည်း မိမိနှင့် သပ္ပာယ်— လျှောက်ပတ်သည်၊ အသပ္ပာယ်— မလျှောက်ပတ်သည်ကို ဆင်ခြင် စဉ်းစားပြီးမှ လျှောက်ပတ် သည်ကိုသာလျှင် ပြုလုပ်လေ့ ရှိခြင်း တည်းဟူသော သပ္ပာယ်သမ္ပဇဉ်၊

အမှုကိစ္စ အဝဝတို့ဝယ် မိမိနှလုံးသွင်းရင်း ဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံကို မစွန့်မူ၍ ဆိုအပ်ပြီးသော သွားခြင်း၊ လာခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ လျောင်းခြင်းအစရှိသော ထိုထိုအမှုကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ခြင်း တည်းဟူသော ဂေါစရသမ္ပဇဉ်၊

ထိုထိုအမှုကိစ္စ ပြုလုပ်ရာဝယ် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ ပြုသည်မဟုတ် သွားလို့၊ ရပ်လို့၊ ထိုင်လို့၊ အိပ်လို့၊ နေလို့၊ စားလို့၊ သောက်လိုလျှင် သွားလို့၊ ရပ်လို့၊ ထိုင်လို့၊ အိပ်လို့၊ နေလို့၊ စားလို့၊ သောက်လို သော စိတ်ဖြစ်သည်။ စိတ်ကြောင့် စိတ္တဇဝါယောဓာတ်ဖြစ်သည်။ စိတ္တဇ ဝါယောဓာတ်ပြည့်သော ဤကိုယ်ဝယ် ဝိညတ်ပျံ့နှံ့၍ တည်ပါသည်။ ဤသို့ လျှင် စိတ္တဇဝါယော ဓာတ်၏ လှုံ့ဆော်ချက်ဖြင့် ထိုထိုသွားမှု၊ ရပ်မှု၊ နေမှု၊ ထိုင်မှု၊ လျောင်းမှု အစရှိသော ထိုထိုအမှုကိစ္စတို့ဖြစ်သည်။ စင်စစ်မှာမူ စိတ် ကြောင့်ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်ကြောင့် ဣရိယာပုတ်လေးပါး ထိုထိုအမှု ကိစ္စများ ဖြစ်သည်ကို သတိဖြင့် အမြဲတစေ ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်၍ နေပါပေသည်။ ဤသို့လျှင် ငါဘုရား၏ တပည့်သား သာဝကသည် သတိသမ္ပဇဉ်နှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်ပါပေသည်။

သတိသမ္ပဇဉ် ပြီး၏

သန္တောသ

အဇာတသတ် မဟာရာဇာ.... အဘယ်သို့လျှင် ငါဘုရား၏ တပည့်သား သာဝကသည် ပရမသန္တောသ ခေါ် မြတ်သော ရောင်ရဲခြင်းတရားနှင့် ပြည့်စုံ သနည်းဟူမူ....

ဤသာသနာတော်ဝယ် သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ အမျိုးကောင်းသား ရဟန်း သူ မြတ်သည် မိမိကိုယ်ကို ဆောင်လောက်ရုံ သိမ်းဆည်း နိုင်ရုံမျှသော အဝတ် သင်္ကန်း၊ မိမိဝမ်းကို စောင့်ရှောက် နိုင်ရုံမျှသော ဆွမ်းဖြင့် မျှတလေ့ ရှိပါပေ သည်။ သို့ မျှတလေ့ရှိသော ရဟန်း သူမြတ်သည် အကြင်အကြင် အလိုရှိရာ အရပ်သို့ မငဲ့မကွက်ဘဲ သွားနိုင်ပါသည်။ လောကူပမာအားဖြင့် အတောင်ရှိ သောငှက်သည် မိမိအလိုရှိရာ သစ်ပင်တို့မှာ အစားအစာတို့ကို စားသုံးပြီးလျှင် မိမိ၏ အတောင်တည်းဟူသော ဝန်ဖြင့်သာလျှင် အလိုရှိရာ အရပ်လေးမျက်နှာ သို့ မငဲ့မကွက်ဘဲ သွားသကဲ့သို့ ထို့အတူ ရဟန်းသူမြတ်သည်လည်း ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ရုံ ဆောင်နိုင်ရုံမျှသော အဝတ်သင်္ကန်း၊ ဝမ်းကို စောင့်ရှောက်ရုံ ဆောင်နိုင်ရုံမျှသော ဆွမ်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ တင်းတိမ် အားရခြင်း ရှိပါပေ၏။ အချုပ်အားဖြင့် ဆွမ်း သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရသမျှနှင့် တင်းတိမ် ရောင့်ရဲ အားရခြင်းတည်းဟူသော ယထာလာဘသန္တောသ မိမိနှင့် သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်နှင့် ရောင့်ရဲခြင်းတည်းဟူသော ယထာသာရူပသန္တောသ မိမိခွန်အားနှင့် အမျှ တင်းတိမ် ရောင့်ရဲခြင်း တည်းဟူသော ယထာဗလသန္တောသ ဤသို့လျှင် ပစ္စည်းလေးပါးဝယ် တဆယ့်နှစ်ပါးသောသန္တောသတရားနှင့် ပြည့်စုံ၍ နေနိုင်ပါသည်။

ဤသို့လျှင် သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေဒေဟီ မိဖုယား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် ဘုရင် အဇာတသတ် မင်းတရားအား မြတ်သော ဣန္ဒြိယ သံဝရသီလကို၎င်း မြတ်သော သတိ သမ္မုဗ္ဗညုကို၎င်း ဈာန် မဂ်ဖိုလ်တရားတို့၏ အခြေပါဒ်ဖြစ်သည့် မြတ်သော သန္တောသ တရားကို၎င်း ဤသို့လျှင် စိတ်ဖြာ ခွဲခြား၍ ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သန္တောသ ပြီး၏

ဣန္ဒြိယသံဝရ စသည်နှင့် ပြည့်စုံရန် တိုက်တွန်းခြင်း

သာဓု သာဓု အာဝုသော၊ သာဓု ခေါ အာဝုသော ယံ ဘိက္ခု ဝေ သွာခါတေ ဗုဒ္ဓသာသနော သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတော ဣမိနာ စ အရိယေန ဣန္ဒြိယ သံဝရေန သမန္နာဂတော၊ ဣမိနာ စ အရိယေန သတိသမ္မုဗ္ဗညေန

နိဝရဏ ငါးပါး ပယ်ပုံများ

သမန္နာဂတော၊ ဣမာယ စ အရိယာယ သန္တုဋ္ဌိယာ သမန္နာဂတော
ဝိဟရေယျ။

ကောင်းပါပေစွ ကောင်းပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ ဤသို့ ကောင်းမွန်စွာ ဟော
ကြား၍ ထားအပ်သော သွားခါတ ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရားသခင်၏
သာသနာတော်၌ အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင် ရောက်နိုင်သည်ဟူ
သော သဒ္ဓါတရားဖြင့် ရဟန်းပြု၍ လာသော ရဟန်းမြတ်သည် ဤသာမည
ဖလ သုတ်၌ ဟောပြတော် မူအပ်သည့်အတိုင်း မွန်မြတ်သော ဣန္ဒြေခြောက်
ပါးတို့၌ စောင်စည်းခြင်း ဣန္ဒြိယသံဝရသီလနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၎င်း မွန်
မြတ်သော သက်သမ္ပဇဉ်လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၎င်း မွန်မြတ်သော
ရောင့်ရဲခြင်း သန္တောသ တရားနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၎င်း နေရာ၏ နေသင့်ပါ
ပေ၏။ ဤသို့ နေခြင်းသည် ကောင်းလှ ပါပ၏ ငါ့ရှင်။

ဣန္ဒြိယသံဝရ စသည်နှင့်ပြည့်စုံရန် တိုက်တွန်းခြင်း ပြီး၏

နိဝရဏ ငါးပါး ပယ်ပုံများ

ပုစ္ဆာ။ ။ကထံ ပနာဝုသော ဘဂဝါ ရညော မာဂဿေ အဇာတသတ္တုဿ
ဝေဒေဟိပုတ္တဿ နိဝရဏပဟာနံ ဝိဘဇိတွာ ဒေသေသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သော ဧဝံ အရိယေန သီလက္ခန္ဓေန သမန္နာဂတော၊ အရိယေန
ဣန္ဒြိယသံဝရေန သမန္နာဂတော၊ အရိယေန သတိသမ္ပဇဉေန
သမန္နာဂတော၊ အရိယာယ သန္တုဋ္ဌိယာ သမန္နာဂတော၊
ဝိဝိတ္တံ သေနာသနံ ဘဇတိ အရညံ ရုက္ခမူလံ ပဗ္ဗတံ ကန္ဓရံ
ဂိရိဂူဟံ သုသာနံ ဝနပတ္တံ အဗ္ဗောကာသံ ပလာလပုဋ္ဌံ။
သော ပစ္စာဘတ္တံ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော နိသီဒတိ ပလ္လက်
အာဘုဋ္ဌိတွာ ဥဇုံ ကာယံ ပဏိဓာယ ပရိမုခံ သတိံ ဥပဋ္ဌပေ-
တွာ။ သော အဘိဇ္ဈံ လောကေ ပဟာယ ဝိဂတာဘိဇ္ဈေန
စေတသာ ဝိဟရတိ ။ပ။ တဿိမေ ပဉ္စ နိဝရဏေ ပဟိနေ
အတ္တနိံ သမနုပဿတော ပါမောဇ္ဇံ ဇာယတိ၊ ပမုဒိတဿ
ပီတိံ ဇာယတိ၊ ပီတိမနဿ ကာယော ပဿမ္ပတိ၊ ပဿဒ္ဓ-

ကာယော သုခံ ဝေဒေတိ၊ သုခိနော စိတ္တံ သမာဓိယတိ။ ဧဝံ ခေါ ဘန္တေ ဘဂဝါ ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ နိဝရဏပ္ပဟာနံ ဝိဘဇိတွာ ဝိတ္တာရတော ဒေသေသိ။

အမေး။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် မာဂတိုင်းရှင် ဝေဒေဟိမိဖုရား၏သား အဇာတ သတ်မင်းတရားအား ရဟန်းတော်တို့သည် မိမိတို့၏ သန္တာန်၌ အညစ်အကြေး ကို ဖြစ်စေတတ်သော မိမိတို့၏ စိတ်ဓာတ်ကို ညစ်နွမ်းစေတတ်သော နိဝရဏ တရားတို့ကို ဖယ်ရှားခြင်း အမှုကို အဘယ်သို့လျှင် ဝေဘန်၍ ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် သော ဧဝံ အရိယေန သီလက္ခန္ဓေန သမန္နာဂတော အစ ရှိသည်ဖြင့်—

အဇာတသတ် မဟာရာဇာ... ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းအတိုင်း စူဠသီလ၊ မဇ္ဈိမသီလ၊ မဟာသီလ တည်းဟူသော အရိယသီလ အစနှင့် ပြည့်စုံသော အရိယဣန္ဒြိယသံဝရနှင့်ပြည့်စုံသော မြတ်သော သတိသမ္ပဇာတရားနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော မြတ်သော သန္တောသ တရားနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ အမျိုးကောင်းသား ရဟန်း သူမြတ်သည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ဥမင်လိက်ခေါင်း တောကျောင်း အစရှိသော ထိုထိုကိုးပါးသော အရပ်ဌာနသို့ ကပ်ရမည်။

ထိုသို့ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်ပြီးလျှင် ဆွမ်းခံရာမှ အပြန်ဝယ် ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌ပင် ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံသို့ ရွှေ့ ရှု၍ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ နေပြီးလျှင် မိမိ၏ သုံးစွဲရင်းဖြစ်သော ပထဝီ ကသိုဏ်း အစရှိသော သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို စီးဖြန်း ပွားများ အားထုတ်ရမည်။

သို့ ပွားများ အားထုတ်သောအခါ ထိုယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်၏ သန္တာန်ဝယ် ဤလောက၌ တပ်မက်တတ်သော အဘိဇ္ဈာတည်းဟူသော ကာမစွန္ဒ တရားကို ပယ်ရှားပြီးလျှင် အဘိဇ္ဈာ ကာမစွန္ဒတရားမှ ကင်းသော၊ ကာမစွန္ဒ နိဝရဏမှ စင်ကြယ်သော စိတ်နှလုံးဖြင့် နေနိုင်ပါသည်။

ထို့အတူ ဗျာပါဒနိဝရဏ၊ ထိနမိဒ္ဓ နိဝရဏ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စနိဝရဏ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ နိဝရဏ တရားတို့ကို ပယ်ရှားပြီးလျှင် ကင်းသောယုံမှားသံသယရှိသည်ဖြစ်၍ နေနိုင်ပေသည်။

ကမတ္ထန္တကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်ပုံ

ဤသို့ ဥပစာရဘာဝနာ- အပ္ပနာဘာဝနာ၊ ဥပစာရသမာဓိ- အပ္ပနာ သမာဓိသို့ ရောက်သဖြင့် နိဝရဏ တရား ငါးပါးတို့ကို ချွါအပ်ပြီးသောအခါ ထို ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ် သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ ရဟန်းသူမြတ် အမျိုးကောင်းသား သည် ကမတ္ထန္တနိဝရဏ ထင်ရှားရှိစဉ် ရှေးယခင်အခါကအတွက် ကြွေးယူ၍ သုံးစွဲထားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုကြွေးအတွက် မလွတ်လပ်ဘိသကဲ့သို့ အောက် မေ့ မှတ်ထင်ပေသည်။

ယခုအခါ ဥပစာရ၊ အပ္ပနာသမာဓိသို့ ရောက်သဖြင့် ကမတ္ထန္တနိဝရဏ ကို ပယ်ရသောအခါ ထို ကြွေးယူသုံးစားသော လယ်သမားသည် ထို ကြွေးမြီမှ ကင်းရှင်းသောအခါ နှစ်သက်အားရမ်းဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်ဘိသကဲ့သို့ ကမတ္ထန္တနိဝရဏ တည်းဟူသော ကြွေးမြီမှကင်းသဖြင့် အလွန်အမင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်ရပါသည်။

ကမတ္ထန္တကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်ပုံ ပြီး၏

ဗျာပါဒကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်ပုံ

ဗျာပါဒ နိဝရဏနှင့် စပ်၍လည်း ရှေးအခါ သူတော်တရား အားမထုတ်မီ ရှေ့အဘို့ဝယ် ဗျာပါဒနိဝရဏ မကင်းမီ မငြိမ်းမီက ဒေါသ တည်းဟူသော အနာ ရောဂါကြီး စွဲသဖြင့် အစခပ်သိမ်း သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို သူတော် ကောင်းတို့၏ ဓမ္မအရသာကို မသုံးစွဲနိုင်ပုံကိုလည်း ဆင်ခြင် မိပါသည်။ ယခု အခါ ဥပစာရသမာဓိ၊ အပ္ပနာသမာဓိသို့ရောက်သဖြင့် ဗျာပါဒနိဝရဏငြိမ်း သောအခါ ရှေးအခါကနှင့်မတူ သူတော်ကောင်း တရား တည်းဟူသော ဓမ္မ အရသာကို မြန်ရှက်စွာ သုံးစွဲနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်မိသောအခါ နှစ်လို အားရမ်း ဝမ်းမြောက်လျက် ရှိလှပါသည်။

ဗျာပါဒကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်ပုံ ပြီး၏

ထိနမိဒ္ဓကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်ပုံ

ထိနမိဒ္ဓနီဝရဏ နှင့် စပ်၍လည်း ရှေးစဉ်အခါ သူတော်တရား အားမထုတ်မီက ထိနမိဒ္ဓတရား လွှမ်းမိုးသဖြင့် သူတော်ကောင်း တရားဆိုလျှင် မည်သို့မျှမကြားရ မသိရသည်၏အဖြစ်ကို သိမြင်ပါသည်။ ယခုအခါမှာမူ ထိနမိဒ္ဓ နီဝရဏကင်းစင်သဖြင့် သူတော်ကောင်းတို့ ဟောကြား အပ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော် တည်းဟူသော ဓမ္မသဘင်ကို ပျော်ရွှင်စွာ ဝင်စံနိုင်သော အဖြစ်ကို စဉ်းစားမိသောအခါ လွန်စွာအားရမ်း ဝမ်းမြောက် ခြင်းဖြစ်ရပါသည်။

ထိနမိဒ္ဓကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်ပုံ ပြီး၏

ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်ပုံ

ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ နီဝရဏနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရှေးအခါကမူ သူတပါး၏ ကျွန် အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသောသူကဲ့သို့ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စ လွှမ်းမိုးသဖြင့် နေရာတကာမှာ ဖ် မိမိကိုယ်ကို မိမိ မစိုးမပိုင်သည်၏ အဖြစ် အပြစ်ဒေါသကို မြင်ရှိရပါသည်။ ယခုအခါမှာမူ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ နီဝရဏ တည်းဟူသော ကျွန်အဖြစ်မှ ကင်းလွတ်ပြီ ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်ကို မိမိ စိုးပိုင်စွာ ချမ်းသာစွာ နေနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို နှစ်နှစ် ဘာကာ တွေးတောဝမ်းမြောက် နှစ်လိုအားရမ်း ဖြစ်ရပါသည်။

ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်ပုံ ပြီး၏

ဝိစိကိစ္ဆာကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်ပုံ

ဝိစိကိစ္ဆာ နီဝရဏနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်း ရှေးအခါ သူတော်တရား အား မထုတ်မီ ဝိစိကိစ္ဆာနီဝရဏ မကင်းစဲမီ အခါက စီးပွားဥစ္စာနှင့် တကွသော အမျိုးကောင်းသား ယောက်ျားသည် ခိုးသူထူထပ် ဘေးရန်ပေါများလှသော ကန္တာရခရီးကြမ်းသို့ သွားသောအခါ အမြဲတစေ ရွံ့ကြောက် လန့်ထိတ်၍ နေရသကဲ့သို့ ဝိစိကိစ္ဆာ နီဝရဏကို မပယ်ရှားရသေးမီ ရှေးအခါက ဘုရား ကိုလည်း ဧကန် ဧက မယုံကြည်နိုင်၊ တရားတော်ကိုလည်း ဧကန် ဧက မယုံ ကြည်နိုင်၊ သံဃာတော်ကိုလည်း ဧကန် ဧက မယုံကြည်နိုင်၊ သိက္ခာသုံးပါး ကိုလည်း ဧကန် ဧက မယုံကြည်နိုင်၊ နှစ်ဘက်နှင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီးလျှင် မိမိစိတ်

စင်ကြယ်သော စိတ်နှင့်နေရန် တိုက်တွန်းခြင်း

ဆင်းရဲမှုကို တွေးတောမိပါသည်။ ယခုအခါမှာမူ နီဝရဏကင်းစင်သဖြင့် ထိုသို့ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ သိက္ခာသုံးပါး၊ ပုဗ္ဗန္တ၊ အပရန္တ၊ ပုဗ္ဗန္တာပရန္တ၊ ဣမ ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒတည်းဟူသော ဤရှုစိတ်ပါးသော ဌာနတို့၌ ယုံမှားခြင်း ကင်းစင်သဖြင့် အလုံးစုံ သက်ဝင်ယုံကြည်မှုကို စဉ်းစားမိသောအခါ လွန်စွာ အားရမ်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဝိစိကိစ္ဆာကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်ပုံ ပြီး၏

ပီတိပါမောဇ္ဇစသည် အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ပွားပုံ

ဤသို့လျှင် ယောဂါဝစရ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ အမျိုးကောင်းသားသည် နီဝရဏ တရားတို့ မိမိကိုယ်မှ ချွေးသွားသည်ကို ဆင်ခြင်စဉ်းစားမိသောအခါ နှသော ပါမောဇ္ဇ တရားဖြစ်ပါသည်။ ထိုပါမောဇ္ဇကို အရင်းခံ၍ ရင့်ကျက်သော ပီတိ တရားဖြစ်ပါသည်။ နှစ်လိုအားရမ်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း ပီတိတရားကြောင့် ကိုယ် စိတ်တို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်း တည်းဟူသော ပဿဒ္ဓိ တရားဖြစ်ရသည်။ သို့ ကိုယ် စိတ်တို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်း ဟူသော ပဿဒ္ဓိတရားကြောင့် ချမ်းသာမှု တည်းဟူ သော သုခကို ဒိဋ္ဌထင်ထင် တွေ့မြင်ရသည်။ ချမ်းသာမှု သုခဟူသော အ ကြောင်းကြောင့် ဥပစာရသမာဓိ၊ အပ္ပနာသမာဓိ အားဖြင့် စိတ်၏ တည် ကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ရှိပါသည်။

ဤသို့လျှင် အဇာတသတ် မဟာရာဇာအား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ၊ ကုလပုတ္တ အမျိုးကောင်းသား၏ တရားကို အားထုတ်ကာ ငါးဖြာသော နီဝရဏ တရားတို့မှ မိမိ၏စိတ်ကို စင်ကြယ်စေပုံ အခြင်းအရာကို ဝိတ္ထာရအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

နီဝရဏငါးပါး ပယ်ပုံများကို ဟောကြားခြင်း ပြီး၏

စင်ကြယ်သော စိတ်နှင့်နေရန် တိုက်တွန်းခြင်း

သာဓု သာဓု အာဝုသော၊ သာဓု ခေါ် အာဝုသော ယံ ဘိက္ခု ဧဝံ သွာခါတေ ဗုဒ္ဓသာသနေ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတော ဧဝံ ပဉ္စနီဝရဏေ ပဇဟိတော တေဟိ စိတ္တံ ဝိသောဓေတွာ ဝိဟရေယျ။

ကောင်းပါပေစွ ကောင်းပါပေစွ ငါ့ရှင်။ ကောင်းမွန်စွာ ဟောကြား အပ်သော သွားခါတဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဤမြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သာသနာ တော်၌ ဆင်းရဲခပ်သိမ်းတို့၏ ငြိမ်းရာ အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင် ရောက်လိမ့်မည် ဟု ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားနှင့် ရဟန်းပြု၍ လာသော အမျိုးကောင်းသားသည် ဤသာမညဖလသုတ်၌ ဟောပြသည့် အတိုင်း ကာမစ္ဆန္ဒ၊ ဗျာပါဒ၊ ထိန်မိဒ္ဓ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ တည်းဟူသော စိတ်၏ အနှောင့်အရှက် နီရဏတရား ငါးပါးတို့ကို ပယ်ရှား၍ ထိုစိတ်၏ အညစ် အကြေးစိတ်၏ အနှောင့်အရှက် စိတ်၏ အပိတ်အပင်ဖြစ်သော နီရဏတရား တို့မှ စိတ်ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေလျက် နေရာ၏ နေသင့်ပါပေ၏။ ဤသို့ နေခြင်းသည် ကောင်းလှပါပေ၏။ ။

အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော် လောကီသာမန် ပုထုဇန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ် နှလုံးသည် ဤကာမစ္ဆန္ဒ အစရှိသော နီရဏတရားတို့ဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ညစ်နွမ်းလျက် ရှိချေ၏။ အခါခပ်သိမ်း ပူပန်လျက်ရှိချေ၏။ အခါခပ်သိမ်း ပျံ့လွင့်လျက် ရှိချေ၏။ ထိုသို့ ဆိုးသွမ်းသော စိတ်၏ အညစ်အကြေး နီရဏ တရားတို့ကို ပယ်ရှား၍ ထိုစိတ်အညစ်အကြေးတရားတို့မှ ကင်းစေ၍ ဖြူစင် သောစိတ်ကို မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေ၍ ရဟန်းတော်၏နေထိုင်ခြင်းသည်ကောင်း မြတ်လှပါပေစွ ငါ့ရှင်။ ။

စင်ကြယ်သော စိတ်နှင့်နေရန် တိုက်တွန်းခြင်း ပြီး၏

အဆင့်ဆင့် မွန်မြတ်သော ရဟန်းပြုကျိုးများ ဟောကြားခြင်း

ပဌမဈာန် ရဟန်းပြုကျိုး

ပုစ္ဆာ။ ။ကထဉ္စာဝုသော ဘဂဝါ ရညော မာဂဿေ အဇာတသတ္တုဿ၊
ဝေဒေဟိပုတ္တဿ ပဌမံ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ဒေသေသိ၊ ပုရိမေဟိ
သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သော ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ ဝိဝိစ္စ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ
သဝိတက္ကံ သဝိစာရံ ဝိဇေကဇံ ပီတိသုခံ ပဌမံ ဈာန် ဥပ-
သမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ။ပ။ ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ မဟာရာဇ ဘန္နိဋ္ဌိကံ သာမည
ဖလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ

ပဌမဈာန် ချမ်းသာပုံ ဥပမာ

ပဏီတတရဉ္စ။ ဧဝံ ခေါ ဘန္တေ ဘဂဝါ ရညော မာဂဿေ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ ပဌမံ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမည-
ဖလံ ပုရိမေဟိ သန္တိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တ-
တရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စ ဒေသေသိ။

အမေး။ ။ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရှေးက ဟောပြောခဲ့ဘူးသော ကျွန်ယောက်ျားဘဝမှ ရဟန်းပြုလာသောသူ၏ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ကိုယ်တိုင်တွေ့ရသော သန္တိဋ္ဌိက သာမညဖလတပါး၊ လယ်သမားဘဝမှ ရဟန်းပြု၍လာသောသူ၏ မျက်မှောက် ဘဝ၌ ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံခံစားရသော သန္တိဋ္ဌိက သာမညဖလတပါးအားဖြင့် နှစ်ပါးသော သန္တိဋ္ဌိကဖလတို့ရှိရာ ထိုသန္တိဋ္ဌိကဖလနှစ်မျိုးတို့ထက် သာလွန်၍ နှစ်သက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော သာလွန်၍ မှန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော ရှေးဦးစွာသော ရဟန်းတို့ မျက်မှောက်ဘဝ၌ တွေ့ကြုံခံစားရသော ရဟန်း ပြုရခြင်း၏ အကျိုးဖြစ်သော သန္တိဋ္ဌိက သာမညဖလကို မဂတိုင်းရှင် ဝေဒေဟီ မိဖုရား၏သား အဇာတသတ်မင်းတရားအား အဘယ်သို့လျှင် ဟောကြား တော်မူပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် သော ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ အစရှိသည်ဖြင့်—

အဇာတသတ် မဟာရာဇာ.... ရှေးဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အရိယသီလက္ခန္ဓာ၊ အရိယဏ္ဍိယသံဝရ၊အရိယသတိသမ္ပဇည၊အရိယသန္တုဋ္ဌိ၊နိဝရဏပ္ပဟာနတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ဥပစာရသမာဓိသို့ ပေါက်ရောက်ပြီးသော သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ ကုလပုတ္တ အမျိုးကောင်းသား ရဟန်းတော်အရှင်သူမြတ်သည် ထိုဥပစာရ သမာဓိ၏ အခြားမဲ့၌ ပတ္တုကာမ၊ ကိလေသာကာမတို့မှ ဆိတ်ပြီးလျှင် အကုသိုလ်တရား တို့မှ ဆိတ်ပြီးလျှင် ဝိတက် ဝိစာရနှင့် တက္ခဖြစ်သော ဝိဝေကကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိနှင့် ယှဉ်ဘက်လျက် နှစ်သက်ခြင်းတို့ပါသည့် ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသော ပဌမဈာန်ကို ဝင်စား၍ နေပါသည်။

ပဌမဈာန် ချမ်းသာပုံ ဥပမာ

လောကူပမာအားဖြင့် လိမ်မာရေးခြားလှစွာသော အဘိုးအခ ကြေးငွေ ကို ယူ၍ သူတပါးတို့အား ရေချိုး၍ ပေးတတ်သော အလုပ်သမားသည်

ကြေးခွက် ကြေးဖလားအတွင်း၌ ကသည်မုန့် (ကသည်မုန့်) ဆပ်ပြာမုန့်တို့ကို လောင်းချပြီးလျှင် ကသည်မုန့် ဆပ်ပြာမုန့်တို့ကို ဖြန့်ခင်းပြီးလျှင် ရေစင်ဖြင့် ဖြန်းကာ ဖြန်းကာ ဆုပ်နယ်သောအခါ ထိုကသည်မုန့် ဆပ်ပြာလုံးသည် ရေ၏ အဆီအစေးဖြင့် အလုံးစုံ နှ့် လေဘိသကဲ့သို့ အလုံးစုံ ပျံ့လေဘိသကဲ့သို့ ကသည် မုန့် ရှိရှိသမျှဝယ် ရေ၏ အဆီအစေးဖြင့် မတွေ့ထိအပ်သော အရာဟူ၍ မရှိဘိ သကဲ့သို့—

ထိုအတူ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသော သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ၊ ကုလပုတ္တ ရဟန်း တော် အရှင်သူမြတ်သည်လည်း ဤ ကရဇဖြစ်သော ရူပကာယကို ထိုဈာန် အတွင်းဝယ် ပါရှိသော ဝိဝေကကြောင့် ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း ပီတိတရား တွဲဘက်ပါလျက်ရှိသော ပဌမဈာန် ချမ်းသာသဖြင့် နှ့် စေပါသည် တကိုယ် လုံး ပျံ့စေပါသည်။ ထိုအရှင်သူမြတ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာဝယ် ပဌမဈာန်ချမ်းသာဖြင့် မတွေ့ထိအပ်သော ကရဇကာယ၊ ရူပကာယ အစိတ် ဟူ၍ တစုံတရာမျှ မရှိ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ပဌမဈာန် ချမ်းသာဖြင့် တကိုယ်လုံး ပျံ့နှ့် တွေ့ထိကာ ချမ်းသာ စွာ နေခြင်းသည်လည်း ရှေးဆိုအပ်ပြီးသည့် ကျွန်ယောကျာ်း ဥပမာ၊ လယ် သမား ဥပမာပြ သာမညဖလ အကျိုးနှစ်ပါးတို့ထက် အလွန်အလွန် နှစ်သက် ဖွယ်လည်း ဖြစ်သော အလွန်အလွန် မြတ်မွန်လှသည်လည်း ဖြစ်သော ရဟန်း ပြုရခြင်း၏ ပစ္စုပ္ပန် အကျိုးရပုံ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့လျှင် ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးသခင် ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ် သည် မဂဇတိုင်းရှင် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား အဇာတသတ်မင်းတရားအား ရှေးဆိုအပ်ပြီးသော သာမညဖလနှစ်ပါးတို့ထက် အထူးသဖြင့် နှစ်သက်အပ် အထူးသဖြင့် မွန်မြတ်လှသည့် သန္တိဋ္ဌိက သာမညဖလကို ရှင်းပြဟောကြား တော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပဌမဈာန် ချမ်းသာပုံ ဥပမာ ပြီး၏

ပဌမဈာန် ချမ်းသာ၏ ဂုဏ်ကိုဘော်ပြလျက် ကောင်းခြီးပြုခြင်း

သာဓု သာဓု အာဝုသော၊ သာဓု ခေါ အာဝုသော ယံ ဘိက္ခု ဧဝံ သွာခါတေ ဗုဒ္ဓသာသနသင်္ခါတေ ဓမ္မဝိနယေ'ပဗ္ဗဇိတွာ ဧဝံ ပဌမံ ဈာန်

ပဌမဈာန် ချမ်းသာ၏ ဂုဏ်ကိုဘော်ပြုလျက် ကောင်းခြီးပြုခြင်း ၈၁

ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဝေကဇေန ပီတိသုခေန အတ္တနော ကာယံ အဘိသန္ဓေယျ ပရိသန္ဓေယျ ပရိပူရေယျ။

ကောင်းပါပေစွ ကောင်းပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ ဤသို့ ကောင်းမွန်စွာ ဟောကြားအပ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ သာသနာတော် တည်းဟူသော တရား၊ ဝိနည်းတော်၌ ဤ သာသနာတော်၌ ဝင်၍ ရဟန်းပြုခဲ့သည်ရှိသော် ပဌမဈာန် အစရှိသော လောကီ၊ လောကုတ္တရာ တရားထူးများကို ကော်ရနိုင်ပေလိမ့်မည် ဟု ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ဘောင်သို့ ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းပြုသော အမျိုးကောင်းသားရဟန်းတော်သည် ဤ သာမညဖလသုတ်၌ ဟောပြခဲ့သော ကျင့်စဉ် ပဋိပတ်ဖြင့် ပဌမဈာန်သို့ ဆိုက်ရောက်၍ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စား၍ ထိုပဌမဈာန်၌ ပါဝင်သော နိဝရဏတို့မှ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခတည်းဟူသော ပဌမဈာန် ချမ်းသာဖြင့် မိမိ၏ ရူပကာယ၊ နာမကာယ တည်းဟူသော တကိုယ်လုံးကို စိုစွတ်ပျံ့နှံ့ စေလျက် နေရာ၏။ ဤသို့ နေခြင်းသည် ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်၊

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဤသို့သော ဈာန်ချမ်းသာမျိုးကို မရရှိကြသေးသော သာမန် ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိတို့ တွေ့ရှိခံစားနိုင်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို အမှီပြု၍ဖြစ်သော ကာမချမ်းသာမျှဖြင့် ကောင်းလှပေပြီဟု အားရတင်းတိမ်လျက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်လျက် ရှိကြပေ၏။

သို့ပင် ဖြစ်လင့်ကစား ထို ကာမချမ်းသာတို့သည် စင်စစ်အားဖြင့် ချမ်းသာစစ် မဟုတ်ကြကုန်၊ ထိုကာမချမ်းသာတို့ကို ခံစားရခြင်းသည် မိမိ၏ အလိုအတိုင်း ဖြစ်နိုင်သော အရာမဟုတ်၊ သူတပါးတို့ထံမှ ချေးငှါး၍ ယူအပ်သကဲ့သို့လည်း ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ထိုကာမချမ်းသာတို့ကို အကြောင်းပြု၍ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ပူပန်ခြင်း၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း များစွာတို့သည်လည်း ဖြစ်နိုင်ကုန်သေး၏။

ဤ ဝိဝေကကြောင့် ဖြစ်သော ဤ နိဝရဏတို့မှ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ပဌမဈာန် ချမ်းသာသည်ကား ထိုဈာန်ကို ရရှိနေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား အလိုရှိတိုင်းသော ခဏ၌ အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်း ခံစား သုံးဆောင်နိုင်ခွင့် ရှိပေ၏။

ထို့ပြင် ဤသို့သော ပဌမဈာန် ချမ်းသာကို ခံစားရသည့်အတွက် စိုးရိမ်ခြင်း၊ ပူပန်ခြင်း အစရှိသော ကိုယ်ဆင်းရဲ၊ စိတ်ဆင်းရဲတို့သည် လုံးဝမဖြစ်ပေါ်နိုင်သည့်ပြင် ထိုသို့ ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့သော ဆင်းရဲတို့ကိုလည်း ငြိမ်းစေနိုင်၏။

ဤသို့လျှင် မှန်မြတ်လှစွာသော ဈာန်ချမ်းသာဖြင့် မိမိရူပကာယ၊ နာမကာယတည်းဟူသော တကိုယ်လုံးကို စိစွတ် ပျံ့နှံ့ စေလျက် ရဟန်းတော်၏ နေခြင်းသည် ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်။

ပဌမဈာန် ချမ်းသာ၏ ဂုဏ်ကိုဘော်ပြုလျက် ကောင်းခြီးပြုခြင်း ပြီး၏

ဒုတိယ, တတိယ, စတုတ္ထဈာန် ရဟန်းပြုကျိုးများ

ပုစ္ဆာ။ ။ကထဉ္စာဝုသော ဘဂဝါ ဒုတိယဉ္စ တတိယဉ္စ စတုတ္ထဉ္စ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ဒေသေသိ၊ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ။

ဝိသဇ္ဇနာ။ ။ပုန စ ပရံ မဟာရုံဇ ဘိက္ခု ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ အဇ္ဈတ္တံ သမ္ပသာဒနံ စေတသော ဧကောဒိဘာဝံ အဝိတက္ကံ အဝိစာရံ သမာဓိဇံ ပီတိသုခံ ဒုတိယံဈာန် ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ ဝေမာဒိနာ ဘန္တေ ဘဂဝါ ရညော မာဂဓေယျ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ ဒုတိယဉ္စ တတိယဉ္စ စတုတ္ထဉ္စ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ ဒေသေသိ။

အမေး။ ။ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရှေးဆိုခဲ့ပြီးသော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဗလတို့ထက် လွန်ကဲ မြင့်မြတ်သော ဒုတိယ,တတိယ,စတုတ္ထမြောက် ဖြစ်သော မျက်မှောက် ဘဝ၌ ရဟန်းတို့ ကိုယ်တိုင် ခံစား တွေ့ကြုံရသော ရဟန်းပြုခြင်း၏ သန္နိဋ္ဌိက သာမညဗလတို့ကို ဘယ်ပို့ ဘယ်နည်းဖြင့် ဟောကြားတော် မူပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် ပုန စ ပရံ မဟာရုံဇ ဘိက္ခု အစရှိသည်ဖြင့်....

ဒုတိယဈာန် ရဟန်းပြုကျိုး

အဇာတသတ် မဟာရာဇာ....ထိုမှတပါး သန္နိဋ္ဌိက သာမညဗလ အကျိုး ရပုံကား ရှေးဆိုအပ်ပြီးသော သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ, ကုလပုတ္တ အမျိုးကောင်းသား သည် ထိုပဌမဈာန် အတွင်းဝယ် ပါရှိသော ဝိတက်, ဝိစာရ တည်းဟူသော ဈာန်အင်္ဂါ နှစ်ပါးတို့ကို ငြီးငွေ့ပြီးလျှင် ဒုတိယဈာန်ကို ရဘို့ရန် အားထုတ် သောအခါ ဝိတက်, ဝိစာရတို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်းတို့ကြောင့်၎င်း ဝိတက်, ဝိစာရ မှ ကင်းသော သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခ အမြဲတစေ လိုက်ပါ၍နေ သော ဒုတိယဈာန် ချမ်းသာကို ဝင်စား၍ နေပါသည်။

ဒုတိယဈာန် ချမ်းသာပုံ ဥပမာ

လောက ဥပမာအားဖြင့် အရွှေ, အနောက်, တောင်, မြောက် အရပ်လေး မျက်နှာတို့မှလည်း ရေမဝင်, အထက် မိုဗ်းကောင်းကင်မှလည်း ရေမကျသော အလိုလို စမ်းရေ ယိုထွက်သော ရေအိုင်တခု ရှိသည်ဆိုပါစို့၊ ထိုရေအိုင်အတွင်း ဝယ် အောက်မှ, ဘေးမှ ပတ်ဝန်းကျင် စီးယိုထွက်သော စမ်းရေအစုသည် ထို ရေအိုင်အလုံးကို ပျံ့နှံ့ လေရာ၏။ ထိုရေအိုင်အတွင်းဝယ် ထိုစမ်းရေ မြေလှေ့စွာ သော ရေကြည်ရေအေးဖြင့် မတွေ့ထိအပ်သော အစိတ်အပိုင်းဟူ၍ မရှိသကဲ့ သိ ထိုအတူ-ဒုတိယဈာန်ကို ဝင်စား၍နေသော သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ, ကုလပုတ္တ အမျိုး ကောင်းသားသည်လည်း ထိုဒုတိယဈာန် အတွင်းဝယ် ပါရှိသော သမာဓိ ကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခချမ်းသာမျိုးဖြင့် ဤရူပကာယ အလုံးကို ပျံ့စေ နှံ့စေ၍ နေနိုင်ပါပေသည်။

ဤသည်လည်း ရှေးဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သာမညဗလတို့ထက် အလွန်အ လွန် နှစ်သက်ဘွယ်ကောင်းလှ, အလွန်အလွန် မှန်မြတ်လှစွာသော ရဟန်းပြုရ ခြင်း၏ ပစ္စက္ခဘဝ အကျိုးရပုံ ဖြစ်ပေသည်။

ဒုတိယဈာန် ရဟန်းပြုကျိုး ပြီး၏

တတိယဈာန် ရဟန်းပြုကျိုး

အဇာတသတ် မဟာရာဇာ.... ထိုမှတပါး သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ, ကုလပုတ္တ အမျိုး ကောင်းသား ဖြစ်တော်မူသော ရဟန်းတော် အရှင်သူမြတ်သည် ဒုတိယဈာန်

မှတဆင့် တက်ပြီးကာ ဤအရှင်သူမြတ်ကား ဥပေက္ခာနှင့် ပြည့်စုံသော သူမြတ် ပါပေတည်း၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသော သူမြတ်ပါပေတည်း၊ သူနှင့်ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိသော သူမြတ်ပါပေတည်း ဟု အရိယာသူများ၏ ခြီးမွမ်းယူလောက် အောင် တတိယဈာန်ကို ဝင်စား၍ နေပါသည်။

တတိယဈာန် ချမ်းသာပုံ ဥပမာ

လောက ဥပမာအားဖြင့် ကြာညိုအိုင်၌သော်၎င်း ပဒုမ္မာကြာအိုင်၌ သော်၎င်း ပုဏ္ဏရိက် ကြာအိုင်၌သော်၎င်း အကြင် အလုံးစုံသော ရေ၏အတွင်း ဝယ် ပေါက်ဖွား၊ ရေ၏အတွင်းဝယ် ကြီးပွားသည့် ကြာညို၊ ပဒုမ္မာကြာ၊ ကြာ ပုဏ္ဏရိက်တို့သည် ရေ၏အတွင်းမှာပင် ကြီးပွားကြ၍ အရင်းမှ အဖျားတိုင် အောင် အဖျားမှ အရင်းတိုင်အောင် အေးမြလှစွာသော ရေကြည် ရေအေး ဖြင့် ပျံ့နှံ့ ဘိသကဲ့သို့ ထိုအတူ တတိယဈာန်ကို ဝင်စားသော သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ ကုလပုတ္တ ရဟန်းတော် အရှင်သူမြတ်သည်လည်း ထိုတတိယဈာန်အတွင်းဝယ် ပါရှိသော ပီတိနှင့် ကင်းကွာသည့် နိပ္ပိတိကသုခ ချမ်းသာဖြင့် ဤရူပကာယ အလုံးကို ပျံ့နှံ့ စေ၍ နေပါသည်။

ဤသည်လည်း ရှေးဆိုအပ်ပြီးသော သာမညဖလတို့ထက် ဆဆကဲချွန် မှန်မြတ်သော သာမညဖလဖြစ်ပါပေသည်။

တတိယဈာန် ရဟန်းပြုကျိုး ပြီး၏

စတုတ္ထဈာန် ရဟန်းပြုကျိုး

အဇာတသတ် မဟာရာဇာ.... ထိုမှတပါး သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ၊ ကုလပုတ္တ အမျိုး ကောင်းသား၊ တတိယဈာန် ရပြီးသော အရှင်သူမြတ်သည် ထိုတတိယဈာန်မှ တဆင့်တက်ကာ သမထ ဘာဝနာကို ပွားများတော်မူသဖြင့် ကာယိကသုခ စေတသိကသုခတို့ကို ပယ်ရှားပြီးလျှင် သောမနဿ ဒေါမနဿတို့၏လည်း အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့် အဒုက္ခ မသုခ တည်းဟူသော အလွန်အလွန် ချမ်းသာလှသည့် ဥပေက္ခာဒေနာနှင့်တကွဖြစ်သော စတုတ္ထဈာန်ကိုဝင်စား၍ နေပါသည်။

စတုတ္ထဈာန် ချမ်းသာပုံ ဥပမာ

ထိုသို့ စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စား၍ နေသောအခါ လောကဥပမာအားဖြင့် ယောက်ျားတယောက်သည် ဖြူစင်လှစွာသော အဝတ်ကို ခြုံ၍ ထိုင်နေသည် ဆိုပါစို့....။ သို့ ထိုင်နေသော ယောက်ျား၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ အပူငွေ့သည် ဖြူစင်သော အဝတ်တံခွဲလုံးကို ပျံ့နှံ့ ဘိသကဲ့သို့ ထို့အတူ စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားဆဲ ရှိသော သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ ကုလပုတ္တ အမျိုးကောင်းသား ရဟန်းတော် အရှင် သူမြတ်သည်လည်း အလွန်အလွန် စင်ကြယ်လှစွာသော ကိလေသာ အညစ်အကြေးတို့မှ ဝေးစွာသော ပြုံးပြုံးပြက် တောက်ပြောင်၍ နေသော စိတ်ဖြင့် ဤ မိမိ၏ ရူပကာယကို ပျံ့စေ နှ့် စေ တွေ့ထိစေ၍ နေပါသည်။

ဤသည်လည်း ဆိုအပ်ပြီးသော ကျွန်ယောက်ျားဥပမာ၊ လယ်သမား ဥပမာပြ သန္နိဋ္ဌိက သာမညဗလတို့ထက် ဆဆကဲချွန် အလွန်အလွန်မြတ်မွန်လှသည့် ရဟန်းပြုရခြင်း၏ မျက်မှောက်ဘဝ အကျိုးရပုံ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့လျှင် အဇာတသတ် မဟာရာဇာအား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးဆိုအပ်ပြီးသော ကျွန်ယောက်ျားဥပမာ၊ လယ်သမား ဥပမာပြ သန္နိဋ္ဌိက သာမညဗလတို့ထက် ဆဆကဲချွန် မွန်မြတ်လှသည့် ဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန် ချမ်းသာတည်းဟူသော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဗလ အကျိုးတရားတို့ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

စတုတ္ထဈာန် ချမ်းသာပုံဥပမာ ပြီး၏

ဒုတိယဈာန်စသည်၏ အကျိုးကိုပြ၍ ကောင်းခြီးပြခြင်း

သာဓု သာဓု အာဝုသော၊ သာဓု ခေါ် အာဝုသော ယံ ဘိက္ခု ဧဝံ သွာခါတေ ဗုဒ္ဓသာသနသင်္ခါတေ ဓမ္မဝိနယေ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတော ဧဝံ ဒုတိယဈာန်ဉ္စ တတိယဈာန်ဉ္စ စတုတ္ထဈာန်ဉ္စ ဥပသမ္ပဇ္ဇေ တေဟိ ဈာန်သုခေဟိ အတ္တနော ကာယံ အဘိသန္ဓေတွာ ပရိသန္ဓေတွာ ပရိပူရေတွာ ဝိဟရေယျ။။

ကောင်းလှပါပေစွ ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ ဤသို့ ကောင်းမွန်မွန်ကန်စွာ ဟောကြားအပ်သော ဗုဒ္ဓသာသနာ တည်းဟူသော တရားတော်၊ ဝိနည်း

တော်မြတ်၌ ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားဖြင့် ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းပြုသော အမျိုးကောင်းသား ရဟန်းတော်သည် ဤသို့ ညွှန်ပြ၍ ထားသည့်အတိုင်း ဒုတိယဈာန်ကို၎င်း တတိယဈာန်ကို၎င်း စတုတ္ထဈာန်ကို၎င်း ဝင်ရောက်၍ ထိုဈာန်တို့၌ ပါဝင်သော ဈာန်ချမ်းသာတို့ဖြင့် မိမိ၏ တကိုယ်လုံးကို စိုစွတ်စေ ပြည့်စုံစေလျက် ဈာန်ချမ်းသာကို ခံစားလျက် နေရာ၏။ ဤသို့ နေခြင်းသည် ကောင်းလုံပါပေစွ ငါ့ရှင်။

ဒုတိယဈာန်စသည်၏ အကျိုးကိုပြ၍ ကောင်းခြီးပြခြင်း ပြီး၏

ဝိပဿနာဉာဏ် ရဟန်းပြုကျိုး

ပုစ္ဆာ။ ။ကထညူ ပနာစုသော ဘဂဝါ ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ အပရမ္မိံ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ဒေသေသိ၊ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနဂံဏေ ဝိဂတူပက္ခိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနုညပုတ္တေ ဉာဏဒဿနာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေဟိ၊ သော ဧဝံ ပဇာနာတိ “အယံ ခေါ မေ ကာယော ရူပိ စာတုမဟာဘူတိကော မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝေါ ဩဒနကမ္မာသုပံစယော အနိစ္စုစ္ဆာဒနပရိမဒ္ဒနဒေဒနဝိဒ္ဓိသနဓမ္မော၊ ဣဒဉ္စ ပန မေ ဝိညာဏံ ဧတ္ထ သိတံ ဧတ္ထ ပဋိဗဒ္ဓန္တိ။ပ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ။ ဧဝံ ခေါ ဘန္တေ ဘဂဝါ ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ အပရမ္မိံ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ ဒေသေသိ။

အမေး။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် မဂဓတိုင်းရှင် ဝေဒေဟိမိဖုရား၏သား အဇာတသတ်မင်း

တရားအား လေးပါးသော ဈာန်တည်းဟူသော ရဟန်းပြုရခြင်း၏ မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ တွေ့ကြုံခံစားရသော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဗလ အကျိုးများကို ဟောတော်မူပြီးသည်နောက်၌ ရှေးကပြဆိုခဲ့ပြီးသော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဗလ တို့ထက် သာလွန်၍ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော သာလွန်၍ မှန်မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သောအခြားတပါးသော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဗလကို အဘယ်သို့လျှင်ထပ်မံ၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်းငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဘုန်းတော် ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် သော ဝေ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယော-ဒါတေ အစရှိသည်ဖြင့်—

အဇာတသတ် မဟာရာဇာ....ဤဆိုအပ်ပြီးသော ပဌမ- ဒုတိယ- တတိယ- စတုတ္ထ တည်းဟူသော ဈာန်လေးပါး၊ အပ္ပနာ သမာဓိတို့၏ အထက် ဖြစ်သော အရူပဈာန် လေးပါး တည်းဟူသော အပ္ပနာသမာဓိဖြင့် အလွန် အလွန် စင်ကြယ်သောစိတ်နှလုံးရှိပြီးသော သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ၊ ကုလပုတ္တ အမျိုး ကောင်းသား ရဟန်းတော် အရှင်သူမြတ်သည် ဝိပဿနာဘုံသို့ တဆင့်ကူး ရောက်အံ့ သောငှါ ဝိပဿနာဉာဏ်အမြင် မိမိသန္တာန် ဖြစ်ပေါ်ဘို့ရန် စိတ်ကိုညွတ်ပါလေသည်။

ဝိပဿနာဉာဏ် ချမ်းသာပုံ ဥပမာ

ထိုသို့ ဝိပဿနာဘုံသို့ ကူးရောက်သောအခါ ထိုသဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ ရဟန်း တော် အရှင်သူမြတ်သည် လောက ဥပမာအားဖြင့် အလွန် စင်ကြယ်လှသော ပတ္တမြားရတနာ အတွင်းဝယ် ကြိုးဖြူ၊ ကြိုးနီ၊ ကြိုးဝါ၊ ကြိုးရွှေစသည် သွင်း၍ ထားသောအခါ မျက်စိ အမြင်ရှိသော ယောက်ျား တယောက်သည် ထို ပတ္တမြားရတနာကို လက်ပေါ်သို့ တင်ပြီးလျှင် “ဤပတ္တမြား ရတနာသည် လွန်စွာလွန်စွာ ကြည်လင် တောက်ပပါပေစွ၊ ဤပတ္တမြား ရတနာ၌ ဤမည် သော ကြိုးအညိုကိုင်း အရွှေကိုင်း အဝါကိုင်း အဖြူကိုင်း သွင်း၍ထား အပ်ပါပေသည်” ဟု ပတ္တမြားရတနာနှင့်တကွ အတွင်းဝယ် တည်ရှိသောကြိုး ကို လင်းလင်းထင်ထင် သိမြင်သကဲ့သို့....

ထို့အတူ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ ကုလပုတ္တ အမျိုးကောင်းသား ရဟန်းတော် အရှင်သူမြတ်သည်လည်း “ဤ ငါ၏ရူပကာယ ကိုယ်သည် ပထဝီ၊ အာပေါ၊

တေဇော၊ ဝါယော တည်းဟူသော မဟာဘူတ လေးပါးဖြင့် ပြီး၍နေပါပေ၏။ မိဘတို့၏ သွေးသားလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိပါပေ၏။ ပဝတ္တိအခါဝယ် ထမင်း မုယောတို့ဖြင့် ကြီးပွားခြင်း ရှိပါပေ၏။ အမြဲတစေ ဖြစ်ပြီးလျှင် ပျက်ခြင်း သဘော ရှိသဖြင့် မမြဲခြင်းသဘော၊ ပြုပြင် ပြင်ဆင်၍ ပေးခြင်းသဘော၊ ဆုပ်နယ်၍ပေးခြင်းသဘော ရှိပါပေ၏။ သို့ပြင်ဆင် ဆုပ်နယ်၍ ပေးငြားသော် လည်း ပြင်ဆင် ဆုပ်နယ်၍ ပေးရကျိုးမနပ်။ အမြဲတစေ ပျက်စီး ပြုန်းတီးခြင်း သဘော ရှိပါပေ၏” ဟု ရူပကာယဝယ် ရူပက္ခန္ဓာဝယ် ဝိပဿနာ ဉာဏ်အမြင် ဖြင့် ကြည့်ရှု၍ နေပါပေသည်။

ထိုရူပက္ခန္ဓာအတွင်း စာရင်း အဝင်အပါဖြစ်သော ဟဒယဝတ္ထုဝယ် မှီ၍ နေသော ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၊ ထို ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ခေါင်းဆောင်သည့် ဝေဒနက္ခန္ဓာ၊ သညက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဤနာမ် ခန္ဓာလေးပါးကိုကား ပတ္တမြားအတွင်းဝယ် ပါရှိသော ကြိုး၏ပုံမာ ဟဒယဝတ္ထုပေါ်ဝယ် ဖြစ်ပေါ်၍ နေသည်ကို ဒိဋ္ဌ ထင်ထင်လင်းလင်း သိမြင်တော် မူပါသည်။

သို့ သိမြင်တော်မူသောအခါ...

သုညာရုံဂါ ပဝိဋ္ဌဿ၊ သန္တစိတ္တဿ ဘိက္ခူနော။
အမာနုသီ ရတီ ဟောတိ၊ သမ္မာဓမ္မံ ဝိပဿတော။

ဟု ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်ရောက်ပြီးလျှင် မဖောက်မပြန် ရုပ်နာမ်ဓမ္မ ကို ယထာဘူတ နေရာကျ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဟု သိမြင်သော ရဟန်းတော် အရှင်မြတ်အား ဤလူ့ပြည်လောကဝယ် တရံတခါမျှ မတွေ့ဘူး မကြုံဘူး မခံစားရဘူးသော မေ့လျော် ချမ်းသာမှုမျိုး ဖြစ်ပါသည် ဟု မြတ်စွာဘုရားတို့ သည် ခြီးမွမ်း ယူရသော ဝိပဿနာသုခ ဝိပဿနာ ချမ်းသာကို ရရှိပါသည်။

ဤသည်လည်း ရှေးဆိုအပ်ပြီးသော သန္တိဋ္ဌိက သာမညဖလတို့ထက် ဒိဋ္ဌဓမ္မ ရဟန်းပြုခြင်းအတွက် ရရှိအပ်သော သန္တိဋ္ဌိက သာမညဖလ ဖြစ်ပါ သည် ဟု—

ဤသို့လျှင် ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးသခင် ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သည် အဇာတသတ် မဟာရာဇာအား ရှေးဆိုအပ်ပြီးသော သာမညဖလတို့

ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အကျိုးကိုပြ၍ ကောင်းခြီးပြုခြင်း ၈၉

ထက် ဆဆကဲချွန် သာလွန် မြင့်မြတ်လှသည့် ဝိပဿနာ ချမ်းသာတည်းဟူသော ရဟန်းပြုခြင်း၏ ဒိဋ္ဌဓမ္မ အကျိုးရပုံကို ခွဲခြားစိတ်ဖြာ ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဝိပဿနာဉာဏ် ချမ်းသာပုံဥပမာ ပြီး၏

ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အကျိုးကိုပြ၍ ကောင်းခြီးပြုခြင်း

သာဓု သာဓု အာဝုသော၊ သာဓု ခေါ အာဝုသော ယံ ဘိက္ခု ဧဝံ သ္မာခါတေ ဗုဒ္ဓသာသနသင်္ခါတေ ဓမ္မဝိနယေ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတော ဧဝံ ဉာဏဒဿနံ ဥပ္ပါဒေတွာ ဧဝံ ဉာဏဒဿနေန သမန္နာဂတော ဟုတွာ ဝိဟရေယျ။

ကောင်းပါပေစွ ကောင်းပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ ဤသို့ ကောင်းမွန်စွာ ဟောကြား၍ ထားအပ်သော မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်သည် မိမိသန္တာန်၌၎င်း တလောကလုံး၌၎င်း ရှိသော ရုပ်တရား၊ နာမ်တရားတို့၏ အဖြစ်၊ အပျက်၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ အစရှိသော သဘောမှန်တို့ကို ကိုယ်တိုင်ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်တော် မူပြီးလျှင် ထိုသို့ မိမိကဲ့သို့ပင် ထိုရုပ်တရား နာမ်တရားတို့ကို အမှန်အကန်အတိုင်း သိမြင်ကြစေရန် အလို့ငှါ ဟောထားသော တရားတော် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကောင်းမွန် မှန်ကန်စွာ ဟောအပ်သော သ္မာခါတ ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဘုရားသာသနာတော်တည်းဟူသော တရားတော်၊ ဝိနည်းတော်၌ ဤသာသနာတော်ဝယ် ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော် ဤ ရုပ်တရား၊ နာမ်တရား၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ အစရှိသော သဘောတရားတို့ကို အမှန်အတိုင်း သိမြင်၍ အပါယ်ဆင်းရဲမှ၎င်း သံသရာဆင်းရဲမှ၎င်း ဧကန် လွတ်မြောက်ပေလိမ့်မည် ဟု ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားဖြင့် သာသနာဘောင်သို့ ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းပြုသော အမျိုးကောင်းသား ရဟန်းတော်သည် မိမိသန္တာန်၌ ရှိသော ရုပ်တရား နာမ်တရားတို့ကို အမှန်အတိုင်း သိမြင်သော ယထာဘူတ ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံလျက်နေရာ၏။ ဤသို့ ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၍ ဝိပဿနာချမ်းသာကို ခံစား၍ နေခြင်းသည် ကောင်းလှ ပါပေစွ ငါ့ရှင်၊

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သာမန် လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့သည် ဘယ်
 သောအခါ ကာလကမှ ဤသို့သော ချမ်းသာကို မခံစားရ မခံစားနိုင်ချေ။ ထို
 လူနတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့သည် ဘယ်သောအခါ ကာလကမှ မခံစားနိုင်
 ကောင်းသော အလွန်တရာ မှန်မြတ်သော ဤဝိပဿနာချမ်းသာကို ရဟန်း
 တော်များသည် မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေလျက် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော စိတ်ဖြင့်
 ခံစား၍ နေပါပေ၏။ ဤသို့ ခံစား၍ နေခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့် အပါယ်ဆင်းရဲ သံသရာဆင်းရဲတို့မှ လွတ်မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်း
 သည် ကောင်းစွာ ဖြစ်နိုင်ပါပေ၏။ ထိုကြောင့် ဝိပဿနာချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံ၍
 နေခြင်းသည် ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်။

ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အကျိုးကိုပြု၍ ကောင်းခြီးပူခြင်း ပြီး၏

မနောမယံဒိဉာဏံ ရဟန်းပြုကျိုး

ပုစ္ဆာ။ ။ကထညာဝုသော ဘဂဝါ အပရမိ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ဒေသေသိ၊
 ပုရိမေဟိ သန္တိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတ-
 တရဉ္စ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ
 အနဂံဏေ ဝိဂတပုက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ
 အာနုညပ္ပတ္တေ မနောမယံ ကာယံ အဘိနိမ္မာနာယ စိတ္တံ
 အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော ဣမမှာ ကာယာ
 အညံ ကာယံ အဘိနိမ္မိနာတိ ရူပိံ မနောမယံ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂိံ
 အဟိနိန္ဒိယံ ဝေမာဒိနာ ဘန္တေ ဘဂဝါ ရညော မာဂဓဿ
 အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ အပရမိ သန္တိဋ္ဌိကံ
 သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္တိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ
 အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ ဒေသေသိ။

အမေး။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ
 ဘုရားသခင်သည် ဝိပဿနာဉာဏ် တည်းဟူသော သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလကို
 ဟောပြောတော်မူပြီးလျှင် ရှေး၌ညွှန်ပြခဲ့ပြီးသော သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလတို့ထက်

မနောမယိဒ္ဓိ အဘိညာဉ် ဥပမာပြခြင်း

အထူးသဖြင့် နှစ်သက်ဘွယ် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော အထူးသဖြင့် မွန်မြတ်
သည်လည်း ဖြစ်သော အခြားတပါးသော သန္တိဋ္ဌိက သာမညဗလကိုလည်း
ဘယ်ပုံ ဘယ်နည်းဖြင့် ထပ်ဆင့်၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးသခင် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီးသည် သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ အစရှိသည်ဖြင့်—

အဇာတသတ် မဟာရာဇာ...ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းအတိုင်း အပ္ပနာ
သမာဓိ တို့ဖြင့် တည်ကြည်သော စိတ်နှလုံးရှိသော သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ၊ ကုလပုတ္တ
အမျိုးကောင်းသား ရဟန်းတော် အရှင်သူမြတ်သည် တဆယ့်လေးရပ်သော
အခြင်းအရာတို့ဖြင့် မိမိစိတ်ကို ဆုံးမ၍ နိုင်နင်းသောအခါ ဤရူပကာယ အ
တွင်းမှ ဤရူပကာယနှင့် ထပ်မျှကိုယ်တူ ရုပ်တပါးကို ဖန်ဆင်းဘို့ရန် စိတ်
ညွတ်စေပါသည်။

သို့ ညွတ်စေပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ပင် ပါဒကဗျာန်ဝင်စား၊ ထိုဗျာန်မှ
ထ၊ ဤရူပကာယနှင့် ထပ်မျှထပ်တူ ရုပ်တပါးသည် ဖြစ်စေဟူ၍ အဓိဋ္ဌာန်၊
တဖန် ပါဒကဗျာန်ကိုဝင်စား ထိုပါဒကဗျာန်မှ ထသောအခါ အဘိညာဉ်ဝိထိ
ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအဘိညာဉ်ဇော စောသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဤရူပကာယမှ
တပါးတခြားသော ဤရူပကာယနှင့် အဆင်း၊ အရောင်၊ အသွေး၊ သဏ္ဍာန်
စသည်အားဖြင့် အလုံးစုံတူညီသော အင်္ဂါကြီးငယ် အလုံးစုံတို့နှင့်
ပြည့်စုံသော စက္ခု၊ သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှါ အစရှိသော ဣန္ဒြေတို့နှင့် ပြည့်စုံသော
မနောမယ ရူပကာယရုပ်ကို ဖန်ဆင်းပါသည်။

မနောမယိဒ္ဓိ အဘိညာဉ် ဥပမာပြခြင်း

လောကဥပမာအားဖြင့် ဖြူဆန်မြက်အတွင်းမှ မြက်ညှောက်ကို ထုတ်
လိုက်ဘိသကဲ့သို့၎င်း သံလျက်အိမ်အတွင်းမှ သံလျက်ကို ထုတ်လိုက်ဘိသကဲ့သို့
၎င်း မြေ၏အရေမှ မြေကိုထုတ်လိုက်ဘိသကဲ့သို့၎င်း ထိုအတူတန်းခိုးရှင် ဣဒ္ဓိရှင်
နှင့် အလုံးစုံ တူညီမျှသော မနောမယ ရူပကာယကို ဖန်ဆင်းပါသည်။

ဤသည်လည်း ဆိုအပ်ပြီးသော သန္တိဋ္ဌိက သာမညဗလတို့ထက် ဆဆ
ကဲချွန် မြတ်မွန်လှသည့် မျက်မှောက်ဘဝ ရဟန်းပြုခြင်း၏ အကျိုးများပုံ
ဖြစ်ပါသည် ဟု—

ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးသခင် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးသည် အဇာတသတ် မဟာရာဇာအား ရှေးဆိုအပ်ပြီးသော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဗလတို့ထက် ဆဆကဲချွန် မြတ်မွန်လှသည့် ရဟန်းပြုခြင်း၏ သန္နိဋ္ဌိက သာမညဗလကို ရှင်းပြ မြက်ဟ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

မနောမယိဒ္ဓိ အဘိညာဉ် ဥပမာပြခြင်း ပြီး၏

မနောမယိဒ္ဓိ အဘိညာဉ်ကို ကောင်းခြီးပြုခြင်း

သာဓု သာဓု အာဝုဇိသာ၊ သာဓု ခေါ အာဝုသော ယံ ဘိက္ခု ဧဝံ သ္မာခါတေ ဗုဒ္ဓသာသနသင်္ခါတေ မေဓဝိနယေ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတော ဧဝံ ဝိသေသေန မနောမယဉာဏေန သမန္နာဂတော ဝိဟရေယျ။

ကောင်းလှပါပေစွ ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ ဤသို့ ကောင်းမွန်မွန်ကန် စွာ ဟောကြား၍ ထားအပ်သော ဤသို့ကျင့်လျှင် ဤသို့ပင် ဖြစ်နိုင်သည် ဟု မှန်ကန်စွာ ဟောကြား၍ ထားအပ်သော သွာခါတဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ဘုရား သာသနာတော် တည်းဟူသော တရားတော်၊ ဝိနည်းတော်၌ ဤသာသနာ တော်သို့ဝင်၍ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော် ဤသို့ သော ဂုဏ်ကျေးဇူးများနှင့်လည်း ပြည့်စုံနိုင်ပေလိမ့်မည်ဟူ၍ ယုံကြည်သောသဒ္ဓါတရားဖြင့် ဝင်ရောက်၍ ရဟန်း ပြုသော အမျိုးကောင်းသား ရဟန်းတော်သည် မိမိကိုယ်နှင့် ပုံတူသွင်း ထားသကဲ့သို့ အစစ အရာရာ တသွေမတိမ်း တူအောင် ဖန်ဆင်းနိုင်သော မနောမယ အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံလျက်နေခြင်းသည် ကောင်းလှပေစွ ငါ့ရှင်၊

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပကတိ နတ်တို့၏တန်းခိုးဖြင့်၎င်း ပကတိ မြဟွာတို့၏တန်းခိုးဖြင့်၎င်း သာမန် ဈာန်အဘိညာဉ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဈာန်အဘိညာဉ်အစွမ်းသတ္တိဖြင့်၎င်း အစစအရာရာ တသွေမတိမ်း လုံးဝ တူအောင် မိမိကိုယ်နှင့် လုံးဝတူအောင် မဖန်ဆင်းနိုင်ကြကုန်၊ ထိုသို့ သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မဖန်ဆင်းနိုင်သော မိမိကိုယ်နှင့် တသွေမတိမ်း လုံးဝ တူအောင် ဖန်ဆင်းနိုင်သော မနောမယ အဘိညာဉ်စွမ်းနှင့် ပြည့်စုံလျက် နေခြင်းသည် ကောင်းမြတ်လှပေစွ ငါ့ရှင်။

မနောမယိဒ္ဓိ အဘိညာဉ်ကို ကောင်းခြီးပြုခြင်း ပြီး၏

ဣဒ္ဓိဝိမ အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျိုး

ဣဒ္ဓိဝိမ အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျိုး

ပုစ္ဆာ။ ။ဘဂဝါ အာရုံသော ရညော မာဂဿေ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိ ပုတ္တဿ ဈာနစတုက္ကသင်္ခါတဉ္စ ပဌမ ဒုတိယ ဝိဇ္ဇာသင်္ခါတဉ္စ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ဒေသေတွာ၊ အပရံ ကီဒိသံ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ဒေသေသိ၊ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စ၊

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနင်္ဂဏေ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနုပုတ္တေ ဣဒ္ဓိဝိမာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော အနေကဝိဟိတံ ဣဒ္ဓိဝိမံ ပစ္စနုဘောတိ၊ ဧကော ပိ ဟုတုာ ဗဟုဓာ ဟောတိ၊ ဗဟုဓာ ပိ ဟုတုာ ဧကော ဟောတိ။ပ။ ဣဒ္ဓိမိ ခေါ မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စာတိ။ ဣတ္ထံ ခေါ ဘန္တေ ဘဂဝါ ရညော မာဂဿေ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ အပရမိံ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စ ဒေသေသိ။

အမေး။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် မဂဓတိုင်းရှင် ဝေဒေဟိမိဖုရား၏သား အဇာတသတ် မင်းတရားအား ဈာန်လေးပါး ဟု ဆိုအပ်သော သန္နိဋ္ဌိကသာမညဗလကို၎င်း ဝိပဿနာဉာဏ်၊ မနောမယိဒ္ဓိဉာဏ် တည်းဟူသော ပဌမ၊ ဒုတိယ ဝိဇ္ဇာ ဟု ဆိုအပ်သော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဗလကို၎င်း ဤသို့အားဖြင့် ရှေးဒါသ ဥပမာ၊ ကဿကဥပမာဖြင့် ပြအပ်သော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဗလတို့ထက် လွန်ကဲ ထူးမြတ်သော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဗလ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ရဟန်းပြုရခြင်း၏ ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံရသော အကျိုးခြောက်ပါးကို ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် ရှေးပြအပ်ပြီးသော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဗလတို့ထက် အထူးသဖြင့် နှစ်သက်ဘွယ် လည်းဖြစ်သော အထူးသဖြင့် မွန်မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော သန္နိဋ္ဌိက သာမည

ဖလ ဟု ခေါ်သော ရဟန်းပြုခြင်း၏ မျက်မှောက် ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံရသော အကျိုးတရားကို အဘယ်သို့လျှင် ဟောကြားတော်မူပြန်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် သော ဝေ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အစရှိသည်ဖြင့်—

အဇာတသတ် မဟာရာဇာ...ဤလောက၌ လိမ်မာလှသော အိုးထိန်းသည်သည် ကောင်းစွာ အပြေအပြစ် ပြုအပ်သော မြေညက်၌ အကြင် အကြင် အလိုရှိရာ အိုးခွက်အထူးကို ပြုသကဲ့သို့၎င်း၊ ဥပမာတနည်းသော်ကား လိမ်မာလှသော ဆင်စွယ်ပွတ်သမား၊ ပန်းပုသမားသည် အကြင် အကြင် အပြေအပြစ် ပြုအပ်သော ဆင်စွယ်၌ အကြင် အကြင် အလိုရှိရာ ဆင်စွယ်ရုပ်ထု အမျိုးမျိုးကို ပြုလုပ်သကဲ့သို့၎င်း၊ ဥပမာ တနည်းသော်ကား လိမ်မာလှသော ရွှေပန်းထိမ်သည် သည် ကောင်းစွာ မိုက်ဖြင့် ကြည်အပ်ပြီးသောရွှေ၌ အကြင် အကြင် အလိုရှိရာ ရွှေ တန်းဆာ အထူးထူးတို့ကို ပြုလုပ်သကဲ့သို့၎င်း၊ ထို့အတူ တဆယ့်လေးရပ်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် စိတ်ကို နှိပ်ကွပ်ဆုံးမ ယဉ်ကျေးစေပြီးသော သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ ကုလပုတ္တ အမျိုးကောင်းသား ရဟန်းတော် သူမြတ်သည် ဣဒ္ဓိဝိဓ ဣဒ္ဓိအမျိုးမျိုး ဖန်ဆင်းဘို့ရန် အတွက် စိတ်ကို ညှစ်စေပါသည်။

သို့ စိတ်ကို ညှစ်စေသောအခါ ပါဒကဈာန်၊ ထိုပါဒကဈာန်မှ ထပြီးတဲ့နောက် အဓိဋ္ဌာန်၊ တဖန် ပါဒကဈာန်၊ ထိုမှနောက် စတုတ္ထမြောက်ဝယ် အဘိညာဉ် ဝီထိကျရောက်၍ ထိုအဘိညာဉ်လော ဖြစ်သည်နှင့် တပြိုင်နက်ပင်လျှင် တပါးမက များလှစွာသော တန်းခိုးအမျိုးမျိုးကို ဖန်ဆင်းသုံးဆောင်ပါသည်။

ဧကော ပိ ဟုတွာ ဗဟုဓာ ဟောတိ- တခုတည်းကနေ၍ အများကြီး ဖြစ်အောင် ဖန်ဆင်းပါသည်။ ဗဟုဓာ ပိ ဟုတွာ ဧကော ဟောတိ- အများကြီးမှ နေ၍ တခုတည်းဖြစ်အောင် ဖန်ဆင်းပါသည်။ အာဝိဘာဝံ တိရောဘာဝံ- ထင်စွာ ပေါ်ခြင်းတည်းဟူသော တန်းခိုး၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်း တည်းဟူသောတန်းခိုး အမျိုးမျိုးကိုလည်း ဖန်ဆင်းပါသည်။ နံရံတဘက်

ဣဒ္ဓိဝိမ အဘိညာဉ်ကို ကောင်းခြီးပြခြင်း

တံတိုင်းတဘက် တောင်တဘက်သို့လည်း မငြိမကပ်ဘဲ ပကတိ ကောင်းကင် အပြင်မှကဲ့သို့ သွား၍ ပြပါသည်။ မြေအပြင်၌လည်း ရေမှကဲ့သို့ ငုတ်ချီ၊ ပေါ်ချီ သွား၍ ပြနိုင်ပါသည်။ မကဲ့မပျက်သော ရေအပြင်၌လည်း ပကတိ မြေအပြင်ပေါ်မှကဲ့သို့ သွား၍ ပြနိုင်ပါသည်။ ကောင်းကင်အပြင်၌လည်း ပကတိမြေမှကဲ့သို့ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ နေထိုင်၍ ပြနိုင်ပါသည်။ တန်းခိုးတေဇော် ကြီးမြတ်လှစွာသော ဤ လ၊နေတို့ကိုပင်သော်လည်း မိမိ၏ နေရာအရပ်မှ နေ၍ လက်ဖြင့် သုံးသပ်ဆုပ်ငင်နိုင်ပါသည်။ မြဟွာပြည်တိုင်အောင်ပင် သော်လည်း မိမိကိုယ်ဖြင့် အလိုသို့ လိုက်ပါစေနိုင်ပါသည်။ ဤသို့ စသည့် များစွာသော တန်းခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်ကို ဖန်ဆင်း၍ ပြနိုင်ပါသည်။

ဤသည်လည်း ရှေးဆိုအပ်ပြီးသော ကျွန်ယောက်ျား ဥပမာ၊ လယ် သမား ဥပမာပြ သန္နိဋ္ဌိက သာမညပလတို့ထက် ဆဆကဲချွန် သာလွန် မြင့်မြတ် လှသည့် ရဟန်းပြုရခြင်း၏ မျက်မှောက်ဘဝ အကျိုးရပုံ ဖြစ်ပါသည် ဟု ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် ဘုရင်အဇာတသတ်မင်းအား ရှေး ဆိုအပ်ပြီးသော သန္နိဋ္ဌိက သာမညပလတို့ထက် ဆဆကဲချွန် သာလွန်မြင့်မြတ် လှသည့် တပါးသော ရဟန်းပြုရခြင်း၏ ပစ္စက္ခဘဝ အကျိုးရပုံကို သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဣဒ္ဓိဝိမ အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျိုး ပြီး၏

ဣဒ္ဓိဝိမ အဘိညာဉ်ကို ကောင်းခြီးပြခြင်း

အစ္ဆရိယံ အာဝုသော အဗ္ဗုတံ အာဝုသော၊ ယာဝ ဗုဒ္ဓသာသနဿ သွာခါတတာ၊ ယတြဟိ နာမ ဧဝံ သွာခါတေ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပဗ္ဗဇိတှာ သာဝကော ပိ သမ္မာပဋိပန္နော ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကံ ဧဝံ မဟာနုဘာဝံ ဣဒ္ဓိဝိမဉာဏမ္ပိ ပစ္စန္နဘောဿတိ။

အံ့ဩဘွယ်ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင် မဖြစ်စဘူး ထူးကဲလှပါပေစွငါ့ရှင်၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤမြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော် ကောင်းမွန်စွာ ဟောကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်သည် အံ့ဩဘွယ်ကောင်းလှပါပေစွ၊ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် ဤသို့ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော မြတ်စွာဘုရား၏

သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုသော တပည့်သာဝကဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ပင်
သော်လည်း နည်းလမ်းမှန်ကန်စွာ၊ ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်ခဲ့သည်ရှိသော် ဤသို့
တန်းခိုးအာနုဘော် ကြီးမားလှသော အမျိုးမျိုးအထွေထွေ တန်းခိုးဖန်ဆင်း
ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ဣဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဉ်ကိုသော်လည်း ရရှိသုံးဆောင်ခံစား
ရပါပေ၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော် ကောင်းမွန်စွာ
ဟောကြားတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်၊ သွာခါတဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏
အဖြစ်သည် အံ့ဩဘွယ်ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်။

ဣဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဉ်ကို ကောင်းခြီးပြုခြင်း ပြီး၏

ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျိုး

ပုစ္ဆာ။ ။ကထံ ပနာဝုသော ဘဂဝါ အပရမ္မိ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ
ဒေသေသိ၊ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ
အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ
အနဂံဏေ ဝိဂတုပက္ခိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ
အာနုညပ္ပတ္တေ ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ
အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ ဝိသုဒ္ဓါယ
အဘိက္ကန္တ မာနုသိကာယ ဥဘော သဒ္ဓေ သုဏာတိ ဒိဗ္ဗေ စ
မာနုသေ စ ယေ ဒုရေ သန္တိကေ စ။ပ။ ဣဒ္ဓမ္မိ ခေါ မဟာရာဇ
သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေ
ဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ။ ဧဝံ ခေါ ဘန္တေ ဘဂဝါ
ရညော မာဂဓေ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ
အပရမ္မိ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ
သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ ဒေသေသိ။

အမေး။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရားသည် ဣဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဉ် တည်းဟူသော သာမညဖလကို ဟော
ကြားတော်မူပြီးလျှင် ထိုမှတပါး တခြားဖြစ်သော ရှေးကပြခဲ့ပြီးသော ဒါသ

ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျိုး

ဥပမာ,ကဿက ဥပမာပြ သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလတို့ထက် လွန်ကဲမြင့်မြတ်သော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလကို အဘယ်သို့လျှင် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်

အဇာတသတ် မဟာရာဇာ.... ဤလောကဝယ် တစ်စုံတယောက်သော ယောက်ျားသည် အခွန်ရှည်သောခရီးသို့ သွားရောက်သောအခါ လမ်းခရီး ဝယ် စည်သံ၊ ခရုသင်းသံ အစရှိသည်ကို ကြားလေရာ၏။ သို့ ကြားသော ခရီး သွား ယောက်ျားအား ဤကား စည်ကြီးသံတည်း၊ ဤကား ခရုသင်းသံ တည်း၊ ဤကား မုရိုးစည်သံတည်း၊ ဤကား ထက်စည်အသံတည်း ဟု ပိုင်းပိုင်း ခြားခြား ကြားသိလေရာသကဲ့သို့—

ထို့အတူ တဆယ့်လေးရပ်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် စိတ်ကို ယဉ်ကျေး အောင် ဆုံးမပြီးသော သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ, ကုလပုတ္တ အမျိုးကောင်းသား ရဟန်း တော်သူမြတ်သည်လည်း ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ် အလို့ငှါ စိတ်ကိုညွတ်စေပါ သည်။ ညွတ်စေပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ ပင်လျှင် ဝီထိဝါရအားဖြင့် လေးကြိမ် မြောက်ဝယ် ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်ဝီထိကျ၍ အဘိညာဉ်ဇော စောသည် နှင့်တပြိုင်နက်ပင်လျှင် နတ်၌ဖြစ်သောအသံ၊ လူ၌ဖြစ်သောအသံ၊ ဝေးခြားလှ သောအသံ၊ နီးကပ်စွာသောအသံ၊ သိမ်မွေ့စွာသောအသံတို့ကို ပကတိနားဖြင့် ကြားသည်နှင့်ထပ်မျှ ကြားသိနိုင်ရပါသည်။

ဤသည်လည်း ရှေးဆိုအပ်ပြီးသော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလတို့ထက် ဆဆ ကဲချွန် မြတ်လှသော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလဖြစ်ပါသည် ဟု ဝေဒေဟီမိဖုရား၏ သား မဂဓတိုင်းရှင် ဘုရင်အဇာတသတ်မင်းတရားအား ရှေးဆိုပြီးသော သန္နိ- ဋ္ဌိက သာမညဖလတို့ထက် အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်လည်းကောင်းသော အလွန် တရာ မှန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော တပါးသော ရဟန်းပြုရခြင်း၏ ပစ္စက္ခ ဘဝအကျိုးရပုံကို ရှင်းပြထင်ရှား ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျိုး ပြီး၏

ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်ကို ဂုဏ်ပြုချီးကျူးခြင်း

အတ္တရိယံ အာဂုသော၊ အပ္ပုတံ အာဂုသော၊ ယာဝ ဗုဒ္ဓသာသနဿ သွာခါတတာ၊ ယကြဟိ နာမ ဝေံ သွာခါတေ ဗုဒ္ဓသာသနေ သဒ္ဓါပဗ္ဗ-
ဇိတော သမ္မာပဋိပန္နော သာဝကော ပိ ဝေံ ဝိသေသံ ဒိဗ္ဗသောတဉာဏံ ပဋိလဘိဿတိ။

မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကြီး၊ မြတ်စွာဘုရားတရားတော် များကို မှန်ကန်ကောင်းမွန်စွာ ဟောထားသည်၏ အဖြစ်သည် အံ့ဩဘွယ် ကောင်းလှပါပေစွာ မဖြစ်စဘူး ထူးကဲလှပါပေစွာ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဤသို့ ကောင်းမွန် မှန်ကန်စွာ ဟောထားအပ်သော သုတ်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာ တရားတော် တည်းဟူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းပြုသော တပည့်သာဝကဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ပင်သော်လည်း မှန်ကန် ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်ခဲ့သည်ရှိသော် ဤသို့ လူ့ပြည်လောကမှ၎င်း နတ်ပြည် လောကမှ၎င်း ဗြဟ္မာ့ပြည်လောကမှ၎င်း အရပ်လေးမျက်နှာ၊ အရပ် ရှစ်မျက်နှာ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့မှ အနီးအဝေး အကြီးအသေး အစရှိသော အမျိုးမျိုးအသံတို့ကို ပကတိနားဖြင့် မကြားနိုင်သော အသံဟူသမျှ တို့ကို ကြားနိုင်စွမ်းရှိသော ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်ကိုလည်း ရရှိပါပေ၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော် ကောင်းမွန်စွာ ဟောကြား အပ်သော သွာခါတဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သည် အံ့ဩဘွယ်ရှိပါပေစွ ငါ့ရှင်။

ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်ကို ဂုဏ်ပြုချီးကျူးခြင်း ပြီး၏

စေတောပရိယ အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျိုး

ပုစ္ဆာ။ ။ကထံ ပနာဂုသော ဘဂဝါ အပရမ္ပိ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ဒေသေ-
သိ၊ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ
ပဏိတတရဉ္စ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သော ဝေံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ။
အနဂံဏေ ဝိဂတုပက္ခိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ

စေတောပရိယ အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျီး ၉၉

အာနုပ္ပတ္တေ စေတောပရိယဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ
အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော ပရသတ္တာနံ ပရပုဂ္ဂလာနံ စေတသာ
စေတော ပရိစ္စ ပဇာနာတိ၊ သရာဂံ ဝါ စိတ္တံ သရာဂံ စိတ္တန္တိ
ပဇာနာတိ၊ ဝီတရာဂံ ဝါ စိတ္တံ ဝီတရာဂံ စိတ္တန္တိ ပဇာနာ-
တိ။ပ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ
သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ။
ဧဝံ ခေါ ဘန္တေ ဘဂဝါ ရညော မာဂဿေ အဇာတသတ္တုဿ
ဝေဒေဟိပုတ္တဿ အပရမ္ပိ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ
သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ
ဒေသေသိ။

အမေး။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားသခင်သည် အဇာတသတ်မင်းတရားအား ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်
တည်းဟူသော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလကို ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် တခြား
တပါးသော အဘယ်သို့သော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလကို ဟောကြားတော်မူပါ
သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရားသည် သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ အစရှိသည်ဖြင့်—

အဇာတသတ် မဟာရာဇာ....လောကဥပမာအားဖြင့် နုနယ်ပျိုမြစ်
တန်းဆာဆင်လှေသဘောရှိသော အမျိုးကောင်းသား၊ အမျိုးကောင်းသမီး
သည် ပကတိ ကြည်လင်တောက်ပသော မှန်ရိပ်တွင် မိမိမျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်
သော်၎င်း ကြည်လင်သန့်စင်သော ရေအပြင်ဝယ် မိမိ၏ မျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်
သော်၎င်း မွဲမည်း ဝက်ခြံ အစရှိသော အပြစ်ဒေါသရှိသည်ကို အပြစ်ဒေါသ
ရှိသောအနေ၊ အပြစ်ဒေါသကင်းစင်သည်ကို ကင်းစင် သန့်ရှင်းသော အနေ
သိမြင်လေသကဲ့သို့—

ထို့အတူ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ၊ ကုလပုတ္တ အမျိုးကောင်းသား ရဟန်းတော်
သူမြတ်သည်လည်း တဆယ့်လေးရပ်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် စိတ်ကို ယဉ်
ကျေးအောင် ဆုံးမပြီးသည်ရှိသော် သူတပါးတို့၏ စိတ်ကို သိစွမ်းနိုင်သော
စေတောပရိယ အဘိညာဉ်အလို့ငှါ စိတ်ကိုညွတ်စေပါသည်။

သို့ ညွတ်စေသောအခါ ဝီထိဇောဝါရ လေးကြိမ်မြောက်၌ သူတပါး တို့၏စိတ်ကို မိမိစိတ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိပါသည်။ ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်သော သူတပါးတို့၏ စိတ်ကိုလည်း ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်တည်း ဟု ပိုင်းပိုင်း ခြားခြား သိပါသည်။ ရာဂမရှိသော သူတပါးတို့၏ စိတ်ကိုလည်း ရာဂမရှိသော အနေ၊ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော သူတပါးတို့၏စိတ်၊ ဒေါသကင်းသော သူတပါး တို့၏စိတ်၊ မောဟနှင့်တကွဖြစ်သော သူတပါးတို့၏စိတ်၊ မောဟမပါသော သူတပါးတို့၏စိတ်၊ ပျံ့လွင့်သောသူတပါးတို့၏စိတ်၊ မပျံ့လွင့်သော သူတပါးတို့၏ စိတ်၊ မဟဂ္ဂုတ် အမျိုးအစားဖြစ်သော သူတပါးတို့၏စိတ်၊ မဟဂ္ဂုတ် အမျိုး အစား မဟုတ်သော သူတပါးတို့၏စိတ်၊ သဥတ္တရ အမျိုးအစား လောကီဂိုဏ်း ဝင် သူတပါးတို့၏စိတ်၊ အနုတ္တရ အမျိုးအစား လောကုတ္တရာဂိုဏ်းဝင် သူတပါး တို့၏စိတ်၊ တည်ကြည်သော သူတပါးတို့၏စိတ်၊ မတည်ကြည်သော သူတပါး တို့၏စိတ်၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော သူတပါးတို့၏စိတ်၊ ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သော သူတပါးတို့၏စိတ်ကို ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သော စိတ်ပင်တည်း ဟု ယထာဘူတ နေရာကျ သိမြင်ပါသည်။

ဤသည်လည်း ရှေးဆိုအပ်ပြီးသော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလတို့ထက် ဆဆကဲချွန် သာလွန်မြင့်မြတ်သော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလဖြစ်ပါသည် ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အဇာတသတ် မင်းတရားအား ရှေးဆိုအပ်ပြီး သော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလတို့ထက် ဆဆကဲချွန် သာလွန်မြင့်မြတ်သော တပါးလည်းဖြစ်သော ရဟန်းပြုရခြင်း၏ မျက်မှောက်ဘဝ အကျိုးရပုံကို ရှင်းပြထင်ရှား ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

စေတောပရိယ အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျိုး ပြီး၏

စေတောပရိယ အဘိညာဉ်ကို ဂုဏ်ပြုချီးကျူးခြင်း

အစ္ဆရိယံ အာဝုသော၊ အဗ္ဗုတံ အာဝုသော၊ ယာဝ ဗုဒ္ဓသာသနဿ သွာခါတတာ၊ ယတြဟိ နာမ ဧဝံ သွာခါတေ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပဗ္ဗဇိတော သမ္မာပဋိပန္နော သာဝကော ပိ ဧဝံ ဝိသေသံ စေတောပရိယဉာဏံ ပဋိလဘိဿတိ။

ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျိုး ၁၀၁

မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်, မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်များကို နည်းလမ်းမှန်ကန်စွာ ကောင်းမွန်စွာ ဟောကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်သည် အံ့ဩဘွယ် ကောင်းပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ မဖြစ်စဘူး ထူးကဲလှပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဤသို့ ကောင်းမွန်မှန်ကန်စွာ ဟောကြား၍ ထားသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းပြုသော တပည့် သာဝကဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ပင်သော်လည်း နည်းလမ်းမှန်ကန်စွာ ကျင့်ခဲ့သည် ရှိသော် ဤသို့ သူတပါးတို့ ကြံစည်စိတ်ကူးနေသော စိတ်ကူးအမျိုးမျိုး စိတ်အမျိုးမျိုးကို မှန်မှန်ကန်ကန် ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော စေတောပရိယဉာဏ်ကို ရပါပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ မှန်ကန်ကောင်းမွန်စွာ ဟောကြား ထားသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်သည် အံ့ဩဘွယ် ကောင်းလှ ပါပေစွ ငါ့ရှင်။

စေတောပရိယ အဘိညာဉ်ကို ဂုဏ်ပြုချီးကျူးခြင်း ပြီး၏

ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျိုး

ပုစ္ဆာ။ ။ ကထံ ပနာဝုသော ဘဂဝါ အပရမ္မိ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ဒေသေသိ၊ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တ တရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနဂံဏေ ဝိဂတူပက္ခိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနုပုတ္တေ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ၊ သေယျထိဒံ၊ ဧကမ္ပိဇာတိံ ဒွေ ပိ ဇာတိယော။ ပ။ လူဒမ္ပိ ခေါ မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ။ ဧဝံ ခေါ ဘန္တေ ဘဂဝါ ရညော မာဂဓယ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ အပရမ္မိ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ ဒေသေသိ။

အမေး။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် စေတောပရိယ အဘိညာဉ်တည်းဟူသော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလကို ဟောပြတော်မူပြီးလျှင် အဘယ်သို့သော တခြား တပါးဖြစ်သော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလကို ဟောကြားတော်မူပြန်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးသခင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည် သော ဝေ သမာဟိတေ စိတ္တေ အစရှိသည်ဖြင့်—

အဇာတသတ် မဟာရာဇာ....လောကဥပမာအားဖြင့် တစုံတယောက် သော ယောက်ျားသည် မိမိနေသော ရွာမှ တပါးသော ရွာသို့ သွားလေရာ၏။ ထိုရွာ၌ ပြုဘွယ်ကိစ္စအဝဝတို့ကို ပြုလုပ်ပြီးလျှင် တခြားသောရွာသို့ သွားလေ ရာ၏။ ထိုရွာ၌ ပြုဘွယ်ကိစ္စအဝဝတို့ကို ပြုလုပ်ပြီးလျှင် မိမိရွာသို့ပြန်လာလေ ရာ၏။ ထိုယောက်ျား၏ စိတ်အကြံသည် ဤသို့ ဖြစ်လေရာ၏။

“ငါတမူကား ယနေ့အခါ မိမိနေရာရွာမှ ဤမည်သော ရွာတပါးသို့ ပဌမ ငါသွားခဲ့ချေပြီ၊ ထိုရွာ၌ ငါသည် ဤသို့ ရပ်ခဲ့လေပြီ၊ ဤသို့ ထိုင်ခဲ့လေပြီ၊ ဤသို့ သွားခဲ့လေပြီ၊ ဤသို့ စကားပြောခဲ့လေပြီ၊ ဤမည် ဤမည်သောအမှုကို ပြုခဲ့လေပြီ၊ ထိုရွာမှလည်း ဤမည်သောရွာသို့ ငါသွားခဲ့လေပြီ၊ ထိုတတိယရွာ ၌လည်း ငါသည် ဤသို့ ရပ်တည်ခဲ့လေပြီ၊ ဤသို့ ထိုင်ခဲ့လေပြီ၊ ဤသို့ စကား ပြောခဲ့လေပြီ၊ ဤသို့ စကားမပြော တုဏှိဘော နေခဲ့လေပြီ၊ ဤမည် ဤမည် သော ကာယကံမှု၊ ဝစီကံမှုကို ပြုခဲ့လေပြီ၊ ထိုငါသည် ထိုတတိယရွာ ၌ ပြုဘွယ် ကိစ္စအဝဝတို့ကို ပြုလုပ်ပြောကြား၍ မိမိရွာသို့ ပြန်ခဲ့ပေသည်” ဟု မိမိသွားရာ ရွာအပြင်၌ မိမိပြုခဲ့သမျှသော ကာယကံမှု၊ ဝစီကံမှု အဝဝတို့ကို အပ်ချ မတ်ချ သိမြင်နိုင်သကဲ့သို့၊

ထို့အတူ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ၊ ကုလပုတ္တ အမျိုးကောင်းသားသည်လည်း တဆဲ့ လေးပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် မိမိစိတ်ကို ဆုံးမပြီးသောအခါ ရှေးဘဝ၌ ဖြစ်ဘူး နေခဲ့ဘူးသော ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို အောက်မေ့ ဆင်ခြင်နိုင်သော ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်အလို့ငှါ စိတ်ကိုညွှတ်စေပါသည်။

သို့ ညွတ်စေသောအခါ ဝီထိဇောဝါရ လေးကြိမ်မြောက်ဝယ် ပုဗ္ဗနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ်ဇော စောသဖြင့် ထိုဇော စောသည်နှင့်တပြိုင်နက် ပင်လျှင် တပါးမက များလှစွာသော ရှေးရှေးဘဝတို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိပါသည်။

တခုသော ဘဝကို၎င်း နှစ်ခုသောဘဝ, သုံးခုသောဘဝ, လေးခုသောဘဝ, ငါးခုသောဘဝ, ဆယ်ခုသောဘဝ, ဘဝနှစ်ဆယ်, ဘဝသုံးဆယ်, ဘဝလေးဆယ်, ဘဝငါးဆယ်, ဘဝတရာ, ဘဝတထောင်, ဘဝတသိန်း, သံဝဇ္ဇကပ်ပေါင်းများစွာ, သံဝဇ္ဇကပ် အရာပေါင်းများစွာ, သံဝဇ္ဇကပ် အသိန်းပေါင်းများစွာတို့ကို သိမြင်နိုင်ပါသည်။

ဤမည် ဤမည်သောဘဝ၌ ငါသည် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ၊ ထိုဖြစ်ရာဘဝ၌ ဤသို့သော အမည်ရှိသည်၊ ဤသို့သော ဇာတ်ရှိသည်၊ ဤသို့သော အဆင်းရှိသည်၊ ဤသို့သော အစာအာဟာရရှိသည်၊ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားရခဲ့လေသည်၊ ထိုမည်သော ဘဝမှ ထိုမည်သော ဘဝတပါးသို့ ဘဝပဋိသန္ဓေကူးပြောင်း၍ နေရပါပေပြီ၊ ထိုဘဝ၌လည်း ငါသည် ဤသို့သော အမည်ရှိသည်၊ ဤသို့သော ဇာတ်ရှိသည်၊ ဤသို့သော အဆင်းရှိသည်၊ ဤသို့သော အစာအာဟာရရှိသည်၊ ဤမည် ဤမည်သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့ရလေပြီ၊ ထိုငါသည် ထိုမည်သော ဘဝမှ ဤယခုဘဝသို့ ရောက်လာခဲ့ရပေသည် ဟု မိမိကျင်လည်ကျက်စားခဲ့ရသမျှသော အတိတ်ဘဝ, ဖြစ်ခဲ့ရသမျှသော အမျိုးအမည်, ဇာတ်, သုခ, ဒုက္ခ, ရပ်ရွာ ဌာန အစရှိသည်ကို အကြွင်းမဲ့ သိမြင်ပါသည်။

အဇောတသတ် မဟာရာဇာ....ဤသည်လည်း ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သန္တိဋ္ဌိက သာမညဖလတို့ထက် ဆ ဆ-ကဲချွန် သာလွန်မြင့်မြတ်သော သန္တိဋ္ဌိက သာမညဖလဖြစ်ပါသည် ဟု သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား အဇောတသတ် မင်းတရားအား ရှေးဆိုခဲ့ပြီးသော သန္တိဋ္ဌိက သာမညဖလတို့ထက် အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်လည်း ဖြစ်သော အလွန်တရာ မွန်မြတ်လှသည်လည်း ဖြစ်သော ပုဗ္ဗနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ်တည်းဟူသော ဤတပါးသော သန္တိဋ္ဌိက သာမညဖလကိုလည်း ရှင်းပြထင်ရှား ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုဗ္ဗနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျိုး ပြီး၏

ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ်ကို ဂုဏ်ပြုချီးကျူးခြင်း

အစ္စရိယံ အာဝုသော၊ အဗ္ဘုတံ အာဝုသော၊ ယာဝ ဗုဒ္ဓသာသနဿ သွာခါတတာ၊ ယတြာဟိ နာမ ဧဝံ သွာခါတေ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပဗ္ဗဇိတာ သာဝကော ပိ သမ္မာပဋိပန္နော ဧဝံ ဝိသေသံ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏံ ပဋိလဘိဿတိ။

မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်များကို ကောင်းမွန် မှန်ကန်စွာ ဟောကြားထားသည်အဖြစ်သည် အံ့ဩဘွယ်ကောင်း လှပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ မဖြစ်စဘူး ထူးကဲလှပါပေစွ ငါ့ရှင် အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤသို့ ကောင်းမွန် မှန်ကန်စွာ ဟောထားသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ တော် တရားတော်မြတ်၌ ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆရာကို မဆိုထားဘိ တပည့်သာဝကပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း နည်းလမ်းမှန်ကန်စွာ ကျင့်ခဲ့သည်ရှိသော် ဤသို့ ထူးခြားလှစွာသော ရှေးရှေးသော ဘဝဟောင်း တို့ကို ထောင်ပေါင်းများစွာ သောင်းပေါင်းများစွာ သိန်းပေါင်းများစွာ ကမ္ဘာပေါင်းများစွာတို့တိုင်အောင် မိမိဖြစ်ခဲ့ဘူးသော ရှေးရှေးဘဝဟောင်း တို့ကို ပြန်ပြောင်း၍အောက်မေ့နိုင်သော ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ကို ရပါပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကြီးသည် အံ့ဩဘွယ်ကောင်း လှပါပေစွ ငါ့ရှင်။

ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ်ကို ဂုဏ်ပြုချီးကျူးခြင်း ပြီး၏။

စုတူပပါတ (ဒိဗ္ဗစက္ခု) အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျိုး

ပုစ္ဆာ။ ။ကထူ ပနာဝုသော ဘဂဝါ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ဒေသေသိ၊ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတ- တရဉ္စ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနဂံဏေ ဝိဂတူပက္ခိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပုတ္တေ သတ္တာနံ စုတူပပါတဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိ-

စုတူပပါတ (ဒိဗ္ဗစက္ခု) အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျီး ၁၀၅

နီဟရတိ အဘိနိန္နာမေတိ၊ သော ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ဝိသုဒ္ဓေန
အတိက္ကန္တမာနုသကေန သတ္တေ ပဿတိ စဝမာနေ ဥပပဇ္ဇ-
မာနေ ဟိနေ ပဏီတေ သုဝဏ္ဏေ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ သုဂတေ ဒုဂ္ဂတေ
ယထာကမ္မုပဂေ သတ္တေ ပဇာနာတိ။ ပ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ
မဟာရာဇ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္တိဋ္ဌိကေဟိ
သာမညဖလေဟိ အတိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စ။ ဣတ္ထံ ခေါ
ဘန္တေ ဘဂဝါ ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုဿ
ဝေဒေဟိပုတ္တဿ အပရမ္ပိ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ
သန္တိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အတိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စ
ဒေသေသိ။

အမေး။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ် တည်းဟူသော
သန္တိဋ္ဌိက သာမညဖလကို ဟောကြားတော် မူပြီးလျှင် ယခုမျက်မှောက်
ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံခံစားရသော ရဟန်းပြုခြင်း အကျိုးဖြစ်သော
ရှေးရှေးကပြဆိုခဲ့ပြီးသော သန္တိဋ္ဌိက သာမညဖလထက် ထူးကဲလွန်မြတ်သော
တပါးတခြားသော သန္တိဋ္ဌိက သာမညဖလကို အဘယ်သို့လျှင် ဟောကြား
တော် မူပြန်ပါသနည်း ငါရှင်။

အဖြေ။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရားသည် အဇာတသတ် မဟာရာဇာအား သော ဧဝံ သမာဟိတေ
စိတ္တေ အစရှိသည်ဖြင့်—

အဇာတသတ် မဟာရာဇာ....လောက ဥပမာအားဖြင့် လမ်းလေးခု
ကလည် တည်ဆောက်အပ်သော ပြာသာဒ်ထက်၌ မျက်စိအမြင်ရှိသော
ကျားသည် တက်၍ အရပ်လေးမျက်နှာသို့ ကြည့်ရှုသောအခါ ထိုထို
အိမ်သို့ ဝင်လာသော သူတို့ကို၎င်း ထိုထိုအိမ်မှ ထွက်သော သူတို့ကို၎င်း
ခရီးတခုမှ ခရီးတခုသို့ ကူးပြောင်းသွားလာကြသော လူအမျိုးမျိုးတို့ကို၎င်း
လမ်းခရီးအလည်၌ နေထိုင်ကြသော လူအမျိုးမျိုးတို့ကို၎င်း ဒိဋ္ဌထင်ထင်
မြင်ရသကဲ့သို့၊

ထို့အတူ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ၊ ကုလပုတ္တ အမျိုးကောင်းသား ရဟန်းတော် အရှင်သူမြတ်သည်လည်း တဆဲ့လေးရပ်သော အခြင်းအရာဖြင့် စိတ်ကို ဆုံးမ ပြီးသောအခါ စုတူပပါတဉာဏ်အလို့ငှါ မိမိစိတ်ကို ညွှတ်စေပါသည်။ သတ္တဝါ တို့၏ စုတိ ပဋိသန္ဓေကို သိမြင်သော ဉာဏ်အလို့ငှါ မိမိစိတ်ကို ညွှတ်စေ ပါသည်။

သို့ ညွှတ်စေသောအခါ ဝီထိဇောဝါရ လေးကြိမ်မြောက်၌ စုတူပပါတ ခေါ်သော အဘိညာဉ်ပေါက်ရောက်ပြီးလျှင် ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်အား ဖြင့် ပဋိသန္ဓေနေသော သတ္တဝါ၊ စုတေသော သတ္တဝါ၊ ယုတ်ညံ့သော သတ္တဝါ မြတ်သော သတ္တဝါ၊ သုဂတိသို့လားသော သတ္တဝါ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့လားသော သတ္တဝါ တို့ကို သိမြင်ရပါသည်။

ကံအားလျော်စွာ လားသော သတ္တဝါတို့ကိုလည်း ဤမည်သော သတ္တဝါ သည် ဤမည်သောဘဝက ဤသို့ သဘောရှိသော ကာယဒုစရိုက်၊ ဝစီဒုစရိုက်၊ မနောဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံကြသည်ဖြစ်၍ မိစ္ဆာအယူရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိကံကို ဆောက်တည်ခဲ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ စုတိမှ နောက်ကာလဝယ် နိရယ ဂတိဝယ် လားကြရကုန်သည်။

ဤမည် ဤမည်သော သတ္တဝါတို့ကား ဤမည် ဤမည်သော ဘဝဝယ် ဤသို့ သဘောရှိသော ကာယဒုစရိုက်၊ ဝစီဒုစရိုက်၊ မနောဒုစရိုက် တရား တို့ကို ပူးများအားထုတ်ခဲ့ခြင်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူကို ယူခဲ့ခြင်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကံကို ဆောက်တည်ခဲ့ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် စုတေသည်မှ နောက်ကာလ ဝယ် ဤမည်သော သုဂတိ ဘုံဘဝသို့ လားရကုန်သည် ဟု ထိုထိုသတ္တဝါတို့ ကံအားလျော်စွာ လားရပုံကို သိမြင်ရပါသည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် ယထာ ကမ္မုပဂအဘိညာဉ်တို့ကို ရရှိပါသည်။

ဤသည်လည်း ရှေးဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဒ္ဓိဋ္ဌိက သာမညဗလတို့တ ခဆဆက်ချွန် သာလွန်မြင့်မြတ်လှသည့် ရဟန်းပြုခြင်း၏ ဒိဋ္ဌဓမ္မ အကျိုးပေး ဖြစ်ပါသည် ဟု—

ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး ရှိတော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အဇာ တသတ် မဟာရာဇာအား ရှေးဆိုခဲ့ပြီးသော သဒ္ဓိဋ္ဌိက သာမညဗလတို့ထက်

ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်၏ ဂုဏ်ကိုပြု၍ ချီးကျူးခြင်း

အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်လည်းရှိ၍ အလွန်တရာ မှန်မြတ်လှသည်လည်းဖြစ်သော
ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် တည်းဟူသော အခြားတပါးသော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဇလ
ကို ရှင်းပြထင်ရှား ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

စုတူပပါတ(ဒိဗ္ဗစက္ခု)အဘိညာဉ် ရဟန်းပြုကျိုး ပြီး၏

ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်၏ ဂုဏ်ကိုပြု၍ ချီးကျူးခြင်း

အစ္စရိယံ အာဝုသော၊ အတ္တုတံ အာဝုသော၊ ယာဝ ဗုဒ္ဓသာသနဿ
သ္မာခါတတာ၊ ယတြဟိ နာမ ဧဝံ သ္မာခါတေ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပဗ္ဗဇိတော
သာဝကော ပိ သမ္မာပဋိပန္နော ဧဝံ ဝိသေသံ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏံ ပဋိ-
လဘိဿတိ။

မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်များကို
နည်းလမ်းမှန်ကန်စွာ ကောင်းမွန်စွာ ဟောကြားထားသည့် အဖြစ်သည်
အံ့ဩဘွယ် ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ မဖြစ်စဘူး ထူးကဲလှပါပေစွ ငါ့ရှင်၊
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မြတ်စွာဘုရားသည် မိမိကိုယ်တော်တိုင်ပင် ဤဒိဗ္ဗ
စက္ခုအဘိညာဉ်အစရှိသော လောကီတရားထူး၊ လောကုတ္တရာ တရားထူး
တို့ကို ကိုယ်တိုင် ရရှိတော်မူပြီးသည်ဖြစ်၍ အများသော သတ္တဝါ အပေါင်း
တို့အားလည်း မိမိကဲ့သို့ပင် ဤဂုဏ်ထူးတရားတို့ကို ရစေခြင်းငှါ နည်းလမ်း
မှန်ကန်စွာဟောကြား၍ ထားတော်မူခဲ့ပါပေသည်။

ဤသို့နည်းလမ်း မှန်ကန်စွာ ဟောကြား၍ ထားသော သာသနာတော်
မြတ်၌ သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းရှိသော အမျိုးကောင်းသားသည် ဝင်ရောက်၍
ရဟန်းပြုသည်ရှိသော် ထိုသို့ ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းပြုသော တပည့် ပုဂ္ဂိုလ်ပင်
ဖြစ်စေကာမူ နည်းလမ်းမှန်စွာကျင့်သည် ရှိသော် အလုံးစုံသော လောက
ဓာတ်၌ ရှိသော ပဂတိမျက်စိဖြင့် မမြင်နိုင်သော အဆင်းဟူသမျှတို့ကို
မြင်နိုင်သော ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို ရနိုင်ပေ၏။

ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့် ကုသိုလ်ကံနှင့်ပြည့်စုံသောသူတို့ကို၎င်း အကုသိုလ်
ကံနှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့ကို၎င်း ကုသိုလ်ကံနှင့် ပြည့်စုံ၍ လူ့ဘုံ နတ်ဘုံ
သုဂတိဘုံများ၌ ဘဝအသစ်ဖြစ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၎င်း အကုသိုလ်ကံနှင့်

ပြည့်စုံ၍ အပါယ်လေးပါးသို့လားရောက်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခ အမျိုးမျိုးတို့ကို ခံစား
၍ နေရသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၎င်း တွေ့မြင်နိုင်လေ၏။

ဤသို့ တွေ့မြင်နိုင်အောင် ထူးခြားလှသော ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ကို
ရရှိနိုင်ပါပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤသို့ အဘိညာဉ် ဉာဏ်ထူးကြီးကို ရနိုင်အောင်
ဟောကြား၍ ထားသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကြီးသည် အံ့ဩ
ဘွယ်ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်။

ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်၏ ဂုဏ်ကိုပြ၍ ချီးကျူးခြင်း ပြီး၏

အာသဝက္ခယ အဘိညာဉ်

လောကုတ္တရာ ရဟန်းပြုကျိုး

ပုစ္ဆာ။ ။ကထံ ပနာဝုသော ဘဂဝါ ပရိယောသာနေ ဥတ္တရိတရံ သာမည-
ဖလံ ဒေသေသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ
အနဂံဏေ ဝိဂတူပက္ခိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ
အာနေဉ္စပုတ္တေ အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ
အဘိနိန္ဒာမေတိ။ပ။ ဣဒံ ခေါ မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမည-
ဖလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တ-
တရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ။ ဣမသ္မာ စ ပန မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကာ
သာမညဖလာ အညံ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ဥတ္တရိတရံ ဝါ
ပဏိတတရံ ဝါ နတ္ထိတိ။ ဣတ္ထံ ခေါ ဘန္တေ ဘဂဝါ ရညော
မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ ပရိယောသာနံ
သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမည-
ဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ ဒေသေသိ။

အမေး။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည် ဈာန်လေးပါးအပေါင်း တည်းဟူသော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလ
တို့မှစ၍ လောကီသန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလတို့ကို ညွှန်ပြတော်မူပြီးလျှင် နောက်
ဆုံး၌ သူ့ထက်လွန်ကဲသော ထူးခြားသော သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလဟူ၍ မရှိ

အာသဝက္ခယ အဘိညာဉ် လောကုတ္တရာ ရဟန်းပြုကျိုး ၁၀၉

နိုင်သော၊ အမှန်မြတ်ဆုံးသော လောကုတ္တရာ သန္နိဋ္ဌိက သာမညဖလကို အဘယ်သို့လျှင် ဟောကြားတော်မူပါသည်နည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် သော ဝေ သမာဟိတေ စိတ္တေ အစရှိသည်ဖြင့်—

အဇာတသတ် မဟာရာဇာ...လောကဥပမာအားဖြင့် တောင်ထိပ်အပြင် ဝယ် အလွန် ကြည်လင်သန့်စင်သော ရေအိုင်တခု ရှိရာပါသည်။ ထိုရေအိုင် ခုရကန်၏ကမ်းနားဝယ် မျက်စိအမြင်ရှိသော ယောက်ျားသည် ရပ်တည်၍ ထိုရေအိုင် ရေကန်၏ အတွင်းဝယ် ထိုမှ ဤမှ ကူးလူး သွားလာကြသော ဇွဲအပေါင်း၊ လိပ်အပေါင်းကို၎င်း ကျောက်စရစ် အိုးခြမ်းအပေါင်းကို၎င်း မြှော်သကဲ့သို့—

ထိုအတူ ဆိုအပ်ပြီးသော သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ၊ ကုလပုတ္တ အမျိုးကောင်းသား၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ရင့်သန်သဖြင့် ဥပစာရ သမာဓိသို့ ရောက်ရှိပြီးသော အမျိုး ကောင်းသား ရဟန်းတော်သူမြတ်သည် အရဟတ္တမဂ် အလို့ငှါ စိတ်ကို ညွတ်စေ ပါသည်။ သို့ စိတ်ကို ညွတ်စေသောအခါ ဤတရား ဤတရားစုကား ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဤတရား ဤတရားစုကား ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း မကောင်းသော သမုဒယသစ္စာ၊ ဤမည်သော တရားသည်ကား ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာ၊ ဤတရားသည် ကား ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိရောဓနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ကောင်းသောအကျင့် ပဋိပဒါ တည်းဟူသော မဂ္ဂသစ္စာတည်း ဟု သိပါသည်။

ဤတရားတို့ကား အာသဝေါတရား၊ ဤကား အာသဝေါ၏ အကြောင်း ဖြစ်သော တရား၊ ဤကား အာသဝေါ၏ ချုပ်ရာတရား၊ ဤကား အာသဝေါ၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော တရားတည်း ဟု သိပါ သည်။

ထိုသို့ သ...) အဂ္ဂမဂ္ဂသမင်္ဂီ အရဟတ္တမဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော အရိယာ သူမြတ်၏ သန္တာန်၌ စိတ်အစဉ်သည် ကာမာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်ပါ တော့သည်။ ဘဝါသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်ပါတော့သည်။ သို့ အာသဝတို့မှ လွတ်မြောက်သော အရဟတ္တမဂ် စိတ်၏ အခြားမဲ့၌ အာသဝေါ တရား လေးပါးတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်စိတ် နှစ်ကြိမ်၊ သုံး ကြိမ် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်ဖြင့် မိမိသည် အလုံးစုံသော အာသဝ တရားတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးအဖြစ်ကို ပိုင်းခြား၍ သိပါသည်။ အဆက် အဆက် ဖြစ်သော ပရံပရ ပစ္စဝေက္ခနာဖြင့်လည်း ခဏာဇာတိ- ငါ့မှာ ဘဝပဋိသန္ဓေ နောက်အနာဂတ် တည်နေရန်တွေ ကုန်ချေပြီ၊ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ- သာသနာ တော် တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို အရဟတ္တဖိုလ်ပေါက် ကျင့်သုံး၍ ပြီးလေပြီ၊ ကတံ ကရဏီယံ- ဤသာသနာတော်ဝယ် ပြုဘွယ်ကိစ္စ အဝဝတို့ကို အထွဋ်အထိပ်ရောက် ငါပြုအပ်ပြီးပြီ၊ နာပရံ ဣတ္တတ္တယ- ဤယခု မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာအစဉ်မှ ဒုယိယဘဝ၊ တတိယဘဝဝယ် တစုံတခု သော ဂတိ၊ တစုံတခုသော ယောနိ၊ တစုံတခုသော ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ တစုံ တခုသော သတ္တဝါသမ္မာမှ လားဘွယ်၊ ဖြစ်ဘွယ်၊ ခန္ဓာအသစ် ပဋိသန္ဓေ တည်နေဘွယ် ငါ့မှာ မရှိပြီ ဟု ပရံပရ ပစ္စဝေက္ခနာဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိပါသည်။

အဇာတသတ် မဟာရာဇာ....ဤသို့ အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ရောက်ခြင်းသည်လည်း ရှေးဆိုပြီးသော ရဟန်းပြုရခြင်း၏ မျက်မှောက်ဘဝ အကျိုးရပုံ တို့ထက် ဆဆက်ချွန် သာလွန်မြင့်မြတ်လှသော မျက်မှောက်ဘဝ ရဟန်းပြုရခြင်း၏ အကျိုးရပုံဖြစ်ပါသည်။ ဤအရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်ထက် ကဲလွန်မြင့်မြတ်သောရဟန်းပြုရခြင်း၏ မျက်မှောက်ဘဝ အကျိုးရပုံ မည်သည် မရှိတော့ပြီ ဟူ၍ ဒေသနာအဆုံးသတ်လျက် နိဂုံးကမ္မတ် အုပ်တော်မှစွဲ ပါသည် အရှင်ဘုရား။

အာသဝက္ခယ အဘိညာဉ် လောကုတ္တရာ ရဟန်းပြုကျိုး ပြီး၏

အာသဝက္ခယ (လောကုတ္တရာ) အဘိညာဉ်၏ ဂုဏ်ကိုပြု၍ ချီးကျူးခြင်း

သာဓု သာဓု အာဝုသော၊ သာဓု ခေါ အာဝုသော၊ ယံ ဘိက္ခု ဗုဒ္ဓ- သာသနော သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတော ဧဝံ သွာခါတေ ဓမ္မဝိ သမ္မာပဋိပန္နော အာသဝက္ခယဉာဏ် ပါပုဏိတွာ ဒုက္ခဿန္တံ ကရောဟ။

ကောင်းပါပေစွ ကောင်းပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ ဤသို့ မှန်ကန်ကောင်းမွန်စွာ ဟောကြား၍ ထားသဖြင့် သွာခါတဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင် ရောက်နိုင်သည် ရနိုင်သည် ဟု ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားဖြင့် ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းပြုသော

အဇာတသတ်ဘုရင် သရဏဂုံတည်၍ အကျိုးထူးရခြင်း ၁၁၁

သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ အမျိုးကောင်းသားသည် ဤသို့ ကောင်းမွန်မွန်ကန်စွာ ဟောကြား၍ ထားသော သာသနာတော်၌ နည်းလမ်း မွန်ကန်စွာ ကျင့်ကြံ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ သံသရာ ဘဝ အဆက်အဆက် အနမတဂ္ဂ သံသရာမှ မိမိ သန္တာန်၌ အစဉ်တစိုက် လိုက်ပါ၍ နေသော အာသဝေါတရား ကိလေသာ တရား အလုံးစုံတို့ကို ကုန်ပြိုမ်းစေနိုင်သော အာသဝက္ခယဉာဏ် ဟု ခေါ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ ဆိုက်ရောက်၍ ကိလေသာကို မပယ်နိုင်သည်ရှိသော် ဖြစ်သင့် ဖြစ်ထိုက်သော ဆင်းရဲဟူသမျှ အလုံးစုံ၏ ကုန်ဆုံးခြင်းကို ပြုနိုင်ပါပေ ၏။ ဤသို့ ဆင်းရဲ၏ကုန်ဆုံးခြင်း ဆင်းရဲ၏ကုန်ဆုံးရာကို ပြုနိုင်သော ရဟန်း၏ အကျင့်သည် ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင် ။

အာသဝက္ခယ (လောကုတ္တရာ) အဘိညာဉ်၏ဂုဏ်ကို ပြ၍ချီးကျူးခြင်း ပြီး၏

အဇာတသတ်ဘုရင် သရဏဂုံတည်၍ အကျိုးထူးရခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကတံ ပနာဝုသော ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိ-
ပုတ္တော ဣမိဿာ ဒေသနာယ ပရိယောသာနေ ဘဂဝတိ စ
ဒေသနာယဉ္စ ပသန္နော ပသန္နာကာရံ အကာသိ၊ ကီဒိသံ စ
အာနိသံသံ ပဋိလတိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဧဝံ ဝုတ္တော ဘန္တေ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော
ဘဂဝန္တံ တေဒဝေါစ၊ အဘိက္ကန္တံ ဘန္တေ၊ အဘိက္ကန္တံ ဘန္တေ၊
သေယျဏာ ပိ ဘန္တေ နိက္ကုဇိတံ ဝါ ဥက္ကုဇေယျ၊ ပဋိစ္ဆန္တံ
ဝါ ဝိဝေရေယျ။ ပ။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ သရဏံ ဂတန္တိ၊
အယံ ဟိ ဘန္တေ ရာဇာ ပိတုမာရိတကာလတော ပဋ္ဌာယ
နေဝ ရတ္ထိံ န ဒိဝါ နိဒ္ဒံ ပဋိလဘတိ၊ သတ္တာရံ ပန ဥပသကံ-
မိတော ဣမာယ မရုရာယ ဩဇဝန္တိယာ ဓမ္မဒေသနာယ သုတ-
ကာလတော ပဋ္ဌာယ နိဒ္ဒံ ပဋိလဘတိ၊ တိဏ္ဍိံ ရတနာနံ မဟာ-
သက္ကာရမကာသိ၊ ပုထုဇ္ဇနိကာယ သဒ္ဓါယ သမန္နာဂတော
နာမ ဣမိနာ ရညာ သဒ္ဓိသော နာဟောသိ၊ အနာဂတေ
ပန ဝိဇိတာဝီ နာမ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ ဟုတော ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ။
ဧဝံ ခေါ ဘန္တေ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိ-

ပုတ္တော ဒေသနာပရိယောသာနေ ပသန္နော ပသန္နကာရ-
မကာသိ၊ ဣဒိသဉ္စ ဘန္တေ မဟာနိသံသံ ပဋိလတိ။

အမေး။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားသခင်သည် ဤသာမညဖလသုတ် ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားပြီး
သောအခါ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌ မဂတိုင်းရှင် ဝေဒေဟီမိဖုယား၏သား
ဖြစ်သော အဇာတသတ်မင်းတရားသည် မြတ်စွာဘုရားအပေါ်၌၎င်း ဟော
ကြားတော်မူအပ်သော တရားဒေသနာအပေါ်၌၎င်း ကြည်ညိုသဒ္ဓါရှိလှသည်
ဖြစ်၍ ကြည်ညိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပြုမြဲမွှောတာဖြစ်သော ပူဇော်ဘွယ်ကို
ပူဇော်ခြင်းကို အဘယ်သို့လျှင် ပြုခဲ့ပါသနည်း။

ထို့ပြင် ထိုတရားတော်ကို နာကြားရသည့်အတွက် အဇာတသတ်မင်း
တရားသည်လည်း အဘယ်သို့သော အကျိုးထူး အာနိသင်များကို ရရှိသွားပါ
သနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အဇာတသတ် မဟာရာဇာသည် ဤသာမညဖလသုတ်နှင့်
ဒေသနာတော်ကို ကြားနာရပြီးသည်၏ အဆုံး၌၊

အဘိက္ကန္တံ ဘန္တေ၊ အဘိက္ကန္တံ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်အလွန်တရာကြီးမြတ်
တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား....လွန်စွာ နှစ်သက်ဘွယ် ရှိပါပေစွာဘုရား၊
လောက ဥပမာအားဖြင့် မျက်နှာဝ အောက်သို့ပြု၍ ထားအပ်သော အိုး ခွက်
စသည်ကို ဖွင့်လှန်၍ ပြဘိသကဲ့သို့၎င်း တစုံတခုတို့ဖြင့် ဖုံးအုပ်၍ ထားအပ်
သော ပစ္စည်း ဝတ္ထုတို့ကိုဖွင့်လှစ်၍ ပြဘိသကဲ့သို့၎င်း လမ်းခရီးမှားသော
ယောက်ျားအား လမ်းမှန်သို့ ပို့ဆောင်ဘိသကဲ့သို့၎င်း မှောင်မိုက်အတွင်းဝယ်
မျက်စိအမြင်ရှိသောသူတို့ မြင်ကြစေ ဟု ဆီမီးတန်းဆောင်ကို ထွန်းဆောင်
ဘိသကဲ့သို့၎င်း ထို့အတူ များစွာသော အကြောင်းအရာတို့ဖြင့် ရဟန်းပြုရ
ခြင်း၏ ဒိဋ္ဌဓမ္မအကျိုးရပုံကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်
မူပါသည်။

ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား၊
တပည့်တော်သည် ယနေ့မှစ၍ မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း တရားတော်ကို၎င်း

သံဃာတော်ကို၎င်း ကိုးကွယ်ရာ၊ မှီခိုရာ၊ အားထားရာ၊ ဆည်းကပ်ရာ ဟူ၍ သိပါ၏။ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ယနေ့မှစ၍ တပည့်တော်ကို သရဏဂုံ တည် ဥပါသကာ ဒါယကာရင်း တယောက် ဟူ၍ မှတ်ယူတော်မူပါ ဘုရား။

ခမည်းတော် သတ်မိသည့်အပြစ်ကို ဝန်ချ ကန်တော့ခြင်း

ဘုန်းတော် အလွန်တရာကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဘုရား တပည့်တော်သည် တရားသဖြင့် တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်၍ မင်းလုပ်၍ နေပါသော ခမည်းတော်မင်းတရား (ဗိမ္ဗိသာရဘုရင်) ကို အစိုးရခြင်းတည်းဟူသော ဣဿရိယ ရာထူးဌာနန္တရ ရလိုသည့်အတွက် အပြစ်မရှိပါဘဲ သက်သက်မဲ့ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ ချမိခဲ့ပါပြီ။ မြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး တပည့်တော်သည် ကန်တော့ဘွယ်ရာမရှိပါ။

ဘုန်းတော် အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဘုရား တပည့်တော်သို့ မိုက်သည့်အလျောက် မလိမ်မာသည့်အလျောက် တွေဝေသည့်အလျောက် ပီတုဃာတက ကံတည်းဟူသော အပြစ်ကြီးသည် ဘိစီးလွှမ်းမိုး၍ နေပါပြီ။ ထိုအပြစ်ကို အရှင်ဘုရားသည် တပည့်တော်အား ကုရုဏာ ရှေ့ထား သနားတော် မူသဖြင့် နောင်အခါဝယ် စောင့်ရှောက်ခြင်း အလို့ငှါ ခံယူတော်မူပါဘုရား ဟု မြတ်စွာဘုရားထံမှောက်၌ ကန်တော့ပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် တဏှ တံ့ မဟာရာဇ အစ္စယော အစ္စတာဂမာ အစရှိသည်ဖြင့် အပြစ်ရောက်ကြောင်း၊ သို့ရောက်သောအပြစ်ကို တရားအားလျော်စွာ ဝန်ခံ ကန်တော့ကြောင်း၊ သို့ ဝန်ခံခြင်း၊ ကန်တော့ခြင်းသည် နောင်အခါဝယ် ကြီးပွားခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကြောင်းကို မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

အကျိုးထူး ရပုံ

ထိုမှတစ်ပါး အကျိုးရပုံမှာ ဤအဇာတသတ်မင်းတရားသည် ခမည်းတော်ကို သတ်စေသောအခါကာလမှစ၍ နေ့အခါ၌၎င်း ညအခါ၌၎င်း တနေ့မျှ၊ တည၌မျှ အိပ်စက်ခွင့်မရရှိခဲ့ပါ။ အိပ်မည်ဟူ၍ ကြံစည်ပြီးလျှင် လျောင်းလိုက်သောအခါဝယ် အရာမက အထောင်မကသော လှံမတို့ဖြင့် ထိုးဆွတ်သကဲ့သို့ သည်းထန်စွာ နာကျင်လှသဖြင့် ဟစ်အော် ငိုယိုလျက်သာ ရှိပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားထံမှောက်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ဤသို့ ချီးမြှင့်ကောင်း မြတ်လှသော ဓမ္မဩဇာ အရသာတို့နှင့်ပြည့်စုံလှစွာသော သာမညဗလသုတ္တန် ဒေသနာကို ကြားနာရပြီးသောအခါမှစ၍ ချမ်းသာစွာ နေ့၌၎င်း ည၌၎င်း အိပ်စက်ခွင့်ကို ရရှိပါသည်။

ထိုမှတစ်ပါးလည်း အကယ်၍ သာမညဗလ သုတ္တန်ဒေသနာကို မကြားနာ ရလျှင် နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကာလရှည်လျားစွာ များပြားစွာ မရေမတွက်နိုင်အောင် များပြားလှသော နှစ်ပရိစ္ဆေဒတို့ ကာလပတ်လုံး အဝီစိ ငရဲ၌ ကျခံရပါမည်။ ယခုမှာမူ သာမညဗလ သုတ္တန်ကို ကြားနာခြင်းကြောင့် အနှစ်ခြောက် သောင်းမျှ ကာလသာလျှင် လောဟကုမ္ဘီ ငရဲ၌ ကျရောက်ခွင့်ရှိပါသည်။

ဤမှတစ်ပါးလည်း သာမညဗလ သုတ္တန်ဒေသနာကို ကြားနာခြင်းအ တွက် သရဏဂုံတည် ဥပါသကာ ဖြစ်ပြီးလျှင် ဤသာသနာတော်၌ ရတနာ သုံးပါးအား ကြီးစွာသော ပူဇော်သက္ကာရ အမှုကို ပြုခဲ့ပါသည်။ ပုထုဇဉ် လောကဝယ် ပုထုဇဉ်တို့ သန္တာန်၌ ဖြစ်ပွားသော သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော ဤအဇာတသတ် မင်းတရားနှင့် တူသောသူမည်သည် ပုထုဇဉ် မည်သည် လောက၌ တစုံတယောက်မျှ မရှိဖြစ်ပါသည်။

နောက်ဆုံး အကျိုးကို လျှောက်ထားလိုပါသည်။ ဤအဇာတသတ် မင်းတရားသည် ဤသာမညဗလသုတ္တန်ကို ကြားနာခြင်းတည်းဟူသော ဓမ္မ သဝန ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကံကြောင့် ထိုလောဟကုမ္ဘီငရဲမှ ကျွတ်လွတ်သော အခါ ဝိဇီတာဝိ အမည်ရသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် စံရပါလိမ့်မည်။

ဤသို့လျှင် အဇာတသတ် မင်းတရားသည် သာမညဗလ သုတ္တန်ကို ကြားနာပြီးသည်၏ အဆုံး၌ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး၌ လွန်စွာ လွန်စွာ ကြည်ညိုလှပါသဖြင့် ထိုသို့လျှောက်ထားအပ်ပြီးသောအတိုင်း ကြည် ညိုသော အခြင်းအရာကိုလည်း ပြုခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ လျှောက်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း အဇာတသတ် မဟာရာဇာ သည် များစွာသောအကျိုး များစွာသော အာနိသင်တို့ကို ရရှိခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

အကျိုးထူး ရပုံ ပြီး၏
သာမညဗလ သုတ်တော် ပြီး၏

အမ္မဋ္ဌ သုတ်တော်

ဝိဇ္ဇာစရဏတို့ကို အကျယ်ပြုရာ ဒေသနာတော်

ပုစ္ဆာ။ ။တေနာဝုသော ဘဂဝါ ဇာနတာ အရဟတာ ပဿတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဒ္ဓ အမ္မဋ္ဌ နာမ သုတ္တံ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ကောသလေသု ဘန္တေ ဇနပဒေ ဣစ္ဆာနင်္ဂလေ နာမ ကောသလာနံ ပြာဟ္မဏဂါမေ အမ္မဋ္ဌ နာမ မာဏဝံ ပြာဟ္မဏဿ ပေါက္ခရသာတိဿ အန္တေဝါသိ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော ဥေယျဓံတရားငါးပါး အလုံးစုံသော တရားတို့ကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူသော ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးသခင် ဘုရားရှင်သည် ဝိဇ္ဇာစရဏတို့ကို အကျယ်ပြုရာဖြစ်သော အမ္မဋ္ဌမည်သော သုတ္တန်တရား ဒေသနာတော်ကို ဘယ်အရပ်ဒေသ၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ကောသလတိုင်း အဝင်အပါ ဣစ္ဆာနင်္ဂလ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရှာ၌ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ သုံးရာသော ပြာဟ္မဏလုလင်တို့၏ဆရာ ပေါက္ခရသာတိ ပါမောက္ခ ပုဏ္ဏား တိုက်တွန်းချက်အရ အမ္မဋ္ဌ လုလင်သည် ဘုရားရှိရာသို့ သွားရောက်၍ လက္ခဏာကြီး သုံးဆဲနှစ်ပါးကို စုံစမ်းမည့်ကိစ္စဝယ်—

လက္ခဏာတော်ကို မစုံစမ်းသေးမူဦးဘဲ ဘုရား ကျောင်းတော်သို့ ဝင်ရောက်၍ မြတ်စွာဘုရားအား မရိုမသေသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် နေသောအခါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားက အဝုသိတ သူတော်တရား မကျင့်သုံးရသေးခြင်းတည်း ဟူသော ဝါဒဖြင့် ပြောဆိုသည်ရှိသော် ဒေါသ အမျက် ပြင်းစွာထွက်သဖြင့် သကျသာကီဝင် မင်းတို့အပေါ်ဝယ် သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ပင် သကျသာကီဝင် မင်းတို့သည် အလုပ်သမား ဆင်၏ဥပမာ ပြာဟ္မဏပုဏ္ဏားတို့ ခိုင်းရာကိုသာ ပြုလုပ်ရမည့် အစေအပါး ဟူသော ဝါဒဖြင့် ဘိန္နိပံ လွှမ်းမိုးစကား ပြောကြားသောအခါ—

အမြတ် ပုဂ္ဂိုလ်

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဥက္ကာမုခမင်းဥပမာဖြင့် သကျသာကီဝင် မင်းတို့က အရှင်သခင်ဖြစ်၍ ကဏ္ဍာယန အနွယ်ဝင်ဖြစ်သော ပြာဟ္မဏတို့က ကျွန်သာဖြစ်ကြောင်း ပြတော်မူပြီးလျှင် အဆုံး၌ ပြာဟ္မဏ၊ ခတ္တိယ ရှိကြသည့် အနက် လူ့ဟောရအားဖြင့် ခတ္တိယဇာတ်ရှိသူသာလျှင် မြတ်သည့်အကြောင်း သဘာဝ စစ်စစ် ပရမတ္ထအားဖြင့်ပါမူ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတရား တို့နှင့် ပြည့်စုံသော သူသည်သာလျှင် နတ်လူမြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၌ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူသောအခါ ထိုဝိဇ္ဇာစရဏတို့ကို သိလိုသဖြင့် အမ္မဋ္ဌလုလင် လျှောက်ထားသော ဝတ္ထုဝယ်....

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရား ဖြစ်တော်မူသည်မှအစ အာသဝက္ခယ ဉာဏ်တိုင်အောင် သုံးတန်သောသီလ၊ လေးပါးသော ပဌမ- ဒုတိယ- တတိယ- စတုတ္ထဈာန် တည်းဟူသော စရဏတရား၊ ရှစ်ပါးသော ဝိပဿနာဉာဏ် အစ ရှိသော ဝိဇ္ဇာတရားတို့ကို ခွဲခြားပြဆိုရာ ဤအမ္မဋ္ဌသုတ် ဒေသနာကို ကော သလတိုင်း “ဣစ္ဆာနဂီလ” ပုဏ္ဏားရွာ၌ ဖော်ပြရာပါ အမ္မဋ္ဌလုလင်ကို အ ကြောင်းပြု၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါသည် အရှင် ဘုရား။

အမ္မဋ္ဌ သုတ်တော် ပြီး၏

သောဏဒဏ္ဍ သုတ်တော်

သီလ နှင့် ပညာကို အကျယ်ဟောပြခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။သောဏဒဏ္ဍံ ပနာဝုသော သုတ္တံ ဘဂဝတာ ကတ္တ ကံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။အင်္ဂေသု ဘန္တေ ဇနပဒေ စမ္ပာယံ သောဏဒဏ္ဍံ ပြာဟ္မဏံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။သီလပညာ အချင်းချင်း ကျေးဇူးများကြောင်း သီလ ပညာ အချင်းချင်း စင်ကြယ် စေနိုင်ကြောင်းမှစ၍ အာသဝက္ခယဉာဏ်တိုင် အောင် ဖော်ပြရာဖြစ်သော သောဏဒဏ္ဍ မည်သော သုတ္တန် တရားဒေသနာ

မဟာဒါနခေါ် အလှူကြီး

တော်ကို ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးသခင် ဘုရားရှင်သည် အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အင်္ဂတိုင်း အဝင်အပါ စမ္မာမြို့၌ စမ္မာမြို့သား သောဏဒဏ္ဍ ပုဏ္ဏားသည် မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးရာ စမ္မာပြည် ဂဂ္ဂရာ မည်သော ရေကန် သို့ သွားရောက်၍ အမေးပုစ္ဆာ ပြဿနာတို့ကို အချင်းချင်း မေးလျှောက်ပြီး သော အခါကာလဝယ် သီလနှင့် ပညာတို့ကို သီလဟူသော စကားမျှ၊ ပညာ ဟူသော စကားမျှသာ သူတို့၏ ပြာဟ္မဏဘာသာတွင် အဓိပ္ပါယ် ရှိကြောင်း၊ အကျယ်တဝင့် မသိပါကြောင်း၊ အကျယ်တဝင့် ဟောပြတော်မူပါမည့် အကြောင်း သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထား တောင်းပန်သောအခါ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ဘုရားပွင့်တော် မူသည်မှအစ အာသဝက္ခယဉာဏ် တိုင်အောင် သာမညဗလ သုတ္တန်ဝယ် ဟောကြားတော် မူအပ်သည့် နည်း အတိုင်း စူဠသီလ၊ မဇ္ဈိမသီလ၊ မဟာသီလ တည်းဟူသော သုံးပါးသောသီလ ပဌမ- ဒုတိယ- တတိယ- စတုတ္ထဈာန် တည်းဟူသော လေးပါးသောဈာန်၊ ဝိပဿနာဉာဏ် အစရှိသော ရှစ်ပါးသော ဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဈာန်လေးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး တည်းဟူသော ပညာတရားတို့ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ဟောညွှန်ရာဖြစ် သော ဤသောဏဒဏ္ဍသုတ္တန် တရား ဒေသနာတော်မြတ်ကို အင်္ဂတိုင်း စမ္မာ ပြည် ဂဂ္ဂရာမည်သော ရေကန်၌ သောဏဒဏ္ဍပုဏ္ဏားကို အကြောင်းပြု၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သောဏဒဏ္ဍ သုတ်တော် ပြီး၏

ကုဋဒန္တ သုတ်တော်
မဟာဒါနခေါ် အလှူကြီး

ပုစ္ဆာ။ ။ကုဋဒန္တ ပနာဝုသော သုတ္တံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။မဂဓေသု ဘန္တေ ခါဏုမတေ နာမ ပြာဟ္မဏဂါမေ ကုဋဒန္တ ပြာဟ္မဏံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။အလှူအတန်း ပေးကမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလှူအတန်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စိတ်နှလုံးသုံးပါး၊ အရံအတား တဆဲ့ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော

ယာဇ် ဟု ခေါ်သော အလှူကြီး ပေးကမ်းပုံမှစ၍ အဆင့်ဆင့် မြင့်မြတ်သော အာသဝက္ခယဉာဏ် တိုင်အောင်သော တရားထူးတို့ကို ဖော်ပြရာဖြစ်သော ကုဋဒန္တမည်သော သုတ်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အဘယ်အရပ် ဒေသ၌ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။မဂတိုင်း အဝင်အပါ ခါဏုမတ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရွာ၌ ခါဏုမတရွာသား ကုဋဒန္တပုဏ္ဏားသည် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားရှိရာ အဗ္ဗလဋ္ဌိကာ ဥယျာဉ်သို့ သွားရောက်ပြီးလျှင် အလှူအတန်း ပြုလုပ်သောအခါ သုံးပါးသော စိတ်ထားပုံ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော အခြံအရံတို့နှင့် ပြည့်စုံသော မဟာဒါနကို သတင်းစကားမျှသာ ကြားဘူးကြောင်း အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ပြတော် မူပါမည့်အကြောင်း တောင်းပန်သောအခါ—

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာဝိဇိတမင်း၏ အတိတ် ဥပမာကို ဆောင်တော်မူ၍ ပုပ္ဖ၊ မုဉ္ဇ၊ ပရ တည်းဟူသော စေတနာသုံးဖြာ ကောင်းစွာ ထားခြင်းဖြင့် သုံးပါးသော စိတ်ထားနှင့် ပြည့်စုံပုံ၊ မိမိနောက်ပါ ပရိသတ်လေးပါးတို့ အလှူဒါနပေးသည်ကို ကျေနပ်ခွင့်ပြုပုံ တည်းဟူသော လေးပါးအလှူရှင်ကိုယ်တိုင်ကပင် ဇာတိ စင်ကြယ်ခြင်း အစရှိသော အင်္ဂါရှစ်ပါး၊ မဟာဒါနကို စီရင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ မိဘက်၊ ဘဘက် နှစ်ဘက်မှ အမျိုးအနွယ် စင်ကြယ်ခြင်း အစရှိသော အင်္ဂါလေးပါး ဤတဆဲ့ခြောက်ပါးသော အခြံအရံ ပရိက္ခရာနှင့် ပြည့်စုံသော မဟာဒါနကို ဟောပြတော် မူသည်၏ အဆုံးဝယ်....

မဟာဒါနထက် အကျိုးကြီးသော အလှူ

ထိုသုံးပါးသော ယညသမ္ပဒါ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံသော မဟာဒါနထက် ကိစ္စလည်းနည်းပါး အကျိုးလည်း ဆဆများလှသော တပါးသော မဟာဒါန ရှိ၊မရှိကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားအား မေးလျှောက်သော အခါ....

ထိုဆိုအပ်ပြီးသော မဟာဝိဇိတမင်းတို့၏ တိဝိဓ၊ သောဠသပရိက္ခရာနှင့် ပြည့်စုံသော မဟာဒါနထက်ပင် သီလရှိသော ရဟန်းသူမြတ်တို့အား နိစ္စဗဒိ

ဝတ်တည်၍ ဆွမ်း, သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေး အစရှိသော ပစ္စည်းလေးပါးကို လှူဒါန်းခြင်း တည်းဟူသော အနုကုလနိဗ္ဗဒ္ဓိ ဒါနသည် ကိစ္စလည်းနည်းပါး လွန်စွာလည်း အကျိုးများကြောင်း၊ ထို့ထက်လည်း စာတုဒ္ဓိသာ သံသိက ကျောင်း, စရပ်ကို ဆောက်လုပ်၍ လှူဒါန်းခြင်းသည် ကိစ္စနည်းပါး ထို့ထက် အကျိုးများလှပါကြောင်း။

ဒါနထက် အကျိုးကြီးသောတရား

ထို စာတုဒ္ဓိသာ သံသိကကျောင်းကို လှူရခြင်းထက် သရဏဂုံယူခြင်း သည် ကိစ္စနည်းပါး ထို့ထက် အကျိုးများလှကြောင်း၊ ထို့ထက် သရဏဂုံ အထွဋ်တပ်သော ပဉ္စင်္ဂသီလကို ဆောက်တည်ခြင်းသည် ကိစ္စလည်းနည်းပါး ထို့ထက်လည်း အကျိုးများလှသည့် မဟာဒါနဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ထက် သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာဝယ် သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ, ကုလပုတ္တ ရဟန်းအဖြစ်ကို ခံယူ ၍ သုံးဆူသော သီလသမ္ပဒါ, လေးဖြာသောဈာန်, ရှစ်တန်သော ဝိဇ္ဇာတို့နှင့် တကွ အာသဝက္ခယဉာဏ် တိုင်အောင် ကျင့်သုံးခြင်းသည် ဆိုထက်လည်းကိစ္စ နည်းပါး ထို့ထက်လည်း အကျိုးများလှသည့် မဟာဒါနယညသမ္ပဒါ ဖြစ် ကြောင်း အာသဝက္ခယ ဉာဏ်ထက် သာလွန်မြင့်မြတ်သော မဟာဒါနယည သမ္ပဒါမည်သည် မရှိကြောင်း ထင်ရှားစွာ အကျယ်တဝင့် ဖော်ပြအပ်သည့် ဤ ကုဋဒန္တသုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို မဂဓတိုင်း အဝင်အပါ ခါဏုမတက ရွာ၌ ခါဏုမတကရွာသား ကုဋဒန္တပုဏ္ဏားကို အကြောင်းပြု၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရား ဟောကြားတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ကုဋဒန္တ သုတ်တော် ပြီး၏

မဟာလိ သုတ်တော်

ဈာန်, အဘိညာဉ်မျှကိုသာ ရည်ရွယ်ရင်း မဟုတ်

ပုစ္ဆာ။ ။မဟာလိ° ပနာဝုသော သုတ္တံ ဘဂဝတာ ကတ္တံ ကံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဝေသာလိယံ ဘန္တေ ဩဠုဒ္ဓိံ နာမ လိစ္ဆဝိ° အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ် သမာဓိဘာဝနာကို ပွားပုံ၊ ထို သမာဓိ ဘာဝနာ၏ အားအစွမ်းတို့နှင့်တကွ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အကျင့်ပဋိပတ်တို့ကို ဖော်ပြရာဖြစ်သော မဟာလိ သုတ္တန် တရားတော်မြတ်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဘယ်အရပ်ဒေသ၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဝေသာလီပြည် အရပ်ဝယ် သြဋ္ဌဒ္ဓုအမည်ရသော မဟာလိ လိစ္ဆဝီကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူအပ်ပါသည်။ မဟာလိ လိစ္ဆဝီသည် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူရာ ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန်တောသို့ သွားရောက်ပြီးလျှင် သုံးနေကုတ္တသည် မိမိ၏ အထံသို့လာရောက်၍—

အဆွေတော် မဟာလိ...ငါသည် မြတ်စွာဘုရားသာသနာဝယ် သုံးနှစ်မျှ နေခဲ့ဘူးပါသည်။ ထို သုံးနှစ်မျှ ကာလအတွင်း ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ကိုရ၍ နတ်၌ဖြစ်သော နှစ်သက်ဘွယ်သော ရူပါရုံတို့ကိုမြင်ရကြောင်း၊ နတ်၌ဖြစ်ကြောင်း သဒ္ဓါရုံတို့ကို မကြားရကြောင်းကို ပြောကြားပါသည်။

နတ်၌ဖြစ်သော သဒ္ဓါရုံတို့သည် ထင်ရှားရှိလျက် သုနက္ခတ္တ မကြားခြင်း ဖြစ်ပါသလော၊ သို့မဟုတ် နတ်၌ဖြစ်သောအသံ သဒ္ဓရုပ်တို့မရှိ၍ သုနက္ခတ္တ မကြားခြင်း ဖြစ်ပါသလော ဟု— မြတ်စွာဘုရားအား မေးမြန်းလျှောက်ထားသောအခါ ဝိဘဇ္ဇဝါဒီပီပီ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်—

ဒိဗ္ဗစက္ခု တဘို့ အလို့ငှါသာလျှင် သမာဓိဘာဝနာကို ပွားများရသည် ရှိသော် နတ်၌ဖြစ်သော ရူပါရုံတို့ကိုသာ မြင်နိုင်ကြောင်း၊

ဒိဗ္ဗသောတ တည်းဟူသော တဘက်အလို့ငှါသာလျှင် သမာဓိဘာဝနာကို ပွားများသည်ရှိသော် နတ်၌ဖြစ်သော အသံတို့ကိုသာ ကြားနိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊

ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗသောတ နှစ်ပါးစုံ အလို့ငှါ သမာဓိဘာဝနာကို ပွားများသည်ရှိသော် နတ်၌ဖြစ်သော အဆင်း ရူပါရုံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအသံ သဒ္ဓါရုံတို့ကို မြင်လည်းမြင်၊ ကြားလည်းကြားနိုင်ကြောင်း မိန့်ကြားသောအခါ၊

အသက်ဇီဝ နှင့် ခန္ဓာကိုယ် တခြားစီလော? တခုတည်းလော? ၁၂၁

သာသနာဝန်ထမ်း ရဟန်းတော် အရှင်သူမြတ်တို့သည် ဤဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ် အကျိုးကိုမျှ မြော်ကိုး၍ ရဟန်းပြုကြ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးကြတာပါလားဘုရား ဟု မေးမြန်းလျှောက်ထားပြန် သောအခါ—

ဤသာသနာတော်ဝန်ထမ်း သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ ရဟန်းတော် အရှင်သူမြတ် တို့သည် ထိုဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်တို့ထက် ဆဆကဲချွန် သာလွန် မြင့်မြတ်လှသည့် သောတာပတ္တိမဂ်၊ သကဒါဂါမိမဂ်၊ အနာဂါမိမဂ်၊ အရဟတ္တမဂ် တည်းဟူသော မဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး၊ အနုပါဒါ ပရိနိဗ္ဗာန်အလို့ငှါ မြင့် သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြံကြောင်း၊ ထိုအနုပါဒါ ပရိနိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် အကျိုး ပေးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ အစရှိသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး မဇ္ဈိမပဋိပဒါ တရားတို့သည် ဤဘုရားသာသနာဝယ် ထင်ရှားစွာ ရှိပါကြောင်း ဖွင့်ပြဟောကြားရာဖြစ်သည့် ဤမဟာလိ သုတ္တန်ဒေသနာတော်မြတ်ကို ဝေသာလီပြည် အရပ်ဝယ် ဩဠုဒ္ဓ လိစ္ဆဝိမင်းကို အကြောင်းပြု၍ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

မဟာလိ သုတ်တော် ပြီး၏

ဇာလိယ သုတ်တော်

အသက်ဇီဝ နှင့် ခန္ဓာကိုယ် တခြားစီလော? တခုတည်းလော?

ပုစ္ဆာ။ ။ဇာလိယံ ပနာဝုသော သုတ္တံ ဘဂဝတာ ကတ္တ ကံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ကောသမ္ဗိယံ ဘန္တေ ဒွေ ပဗ္ဗဇိတေ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။ဤရုပ်ကိုယ်သည်ပင်လျှင် အသက်ကောင်ဖြစ်သည်၊ အသက် ကောင်သည်ပင်လျှင် ရုပ်ကိုယ်ဖြစ်သည် ဟု ယူဆသော အတ္တဝါဒဒိဋ္ဌိဖြစ်နိုင် သော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် မဖြစ်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဝေဘန်ဖွင့်ပြရာဖြစ်သော ဇာလိယသုတ္တန် တရားဒေသနာတော်ကို အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ကောသမ္မိပြည် ဘောသိတာရုံကျောင်း၌ ကိန်းအောင်းမွေ
လျော် သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ မုဏ္ဍိယ အမည်ရှိသော ပရိပိုင်
နှင့် ဇာလိယ အမည်ရှိသော ပရိပိုင် နှစ်ဦးတို့ သဗ္ဗညုဘုရားထံ
လာရောက်၍—

ရဟန်းကြီး ဂေါတမ...အသက် ဇီဝ လိပ်ပြာနှင့် ကိုယ်ခန္ဓာ အတ္တဘော
ဟူသည် အတူတူပင် ဖြစ်လေသလား အသက်ဇီဝ လိပ်ပြာနှင့် ဤခန္ဓာကိုယ်
သည် တခြားစီပင် လေလား ဟု—

မေးမြန်းသော ပုစ္ဆာ စကားရပ်ဝယ် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရား
ပွင့်တော်မူသည်မှအစ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ အမျိုးကောင်းသား ရဟန်းပြုပုံ ထိုမှ သုံးဝ
သော သီလနှင့် ပြည့်စုံပုံ ဈာန်လေးပါး အာသဝက္ခယဉာဏ်တိုင်အောင်သော
ဝိဇ္ဇာစရဏ တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံပုံ ထိုသို့ သီလသမ္ပဒါ ဈာန်လေးပါး အာသဝက္ခ
ယဉာဏ် တိုင်အောင်သော ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အဘို့မှာ
အသက်လိပ်ပြာနှင့် ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောဟူသည် တခြားစီလော တခုတည်း
လော ဟု ယုံမှားဘွယ် ယူဆဘွယ်ပင် မရှိကြောင်း စိတ်ဖြာခဲ့ခြင်း ဟောပြော
ဖြစ်သော ဇာလိယသုတ္တန် တရားဒေသနာတော်မြတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
သည် ကောသမ္မိပြည် ဘောသိတာရုံ ကျောင်းအရပ်ဝယ် ဇာလိယ၊ မုဏ္ဍိယ
တည်းဟူသော ပဗ္ဗဇိတ အမည်ခံ ပရိပိုင်နှစ်ဦးတို့ကို အကြောင်းပြု၍
ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဇာလိယ သုတ်တော် ပြီး၏

မဟာသီဟနာဒ သုတ်တော်

သမဏအစစ်၊ ဗြာဟ္မဏအစစ် ပြဆိုခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။မဟာသီဟနာဒံ ပနာဝုသော သုတ္တံ ဘဂဝတာ ကတ္တံ ကံ အာရဗ္ဗ
ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဥရုညာယံ ဘန္တေ ကဏ္ဍကထလေ အစေလံ ကဿပံ အာရဗ္ဗ
ဘာသိတံ။

အမေး။ ။သမဏအစစ် ဗြာဟ္မဏအစစ် ဖြစ်ကြောင်း အကျင့်ပဋိပတ်
တို့ကို ဖွင့်ပြရာဖြစ်သော မဟာသီဟနာဒမည်သော သုတ္တန်ဒေသနာတော်ကို

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဘယ်အရပ်ဒေသ၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍
ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဥရုညမြို့၏အနီး ကဏ္ဍကထလ
အမည်ရသော သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ ကုန်းမြေပြင်၌ သီတင်းသုံး စံနေ
တော်မူသောအခါ အဝတ်မလွှမ်းသည့် အချည်းနီးသော ကဿပ တက္ကဒွန်း
သည် ဘုရားရှိရာသို့ လာရောက်၍—

ရဟန်းကြီးဂေါတမ...အကျွန်ုပ်မှတစ်ပါး သာသနာပြင်ပ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့
က ရဟန်းကြီးဂေါတမကို “ရဟန်းကြီးဂေါတမသည် မိမိအယူကိုသာ ခြီးမွမ်း
ကြောင်း သူတပါးတို့၏ အယူကို မည်သည့်အယူကိုမဆို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချအပြစ်တင်
ကြောင်း တပါးသော အကျင့်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို အမြဲတစေ တစုတည်း
သော အဘို့အားဖြင့် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ၍နေကြောင်း” ပြောကြားကြပါသည်။

ထိုစကားသည် မှန် မမှန် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားအား ရှောက်ထားသော
အခါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားက ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့် တပဿီ အမည်ခံပုဂ္ဂိုလ်
တို့ သေသည်မှ နောက်ကာလ၌ အချို့သုဂတိဘုံ၊ အချို့ဒုဂ္ဂတိဘုံသို့ ရောက်ကြ
သည်ကို ဒိဋ္ဌထင်ထင် တွေ့မြင်သော ငါဘုရားသည် ဘယ်မှာလျှင် ခပ်သိမ်း
သော အကျင့်တို့ကို ကဲ့ရဲ့အံ့နည်း၊ အဘယ်မှာလျှင် တပဿီ အမည်ခံ တပါး
သော ပုဂ္ဂိုလ်ခပ်သိမ်းတို့ကို ကဲ့ရဲ့ပါအံ့နည်း။

အချင်းကဿပ...ဤလောကဝယ် ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ များစွာရှိကြ
သည်။ ထိုပညာရှိတို့သည် ငါဘုရားသာသနာနှင့် အညတိတ္ထိယဂိုဏ်းဝင် သာသ
နာအတွက် ဆရာ ဆရာချင်း၊ ဘုရား ဘုရားချင်း ဖြစ်စေ တပည့် တပည့်ချင်း
ဖြစ်စေ ယှဉ်ပြိုင်၍ အယူဝါဒကိုသော်၎င်း မေးကြပါသည်။ အကြောင်းကို
သော်၎င်း မေးကြပါသည်။ အယူဝါဒ၊ အကြောင်း နှစ်ပါးလုံးကိုသော်၎င်း
မေးကြပါသည်။

ပယ်သင့် ပယ်ထိုက်သော အကုသိုလ်တရား၊ ပွားသင့်ပွားထိုက်သော
ကုသိုလ်တရားတို့ကို ရဟန်းကြီးဂေါတမနှင့်တကွ ရဟန်းကြီးဂေါတမ၏ သာ
ဝကတို့သည်သာလျှင် အကုသိုလ်တရားတို့ကိုလည်း အကြွင်းမဲ့ ပယ်ကြောင်း

ကုသိုလ်တရားတို့ကိုလည်း အကြွင်းမဲ့ပွားများကြောင်း ပညာရှိတကာတို့ ဝန်ခံကြပါသည် ဟု မိန့်ကြားတော်မူသောအခါ—

ကဿပတက္ကဒ္ဒန်းက ဗာဟိရကဖြစ်သော အတ္တကိလမထာနုယောဂ အဝင်အပါ—

- မတ်တပ်ရပ်၍ တသက်လုံးနေခြင်း၊
- ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ တသတ်လုံး နေခြင်း၊
- တရက်ခြာစားခြင်း နှစ်ရက်ခြာစားခြင်း၊
- တဆယ့်ငါးရက်တကြိမ်မျှသာ စားခြင်း၊

အစရှိသော သာသနာပြင်ပ ဗာဟိရကတို့၏ အယူကိုလည်း ထိုသာသနာပြင်ပ ရဟန်းတို့သည် ရဟန်း၏အလုပ်၊ ပြာဟ္မဏ၏ အလုပ် ဟူ၍ ပညတ်ကြောင်း၊ ဟောထားကြောင်း သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားသော အခါ—

သာသနာပြင်ပ ဗာဟိရကတို့ အယူအတိုင်း အဝတ်မဆီး အချည်းနှီးပင် ဖြစ်စေ တလုပ်မျှပင် မျှတနေသည်ဖြစ်စေ အဝတ်အစားနှင့် ပတ်သက်၍လည်း သမန်းမြက် စသည်ကိုပင် ဝတ်ရုံသည်ဖြစ်စေ အကြင်မျှလောက် သီလသမ္ပဒါ၊ စိတ္တသမ္ပဒါ၊ ပညာသမ္ပဒါ တည်းဟူသော သမ္ပဒါတရား သုံးပါးမရှိသေး၊ မေတ္တာ ပြဟ္မဝိဟာရကို အရင်းခံ၍ အာသဝက္ခယဉာဏ်သို့ မရောက်ရှိသေး၊ ထိုမျှလောက် မည်သည့် တပဿီ ပုဂ္ဂိုလ်မျှပင်လျှင် သမဏ၊ ပြာဟ္မဏ မမည် နိုင်ကြောင်း၊

သီလ၊စိတ္တ၊ ပညာ သမ္ပဒါသုံးပါးနှင့် တကွ မေတ္တာ ပြဟ္မဝိဟာရတရားကို ပွားများမှသာလျှင် သီလ၊ စိတ္တ၊ ပညာ သမ္ပဒါ သုံးပါးနှင့်တကွ မေတ္တာ ပြဟ္မဝိဟာရကို ပွားများ၍ အာသဝက္ခယဉာဏ်တိုင်အောင် ရောက်မှသာလျှင် သမဏ၊ ပြာဟ္မဏ အမည်ရကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူသောအခါ—ထိုသာသနာပြင်ပ အယူကို မစွန့်မီဖြစ်သော ကဿပ တက္ကဒ္ဒန်းသည်—

ရှင်ကြီးဂေါတမ ရဟန်းတို့၏ အကျင့်သည် သိနိုင်ခဲစွာ၊ ရဟန်းတို့၏ အကျင့်တရားသည် ကျင့်နိုင်ခဲစွာ၊ ရဟန်းဟူ၍ သိနိုင်ခဲစွာ၊ ဟူ၍ လျှောက်ထားသည်တွင်—

ထိုအမြက်ထောင်သည်ကို ပိတ်ဆို့လိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်—

သညာအဆင့်ဆင့် ချုပ်ငြိမ်း၍ နိရောဓသမာပတ်သို့ ဆိုက်ရောက်ပုံ ၁၂၅

အဝတ်မဆီး အချည်းနှီးမျှ ဖြစ်ရုံဖြင့်၊ သမန်းမြက် စသည်ကို ဝတ်ရုံ ကာမျှဖြင့်၊ တနေ့လျှင် တထပ်စာမျှကိုသာလျှင်စားခြင်း၊ ထမင်းတလုပ်မျှဖြင့် မျှတခြင်း၊ တရက်ခြာ နှစ်ရက်ခြာ တဆယ့်ငါးရက်ခြာ စသည် စားခြင်းဖြင့် သမဏ၊ ပြာဟ္မဏ ဟု ရေတွက်မည် ဟူလျှင် ထိုသို့ သမဏ၊ ပြာဟ္မဏ ဟူသော အလုပ်သည် ခဲယဉ်းသော အလုပ် မဟုတ်ချေ။ ထင်းခွေ ရေခပ် အမျိုးသမီး များပင် ထိုအကျင့်ကို ကျင့်နိုင်ကြောင်း၊ ထိုအကျင့်ကို ကျင့်သူကို သမဏ ပြာဟ္မဏ ဟု ခေါ်ဆိုလျှင် သိဘို့ရန် မခဲယဉ်းလှ။ ထင်းခွေ ရေခပ် အမျိုးသမီး များကပင် သော်လည်း အသွင်အပြင်ကိုကြည့်၍ သိနိုင်ကြောင်း မိန့်ကြား တော်မူပြီးလျှင်မေတ္တာ ပြဗ္ဗဝိဟာရကို အခြေခံ၍ အာသဝက္ခယဉာဏ် ရောက် မှသာလျှင် သမဏစင်စစ်၊ ပြာဟ္မဏစင်စစ် ဖြစ်၍ ထိုတရားမှသာလျှင် အသိ ခက်ကြောင်း ထိုသို့ သမဏ ပြာဟ္မဏ အကျင့်နှင့် တကယ်ပြည့်စုံသော ရဟန်း ပုဏ္ဏားမှသာ အသိခက်ကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူသည်တွင် သီလ၊ စိတ္တ၊ ပညာ သမ္ပဒါသုံးပါးကို သိလိုပါကြောင်း အစေလ ကဿပ တက္ကဒ္ဒန်းလျှောက်ထား သည်တွင်—

ဘုရားပွင့်တော် မူသည်မှအစ အာသဝက္ခယဉာဏ်ကျအောင် သုံးပါး သော သီလ၊ စိတ္တ၊ ပညာသမ္ပဒါတို့ကို စိတ်ဖြာခဲ့ခြား ဟောကြားရာဖြစ်သော မဟာသီဟနာဒ သုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို ဥရုည မည်သော မြို့၏အနီး ကဏ္ဍကထလ အမည်ရသော ဘေးမဲ့ကုန်းဝယ် အဝတ်မလွှမ်း ကဿပ အမည် ရှိသော တက္ကဒ္ဒန်းကို အကြောင်းပြု၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

မဟာသီဟနာဒ သုတ်တော် ပြီး၏

ပေါဠပါဒ သုတ်တော်

သညာအဆင့်ဆင့် ချုပ်ငြိမ်း၍ နိရောဓသမာပတ်သို့ ဆိုက်ရောက်ပုံ
ပုစ္ဆာ။ ။ပေါဠပါဒိ ပနာဂုသော သုတ္တံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။
ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ပေါဠပါဒဉ္စ ပရိဗ္ဗာဇကံ စိတ္တဉ္စ ဟတ္ထိသာရိ- ပုတ္တံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။ပဌမဈာန်သည် အစရှိသော သညာအဆင့်ဆင့်တို့၏ ချုပ်ငြိမ်းပုံ နောက်ဆုံး၌ သညာဘိသညာနိရောဓ မည်သော နိရောဓသမာပတ် သို့ ဆိုက်ရောက်ပုံ၊ စသည်ကို အကျယ် ဖွင့်ပြရာဖြစ်သော ပေါဠပါဒသုတ္တန် တရား ဒေသနာတော်ကို အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်း ပြု၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ ပေါဠပါဒ အမည်ရှိသော ပရိဗိုဇ်ကို ၎င်း စိတ္တ အမည်ရှိသော ဆင်ထိန်း၏သားကို၎င်း အကြောင်းပြု၍ ဟောကြား တော် မူအပ်ပါသည်။

သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ပေါဠပါဒ ပရိဗိုဇ်၏ အရံသို့ ကြွရောက်တော်မူ၍ ထို ပရိဗိုဇ်တို့နှင့် စကားနှီးနှော ပြောဆိုသောအခါ ပေါဠပါဒ ပရိဗိုဇ်က...

ရှေးရှေးရက်များက နာနာတိတ္ထိယ အယူ အမျိုးမျိုးရှိသော သမဏ ဗြာဟ္မဏ တို့သည် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်မှ နိရောဓ သမာပတ် ဟူသော အသံကိုကြား၍ ထိုအသံကြားရာသို့ အစဉ်တစိုက် လိုက် ပြီးလျှင် မိမိတို့၏သာသနာဝယ် အဘိသညာနိရောဓ ရှိကြကြောင်း ထင်ရာ ထင်ရာကို အမျိုးမျိုး ပြောကြားကြပါသည်။ အဘယ်သို့လျှင် အဘိသညာ နိရောဓဖြစ်ကြောင်း သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် မိန့်ကြားတော် မူပါဘုရား ဟု လျှောက်ထား တောင်းပန်သောအခါ....

မြတ်စွာဘုရားသည် ပဌမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်၊ အာကိဉ္စညာယတန ဈာန် တိုင်အောင် အစဉ်သဖြင့် ကာမသညာ အစရှိသည်တို့ ချုပ်ကာချုပ်ကာ ဖြင့် နောက်ဆုံးဝယ် နိရောဓသမာပတ် တည်းဟူသော သညာခပ်သိမ်းတို့ ချုပ်ငြိမ်းပုံ အနုပဗ္ဗာဘိသညာနိရောဓ ဓမ္မစင်စစ်ကို ဟောကြားတော်မူခြင်း။

၎င်းမှနောက် သုံးရက်မြောက်ဝယ် သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ထံမှောက်သို့ လာရောက်၍ အညတိတ္ထိယတို့ ဘုရားရှင် ပြန်သွားသောအခါ မိမိအား ဝိုင်းဝန်း၍ နှုတ်လှံထိုးကြကြောင်း စသည်ကို လျှောက်ထားသောအခါ—

အတ္တဒိဋ္ဌိ

သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် ပေါဠပါဒ ပရိဗိုဇ်အား အတ္တနှင့်စပ်၍ အတ္တဒိဋ္ဌိ ကွာပြုတ်ရာ ကွာပြုတ်ကြောင်း တရားကို၎င်း စိတ္တမည်သော ဆင်ထိန်း၏ သားအားလည်း ပစ္စုပ္ပန် အတိတ် အနာဂတ် အတ္တနှင့်စပ်၍ တရားစကားတို့ကို ၎င်း အကျယ်တဝင့် ဟောပြောဖြစ်သော ပေါဠပါဒသုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို သာဝတ္ထိပြည်အရပ်ဝယ် ပေါဠပါဒ အမည်ရှိသော ပုရိဗိုဇ်၊ စိတ္တ အမည်ရှိသော ဆင်ထိန်းသားတို့ကို အကြောင်းပြု၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပေါဠပါဒ သုတ်တော် ပြီး၏

သုဘ သုတ်တော်

ဘုရားရှင် ခြီးမွမ်းတော်မူသော တရားအစု

ပုစ္ဆာ။ ။ သုဘသုတ္တံ ပနာဝုသော ကတ္တံ ကံ အာရဗ္ဗ ကေန ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ အာယသ္မတာ အာနန္ဓေန ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိ-
ကေန သုဘံ မာဏဝံ တောဒေယျပုတ္တံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ချီးကျူးတော် မူအပ်သော သီလက္ခန္ဓာ၊ သမာဓိက္ခန္ဓာ၊ ပညက္ခန္ဓာ တည်းဟူသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတရားတို့ကို အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ပြရာ ဖြစ်သော သုဘ သုတ္တန် တရားဒေသနာတော်ကို အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က ဟောကြား ထားခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် ကုသိနာရုံပြည် မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်း ဥယျာဉ်ဝယ် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးသည့်နောက် သရီရ ဈာပနကိစ္စပြီးဆုံးသည်မှ နောက်ကာလဝယ် ပဌမသံဂါယနာမတင်မီ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သူမြတ်သည် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ကြွတော်မူသောအခါ တော

ဒေယျပုဏ္ဏား၏သား သုဘ လုလင်သည် ကျောင်းတော်သို့ သွား၍ ရှင်အာနန္ဒာ အား မေးမြန်းလျှောက်ထားရပါမူ ပရိသတ် ပြုမ်းသဖြင့် မိမိလိုရာ လျှောက် ထားလိုရာ လျှောက်ထား နိုင်ခွင့် မရှိကြောင်း စဉ်းစားမိရကား လူငယ်လုလင် တယောက်လွှတ်၍ ရှင်အာနန္ဒာကို မိမိအိမ်သို့ ကြွဘို့ရန် ပင့်ဘိတ်ပါသည်။

နောက်တနေ့ဝယ် ရှင်အာနန္ဒာသည် စေတက ရဟန်းကို ပစ္စာသမဏ နောက်လိုက်ရဟန်းပြု၍ သုဘ လုလင်အိမ်သို့ ကြွရောက်တော်မူပြီးလျှင် ခင်း ထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်နေသောအခါ မြတ်စွာဘုရားနှင့်စပ်၍ ဂိလာန ကာရဏ၊ သရီရဈာပနကာရဏ အကြောင်းအရာတို့ကို စကားနိုးနှော ပြောပြီး သည်၏ အဆုံး၌ သုဘလုလင်သည်—

အရှင်အာနန္ဒာ.... အရှင်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ် အဘယ်တရားတို့ကို ခြီးမွမ်းတော်မူ ကြောင်း၊ ဤ နတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ကို အဘယ်တရား၌ သွင်းထား ဆောက်တည်စေတော်မူကြောင်းကိုမိန့်ကြားတော်မူပါမည့်အကြောင်း တောင်းပန်သောအခါ....

အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ် သူမြတ်သည် မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသည်မှ စ၍ အာသဝက္ခယဉာဏ် တိုင်အောင် သုံးရပ်သော စူဠ၊ မဇ္ဈိမ၊ မဟာသီလတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်း တည်းဟူသော သီလက္ခန္ဓာ ကျေးဇူး၊ ဈာန်လေးပါးတည်းဟူ သော သမာဓိက္ခန္ဓာ ကျေးဇူး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးတည်းဟူသော ပညာက္ခန္ဓာကျေးဇူး ဤ ဓမ္မကျေးဇူးတို့ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ခြီးမွမ်းတော်မူအပ်ကြောင်း၊ ဤ ဓမ္မကျေးဇူးသုံးပါးတို့၌ နတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ကို လိုက်နာကျင့်ကြံတော် မူစေကြောင်းကို အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ပြရာဖြစ်သော သုဘသုတ္တန် ဒေသနာ တော်မြတ်ကို သာဝတ္ထိပြည်အရပ်ဝယ် ဓမ္မာဏ္ဍာဂါရိက ဖြစ်တော်မူသော အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သူမြတ်သည် ပဌမသံဂါယနာတင်တော်မမူမီ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၍ မကြာသေးသောကာလဝယ် သုဘ အမည်ရှိသော တောဒေယျပုဏ္ဏား၏သား လုလင်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သုဘ သုတ်တော် ပြီး၏

ကေဝဇ္ဇ သုတ်တော်

တန်းခိုးပြာဠိဟာ သုံးမျိုး၏ အကျိုးအပြစ်များ

ပူစွာ။ ။ကေဝဇ္ဇံ ပနာဝုသော သုတ္တံ ဘဂဝတာ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။နာဠန္ဒာ ယံ ဘန္တေ ကေဝဇ္ဇံ ဂဟပတိပုတ္တံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယ စသော သုံးပါးသော တန်းခိုးပြာဠိဟာ တို့နှင့်တကွ လေးပါးသော မဟာဘုတ်ရုပ်အစရှိသော ရုပ်နာမ်တရားအလုံးစုံ၏ ချုပ်ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိရောဓ နိဗ္ဗာန်တရားကို ဖွင့်ပြ ဟောကြားရာဖြစ်သော ကေဝဇ္ဇ သုတ္တန်တရားဒေသနာတော်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အဘယ် အရပ်ဒေသ၌ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်းငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နာဠန္ဒာပြည် အရပ်၌ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် ပါဝါရိက သူဌေး၏ သရက်ဥယျာဉ်ဝယ် သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ကေဝဇ္ဇသု ကြယ်သားသည် ဘုရားထံမှောက်သို့ သွားရောက်ပြီးလျှင်—

ဤနာဠန္ဒာ မြို့သူမြို့သားတို့သည် ဘုရား၌ လွန်စွာကြည်ညိုကြောင်း၊ အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တန်းခိုးပြာဠိဟာ ပြမည့်ရဟန်းတပါးကို ထားတော်မူပါမူကား ထိုရဟန်းသည် တန်းခိုးပြာဠိဟာ ပြပါမူကား ဤ နာဠန္ဒာ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ဘုရားအပေါ်၌ အတိုင်းထက် အလွန် ကြည်ညိုလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သုံးကြိမ်တိုင် တောင်းပန်သောအခါ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသည်—

မြေသျှိုး မိုသုံးပျံ တန်းခိုးဈာန် အစရှိသော အမျိုးမျိုးသော ဣဒ္ဓိ တို့ကိုပြု၍ ဆုံးမခြင်းတည်းဟူသော ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယ အရာဝယ် ဂန္ဓာရီ ဝိဇ္ဇာနှင့် အထင်မှား၍ စွပ်စွဲဘွယ်ရှိခြင်း တည်းဟူသော အပြစ်ဒေါသ ကိုငိုင်း သူတပါးတို့၏ စိတ်အကြံကိုသိပြီးလျှင် သင်၏စိတ်သည် ဤသို့ ဖြစ်သည် သင်သည် ဤသို့ကြံသည် စသည်ဖြင့် “အာဒေသနာမူ” အံ့ဩဘွယ်ပြုပြီးလျှင် ဆုံးမသော “အာဒေသနာပါဠိဟာရိယ” အရာ ဝယ်လည်း၊ မဏိကဝိဇ္ဇာ အမည်ရသော စိန္တာမဏိဝိဇ္ဇာခေါ်သော

လောကီဝိဇ္ဇာ မန္တာန်တို့နှင့် ရောယှက်၍ အထင်မှားခြင်းတည်းဟူသော အပြစ်ဒေါသ စွန်းငြိလျက်ရှိကြောင်း၊

ဤသို့ ကြံစည်ရမည်၊ ဤသို့ ကာမဝိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိံသ ဝိတက် တို့ကို မကြံစည်ရ၊ ဤသို့ နေက္ခမ္မဝိတက်၊ အဝိဟိံသဝိတက် အဗျာပါဒဝိတက်တို့ကိုသာကြံစည်ရမည်၊ ဤမည်ဤမည်သော ကုသိုလ် တရားတို့ကို ပြုလုပ်ရမည်၊ ဤမည် ဤမည်သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်ရှားရမည် ဟု သြဝါဒ အဆုံးအမ အနုသာသနီသက်သက်ဖြင့်သာ ဆုံးမသော အနုသာသနီ ပါဠိဟာရိယသာလျှင် မြတ်လှကြောင်း၊

မဟာဘုတ်လေးပါး ချုပ်ရာကိုရှာသော ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယ တန်းခိုး ရှင် ရဟန်း၏ အကြောင်း ဝတ္ထုကို ဖော်ပြပြီးလျှင် အဆုံးဝယ် အနုပါဒိ သေသ နိဗ္ဗာနဓာတ်တိုင်မှသာလျှင် မဟာဘုတ်လေးပါး အကြွင်းမဲ့ ချုပ် ကြောင်းကို နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့် နိဂုံးသတ်၍ ဟောအပ်ရာဖြစ်သော ကေဝဠုသုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို နာဠုနွာပြည် အရပ်ဝယ် ကေဝဠု သူကြွယ်သားကို အကြောင်းပြု၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟော ကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ကေဝဠုသုတ်တော် ပြီး၏။

လောဟိစ္စ သုတ်တော်

ကဲ့ရဲ့ထိုက်သော ဆရာ၊ မကဲ့ရဲ့ထိုက်သော ဆရာ

ပုစ္ဆာ။ ။လောဟိစ္စသုတ္တ ပနာဝုသော ဘဂဝတာ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ကောသလေသု ဘန္တေ ဇနပဒေ သာလဝတိကာယံ လော- ဟိစ္စံ ပြာဟ္မဏံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။ကဲ့ရဲ့ ထိုက်သော ခေါင်းဆောင်ဆရာ မကဲ့ရဲ့ထိုက်သော ခေါင်းဆောင်ဆရာတို့ကို ဝေဖန်၍ ပြရာဖြစ်သော လောဟိစ္စ သုတ္တန် တရား ဒေသနာတော်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဘယ်အရပ်ဒေသ၌ ဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ကောသလတိုင်း အဝင်အပါ သာလဝတီကာမြို့၌မြတ်စွာ ဘုရား သီးတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ထိုသာလဝတီကာမြို့သား လော ဟိစ္စ ပုဏ္ဏားအား “ရဟန်းပုဏ္ဏားမှန်လျှင် ကုသိုလ်တရားကို ပြည့်စုံစေရမည်၊ ကုသိုလ်တရားကို မိမိကိုယ်တိုင် ပြည့်စုံစေပြီးလျှင် သူတပါးတို့ကို ဟောပြောဖွယ် မလို တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူကို ဘာမျှမပြုနိုင်၊ တစုံ တခု မကယ်နိုင် မရွတ်နိုင်ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါလျက် သူတပါးတို့အား ဟောပြောခြင်းသည် အဟောင်းဖြစ်သော အနှောင်အဖွဲ့ကိုကားပယ်ဖြတ်၍ အသစ်ဖြစ်သော အနှောင်အဖွဲ့ကိုသာပြုသည့် ပမာ လွန်စွာ ယုတ်မာလှပါသည်။ တယောက်သည် တယောက်အပေါ်မှာ မည်သို့မျှ မကယ်နိုင်ကြောင်း” မှားယွင်းသော မိစ္ဆာအယူ ဖြစ်ရှိပါသည်။

လောဟိစ္စ ပုဏ္ဏားသည် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို မိမိအိမ်သို့ ပင်၍ ဆွမ်း ကပ်၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားက ဤသို့ သင်အယူရှိကြောင်း မှန်သလော ဟု မေးမြန်းသောအခါ မှန်ပါကြောင်း ပြန်ကြားလျှောက်ထားသည်တွင်—

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားက လောဟိစ္စပုဏ္ဏား၏ မိမိဥပမာ ပသေနဒိ ကော သလမင်းကြီး၏ ဥပမာ နှစ်ပါးကို ဖော်ပြပြီးသည်၏ အဆုံး၌ လောကဝယ် ကဲ့ရဲ့ထိုက်သောဆရာ သုံးမျိုးရှိကြောင်း၊

- ၁။ မိမိကိုယ်၌က ရဟန်းကိစ္စ မပြီးပါသေးဘဲ မိမိစကားနားမထောင် သော တပည့်သား သာဝကတို့အား ဆုံးမသော ဆရာသည်လည်း ကဲ့ရဲ့ထိုက်ကြောင်း၊
 - ၂။ မိမိကိုယ်တိုင်က ရဟန်းကိစ္စမပြီးပါသေးဘဲ မိမိစကား နားထောင် သည့် သာဝကတို့အား ဆုံးမရာဝယ် ထိုသာဝကတို့ ကျွတ်တမ်းဝင် သော်လည်း ဆရာအဘို့မှာ ကဲ့ရဲ့စရာ ရှိကြောင်း၊
 - ၃။ မိမိကိုယ်တိုင်က ရဟန်းကိစ္စ ပြီးမြောက်အောအခါ အဆုံးအမ ဩဝါဒကို မလိုက်နာသော သာဝကတို့အား ဆုံးမသော ဆရာ သည်လည်း ကဲ့ရဲ့ဘွယ်ရှိကြောင်း၊
- ဤသို့လျှင် အပြစ်တင်ဘွယ် ကဲ့ရဲ့ဘွယ် ဆရာသုံးမျိုးရှိကြောင်း၊

၄။ အလုံးစုံ အပြစ်လွတ်သော ဆရာမှာမူကား ဤသာသနာတော်ဝယ် သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ အမျိုးကောင်းသားသည် သီလသမ္ပဒါ၊ ဈာနသမ္ပဒါ၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပဒါ

တိုင်အောင်သော အာသဝက္ခယဉာဏ်တိုင်အောင်သော တရားတို့ကို ပွားများ အားထုတ်ရာ၏။ ဤသို့သော သာသနာဝယ် ဆရာကလည်း ရဟန်းကိစ္စဝယ် အတုမရှိ အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်ပြီး၊ တပည့်သာဝကသည်လည်း သီလသမ္ပဒါ၊ သမာဓိသမ္ပဒါ၊ ပညာသမ္ပဒါ အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်ပြီးဖြစ်သဖြင့် တစုံတရာ ဤသို့သော ဆရာမျိုးကို ကဲ့ရဲ့ဘွယ် မရှိကြောင်း၊

ဆရာလေးပါး ခွဲခြားပြသရာဖြစ်သော ဤလောဟိစ္စသုတ္တန် ဒေသနာ တော်မြတ်ကို ကောသလတိုင်း သာလဝတိကာပြည် အရပ်၌ လောဟိစ္စပုဏ္ဏား ကို အကြောင်းပြု၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

လောဟိစ္စ သုတ်တော် ပြီး၏

တေဝိဇ္ဇ သုတ်တော်

ဗြဟ္မာမမြင်ဘူးဘဲ ဗြဟ္မာ့ပြည်ရောက်ကြောင်း ပညတ်သည့် အယူဝါဒ

ပုစ္ဆာ။ ။ တေဝိဇ္ဇသုတ္တံ ပနာဝုသော ဘဂဝတာ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။
ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ကောသလေသု ဘန္တေ မနသာကဋေ နာမ ကောသလာနံ
ဗြာဟ္မဏဂါမေ ဝါသေဋ္ဌိ ဘာရဒ္ဒါဇံ မာဏဝံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ သွားရောက်ရန် အဖြောင့်ဆုံးလမ်းဖြစ်သော အကျင့်ပဋိပတ်ကို ဖော်ပြရာဖြစ်သော တေဝိဇ္ဇသုတ္တန် တရားဒေသနာတော်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ကောသလတိုင်း မနသာကဋ အမည်ရှိသော ဗြာဟ္မဏရွာ၏ မြောက်အရပ် သရက်ဥယျာဉ်တောဝယ် ဘုရားသီတင်းသုံးနေတော်မူသော အခါ ဝါသေဋ္ဌ လုလင်နှင့် ဘာရဒ္ဒါဇ လုလင်တို့သည် အညောင်းအညာဆန့် ခရီးသွားကြသောအခါဝယ် ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ပဋိပတ်၌ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် အညင်းအခုံ ဖြစ်ပွားကြရာ မြတ်စွာဘုရားထံမှောက် သို့လာရောက်ပြီးလျှင် ဝါသေဋ္ဌပုဏ္ဏားလုလင်သည် ထိုအကြောင်းကို လျှောက် ထားသောအခါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားက—

ဗြဟ္မာ့ပြည်သူ့ရောက်ကြောင်း အစစ်အမှန်လမ်းစဉ် ၁၃၃

ဗြဟ္မာ့ပြည်သူ့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်တွေကို ပညတ်၍ နေသော သင်တို့ ဆရာ ပုဏ္ဏားများသည်၎င်း သင်တို့ဆရာတို့၏ ဆရာပုဏ္ဏားများသည်၎င်း ဆရာအဆက်အဆက် ခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်သော ဆရာပုဏ္ဏားတို့သည်၎င်း ဗြဟ္မာ့ပြည်သူ့ရောက်ရန် အကျင့်ပဋိပတ်ကို ပညတ်ကြရာငယ် ဗြဟ္မာ့ကို မြင်လေဘူးသလား ဟု မေးမြန်းသောအခါ—

၎င်းတို့၏ ဆရာလည်း မမြင်ဘူးကြောင်း ၎င်းတို့၏ ဆရာဆရာလည်း မမြင်ဘူးကြောင်း ၎င်းတို့၏ အဆက်အဆက် ခုနစ်ဆက်သော ဆရာတို့လည်း မမြင်ဘူးကြောင်း ပြန်ပြောင်းလျှောက်ထားသည်တူင်—

သိဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် သူကဏ်း(ကန်း) အဆက်ဆက် ဥပမာ၊ မသိ မမြင်ဘူးသော ဇနပဒကလျာဏီကို ကြိုက်နှစ်သက်ဘူးသော ယောက်ျား၏ ဥပမာ ဤသို့စသည်ဖြင့် များစွာသော ဥပမာတို့ဖြင့် ဗြဟ္မာ့ကို မမြင်ဘူးသော တေဝိဇ္ဇပုဏ္ဏားတို့ ဗြဟ္မာ့ပြည်ရောက်ကြောင်း အကျင့် ပဋိပတ်ကို ဟောကြားသည့် အချက်ကို များစွာအပြစ်တင်ပြီးလျှင်—

ဗြဟ္မာ့ပြည်သူ့ရောက်ကြောင်း အစစ်အမှန်လမ်းစဉ်

ထိုဝါသေဠ ဘာရဒွါဇတို့ တောင်းပန်ချက်အရ ဗြဟ္မာ့ပြည်သူ့ တကယ် စင်စစ်ရောက်ကြောင်း အကျင့်ပဋိပတ်ဖြစ်သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ ဗြဟ္မာ့ဝိဟာရ တရားလေးပါး ဗြဟ္မာ့ပြည်သူ့ရောက်ကြောင်း အကျင့် တရားတို့ကို အကျယ်အားဖြင့် ခွဲခြမ်း စိတ်ဖြာ ဝေဖန် ဟောကြားရာ ဖြစ်သော တေဝိဇ္ဇသုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို ကောသလတိုင်း မနသာကဠ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရွာမှ မြောက်အရပ်ဝယ် သရက်ဥယျာဉ်အတွင်း၌ ငါသေဠ ပုဏ္ဏားကို အကြောင်းပြု၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားအား ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

တေဝိဇ္ဇ သုတ်တော် ပြီး၏

ဒီသနိကာယ် သီလက္ခန္ဓဝဂ်ပါဠိတော် ပြီး၏

သုတ်မဟာဝါပါဠိတော် အမေးအဖြေ

မဟာပဒါန သုတ်တော်

ပုစ္ဆာ။ ။တေန အာဝုသော ဘဂဝတာ ဇာနတာ ပဿတာ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန မဟာပဒါနသုတ္တံ ဒီဃနိကာယေ မဟာဝဂ္ဂေ ပေါရာဏကေဟိ သင်္ဂီတိကာရေဟိ ပဌမံ သင်္ဂီတံ ဘဂဝတာ ကတ္ထကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္ဗိံ ဝတ္ထုသ္ဗိံ ဘာသိတံ။

ဝိသဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု။ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ၊ သမ္ပဟုလာနံ ဘန္တေ ဘိက္ခုနံ ပစ္စာဘတ္တံ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာနံ မဏ္ဍလမာဠေ သန္နိသိန္တာနံ သန္နိပတိတာနံ ပုဗ္ဗေဒိဝါသပဋိသံယုတ္တာ မဓိကထာ ဥဒပါဒိ၊ ဣတိပိ ပုဗ္ဗေဒိဝါသော ဣတိပိ ပုဗ္ဗေဒိဝါသောတိ၊ တသ္ဗိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္ဗိံ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော ညေယျခံ ငါးပါး တရားအလုံးစုံတို့ကို အကုန်အစင် ပိုင်းခြား၍ သိမြင်တော်မူသော ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးသခင် ထိုဘုရားရှင်သည် ဒီဃနိကာယ် မဟာဝဂ္ဂပါဠိတော်၌ ရှေးရှေးသံဂါယနာတင် မဟာထေရ်မြတ်တို့သည် ရှေးဦးစွာ စတင်၍ သံဂါယနာတင်ထားသော မဟာပဒါန မည်သော ဝိပဿီ အစရှိသော ခုနစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ အကြောင်းအရာ ဗုဒ္ဓဝင်ကို ဖော်ပြရာ ဖြစ်သော မဟာပဒါနမည်သော သုတ္တန်ဒေသနာတော်မြတ်ကို ဘယ်အရပ်ဒေသ၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘယ်သို့သော အကြောင်းအဋ္ဌပုတ္တိကြောင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သာဝတ္ထိပြည် အရပ်၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည်။ အနည်းငယ်မျှ ဖွင့်ပြ လျှောက်ထားလိုပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင် သာဝတ္ထိပြည်မှန် ဇေတဝန်ကျောင်းအတွင်း ဂန္ဓကုဋ်ကျောင်းတော်၏ တံခါးဝယ် ရေခတ်ကပ်ပင် ပေါက်ရောက်ရာဖြစ်သောကြောင့် ကရေရိကုဋ်က အမည်ရသော ကျောင်းတော်ဝယ် သီတင်းသုံးနေ

တော်မူသောအခါ များစွာသော ရဟန်းတော်တို့သည် ဆွမ်းခံရာမှအပြန် ကရေရိ တန်းဆောင်းဝန်း၏ အတွင်း၌ စည်းဝေးတော်မူကြပြီးလျှင် မြတ်စွာ ဘုရား၏ ပုဗ္ဗေနိဝါသ အကြောင်းအရာနှင့် စပ်သော တရားစကားကို ဖြစ်စေကြပါသည်။

ဣတိ ပိ ပုဗ္ဗေနိဝါသော ဣတိ ပိ ပုဗ္ဗေနိဝါသော—သာသနာတော်မှ ပြင်ပ တိတ္ထိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလွန်ဆုံး ကမ္ဘာလေးမျှကို အောက်မေ့နိုင်ကြ ကုန်သည်။ ပကတိသာဝကတို့သည် ကမ္ဘာတသိန်းမျှသာ အောက်မေ့နိုင်ကြ ကုန်သည်။ အဂ္ဂသာဝကနှစ်ဆူတို့သည် တသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတသိန်း ကာလ တိုင်အောင် အောက်မေ့နိုင်ကြကုန်သည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်သူမြတ်တို့သည် နှစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ကာလအတွင်း ရှေး၌ ဖြစ်ဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို အောက်မေ့နိုင်ကြကုန်သည်။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင်တို့မှာမူကား အလိုရှိသမျှ ဘဝအသင်္ချေ၊ ကမ္ဘာ အသင်္ချေ မရေမတွက်နိုင်အောင်ပင် အောက်မေ့နိုင်ကြပါကုန်သည်။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ပုဗ္ဗေနိဝါသနှင့် စပ်ယှဉ်သော တရားစကားကို ဖြစ်စေ ကြပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရဟန်းတို့၏ တရားနှင့် စပ်ယှဉ်သော စကားကို ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ဖြင့် ကြားတော်မူ၍ တန်းဆောင်းဝန်းသို့ ကြွလာတော်မူပြီးလျှင်—

ကာယနုတ္တ ဘိက္ခဝေ တေရဟိ ကထာယ သန္နိသိန္နာ—အစရှိသည်ဖြင့် ချစ်သားတို့...ယခု ငါဘုရားကြွလာတော်မူသောအခါ ဘယ်မည်သော စကား ဖြင့် စည်းဝေးညီမှု၍ နေကြကုန်သနည်း? သင် ချစ်သားတို့၏ အဘယ် မည် သော စကားသည် မပြတ်စဲသေးသနည်း ဟူ၍ မေးမြန်းတော်မူသည်တိုင်—

မြတ်စွာဘုရား၏ ပုဗ္ဗေနိဝါသနှင့် စပ်သော တရားစကားဖြင့် စည်းဝေး ပါကြောင်း လျှောက်ထားသည်တိုင်—

ဣစ္ဆေယျာထ နော တုမေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေနိဝါသပဋိသံယုတ္တံ ဓမ္မိ ကထံ—အစရှိသည်ဖြင့် ချစ်သားတို့...ပုဗ္ဗေနိဝါသ နှင့် စပ်သော တရား စကားကို ကြားနာခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သလော ဟု မေးမြန်းတော်မူသည်တိုင်

ကြားနာလိုပါကြောင်း တောင်းပန်လျှောက်ထားသဖြင့် ခုနစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ ပွင့်တော်မူရာ ကမ္ဘာ၊ အမျိုးတော် အနွယ်တော်၊ အသက်တမ်းတော်၊ ပွင့်တော်မူရာ ဗောဓိ၊ အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးအစုံ၊ သာဝကသန္နိပါတ၊ ဥပဋ္ဌာက အလုပ်အကျွေးပုဂ္ဂိုလ်၊ မယ်တော် ခမည်းတော်၊ ဘွားတော်မူရာ တိုင်းပြည် တည်းဟူသော ကိုးဌာန ကဏ္ဍ တို့ဖြင့် ခုနစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ အပဒါန် ဗုဒ္ဓဝင်ကို အကျဉ်းမျှ ပြပြီးလျှင် နေရာမှ ကျောင်းတော်သို့ ကြွတော်မူပါသည်။

ညနေချမ်းအခါဝယ် တဖန် ပြန်ကြွတော်မူလာပြီး၍ ထိုရဟန်းတို့၏ ပုဗ္ဗေနိဝါသနှင့် စပ်သော တရားစကားကို ဖြစ်စေသော အကြောင်းဝတ္ထုမှပင် ဝိပဿီ အစရှိသော ခုနစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ ဗုဒ္ဓါပဒါန အမည်ရသည့် ဗုဒ္ဓဝင်ကို တဆူ တဆူသော ဘုရားရှင်အတွက် သုံးဘာဏဝါရ သုံးဘာဏဝါရစီ ဟောကြားခြင်းအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်ကား နှစ်ဆယ့်တဘာဏဝါရ၊ ထို့အတူ အဝိဟာဗြဟ္မာတို့ လျှောက်ထားပုံ နှစ်ဆယ့်တဘာဏဝါရ၊ ထို့အတူ အတပ္ပါဗြဟ္မာ၊ သုဒဿာဗြဟ္မာ၊ သုဒဿီဗြဟ္မာ၊ အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာတို့ လျှောက်ထားပုံမှာလည်း နှစ်ဆယ့် တဘာဏဝါရ စီရှိရကား တရားနှစ်ဆယ့် ခြောက်ဘာဏဝါရဖြင့် ပိုင်းခြား သတ်မှတ်အပ်သည့် သုတ္တန္တရာဇာ အမည်ရသော ဤမဟာပဒါနသုတ္တန်ကို လျှောက်ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းဝတ္ထု အမှုကိစ္စကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်အရပ်ဝယ် များစွာသောရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

မဟာပဒါန သုတ်တော် ပြီး၏

မဟာနိဒါန သုတ်တော်

ပုစ္ဆာ။ ။မဟာနိဒါနသုတ္တံ ပနာဂုသော ဘဂဝတာ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ကံသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇနာ။ ။ကုရုသု ဘန္တေ ကမ္မာသဓမ္မေ နာမ ကုရုနံ နိဂမေ အာယသ္မန္တံ အာနန္တံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ၊ အာယသ္မာ ဘန္တေ အာနန္တော ဘဂဝန္တံ ဥပသကံမိတွာ တေဒဝေါစ “အစ္စရိယံ ဘန္တေ၊ အဗ္ဗုတံ ဘန္တေ၊ ယာဝ ဂမ္ဘီရောစာယံ ဘန္တေ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ

ဂမ္ဘီရာဝဘာသော စ၊ အထ စ ပန မေ ဥတ္တာနုကုတ္တာ-
နကော ဝိယ ခါယတိ” တိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်ကို အကျယ်ဝေဘန်၍ ပြရာ ဖြစ်
သော မဟာနိဒါနမည်သော သုတ္တန်တရားဒေသနာတော်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာ
ဘုရားသခင်သည် အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍
အဘယ်သို့သော အဋ္ဌပ္ပတ္တိကြောင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ကုရုတိုင်းအဝင်အပါ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တန်တို့ ဟောရာ
အရပ်ဖြစ်သော ကမ္မာသမေဓ အမည်ရသော နိဂုံး၌ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်
မြတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည်။

ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်မြတ်သည် ကုရုတိုင်းကမ္မာသမေဓ နိဂုံး၏အနီး တော
အုပ်ဝယ် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသီးတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဘုရားထံ
မှောက် ကြွရောက်၍ —

အန္တရိယံ ဘန္တေ၊ အဗ္ဘုတံ ဘန္တေ-အစရှိသည်ဖြင့် ဘုန်းတော်အလွန်
တရာကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား....၍ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
တရားဒေသနာတော်မြတ်သည်၊ လွန်စွာ လွန်စွာ နက်နဲလည်း နက်နဲ
လှပါပေ၏။ နက်နဲရောင်ဖြင့်လည်း နက်နဲသော တရားလည်း ဖြစ်ပါ
ပေ၏။ သို့ပင်တစေ ဘုရားတပည့်တော်၏ ဉာဏ်မှာမူကား ထိုပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ် တရားတော်မြတ်သည် ပေါ်လွင်ထင်းရှူးလှရကား တိမ်
သကဲ့သို့ တိမ်သကဲ့သို့ပင် ထင်မြင်ရပါသည်။ အံ့ဘွယ် ရှိပါပေစွာဘုရား
မဖြစ်စဘူး အထူးဖြစ်ပါပေစွာ ဘုရား ဟု လျှောက်ထားသော အခါ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ လောကထွဋ်ထားသဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားက—

မာဟေဝံ အာနန္ဒ အဝစ၊ မာဟေဝံ အာနန္ဒ အဝစ-အစရှိသည်ဖြင့်၊
ချစ်သား အာနန္ဒာ....၍သို့ သင်ချစ်သား မပြောပါလေလင့်၊ ချစ်သား
အာနန္ဒာ ဤသို့ သင်ချစ်သား မပြောပါလေလင့်၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရား
ဒေသနာတော်မြတ်သည် အနက်သဘော၏ နက်နဲခြင်း တည်းဟူသော အတ္ထ
ဂမ္ဘီရာ၊ ပါဠိအနေအထား အကြောင်းတရားတို့၏ နက်နဲခြင်းတည်း ဟူသော
ဓမ္မဂမ္ဘီရာ၊ ဟောပုံဒေသနာအစဉ်၏ နက်နဲခြင်းတည်းဟူသော ဒေသနာဂမ္ဘီရာ၊
သိအပ်သော အချက်အလက်၏ နက်နဲခြင်းတည်းဟူသော ပဋိဝေဓဂမ္ဘီရာ၊

ဤဂမ္ဘီရလေးပုံနှင့် ပြည့်စုံလှပါပေသည်။ နက်နဲရောင်ဖြင့် နက်နဲသော တရားတော်မြတ် ဖြစ်ပါပေသည်။

“ချစ်သား အာနန္ဒာ...ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတော်မြတ်ကို အဟုတ် အမှန် ယထာဘူတ နေရာကျ မသိမြင်ကြသောကြောင့် ဤနတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းသည် ရှင်း၍ မရသော ချည်ခင်အရှုပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၎င်း စာပေါင်းသိုက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၎င်း ဖြူဆံ့မြက် ပြိန်းမြက် အရှုပ်အလွှဲကဲ့သို့ ဖြစ်၍၎င်း ဤမျှရှည်လျားသော အပါယ်သံသာရဝဋ်ကို မလွန်မြောက်နိုင်ဘဲ ရှိရချေသည်” ဟု စကားတော် ပျိုးပြီးလျှင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်၏ နက်နဲဆန်းကြယ်ပုံကို အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ပြတော်မူပြီး၍ အဆုံးဝယ် ဤပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်တရားတော်ကို မသိမမြင်ကြသောကြောင့် ဈာန်မရသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပင် ဖြစ်လင့်ကစား လေးပါးသော ဌာနငယ် အတ္တ အယူဖြင့် ပညတ်ကြပုံ၊ ဈာန်မရသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း သုံးပါးသော ဌာနငယ် အတ္တ အယူစွဲလန်းကြပုံ ကို ဖော်ပြ၍၊ သုက္ခဝိပဿက ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်၏ ဝိပဿနာ ဉာဏ် သက် သက်ဖြင့် အာသဝက္ခယဉာဏ်သို့ ရောက်ပုံ၊ ဈာန်လာဘီ အရိယာ သူမြတ်၏ ရှစ်ရပ်သော သမာပတ်ကို ဝင်စားပြီးမှ အာသဝက္ခယ ဉာဏ်သို့ ရောက်၍ ဉာတောဘာဂဝိမုတ္တ ဖြစ်ပုံ၊ ဤနှစ်ပါး စုံဖြင့် တန်းဆာဆင်၍ အရဟတ္တ ဖိုလ် အထွဋ်တပ်အပ်သည့်။

ဤမဟာနိဒါန သုတ္တန်ဒေသနာတော်မြတ်ကို ကုဏ္ဍတိုင်း ကမ္မာသဓမ္မ နိဂုံးအရပ်၌ လျှောက်ဆိုရာပါ အကြောင်းဝတ္ထု အဋ္ဌပုတ်ကြောင့် ရှင် အာနန္ဒာ မထေရ်မြတ်ကို အကြောင်း ပြု၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟော ကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင် ဘုရား၊

မဟာနိဒါန သုတ်တော် ပြီး၏

မဟာပရိနိဗ္ဗာန သုတ်တော်

ပုစ္ဆံ။ ။မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တံ ပနာဝုသော ဗဟုအနုသန္ဓိကံ၊ ဗဟုဒေသနာ သင်္ဂဟံ၊ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ပရိနိဗ္ဗာနာသန္ဓဝေယ ပဝတ္တအဋ္ဌ- ပုတ္တိဒီပကဝစနပဗန္ဓဘူတံ၊ တဿှာ တံ အန္တရာဘေဒဝသေန ဝိဘဇ္ဇ ပရိစ္ဆိဇ္ဇ ပရိစ္ဆိဇ္ဇ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ တတ္ထာဝုသော ဘဂဝတာ ပဌမံ

ရာဇ္ဇနံ အပရိဟာနိယဓမ္မဒေသနာ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ
ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတာ။ ။

ဝိသုဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဝဿကာရံ ပြာဟ္မဏံ မဂမဟာမတ္တံ
အာရဗ္ဗ ဘာသိတာ၊ ဝဿကာရော ဘန္တေ ပြာဟ္မဏော
မဂမဟာမတ္တော ဘဂဝန္တံ ဥပသင်္ကမိတော တေဒဂေါစ“ရာဇာ
ဘော ဂေါတမ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော
ဝဇ္ဇိ အဘိယာတုကာမော သော ဝေမာဟံ အဟံ ဟိမေ ဝဇ္ဇိ
ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကေ ဧဝံ မဟာနုဘာဝေ ဥစ္ဆေစ္ဆာမိ ဝဇ္ဇိ ဝိနာ-
သေဿာမိ ဝဇ္ဇိ အနယဗျသနံ အာပါဒေဿာမိ ဝဇ္ဇိ”တိ
တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတာ။

အမေး။ ။မဟာပရိနိဗ္ဗာန သုတ္တန်တရားတော်ကြီးသည်ကား များ
စွာသော အနုသန္ဓေ စကားရပ်ရှိ၏။ များစွာသော တရား ဒေသနာ တော်တို့
ကို သံဂါယနာတင် မဟာထေရ်မြတ်တို့သည် ပေါင်းစု ထားအပ်သော တရား
ဒေသနာတော်ကြီးလည်း ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး တနှစ်အ
အတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သော အကြောင်းအရာ အဋ္ဌပ္ပတ္တိတို့ကို ဖော်ပြသော
စကား အစဉ်ဖြစ်ပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထို မဟာပရိနိဗ္ဗာန သုတ်တော်ကြီးကို
အတွင်း၌ပါဝင်သော အစိတ်စိတ် အားဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ပိုင်းခြား၍ မေး
ပေအံ့။

မင်းတို့၏ ကြီးပွားရေးတရားတော်

ထိုမဟာပရိနိဗ္ဗာန သုတ်တော်ကြီး၌ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် ရှေးဦး
စွာသော မင်းတို့၏ မဆုတ်မယုတ်ကြောင်း တိုးတက်ကြီးပွားကြောင်း
ဖြစ်သော အပရိဟာနိယ တရား ဒေသနာတော်ကို အဘယ်အရပ် ဒေသ၌
အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်သို့သော အကြောင်း အဋ္ဌပ္ပတ္တိ
ကြောင့် ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ မဂဓတိုင်းသူတို့၏ အမတ်ကြီးဖြစ်
သော ဝဿကာရ ပုဏ္ဏားကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည်

မဂဓတိုင်းသူတို့၏ အမတ်ကြီးဖြစ်သော ဝဿကာရပုဏ္ဏားသည် ဘုရား
ရှိရာ ထံမှောက်သို့ သွားရောက်ပြီးလျှင်....

ရာဇာ ဘော ဂေါတမ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော-အစ ရှိသဖြင့် “အရှင်ကြီးဂေါတမ မဂဓတိုင်းရှင် ဝေဒေဟီ မိဖုယား၏သား အဇာ တသတ် မင်းတရားသည် ဝေသာလီပြည့်ရှင် ဝဇ္ဇီဘုရင်မင်းတို့ကို အပြင်းအထန် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အလီရိ၍ နေပါသည်။ ထို အဇာတသတ် မင်းတရားသည် ‘ငါတမူကား ဤမျှ တန်ခိုးဣဒ္ဓိပတ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဝေသာလီပြည့်ရှင် ဝဇ္ဇီမင်းတို့ကို အကြွင်းမဲ့သတ်ဖြတ်အံ့၊ အကြွင်းမဲ့ ပျက်စီးစေအံ့၊ ဝေသာလီ ပြည့်ရှင် ဝဇ္ဇီမင်းတို့ကို အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးစေအံ့’ ဟု ခဏ ခဏ ကြုံးဝါး ပြောကြားလျက် ရှိပါသည်” ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထား ပါသည်။

ထိုအခိုက် အရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ နောက်တော်ပါးမှ ဘုရားရှင်ကို ယပ်လေခပ်လျက် အသင့်တည်နေလျက် ရှိပါသည်။ ထိုအခါ မြတ် စွာဘုရားသည် ရှင်အာနန္ဒာကို မေးကာ မေးကာဖြင့်....

(၁) အဘိဏ္ဍသန္နိပါတ ဝဇ္ဇီမင်းတို့၏ အမြဲမပြတ် ခဏ ခဏ စည်းဝေး ခြင်း တည်းဟူသော ပဌမ အပရိဟာနိယ ကြီးပွားရေးတရား၊

(၂) သမဂ္ဂကရဏ အညီအညွတ် စည်းဝေး၊ အညီအညွတ် အစည်းအ ဝေးမှ ထပြီးလျှင် အညီအညွတ် ပြုလုပ်ဘွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ခြင်းတည်းဟူသော ဒုတိယ အပရိဟာနိယ ကြီးပွားရေးတရား၊

(၃) ဝုဇေသုဂရုကရဏ ဝဇ္ဇီမင်းတို့တွင် အကြီးဆုံးဖြစ်သော ဝဇ္ဇီမင်း တို့ကို အရိုအသေ အလေးအမြတ်ပြုခြင်း၊ ထို အကြီးဆုံးဖြစ်သော ဝဇ္ဇီမင်း တို့၏ အဆုံးအမ ဩဝါဒကို လိုက်နာခြင်းတည်းဟူသော တတိယ အပရိ- ဟာနိယ ကြီးပွားရေးတရား၊

(၄) န ပညပေ အပညတ္တိ ရှေးရှေးသော ဝဇ္ဇီမင်းဟောင်းတို့ မပညတ် အပ်သည်ကို ထပ်၍ မပညတ်ခြင်း၊ ပညတ်ပြီးသည်ကို မဖျက်ဆီးခြင်း၊ ရှေး ပညတ်ဟောင်း ဖြစ်သော မေဗသတ် လမ်းရိုး အတိုင်းသာလျှင် လိုက်နာကျင့်ကြံ ခြင်း တည်းဟူသော စတုတ္ထ အပရိဟာနိယ ကြီးပွားရေးတရား၊

(၅) တဏှာဝသံ အဂမန တဏှာ၏ အလိုသို့ လိုက်ပါ၍ ဝဇ္ဇီတိုင်းသူ အမျိုးကောင်း သမီးတို့ကို အလိုမတူ မိမိအလိုသို့ လိုက်ပါစေခြင်းမှ ရှောင် ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော ပဉ္စမ အပရိဟာနိယ ကြီးပွားရေးတရား၊

(၆) ထိုမှတစ်ပါး ဝဇ္ဇီတိုင်း ဝေသာလီပြည်၏ အတွင်းအပ၌ ရှိသမျှသော စေတီတို့ကို ဗလိန်တံစာ ပူဇော် သက္ကာပေးခြင်း တည်းဟူသော ခြောက်ခု မြောက်ဖြစ်သော အပရိဟာနိယ ကြီးပွားရေးတရား၊

(၇) ခုနစ်ခုမြောက်မှာမူ တရားစောင့်သော ရဟန်းပုဏ္ဏား တို့သည် မည်သို့နည်းဖြင့် ငါတို့ ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွရောက်ပါကုန်အံ့နည်း၊ ကြွရောက် ပြီးသော ဓမ္မိက သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် မည်သို့သော နည်းဖြင့် ချမ်းသာစွာ နေရပါကုန်အံ့နည်း ဟု တရားသော အစောင့် အရှောက်ကို ပေးခြင်းတည်းဟူ သော ခုနစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော အပရိဟာနိယ ကြီးပွားရေးတရား၊

ဤခုနစ်ပါးသော မင်းတို့ လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် အပရိဟာနိယ ကြီး ပွားရေးတရားတို့ကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်ဝယ် လျှောက်ဆို အပ်ပြီးသော အကြောင်း အဋ္ဌပုတ်ကြောင့် မဂအေမတ်ကြီးဖြစ်သော ဝဿကာရ ပုဏ္ဏားကို အကြောင်းပြု၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော် မူအပ် ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ရဟန်းတို့ ကြီးပွားရေး တရားတော်

ပူဇွာ။ ။ဘိက္ခုနံ ပနာဝုသော အပရိဟာနိယဓမ္မဒေသနာ ဘဂဝတာ ကတ္တ ကံသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။တသ္မိံ ယေဝ ဘန္တေ ရာဇဂဟေ တသ္မိံ ယေဝ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတာ။

အမေး။ ။ရဟန်းတော်တို့အား သီလ အစရှိသော ဂုဏ်တို့ တိုးတက် ကြီးပွားကြောင်း ဖြစ်သော အပရိဟာနိယ တရားတို့ကို ဟောကြားသော အပရိဟာနိယ ဓမ္မဒေသနာ တရားတော်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဘယ် အရပ်ဒေသ၌ ဘယ်သို့သော အကြောင်း အဋ္ဌပုတ်ကြောင့် ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

ကြီးပွားရေးတရားတော်

အဖြေ။ ။ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ပင်လျှင် များစွာသော ရဟန်းတို့ ကို ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည်။

အနည်းငယ်မျှ ဖွင့်ပြလျှောက်ထားလိုပါသည်။ ဝဿကာရပုဏ္ဏား ပြန် သွားသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရှင်အာနန္ဒာကို ချစ်သား အာနန္ဒာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ပတ်ဝန်းကျင်၌ ယခုထင်ရှားရှိနေကြသည့် ရဟန်းအားလုံးကို ညီမှုစည်းဝေးရာစရပ်၌ စည်းဝေးစေ ဟု မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

ရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရား မိန့်ကြားတော်မူသည့်အတိုင်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း၌ ရှိသမျှသော ရဟန်းအားလုံးကို ညီမှု စည်းဝေးရာ တန်ဆောင်ဝန်းအတွင်း၌ စည်းဝေးစေပြီးလျှင် စည်းဝေးပြီးပါ ကြောင်း အဆုံးအမ ဩဝါဒပေးရန် အချိန်တန်ပြီ ဖြစ်ပါကြောင်း မြတ်စွာ ဘုရားအား လျှောက်ထားသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ညီမှုစည်းဝေးရာ စရပ်သို့ ကြွရောက်တော်မူလာ၍—

သတ္တ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အပရိဟာနိယေ ဓမ္မေ ဒေသိဿာမိ—အစရှိ သည်ဖြင့် ရဟန်းတော်အရှင်သူမြတ်တို့အား ယခင်က လျှောက်ထားပြီးသော အတိုင်း မင်းတို့ လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် အပရိဟာနိယ တရားခုနစ်ပါးနှင့် တူမျှသော အပရိဟာနိယတရားခုနစ်ပါးတို့ကို၎င်း၊

ထိုမှတစ်ပါး သဒ္ဓါ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ ဗာဟုဿစ္စ၊ သတိ၊ ဝီရိယ၊ ပညာ တည်း ဟူသော အပရိဟာနိယ တရားခုနစ်ပါးကို၎င်း၊

ထိုမှတစ်ပါး ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တည်းဟူသော အပရိဟာနိယ တရား ခုနစ်ပါးကို၎င်း၊

ထိုမှတစ်ပါး အနိစ္စသညာ၊ အနတ္တသညာ၊ အသုဘသညာ၊ အာဒီနဝသညာ၊ ပဟာနသညာ၊ ဝိရာဂသညာ၊ နိရောဓသညာ တည်းဟူသော သညာခုနစ်ပါး ရဟန်းတော်တိ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ကြီးပွားကြောင်း ဖြစ်သော တရား တို့ကို၎င်း၊

ထိုမှတစ်ပါး သီတင်းသုံးဘော်အချင်းချင်း မျက်မှောက် မျက်ကွယ် ဤ နှစ်သွယ်ဝယ် မေတ္တာကာယကံကို ထားရှိခြင်း၊ မေတ္တာဝစီကံကို ထားရှိခြင်း၊ မေတ္တာမနောကံကို ထားရှိခြင်း၊ ဓမ္မိယ လာဘ်လာဘ လေးပါးတို့ကို သီတင်း

သုံးဘော်တို့နှင့် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ သုံးဆောင်ခြင်း၊ သီလချင်း ညီမျှခြင်း၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာချင်း တူမျှခြင်း တည်းဟူသော ရဟန်းတော်တို့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သုံးပါး၊ သိက္ခာသုံးပါး ကြီးပွားကြောင်း ဖြစ်သော အပရိဟာနိယ တရားခြောက်ပါးကို၎င်း၊

ဤဆိုအပ်ပြီးသော အပရိယာနိယတရားဒေသနာတော်မြတ်ကို ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်၌ပင်လျှင် ထိုလျှောက်ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းဝတ္ထု၌ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

တရားကြေးမုံ ဟောခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဓမ္မာဒါသော အာဝုသော ဓမ္မပရိယာယော ဘဂဝတာ ကတ္တကံ အာရဗ္ဗ ကံသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။နာတိကေ ဘန္တေ ဂိဉ္ဇကာဝသထေ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဓ အာရဗ္ဗ ဘာဘိတော၊ အာယသ္မာ ဘန္တေ အာနန္ဓော ဘဂဝန္တံ ဥပသကံမိတွာ နာတိကိယာနံ ဒွါဒသန္တံ ပုဂ္ဂလာနံ ဂတိအဘိသမ္ပရာယံ ပုစ္ဆိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတော။

အမေး။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ဘာဝနာအလုပ်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်သော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိတို့၏ သန္တာန်၌ တရားဂုဏ်ထူးနှင့် ပြည့်စုံသည် မပြည့်စုံသည် သောတာပန်ဖြစ်သည် အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်မြောက်သည်စသည်တို့ကို တိုက်ဆိုင်ညှိနှိုင်း၍ကြည့်ရန် တရားဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကြည့်အပ်သော မှန်နှင့် အလားတူဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဓမ္မာဒါသ အမည်ရှိသော တရားဒေသနာတော်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဘယ်အရပ်ဒေသ၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘယ်သို့သော အဋ္ဌပုတ္တိကြောင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်းငါ့ရှင်။

ဖြေ။ ။နာတိကမ္ပိ ဂိဉ္ဇကာဝသထ အမည်ရသော အုတ်ကျောင်း၌ ရှင်အာနန္ဒာကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည်။ အနည်းငယ်မျှ ခရီးစဉ်ကို လျှောက်ထားပါရစေ။

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်ဝယ် အပရိမာနိယ တရားခုနစ်ပါးတို့ကိုကိုင်း ထိုမှတစ်ပါး သီလ,သမာဓိ, ပညာနှင့် စပ်သော များစွာသော တရားစကားတို့ကိုကိုင်း ဟောကြားတော်မူပြီးသောအခါ ရာဇဂြိုဟ်နှင့် နာဠန္ဒမြို့၏အကြား အဗ္ဗလဠိကာ အမည်ရှိသော သရက်ဥယျာဉ်တောသို့ ကြွတော်မူပါသည်။

ထိုအဗ္ဗလဠိကာ သရက်ဥယျာဉ်၌လည်း သီလ, သမာဓိ, ပညာ ဒေသနာတို့ကို များစွာဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထိုအဗ္ဗလဠိကာ ဥယျာဉ်မှ နာဠန္ဒမြို့သို့ ကြွတော်မူပါသည်။ ထိုနာဠန္ဒမြို့၌လည်း သီလ,သမာဓိ,ပညာ ဒေသနာတို့ကို များစွာပင် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထိုနာဠန္ဒမြို့မှ ပါဠိလိဂါမ အမည်ရသည့် ယခုအခါ ‘ပါဠိလိပုတ်’ အမည် ထင်ရှားသော ထိုစဉ်က ပါဠိလိဂါမ အမည်ရသော ရွာသို့ ကြွရောက်တော်မူပါသည်။

ထိုပါဠိလိဂါမ အမည်ရသောရွာ၌ သီလမရှိခြင်း ဒုဿီလ၏ အပြစ်ငါးပါးကိုကိုင်း သီလရှိသော သီလဝန္တ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးငါးပါးကိုကိုင်း အကျယ်တဝင့် ဟောပြောပြီးလျှင် ထိုပါဠိလိဂါမမှ ဂင်္ဂါမြစ်တဖက်ကမ်း ကောဠိ ရွာသို့ ကြွတော်မူပါသည်။

ထိုကောဠိရွာ၌လည်း “စတုန္နံ ဘိက္ခဝေ အရိယသစ္စာနံ အနနုပောဓာ အပ္ပဋ္ဌိဝေဓာ” အစရှိသည်ဖြင့်—

ချစ်သားတို့....ဒုက္ခ,သမုဒယ,နိရောဓ,မဂ္ဂ တည်းဟူသော သစ္စာလေးပါးကို မသိရခြင်းကြောင့်၊ အနုပောဓသိ, ပဋ္ဌိဝေဓသိ မသိရခြင်းကြောင့် သင်ချစ်သားတို့ရော ငါဘုရားပါ များစွာသော သံသရာကာလပတ်လုံး ကျင်လည်ခဲ့ရလှလေပြီ။

ယခုအခါမှာမူ ဒုက္ခသစ္စာ, သမုဒယ, နိရောဓ, မဂ္ဂသစ္စာတို့ကို ငါဘုရားသည် ပိုင်းခြား၍ အကြွင်းမဲ့ ကုန်စင် သိမြင်အပ်လေပြီ ဟု သစ္စာကာ ဒေသနာတော်မြတ်ကိုကိုင်း ထိုမှတစ်ပါး သီလ, သမာဓိ, ပညာ များစွာသော တရားဒေသနာတော်တို့ကိုကိုင်း ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် ထိုကောဠိရွာမှ ‘နာတိက’မြို့အရပ်သို့ ကြွတော်မူပါသည်။

များစွာသော ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက် နာတိကမြို့သို့ ကြွတော်မူသော အခါ၊ ထိုနာတိကမြို့ အုတ်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သူမြတ်သည် မြတ်စွာဘုရားထံမှောက်သို့ လာရောက်ပြီးလျှင်—

ဘုန်းတော်အလွန်တရာကြီးမြတ်တော်မူလှသော အသျှင်ဘုရား၊ ဤ နာတိကမြို့သား သာဠ အမည်ရှိသော ရဟန်းတော်သည်၎င်း နန္ဒာ အမည်ရှိ သောဘိက္ခုနီမသည်၎င်း သုဒတ္တ အမည်ရှိသော ဥပါသကာဒါယကာသည်၎င်း သုဇာတာ အမည်ရှိသော ဥပါသိကာ ဒါယိကာမသည်၎င်း ကုက္ကုဋ္ဌ အမည်ရှိ သော ဥပါသကာ၊ ကာဠိမ္မ အမည်ရှိသော ဥပါသကာ၊ နိကဋ္ဌအမည်ရှိသော ဥပါသကာ၊ ကဋ္ဌိဿဟ အမည်ရှိသော ဥပါသကာ၊ တုဋ္ဌ၊ သန္တုဋ္ဌ၊ ဘဒ္ဒ၊ သုဘဒ္ဒ၊ အမည်ရှိသော ဥပါသကာ ဤတကျိပ်နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဘဝ တမလွန် စံလွန်ကြပါပေပြီ။

ထိုတကျိပ်နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥာဏဂတိ၊ ဥာဏာဘိသမ္မရာယ တည်းဟူသော အသိဥာဏ် ‘အလား’ကား အဘယ်ပုံပါနည်းဘုရား ဟု လျှောက်ထားပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် သာဠ အမည်ရှိသော ရဟန်းသည် ရဟန္တာ ဖြစ်ကြောင်း၊ နန္ဒာ အမည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည် အနာဂါမ်ဖြစ်ကြောင်း၊ သုဒတ္တ အမည်ရှိသောဒါယကာသည် သကဒါဂါမ်တည်ကြောင်း၊ သုဇာတာ အမည်ရှိသော ဥပါသိကာ ဒါယိကာမသည် သောတာပန် တည်ကြောင်း၊ ကျန်သော ရှစ်ဦးတို့သည် အနာဂါမ်တည်ကြောင်းကို မိန့်ကြားတော်မူပြီး သည်နောက် အချုပ်အားဖြင့် နာတိက မြို့သူမြို့သား ငါးဆယ်ကျော်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အနာဂါမ်တည်ကြပါသည်။ နာတိက မြို့သူမြို့သားတို့အနက် ကိုးဆယ်ကျော် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သကဒါဂါမ်တည်ကြကုန်သည်။ နာတိက မြို့သားမြို့သူတို့အနက် ငါးရာကျော်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သောတာပန် တည်ကြကုန်သည် ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးသည်နောက်—

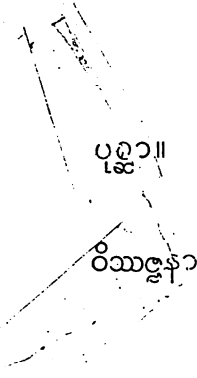
အနတ္တရိယံ ခေါ် ပနေတံ အာနန္ဒ၊ ချစ်သား-အာနန္ဒာ၊ လူသတ္တဝါ ကွယ်လွန်မှ ဥာဏ်၏ အလားကို ငါဘုရားအား မေးမြန်းနေခြင်းသည် အံ့ဩ ဘွယ်မဟုတ်ပါ။

အာကခံမာနော အာနန္ဒ အရိယသာဝကော အတ္တနာဝ အတ္တာနံ ဗျာ-
 ကရမာနော ဗျာကရေယျ-တရားမှန်ကြီးကို ကြည့်ပြီးလျှင် အလိုရှိပါလျှင်
 ငါဘုရား၏တပည့်သာဝကသည် မိမိကိုယ်ကိုပင် မိမိ “ခိဏာနိရယောမိ-ငါ့မှာ
 ငရဲပဋိသန္ဓေ ကုန်လေပြီ၊ ခိဏတိရစ္ဆာနယောနိ- တိရစ္ဆာန်ဘဝ ပဋိသန္ဓေနေ
 ရခြင်း ကုန်ခမ်းလေပြီ၊ အပါယ်လေးပါး ပဋိသန္ဓေ ကုန်ခမ်းလေပြီ၊ သောတာပန်
 ဖြစ်လေပြီ၊ အဝိနိပါတဓမ္မ၊ နိယတသမ္မောဓိပရာယဏ အထက်မက်လျှင်
 လည်းလျောင်းရာရှိပြီ” ဟု ပြောဆိုလိုမူ ဓမ္မာဒါသ အမည်ရသောတရားမှန်
 ကြီး ကိုကြည့်၍ ကြည့်၍ ပြောဆိုနိုင်သည် ဟု—

ဓမ္မာဒါသ အမည်ရသော ဓမ္မပရိယာယကို ဘုရားဂုဏ်၌ သက်ဝင်ယုံ
 ကြည်ခြင်း၊ တရားတော်ဂုဏ်၌ သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်း၊ သံဃာတော်ဂုဏ်၌
 မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်း၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်သော
 မကျိုးမပေါက် မပြောက် မကျားသော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ ဤအင်္ဂါ-
 လေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော အရိယာသာဝက၊ ငါဘုရား၏ တပည့်သားသည်
 မိမိကိုယ်ကို သောတာပန် ဖြစ်ပြီ ဟု ပြောလိုမူ ရဲရဲဝံ့ ပြောနိုင်ကြောင်း
 ဖွင့်ပြအပ်သော ဓမ္မာဒါသ ဓမ္မပရိယာယ ဒေသနာတော်မြတ်ကို နာတိက
 ပြည်အရပ်ဝယ် လျှောက်ဆို အပ်ပြီးသော အဋ္ဌပုတ်ကြောင့် အာနန္ဒာ
 မထေရ်မြတ်ကို အကြောင်းပြု၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်
 မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

တရားကြေးမုံ ပြီး၏

အတ္တဒီပ ဓမ္မဒေသနာတော်

ပုဂ္ဂိုလ်။ ။ အတ္တဒီပဓမ္မဒေသနာ ပနာဂုသော ဘဂဝတော ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ
 ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတာ။

ဝိသုဒ္ဓိနာ။ ။ ဝေသာလိယံ ဘန္တေ ဝေဠုဝဂါမဂေ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ
 အာရဗ္ဗ ဘာသိတာ၊ အာယသ္မာ ဘန္တေ အာနန္ဒော ဘဂဝ-
 တော ဂိလာနဝုဋ္ဌိတဿ အစိရဝုဋ္ဌိတဿ ဂေလညော ဘဂဝ-
 တော ဂေလညေန အတ္တနော ခေဒပတ္တကာရဏံ အာရေ-
 စေသိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတာ။

အမေး။ ။အခြားတပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို အားကိုးရန် မလို၊ မိမိကိုယ် ကိုသာလျှင် အားကိုး၍ နေထိုင်ရမည်၊ မိမိကိုယ်ကို အားကိုးရမည်ဟူ၍ ဆို သော်လည်း မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ပေါ်စေအပ်သော သတိပဋ္ဌာန် အစရှိသော တရားမြတ်တို့ကိုသာလျှင် အားကိုးရမည် စသည်ဖြင့် ဟောကြားရာဖြစ်သော ‘အတ္တဒီပ’ တရားဒေသနာတော်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အဘယ်အရပ် ဒေသ၌ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်သို့သော အကြောင်း အဋ္ဌပုစ္ဆိကြောင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဝေသာလီပြည်၏အနီး ဝေဠုဝ ရွာငယ်၌ ရှင်အာနန္ဒာကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော် မူအပ်ပါသည်။ အနည်းငယ်မျှ ခရီးစဉ်ကို လျှောက်ထား လိုပါသည်။

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် လျှောက်ထားအပ်ပြီးသောအတိုင်း နာတိ က မြို့မှ ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွတော်မူပြီးလျှင် ‘အဗ္ဗပါလီ’ ပြည့်တန်းဆာမ၏ သရက်ဥယျာဉ်ဝယ် သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ မကြာခင် အဗ္ဗပါလီ ပြည့်တန်းဆာ မလာမည်ကို သိတော်မူသဖြင့် ရဟန်းတော်အရှင်မြတ်တို့ အား—

သတော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဝိဟရေယျ သမ္ပဇာနေ၊ အယံ ခေါ အမှာကံ အနုသာသနီ အစချီ၍ ရဟန်းတော်တို့သည် သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးတည်း ဟူသော သတိနှင့် ပြည့်စုံ၍ နေရမည့် အကြောင်း၊ အဘိက္ကန္တ ပဋိက္ကန္တ အစရှိသော ရှေ့သို့တက်ခြင်း နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်း အစရှိသော ခုနစ်ပါးသော ဌာနတို့၌ သတ္တက၊ သပ္ပာယ်၊ ဂေါစရ၊ အသမ္မောဟ တည်းဟူသော သမ္ပဇာန်လေးပါးနှင့်ပြည့်စုံရမည်အကြောင်း ဟောကြားတော်မူပြီးသောအခါ—

အဗ္ဗပါလီ ပြည့်တန်းဆာမ လာရောက်၍ တရားနာပြီးသည်၏အဆုံး ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်အား ဆွမ်းစား ပင့်လျှောက်၍ နောက် တနေ့ဝယ် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်းကပ်ပြီးသည်၏ အဆုံးဝယ် တရားဒေသနာ ကြားနာပြီးလျှင်—

ဣမာဟံ ဘန္တေ အာရာမံ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဓဿ ဘိက္ခုသံဃဿ ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်

တပည့်တော်သည် တပည့်တော်ပိုင်ဖြစ်သော ဤသရက်ဥယျာဉ်ကို၊
ဘုရား အမှူးရှိသော သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့အား လှူဒါန်း
ပါသည် ဟု—

လျှောက်ထားသည်တွင်၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အမွပါလီ လှူဒါန်း
သောသရက်ဥယျာဉ်ကို ခံယူတော်မူပြီးသောအခါ၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ်၌ပင်
လျှင် များစွာသော သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနှင့် စပ်သော တရားစကားတို့ကို
ဟောကြားတော်မူပြီးနောက် ဝေသာလီပြည်၏အနီး ဝေဠုဝ ရွာငယ်သို့
ကြွရောက်တော်မူပြီးလျှင် ထိုဝေဠုဝ ရွာငယ်၌ ဝါဆို သီတင်းသုံးတော်မူပါ
သည်။

ရွာမှာ လွန်စွာလွန်စွာ သေးသိမ်ငယ်လှသည်ဖြစ်ပါသောကြောင့် ကိုယ်
တော်မြတ်၏ နောက်ပါ ရဟန်းတော်တို့ကို—

ချစ်သားတို့...ဝေသာလီပြည်၏ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်ဝယ် သင်
ချစ်သားတို့ ချစ်ကျမ်းဝင်ရာ အဆွေခင်ပွန်းရဟန်းတော်တို့အထံ
သွားရောက်၍ ဝါဆိုဝါကပ် ပြုနိုင်သည်” ဟု—

မိန့်ကြားတော်မူသည့်အတိုင်း ရဟန်းတော်တို့လည်း ဝေသာလီပြည်
ပတ်ဝန်းကျင် အဆွေခင်ပွန်း သီတင်းသုံးဘော်တို့ရှိရာအရပ်သို့ ပြန်၍ ဝါကပ်
သီတင်းသုံးကြပါသည်။

ထိုအခါ ဝါကပ်သီတင်းသုံးတော်မူပြီးသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားအား
သည်းထန်စွာ ဝေဒနာ ကပ်ရောက်ပါသည်။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကာနီးမျှသော
ဝေဒနာတို့ ကပ်ရောက်ပါသည်။

ထိုအခါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား အကြံဖြစ်တော်မူသည်မှာ—

ငါဘုရားသည် ပစ္စည်းလေးပါး လှူဒါန်းသော ဥပဋ္ဌာက ဒါယကာ
တို့ကို အသိမပေးမူ၍၎င်း ရဟန်းသံဃာကို မပန်ကြားမူ၍၎င်း ပရိနိဗ္ဗာန်
စံလွန်မည်ဆိုပါက မသင့်တန်သေး၊

ငါဘုရားသည် ယခုရောက်ရှိနေဆဲဖြစ်သည့် ပရိနိဗ္ဗာန်စံကာနီးမျှ ပြင်း
ထန်လှသည့် မရဏန္တိက ဒုက္ခဝေဒနာကို အာယုပါလက ဖလသမာပတ်
တည်းဟူသော ဝီရိယဖြင့် ပယ်ချိ၍ ကိုယ်တော်မြတ်၏ အသက်ကို
ထိန်း၍ ထားရပါမူကား ကောင်းလေစွ ဟု—

အကြံ ဖြစ်ပြီးလျှင် မရဏန္တိက ဝေဒနာတော် အရပ်ရပ်ကို အာယု ပါလက ဖလသမာပတ်ချမ်းသာ ဖလသမာပတ် သမာဓိ ဖလသမာပတ် ဝီရိယ ဖြင့် ဟန့်တားတော်မူလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ကျန်းမာ၍ လာတော်မူပါသည်။ ဂိလာနာ ဝုဠိတ မမာရာမှ နလံထစဖြစ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဝေဠုဝရွာကျောင်းတော်၏ ကျောင်းရိပ်ဝယ် သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သူမြတ် ရှင်တော်ဘုရားထံမှောက်သို့ ရောက်လာ ပြီးလျှင်—

“ဒိဋ္ဌော မေ ဘန္တေ ဘဂဝတော ဖာသု၊ ဒိဋ္ဌံ မေ ဘန္တေ ဘဂဝတော ခမနိယံ” ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာ ဘုရား တပည့်တော် ယခုမှပင် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ် ကျန်းမာ ချမ်းသာ သည်ကို မြင်ရပါသည်။ ယခုမှပင် ရှင်တော်ဘုရား ဣရိယာပထ ခန့်ကျန်း သည်ကို မြင်ရပါသည်။

အပိစ မေ ဘန္တေ မဓုရကဇာတောဝိယ ကာယော၊ ဘဂဝတော ဂေလညေန— ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား...မမာမကျန်း ဖြစ်နေတော်မူစဉ်ကာလက ဘုရား တပည့်တော်၏ စိတ်သည် လွန်စွာ လွန်စွာ လေးကန်လျက် ရှိပါသည်။ အရှေ့ အနောက် တောင် မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာတို့သည်လည်း မမြင်ရ မထင်ရ ဖြစ်ပါသည်။ နှလုံးသွင်း နေကြ ဖြစ်သော တရားတို့လည်း ဘုရား တပည့်တော်၏ ဥာဏ်ဝယ် မထင်ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အကြင်မျှလောက် တပည့်သာဝက ဖြစ်သော ရဟန်းတော်တို့အား အဆုံးအမ နောက်ဆုံး မှာတမ်းဖြင့် မမှာတမ်း ရသေး၊ ထိုမျှလောက် ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံသေးမည် မဟုတ်သေး ဟု တွေး၍ တွေး၍သာ သက်သာခွင့် ရခဲ့ပါသည် ဟု လျှောက်ထားသောအခါ သမ္မာ- သမ္မုဒ္ဓ သုံးလောကထွဋ်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်—

ကိ° ပနာနန္ဒ ဘိက္ခုသံသော မယိ ပစ္စာသီသတိ စသည်ဖြင့် ချစ်သား အာနန္ဒာ...ရဟန်းသံဃာအပေါင်းသည် ငါဘုရားအပေါ်၌ ဘယ်လိုအရာ° မြှော်ကိုး၍ တောင့်တ နေရပါသနည်း။

ချစ်သား အာနန္ဒာ....ငါဘုရားသည် တရားတော်ကို မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကို မျှ အတွင်းမထား မည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမျှလည်း အပ— မပြု၊ ဘယ်တရားကို ဖြင့် ဟောမည်၊ ဘယ်တရားကိုဖြင့် မဟောမူ၍ တရားတော်ကိုလည်း အတွင်း အပ မထားမူ၍ အကြွင်းမဲ့ညှိအလုံးစုံသော နတ်၊လူ၊ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့အား ဟောသင့် ဟောထိုက်သမျှသော တရားအလုံးစုံတို့ကို အကုန်မချန် ဟော အပ်ပြီး ဖြစ်လေသည်။

ချစ်သား အာနန္ဒာ....ငါဘုရားမှာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံခါနီးမှ ပေးမည်ဟူ၍ လက်တွင်းဝယ် ချန်ထားသည့် ဆရာ့လက်ဆုပ်၊ နယမုခံ ဖြစ်သောတရား တစ်ခု တရာမျှ မရှိ ဖြစ်ချေသည်။

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကား ဂိုဏ်းသံဃာဝယ် ဤဂိုဏ်းသံဃာကို ငါသာလျှင် စောင့်ထိန်းမည်၊ ငါသာလျှင် ဆရာရှိစေ ဟု ဂိုဏ်းသံဃာ၌ စွဲလန်းတပ်မက် သော တဏှာလောဘရှိ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှသာလျှင် နောင်သေခါနီး ကာလဝယ် အာစရိယမုဋ် ခေါ်သော ဆရာ့လက်ဆုပ်ကို တိုးတိုးတိတ်တိတ် မှာသော်မူ၊ မှာလေရာ၏။ ငါဘုရားမှာ ထိုကဲ့သို့သော စိတ်မျိုး လုံးဝ မရှိသည် ဖြစ်သည်။

သို့ ထိုကဲ့သို့ သာဝကတို့အပေါ်ဝယ် သိမ်းဆည်းခြင်း ပရိဂ္ဂဟ လောဘ လုံးဝကင်းစင်သော ငါဘုရားသည် အဘယ်မှာလျှင် သာဝကတို့အား ပရိနိဗ္ဗာန် စံခါနီးမှ တိုးတိုးတိတ်တိတ် မှာကြားသော အာစရိယမုဋ် ကို ပြောကြားဘွယ် အဘယ်မှာလျှင် ရှိပါအံ့နည်း။

ချစ်သားအာနန္ဒာ....ယခုအခါမှာမူ ငါဘုရားသည် အရွယ်တော်လည်း ကြီးရင့် လှလေပြီ၊ သက်တော်ရှစ်ဆယ် ပြည့်ခဲ့လေပြီ။

ချစ်သား အာနန္ဒာ....လောက ဥပမာအားဖြင့် လှည်းအိုကြီးသည် ထိုထို ဤဤ လှည်းစာကျွေးခြင်းဖြင့် မျှတဘိသကဲ့သို့ ထို့အတူ ငါဘုရား၏ ရူပကာယ တော်သည်လည်း ဖလသမာပတ် တည်းဟူသော လှည်းစာကို ခဏခဏ ကျွေး မှာသာလျှင် မျှတ၍ နေရပါသည်။

ချစ်သား အာနန္ဒာ....အကြင်အခါ၌ ငါဘုရားသည် အလုံးစုံသော နိမိတ် တို့ကို သုဘနိမိတ် စသည် နှလုံးမသွင်းဘဲ အချို့အချို့သော ဝေဒနာတို့ကို ချုပ်ငြိမ်းစေပြီးလျှင် အနိမိတ္တ အမည်ရသည့် စေတောသမာဓိ ဖလသမာပတ် ကို ဝင်စား၍ နေ၏။ ထိုအခါ ငါဘုရား၏ ရူပကာယတော်သည် ဖလသမာပတ်

တည်းဟူသော အတွင်းအကျဆုံး တရားကို အကြောင်းပြု၍ လွန်စွာ လွန်စွာ အထူးသဖြင့် ချမ်းသာလှပါသည်။

ချစ်သား အာနန္ဒာ....သို့ရကား—

“တသ္မာတိဟာနန္ဒ အတ္တဒီပါ ဝိဟရထ အတ္တသရဏာ အနညသရဏာ” ။

ချစ်သား အာနန္ဒာ....သို့ရကား ငါဘုရား၏ တပည့်သား သာဝကတို့ သည် သူတပါးကို မကိုးစားဘဲ သူတပါးကို အားမထားကြဘဲ မိမိကိုယ်ကိုသာ လျှင် အားထား၍ နေရမည်။

အဘယ်သို့ အားထား၍ နေရပါသနည်း ဟူမူကား၊ ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာ၊ စိတ္တ၊ ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် တည်းဟူသော သတိ ပဋ္ဌာန် တရား လေးပါးကို ပွားများအားထုတ်၍ နေလျှင် အတ္တဒီပ၊ အတ္တသရဏ၊ အနညသရဏ မိမိကိုယ်ကို မိမိကိုးစား၊ သူတပါးတို့ကို မကိုးစား ဓမ္မဒီပ၊ ဓမ္မ သရဏ၊ အနညသရဏ တရားတော်ကိုလျှင် မှီတူယ်၊ တရားတော်ကို သာလျှင် ကိုးစား၊ သူတပါးတို့အား မကိုးစားသည် မည်ပါသည် ဟု ဤအတ္တဒီပဓမ္မ ဒေသနာတော်မြတ်ကို ဝေဠုဝရွာငယ်အတွင်းဝယ် ရှင်အာနန္ဒာကို အကြောင်း ပြု၍ လျှောက်ထား အပ်ပြီးသော အဋ္ဌပ္ပတ်ကြောင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ် ပါသည် အရှင်ဘုရား။

အတ္တဒီပ ဓမ္မဒေသနာတော် ပြီး၏

အာယုသင်္ခါရလွတ်ခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဘဂဝတာ အာဝုသော ပုရိမ ဒုတိယဒိဝသေ ပုစ္ဆိတဝိဿဇ္ဇိတက္က မေန အတ္တဒီပဓမ္မဒေသနဉ္စ အညာနိ စ ဓမ္မဒေသနာနိ ကယေ ဘူဝ ပရိနိဋ္ဌိတ သဗ္ဗဗုဒ္ဓကိစ္စေန အာယုသင်္ခါရေ ကတ္ထ ဩဿဠော။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဝေသာလိယံ ဘန္တေ စာပါလေ စေတိယေ မာရေန ပါပိမတာ ယာစိတော ဘဂဝါ သတေန သမ္ပဇာနေန အာယုသင်္ခါရေ ဩဿဠော။

အမေး။ ။လွန်ခဲ့ပြီးသော နှစ်ရက်မြောက်နေ့က မေးခဲ့ ဖြေခဲ့ပြီးသော အစဉ်ဖြင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အတ္တဒီပံဓမ္မဒေသနာကို၎င်း ထို့ နောက် ကာလ၌ အခြားသော ဒေသနာတို့ကို၎င်း ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် အလုံးစုံသော ဘုရားရှင်တို့သည် ဘုရားရှင်တို့ ကိုယ်တော်တိုင် ဟောချွတ်သင့် သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဟောချွတ် ပြီးသောအခါ သာဝကတို့ ဟောကြား၍ အ ဆင့်ဆင့် ဟောချွတ်ရမည့် သာဝကဝေနေယျ ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့အတွက် ဟောသင့် ဟောထိုက်သော တရားအလုံးစုံတို့ကို ဟောကြားပြီးသောအခါ ဤသို့ ဘုရားရှင်တို့ ပြုသင့်ပြုထိုက်သော ကိစ္စအလုံးစုံတို့ကို ပြုပြီးသော အခါ ကာလ၌ အာယုသင်္ခါရကို စွန့်လွှတ်တော်မူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူကြမိမ္မတာ ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား သခင်သည် မိမိကိုယ်တော်တိုင် ဟောချွတ်သင့်သော ဗုဒ္ဓဝေနေယျ သတ္တဝါ အားလုံးလိုလိုပင် ဟောချွတ်၍ ပြီးစီးသောအခါ နောင်အခါ ကာလ၌ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ ဩဝါဒကို လိုက်နာ၍ ကျင့်သဖြင့် တရားထူးတရားမြတ်သို့ ရောက်ကြမည့် “သာဝက ဝေနေယျ” တို့အတွက်လည်း၊ ဟောသင့် ဟောထိုက်သော တရားအလုံးစုံတို့ကို ဟောပြီးသော အခါကာလဝယ် အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ အာယုသင်္ခါရကို စွန့် လွှတ်တော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ယမန်နေ့ကလျှောက်ထား အပ်ပြီးသော အတိုင်း သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓ အတုလမြတ်စွာ စောသတ္တာသည် ဝေဠုဝရွာငယ်၌ အတ္တဒီပ ဓမ္မဒေ သနာကိုဟောကြားတော်မူပြီးသောအခါ ထိုဝေဠုဝရွာငယ်၌ပင်လျှင် သီလ၊ သမာဓိ ပညာတည်းဟူသော များစွာသော ဓမ္မကထာတို့ကို ဟောကြားတော် မူပြီး၍ ဝါကျွတ်တော်မူသောအခါ ထိုဝေဠုဝရွာငယ်မှ ကြွလာတော်မူခဲ့ရင်း ဖြစ်သော လမ်းစဉ်အတိုင်းဖြင့်ပင်လျှင် တဖန်ပြန်၍ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ကြွ တော်မူပါသည်။

သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ ထိုနေ့ပင် ရှင်သာရိပုတ္တရာ သည် ပရိနိဗ္ဗာန်စံမည့်အကြောင်း၊ ခုနစ်ရက်မြောက်လျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံမည့် အကြောင်း ဘုရားထံမှောက် ကြွရောက်လျှောက်ထားပြီးလျှင် နာလကရွာ မွေးဘွားရာ တိုက်ခန်း၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးသည်နောက် သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သူမြတ်၏ သပိတ်, သင်္ကန်း, အရိုးတော်, ဓာတ်တို့ကို စုနွှံ့ မထေရ် ဆောင်

ယူ၍ သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွားရောက်ပြီးလျှင် ရှင်အာနန္ဒာကို အဖော်ပြု၍ ဘုရားထံမှောက်သို့ ပို့ရောက်အပ်ပါသည်။

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် သာရိပုတ္တရာ မဟာထေရ်မြတ်၏ ဓာတ်တော် ရေစစ်ကို ကိုင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ငါးရာသော ဂါထာတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော သာရိပုတ္တရာ ထေရ်မြတ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးစကားကို ဟောကြားတော်မူပြီး လျှင်၊ ဓာတုစေတီ တော်တည်ပြီးနောက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ခရီးဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူပါသည်။—

ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်တွင် ထိုအတူ ဓာတုစေတီ တည်ပြီးနောက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ဥက္ကာစေလမြို့သို့ ခရီးဒေသစာရီ ကြွရောက်တော်မူပါသည်။ ဥက္ကာစေလမြို့ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနားဝယ် အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးတို့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းနှင့် စပ်သော တရားစကားကို ဟောပြတော်မူပြီးနောက် ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွရောက်တော်မူပါသည်။

ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွရောက်တော်မူပြီးနောက် တနေ့ဝယ် နံနက်အခါ ဝေသာလီပြည်တွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူပြီးလျှင် ဆွမ်းခံရာမှ ပြန်တော်မူသော အခါ—

ဂဏ္ဍာဟိ အာနန္ဒာ နိသီဒနံ— ချစ်သား အာနန္ဒာ... နိသီဒင် ထိုင်စရာ စမ္မုခန်အခင်းကို ယူခဲ့လော့၊ စာပါလစေတီ နတ်ကွန်းရှိရာသို့ နေသန့်ရန် အလို့ငှါ သွားကြကုန်အံ့ ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် စာပါလစေတီ နတ်ကွန်းရှိရာသို့ ကြွတော်မူပါသည်။

ထိုစာပါလစေတီ နတ်ကွန်း အရပ်ဝယ် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အာနန္ဒာ မထေရ်မြတ်အား—

ရမဏိယာ အာနန္ဒာ ဝေသာလီ၊ ရမဏိယံ ဥဒေနံ စေတီယံ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ချစ်သား... အာနန္ဒာ ဝေသာလီ ပြည်သည် အလွန်အလွန် မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိပါပေစွ၊ ဥဒေန နတ်ကွန်းသည်လည်း လွန်စွာ လွန်စွာမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိပါပေစွ၊ ဂေါတမက နတ်ကွန်းသည်လည်း မွေ့လျော်ဘွယ် ရှိပါပေစွ၊ သုတ္တမ္မ နတ်ကွန်းသည်လည်း မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိပါပေစွ၊ ဗဟုပုတ္တနတ်ကွန်းသည်လည်း မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိပါပေစွ၊ ဘာရုဒ္ဓ နတ်ကွန်းသည်လည်း မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိပါပေစွ၊ ယခု ငါတို့နေရာ စာပါလနတ်ကွန်းသည်လည်း မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိပါပေစွ။

ချစ်သား အာနန္ဒာ....ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးကို အပြည့်အစုံပွားများ ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အာယုကပ်ပတ်လုံးသော်၎င်း ထိုအာယုကပ်ထက် အနည်းငယ် ပိုလွန်၍ သော်၎င်း တည်နေမည်ဆိုလျှင် တည်နေနိုင်သည်။

ချစ်သား အာနန္ဒာ....ငါဘုရားသည် ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးတို့ကို အပြည့်အစုံ ပွားများအပ်ပြီးဖြစ်သည်။ ငါဘုရားသည် အလိုတော်ရှိပါမူကား အာယုကပ် ပတ်လုံးသော်၎င်း အာယုကပ်ထက် အနည်းငယ်ပိုလွန်၍ သော်၎င်း နေမည် ဆိုလျှင် နေနိုင်သည် ဟု တိုက်ရိုက် မိန့်ကြားအပ်ပါသော်လည်း ရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သူမြတ်သည် မာရ်နတ်မင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော စိတ်နှလုံးရှိတော် မူသဖြင့်—

တိဋ္ဌတု ဘန္တေ ဘဂဝါ ကပ္ပံ၊ တိဋ္ဌတု သုဂတော ကပ္ပံ၊ ဘုန်းတော် အလွန်တရာကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား....မြတ်စွာဘုရားသည် အာယုကပ် ပတ်လုံး တည်တော်မူပါ။ ကောင်းသောစကားကို မိန့်ကြားတော် မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား....မြတ်စွာဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော် မူပါ။ များစွာသော လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့ စီးပွားချမ်းသာ ဖြစ်စေရန် အလို့ငှါ အာယုကပ်ပတ်လုံးတည်တော်မူပါ ဟု ဧကောင်းပန်ဘို့ရန် အခွင့်ကိုပင် သိနိုင်တော်မူပါ။ ဤနည်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည် သုံးကြိမ် တိုင်တိုင် မိန့်ကြားပါသော်လည်း၊ မာရ်နတ်၏ စိတ်နှလုံးကို လွှမ်းဖုံးနှိပ်စက်မှု ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တောင်းပန်ရန်အခွင့်အရေးကို အရှင်အာနန္ဒာ သိမြင်တော် မမူပါ။

ထိုအခါ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားသည်—

ဂစ္ဆ တံ အာနန္ဒ၊ ယဿ ဒါနိ ကာလံ မညသိ— ချစ်သား အာနန္ဒာ သင်ချစ်သား သွားချိန်တော်ပြီ၊ သင်ချစ်သား၏ သွားဘို့ရန် အချိန်ကို သင် ချစ်သားပင် သိပါသည် ဟု မိန့်ကြားတော်မူသော အခါ—

ဧဝံ ဘန္တေ ဟု ဝန်ခံ၍ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အား ဝပ်တူးရိုးခိုးပြီးလျှင် မနီးမဝေး တခုသော သစ်ပင်ရင်းဝယ် နေ့သန့်၍ နေတော်မူပါသည်။

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာ ဖဲသွား၍ မကြာမြင့်မီပင် ယုတ်မာလှသော မာရ် နတ်သားသည် ဘုရားထံမှောက် လာရောက်၍ လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ ရပ်တည်ပြီးလျှင်—

“ပရိနိဗ္ဗာတု ဒါနိ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ပရိနိဗ္ဗာတု သုဂတော” အစရှိသည် ဖြင့် ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော် နေလှသော မြတ်စွာဘုရား... ရှင်တော်ဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံချိန်တန်ပါပြီ၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား...ရှင်တော်ဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်စံချိန် တန်ပါပြီ။

ရှင်တော်ဘုရားသည် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးနောက် ရှစ် သတ္တုဟမြောက် အဇပါလ ညောင်ပင်ရင်းဝယ် သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ကပင် ဘုရားတပည့်တော် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဘို့ရန် တောင်းပန်လျှောက်ထားသော အခါဝယ်—

န တာဝါဟံ ပါပိမ ပရိနိဗ္ဗာရိဿာမိ၊ အစရှိသည်ဖြင့် ယုတ်မာလှသော ဟယ် မာရ်မိုက်...အကြင်မျှလောက် ငါဘုရား၏ တပည့်သား သာဝက ဖြစ်ကြ သော ရဟန်းယောက်ျားတို့သည်၎င်း၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၎င်း၊ ဥပါသကာ ဒါယကာတို့သည်၎င်း၊ ဥပါသိကာ ဒါယိကာ မိန်းမတို့သည်၎င်း၊ ပညာရှိကြ၊ လိမ္မာကြ၊ တိပိဋက တည်းဟူသော ဗဟုသုတ၊ ပရိယတ္တိ ဗဟုသုတ၊ ပဋိပတ္တိ ဗဟုသုတ၊ ပဋိဝေဓဗဟုသုတ ဂုဏ်နှင့် မပြည့်စုံကြသေး၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော သူ့ဘဝါးတို့၏ ဝါဒကို ယထာဓမ္မ နှိမ်နင်း၍ သံသရာမှ လွတ်မြောက်ရာ လွတ်မြောက်ကြောင်း နိဗ္ဗာန်ကို တရားကို မဟောနိုင်သေး၊ ထိုမျှလောက် ငါဘုရားပရိနိဗ္ဗာန် မစံသေး” ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါမှာမူ ရှင်တော်ဘုရား၏ ပရိသတ်လေးပါး ဟု ဆိုအပ်သော ရဟန်းယောက်ျား၊ရဟန်းမိန်းမ၊ ဥပါသကာ ဒါယကာ၊ ဥပါသိကာ ဒါယိကာမ တို့သည် ရှင်တော်ဘုရား အလိုတော်ကျ ပညာလည်း ရှိကြပါပေသည်၊ လိမ္မာ ရေးခြားလည်း ရှိကြပါပေသည်၊ ပရိယတ္တိဗဟုသုတ၊ ပဋိပတ္တိဗဟုသုတနှင့်လည်း ပြည့်စုံကြပါပေသည်၊ လောကုတ္တရာတရားအား လျှောက်ပတ်သော ဝိပဿနာ အကျင့် ပဋိပဒါဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံကြပါပေကုန်ပြီ။

ရှင်တော်ဘုရား၏ အယူဝါဒကို ကောင်းစွာ အကြွင်းမဲ့ သင်ယူပြီးလျှင် အားလုံးသော နတ်လူ မြဟွာ သတ္တဝါတို့အား ဟောကြားလျက် ရှိနေပါပြီ။ ဖြစ်ပေါ်လာသမျှသော သာသနာပြင်ပ ဝါဒတို့ကို တရားနှင့်အညီ ကောင်းစွာ

နှိပ်နှင်းခြင်းဖြင့် နှိပ်နှင်း၍ နိယျာနိက သံသရာမှ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း တရားကောင်းကို ပြဆိုလျက်ရှိပါပေသည်။

ရှင်တော်ဘုရား ရှေးက မိန့်ကြားခဲ့ဘူးသည်မှာ အကြင်မျှလောက် ငါဘုရား၏ ဗြဟ္မစရိယ ဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်သည် နတ် လူတို့ဝယ် ပြည့်စုံစွာမဖြစ်သေး၊ ထိုမျှလောက် ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်မစံသေး ဟု မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

ယခုအခါမှာမူ ရှင်တော်ဘုရား၏ ဗြဟ္မစရိယ ခေါ်သော ဤသာသနာတော်မြတ်သည် ပြည့်လည်းပြည့်စုံ ဝလည်းဝပြော အားလုံးသော နတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ပင် ထင်လင်းစွာ သိမြင်ကြရပါပြီ။

“ပရိနိဗ္ဗာတု ဒါနိ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ပရိနိဗ္ဗာတု သုဂတော၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလော ဒါနိ ဘန္တေ ဘဂဝတော။

ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား.... ယခုအခါ၌ ရှင်တော်ဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပါလော့၊ ယခုအခါသည် ရှင်တော်ဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန်စံချိန် တိုင်ပါပြီ” ဟု တောင်းပန် လျှောက်ထားသောအခါ—

အပေါ့သုက္ကော တံ ပါပိမ ဟောဟိ၊ န စိရံ တထာဂတဿ ပရိနိဗ္ဗာနံ ဘဝိဿတိ၊ ဣတော တိဏ္ဏံ မာသာနံ အစ္စယေန တထာဂတော ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ။

ယုတ်မာလှစွာသော ဟယ် မာရ်မိုက်....အသင် မာရ်နတ်သားသည် ငါဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံဘို့ရန် တစာစာလျှောက်ထားခြင်း ကြောင့်ကြ ဗျာပါရမှ ကင်း၍ နေပါလော့၊ ငါဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းသည် မကြာမြင့်မီ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ယနေ့မှသည် သုံးလလွန်မြောက် လေးလတွင်းသို့ ရောက်သော ကဆုန်လပြည့်နေ့ဝယ် ငါဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းသည် ဖြစ်ပါလိမ့်မည် ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဝေသာလီပြည်၏အနီး စာပါလစေတီ နတ်ကွန်းဝယ် ယုတ်မာလှစွာသော မာရ်နတ်၏ တောင်းပန် တိုက်တွန်းခြင်းကြောင့် အလုံးစုံသော ဗုဒ္ဓကိစ္စပြီးပြီးသည် ဖြစ်ရကား အာယုသင်္ခါရကို လွတ်တော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

စတုမဟာပဒေသ တရားတော်

ပုစ္ဆာ။ ။စတုမဟာပဒေသဓမ္မဒေသနာ ပနာဝုသော ဘဂဝတာ ကတ္တ ဘာသိတာ။

ဝိသဇ္ဇနာ။ ။ဘောဂနဂရေ ဘန္တေ အာနန္တေ စေတိယေ ဘာသိတာ။

အမေး။ ။မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသော တရားစကား တော် အစစ်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း တစုံတယောက်ကပြောလာလျှင် ထိုသို့သော တရားစကားကို ဘုရားဟောဟုတ်သည် မဟုတ်သည် စုံစမ်းစစ်ဆေးရန် နှိုင်းချိန် ရန် ညွှန်ပြသော စည်းမျဉ်းဥပဒေသကို ဖော်ပြရာဖြစ်သော စတုမဟာပဒေသ တရားဒေသနာတော်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အဘယ်အရပ်ဒေသ ၌ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါရှင်။

အဖြေ။ ။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားသည် လျှောက်ထား အပ်ပြီး သောအတိုင်း ဝေသာလီပြည် စာပါလနတ်ကုန်း၌ အာယုသင်္ခါရကို လွှတ်ပြီး သောအခါ ကြီးစွာသော မြေလှုပ်ခြင်းဖြစ်၍ ရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားထံ မှောက် သွားရောက်ပြီးလျှင် မြေလှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို မေးမြန်းသော အခါ မဟာဘူမိစာလဟေတု ခေါ်သော ရှစ်ပါးသော မြေလှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကို၎င်း ရှစ်ပါးသော ပရိသတ်၌ ကိုယ်တော်တိုင်ပင် ကြံရောက် ခဲ့ဘူးသည်ကို၎င်း ရှစ်ပါးသော အဘိဘာယတန ရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခဈာန် တို့ကို၎င်း မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင်—

မြတ်စွာဘုရားသည် ကိုယ်တော်မြတ် အာယုသင်္ခါရ လွှတ်တော်မူပြီး ကြောင်း အာနန္ဒာ မထေရ်အား မိန့်ကြားတော်မူသောအခါမှ ရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သူမြတ်သည်။

တိဋ္ဌတု ဘန္တေ ဘဂဝါ ကပ္ပံ၊ တိဋ္ဌတု သုဂတော ကပ္ပံ—အစရှိသည်ဖြင့် ဘုန်းတော် အလွန်တရာကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား....အာယုကပ် ပတ်လုံး တည်တော်မူပါ။ နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွား ဖြစ်ပွားစိမ့် သောငှါ အာယုကပ်ပတ်လုံး ကုန်ဆုံးသည် တိုင်အောင် ရှင်တော်ဘုရား နေ

တော်ပူပါ ဘုရား ဟု လျှောက်ထားပါသည်။ သုံးကြိမ်တိုင်ပင် လျှောက်ထားပါသည် ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊

ချစ်သား အာနန္ဒာ... ငါဘုရား၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို သင်ချစ်သား ယုံကြည်ပါသလား ဟု မေးမြန်းပါသည်။

ယုံကြည်ပါကြောင်း ပြန်ပြောင်း လျှောက်ထားသည်တွင်—

သို့ ယုံကြည်သည်ဖြစ်လျက် အဘယ့်ကြောင့် ငါဘုရားကို သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် တောင်းပန်စကား လျှောက်ထားခြင်းဖြင့် အတင်းအကြပ် ပြောဆို၍ နေပါဘိသနည်း ဟု မေးမြန်းတော်မူသောအခါ—

ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး ပွားများပြီးဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံး သီတင်းသုံး နေနိုင်ကြောင်း ရှင်တော်ဘုရားထံမှ တရားစကား ကြားနာရဘူးသောကြောင့် လျှောက်ထား ပါသည် ဟု ပြန်ပြောင်း လျှောက်ထားသည်တွင်—

သင်ချစ်သားသည် ငါဘုရား၏ စကားကို ယုံကြည်ပါသလော ဟု မေးမြန်းပါသည်။

ယုံကြည်ပါကြောင်း ပြန်ပြောင်း လျှောက်ထားသည်တွင်—

တုယေဝေတံ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ တုယေဝေတံ အပရဒ္ဓံ စသည်ဖြင့် ချစ်သား အာနန္ဒာ ငါဘုရားသည် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် သင်ချစ်သားအား ယခုစာပါလနတ်ကွန်းမှာပင် သြဠာရိကနိမိတ် အရိပ်အရောင်ကိုပြပါလျက် သင်ချစ်သား မလျှောက်မထား မတောင်းပန် လိုက်ခြင်းသည်လည်း သင်ချစ်သား၏ အပြစ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

သည်တွင်မျှမကသေး ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်ဝယ် ဆယ်ပါးသော ဌာနတို့၌လည်း ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး ပွားများပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်နိုင်ကြောင်း ငါဘုရားရှင်သည်လည်း ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး ပွားများပြီးဖြစ်သောကြောင့် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်နိုင်ကြောင်း တိုက်ရိုက် (ဒွိဒ္ဓိ) မိန့်ကြားပင် မိန့်ကြားအပ်ပါသော်လည်း သင်ချစ်သားသည် တောင်းပန်ဘို့ရန် (ကောင်း မသိနိုင်၊ သင်ချစ်သား၏ အပြစ်ပါတကား၊

ထိုမှတပါး ဤဝေသာလီပြည် အရပ်မှာပင် ဥဒေနစေတီ နတ်ကွန်း၌လည်းတကြိမ်၊ ဂေါတမစေတီ နတ်ကွန်း၌လည်း တကြိမ်၊ သတ္တမ္မစေတီနတ်

ကုန်း၌လည်း တကြိမ်၊ ဗဟုပုတ္တစေတီနတ်ကုန်း၌လည်း တကြိမ်၊ သာရန္တဒ
စေတီနတ်ကုန်း၌လည်းတကြိမ် ယခုစာပါလစေတီ နတ်ကုန်းမှာလည်း တကြိမ်
ဤသို့ ဤဝေသာလီပြည်မှာပင် ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် သင်ချစ်သားအား
တိုက်ရိုက် ဒဲ့ဒုံး ဩဠာရိက နိမိတ်အရိပ်အရောင် ပြသည်ဖြစ်ပါလျက် သင်ချစ်
သား မတောင်းပန် မလျှောက်ထားခြင်းသည်ကား သင်ချစ်သား၏ အပြစ်ပင်
ဖြစ်ပေသည် ဟု အပြစ်တင်စကား မိန့်ကြားတော် မူပြီးလျှင်—

ချစ်သား အာနန္ဒာ....စောစောကပင်လျှင် အလုံးစုံသော ရုပ်နာမ်ဓမ္မ
သင်္ခါရတို့နှင့် နာနာဘာဝ,ဝိနာဘာဝ, အညထာဘာဝ တည်းဟူသော ကွဲပြား
ခြင်း သုံးမျိုးဖြင့် ကွဲပြားရမည့်အကြောင်းကို ငါဘုရား ဟောကြား အပ်ပြီးပင်
မဟုတ်ပါလော—

ဖြစ်ပေါ်လာသော ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတို့ကို မဖြစ်ပါလင့်၊ ဖြစ်ပေါ်လာ
သော ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတို့ကို မပျက်ပါလင့် ဟူ၍ မြစ်တားဘွယ် တစုံတရာ
အကြောင်းမရှိကြောင်း၊

ချစ်သား အာနန္ဒာ....မြတ်စွာဘုရားသည် စွန့်အပ်ပယ်ပြီး ဖြစ်သော
အာယုသင်္ခါရကို တခွန်းတည်း ပြောကြားလေ့ရှိသည့် အားလျော်စွာ တဖန်
ပြန်၍ အသက်ရှည်ဘို့ရန် ဆောက်တည်မည်ဟူသော ဤအချက်သည် လုံးဝ
အကြောင်း မဟုတ်နိုင်၊

အာယာမာနန္ဒ—လာ သွားစို့ ချစ်သား အာနန္ဒာ....ဝေသာလီပြည်
မဟာဝုန်တောသို့ သွားကုန်အံ့ ဟု မိန့်ကြားတော် မူပြီးလျှင် ရှင်အာနန္ဒာ
မထေရ်သူမြတ်နှင့်အတူ ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန်တောသို့ ကြွရောက်တော်
မူပြီးလျှင် ဝေသာလီပြည် ပတ်ဝန်းကျင်၌ သီတင်းသုံး နေထိုင်သော ရဟန်း
တော်တို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်—

ချစ်သား ရဟန်းတို့....သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး၊ ဣန္ဒြေ၊ ဗိုလ်၊
ဗောဇ္ဈင်၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော ဗောဓိပက္ခိယ တရားတို့ကို ပိုင်းခြား
ထင်ထင် ငါဘုရားသိမြင်၍ သင်ချစ်သားတို့အား ဟောကြားအပ်ပြီ၊

ထိုဗောဓိပက္ခိယ တရား သုံးဆယ့်နှစ်ပါးတို့ကို သင်ချစ်သားတို့သ
ကောင်းစွာ သင်ကြားပြီးလျှင် လိုက်နာကျင့်ကြံပါကုန်မူကား ဤသာသနာ
သည် ကောင်းစွာ ရှည်မြင့်လေရာ၏၊ ဤသာသနာ ရှည်မြင့်စွာ တည်ခြင်း

သည် များစွာသော လူတို့၏ စီးပွားချမ်းသာ အလို့ငှါ ဖြစ်ပေရာ၏ ဟု မိန့်ကြား
တော်မူပြီးလျှင်—

ဟန္တဒါနိ ဘိက္ခဝေ အာမန္တယာမိ ဝေါ၊ ဝယဓမ္မာ သင်္ခါရာ—စသည်
ဖြင့် ချစ်သားတို့ ရုပ်နာမ် ဓမ္မသင်္ခါရတို့သည်၊ ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိကြ
သည်၊ အပ္ပမာဒ တရားနှင့် သင်ချစ်သားတို့ ပြည့်စုံကြကုန်၊ ယနေ့မှ နောက်
သုံးလလွန်မြောက်သောအခါဝယ် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓထွဋ်ထား သင်တို့ဆရာ ငါ
ဘုရားသည် အနုပါဒါ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလိမ့်မည် ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင်—

ပရိပက္ခော ဝယော မယျံ၊ ပရိတ္တံ မမ ဇီဝိတံ။
ပဟာယ ဝေါ ဂမိဿာမိ၊ ကတံ မေ သရဏမတ္တနော။ ။

အစရှိသည်ဖြင့် ချစ်သားတို့...ငါဘုရား၏ အရွယ်တော်သည် ရင့်ရော်
လှလေပြီ၊ ငါဘုရား၏ အသက်တော်သည် နည်းပါးခဲ့လေပြီ၊ ငါဘုရား
သည် မိမိကိုယ်၏ ကိုးစားရာကို အကြွင်းမဲ့ ပြုအပ်ပြီးဖြစ်လေပြီ၊
သင်ချစ်သားတို့ကို စွန့်ပယ်၍ ငါဘုရားသွားရတော့မည် ဟု—

မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် ထိုဝေသာလီပြည် အရပ်မှသည် ဘဏ္ဍုဂါမရွာသို့
ကြွတော်မူပါသည်၊ ထိုဘဏ္ဍုဂါမရွာဝယ် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိမုတ္တိဓမ္မကထာ
ကို များစွာ ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင်၊ ထိုမှ ဟတ္ထိဂါမ အမည်ရှိသောရွာ၊
ထိုရွာမှသည် အဗ္ဗဂါမ အမည်ရှိသောရွာ၊ ထိုရွာမှသည် ဇေဗ္ဗဂါမ အမည်ရှိ
သောရွာ၊ ထိုဇေဗ္ဗဂါမရွာမှ သည် ဘောဂ မြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူပါသည်။

ဘောဂမြို့သို့ရောက်သော အခါဝယ် အာနန္ဒာစေတီ နတ်ကုန်း၌ သီတင်း
သုံးနေတော်မူသောအခါ အတ္တဇ္ဈာသယ ဒေသနာတော်နည်းအားဖြင့်—

စတ္တာရောမေ ဘိက္ခဝေ မဟာပဒေသေ ဒေသေဿာမိ—အစရှိသည်
ဖြင့် ချစ်သားရဟန်းတို့...မဟာပဒေသကြီးလေးပါးကို သင်ချစ်သားတို့အား
ငါဘုရားဟောကြားမည်၊ လေးပါးတို့ ဟူသည် အဘယ်သည်တို့နည်း ဟု
မူကား—

ဤသာသနာတော်ဝယ် တစုံတပါးသော ရဟန်းသည် ဤစကား၊ ကား
မြတ်စွာဘုရား၏ ဓမ္မတည်း၊ ဤစကား၊ ကား ဝိနည်းတည်း၊ ဤသည်ပင် မြတ်စွာ
ဘုရား၏ အဆုံးမ ဩဝါဒတည်း ဟု ဘုရားကို ညွှန်ပြကာ တစုံတခုသော စကား

ကို ပြောကြားလာသည် ရှိသော် ထိုရဟန်းပြောကြားသော စကားကို ရှေးဦးစွာ အလျင်တဆော လက်လည်း မခံရ၊ အကယ်၍ ရှေးဦးစွာ လျှင်လျှင်ဆော ဆော လက်ခံခဲ့သည်ရှိသော် နောက်အချိန် အပြစ်ပေါ်ပေါက်၍ ဟန့်တားသောအခါ ရှေ့စကား နောက်စကား မညီညွတ်မှု ဟူသော အပြစ်ဒေါသ ရောက်ကုန်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် ရှေးဦးစွာ အလျင်တဆောလည်း လက်မခံရ၊ တားလည်း မတားမြစ်ရ၊ အကယ်၍ တားမြစ်လျှင် ရှေ့ဆက်၍ ပြောမည်မဟုတ်၊ ပြည့်စုံစွာစကားကို ပြောကြားမည်မဟုတ်သောကြောင့် တားလည်း မတားမြစ်ရ။

ထိုသူပြောကြားသောစကားတို့ကို လက်လည်းမခံ၊ တားလည်းမတား မြစ်သေးဘဲ ငါဘုရားဟောကြားအပ်သော သုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်း၌ချ၍ ကြည့်ရမည်။ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းနှင့် မညီမညွတ်သော စကားဖြစ်ပါက ကျွန်တို့စကားသည် မြတ်စွာဘုရားဟောကြားအပ်သော စကားမဟုတ်၊ ဤမထေရ် သူမြတ် အလွဲလွဲ အချော်ချော်သင်အပ်သော စကားသာတည်း ဟု ပြောဆို ပြီး စွန့်ပယ်ရမည်။

သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်း တည်းဟူသော ငါဘုရား၏ စကားတော်၌ ချ၍ ငါဘုရား၏ စကားတော် အတွင်းသို့ သက်ဝင်သည် ဖြစ်ပါက ကျွန်တို့ စကားကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်ပေရာ၏။ ဤမထေရ်သူမြတ်သည် ကောင်းစွာ သင်ကြားအပ်သည်ဖြစ်ပေသည် ဟု နှစ်လိုအားရမ်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံရမည်။

ထို့အတူ အကြင်ရဟန်းတပါးသည် သံဃာထံမှ ဆို၍သော်၎င်း များစွာ သော ပဏ္ဍိတ၊ ဝိယတ္တ ပညာရှိသော မထေရ်တို့အထံမှ ဆို၍ သော်၎င်း တပါး သော ပညာရှိသည့် မထေရ် အထံမှ ဤစကား ကြားနာခဲ့ရပါသည်။ ဤသည် ကား ဓမ္မ၊ ဤသည်ကား ဝိနယ၊ ဤသည်ကား မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ သြဝါဒ တည်း ဟု ပြောကြားလာလျှင် ရုတ်တရက် လက်လည်း မခံရ၊ ရုတ် တရက် ပယ်လည်း မပယ်မြစ်ရ။

လက်မခံ မပယ်မြစ်ဦးဘဲ ထိုရဟန်း ပြောသော စကားကို ပိဋကတ်သုံးပုံ တည်းဟူသော ဘုရားစကား၌ ချသွင်း၍ ကြည့်ရမည်။ ပိဋကတ်သုံးပုံတည်း ဟူသော ဘုရားစကား အတွင်းသို့ မသက်ဝင်လျှင် ဤစကားသည် မြတ်စွာ

သံဝေဂဖြစ်စေနိုင်သည့် အရပ်လေးပါး

ဘုရားဟောအပ်သော စကားမဟုတ်၊ ထိုမထေရ်သူမြတ် အလွဲလွဲ အချော်ချော် သင်အပ်သော အရာသာလျှင် ဖြစ်ပေလိမ့် ဟု ပြောဆိုပယ်ရှားရမည်။ တိပိဋက တည်းဟူသော ဓမ္မဝိနယ အတွင်းသို့ သွတ်သွင်း၍ ရပါမူကား ဤစကား သည် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားအပ်သော စကားစင်စစ် ဖြစ်ပေသည်။ ထို မထေရ်သူမြတ်သည် ကောင်းစွာ သင်ကြား အပ်သော စကားသာလျှင် ဖြစ် ပေသည် ဟု နှစ်လိုအားရမ်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံရမည် ဟု—

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် လျှောက်ထား အပ်ပြီးသော အတိုင်း ဘောဂ မြို့ အဝင်အပါ အာနန္ဒာစေတီ နတ်ကုန်း၌ မဟာပဒေသလေးပါး တရား တော်မြတ်ကို ဟောကြားတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

စတုမဟာပဒေသ တရားတော် ပြီး၏

သံဝေဂဖြစ်စေနိုင်သည့် အရပ်လေးပါး

ပုစ္ဆာ။ ။ စတုသံဝေဇနီယကထာ ပနာဝုသော ဘဂဝတာ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ကံသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ကုသိနာရာယံ ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတာ၊ အာယသ္မာ ဘန္တေ အာနန္ဒော ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစ “ပုဗ္ဗေ ဘန္တေ ဒိသာသု ဝဿံဝုဠာ ဘိက္ခူ အာဂစ္ဆန္တိ တထာဂတံ ဒဿနာယ၊ တေ မယံ လဘာမ မနောဘာဝနီယေ ဘိက္ခူ ဒဿနာယ၊ လဘာမ ပယိရူပါသနာယ။ ဘဂဝတော ပန မယံ ဘန္တေ အစ္စယေန န လဘိဿာမ မနောဘာဝနီယေ ဘိက္ခူ ဒဿနာယ၊ န လဘိဿာမ ပယိရူပါသနာယာ” တိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတာ။

အမေး။ ။ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော အမျိုးကောင်းသားသည် သွား ရောက်၍ ကြည့်ရှုထိုက် ကြည်ညိုထိုက် ဖူးမျှော်ထိုက်သော ထိုနေရာဌာနသို့ သွားရောက်၍ ကြည်ညိုဖူးမျှော်လျှင် သဒ္ဓါတရားရှိသော အမျိုးကောင်းသား အား သံဝေဂဉာဏ်ကို ဖြစ်စေနိုင်သောကြောင့် ကြည့်ရှုသင့်သော သံဝေဂ ဉာဏ်ကို ဖြစ်စေနိုင်သော ဒဿနီယ သံဝေဇနီယ ဟု အမည်ရသော ဌာန

လေးရပ်တို့ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်သို့သော အကြောင်းအဋ္ဌပ္ပတ္တိကြောင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ကုသိနာရုံပြည် အရပ်၌ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို အကြောင်း ပြု၍ ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည်။ အနည်းငယ်မျှ အနုသန္ဓေစကား လျှောက်ထားလိုပါသည် ဘုရား၊

မြတ်စွာဘုရားသည် လျှောက်ဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်း ဘောဂမြို့ဝယ် မဟာပဒေသကြီးလေးပါးကို ဟောကြားတော်မူပြီး၍၎င်း ထိုမှတစ်ပါး သီလ သမာဓိ၊ ပညာ များစွာသောဓမ္မကထာကိုဟောကြားပြီး၍၎င်း ဘောဂမြို့မှ သည် ပါဝါပြည်သို့ ကြွရောက်တော်မူပါသည်။ ပါဝါပြည်သို့ရောက်ရှိတော် မူသောအခါ စန္ဒမည်သော ရွှေပန်းတိမ်သည်၏ ဥယျာဉ်တောဝယ် သီတင်းသုံး နေတော်မူပါသည်။

ထိုအခါ စန္ဒ မည်သော ရွှေပန်းတိမ်သည် ပင့်လျှောက်ချက်အရ သား ပြုမ်းဆွမ်း ဝက်ပျိုသားဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးသောအခါ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားအား သည်းထန်စွာ မရဏန္တိက ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူခါနီးမျှ လောဟိတပက္ခန္တိက အမည်ရသော သွေးသွန်ရောဂါ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအခါ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဝေဒနာတို့ကို သတိသမ္ပဇဉ် နှင့်ယှဉ်၍ မညည်းတွား မပင်ပန်းဘဲ သည်းခံတော်မူပါသည်။ ထိုမှသည် မြတ်စွာဘုရားသည် ကကုခာမြစ်သို့ ကြွတော်မူပါသည်။ ထိုကကုခာမြစ်မှ တက်၍ သရက်ဥယျာဉ်အတွင်း သီတင်းသုံးနေတော်မူပါသည်။ ထိုသရက် ဥယျာဉ်မှသည် ဟိရညတီ အမည်ရှိသော မြစ်ကို ကျော်ဖြတ်၍ ကုသိနာရုံပြည် အရပ်သို့ ရောက်တော်မူပါသည်။

ကုသိနာရုံပြည်သို့ ရောက်ရှိတော်မူသောအခါ မလ္လာမင်းတို့၏ အင်း ကြင်းဥယျာဉ်ဝယ် မြောက်သို့ ဦးခေါင်းပြုအပ်သော မဟာပရိနိဗ္ဗာန ညောင် စောင်းဝယ် လျောင်းစက်နေတော်မူသောအခါ အာနန္ဒာမထေရ်သူမြတ်သည် ပုဗ္ဗေ ဘန္ဓေ ဒိသာသု ဝဿံဝုဠာ ဘိက္ခု။ အာဂစ္ဆန္တိ—အစရှိသည်ဖြင့် ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသောမြတ်စွာဘုရား၊ ရှင်တော် ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူမီ ရွှေအဘိုကာလ၌ အရပ်လေးမျက်နှာ အရပ်

ရှစ်မျက်နှာဝယ် ဝါကျွတ်တော်မူကြပြီးသော ဖူးမျှော်ရလျှင် စိတ်နှလုံး သဒ္ဓါတရားကို ပွားစေနိုင်ကြသည့် မနောဘာဝနီယ မထေရ်သူမြတ်တို့သည် ရှင်တော်ဘုရားထံမှောက်သို့ လာရောက်ကြပါကုန်သည်။

ရှင်တော်ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသောအခါ တပည့်တော်တို့သည် ထိုမနောဘာဝနီယ မထေရ်သူမြတ်တို့ကို ဖူးမျှော်နှင့် ဆည်းကပ်နှင့် ရတော့မည် မဟုတ်ပါဘုရား ဟု လျှောက်ထားသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် သံဝေဇနီယ ဌာနလေးပါး ကို ခွဲခြား၍ ဟောကြားတော်မူပါသည်။

ချစ်သားအာနန္ဒာ....ဤငါဘုရား၏ သာသနာဝယ် သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော အမျိုးကောင်းသား ဖူးမျှော်ထိုက်၊ သံဝေဂ ရယူထိုက်သော အရပ်လေးပါးတို့ ရှိကြပါသည်။ ထိုအရပ်လေးပါးတို့မှာ (၁) ဖွားတော်မူရာ လုမ္ဗနီအရပ်၊ (၂) ဘုရားဖြစ်တော်မူရာ မဟာဗောဓိအရပ်၊ (၃) ဓမ္မစကြာတရားဟောတော်မူရာ မိဂဒါဝုန်အရပ်၊ (၄) ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာ ကုသိနာရုံအရပ် ဟူ၍ ဤအရပ်လေးပါးတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

သဒ္ဓါတရားရှိကြသော ဘိက္ခု၊ဘိက္ခုနီ၊ဥပါသကာ၊ဥပါသိကာမတို့သည် ငါဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသည့်နောက် ဆိုအပ်ပြီးသော ဖွားတော်မူရာ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူရာ၊ ဓမ္မစကြာတရားဦးဟောတော်မူရာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာ တည်းဟူသော ရှုမျှော်လောက်သည့် သံဝေဂဖြစ်လောက်သည့် အရပ်ဌာနသို့ လာရောက်ကြပါလိမ့်မည်။

ယေဟိ ကေစိ အာနန္ဒ စေတိယစာရိကံ အာဟိဏ္ဍန္တာ ပသန္နစိတ္တာ ကာလံ ကရိယန္တိ၊ သဗ္ဗေတေ ကာယဿ ဘေဒါ ပရံ မရဏာ သုဂတိံ သဂ္ဂလောကံ ဥပပဇ္ဇိယန္တိ ဟု—

ချစ်သား အာနန္ဒာ....အမှတ်မထင် အကြင်သူတို့သည် ဆိုအပ်ပြီးသော အတိုင်း စေတီတော်တို့ကို ဖူးမျှော်ဘို့ရန် ဘုရားဖူးလှည့်လည်ရင်း ကြည်ညိုသော သဒ္ဓါတရားဖြင့် ဘဝတမလွန် စွန့်သွန်ကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ထိုသို့ ဘဝတမလွန် စွန့်သွန်ကြသော ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် ကိုယ်နှော့ပျက်သည်မှ နောက်ကာလဝယ် ကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော နတ်ရွာလောကသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည် ဟု—

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ကုသိနာရုံပြည် မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်း ဥယျာဉ်အတွင်း ပရိနိဗ္ဗာန် ညောင်စောင်းဝယ် လျောင်းစက်တော်မူသော အခါကာလ ရှင်အာနန္ဒာကို အကြောင်းပြု၍ စတုသံဝေဇနီယ ကထာကိုဟော ကြားတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သံဝေဂဖြစ်စေနိုင်သည့် အရပ်လေးပါး ပြီး၏

မာတုဂါမများနှင့် ဆက်ဆံရပုံ

ပုစ္ဆာ။ ။ကထဉ္စာဝုသော ဘဂဝါ ဘိက္ခုနံ မာတုဂါမေသု ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗဝတ္တံ ကထေသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။အဒဿနံ အာနန္ဒာတိ စ အနာလာပေါ အာနန္ဒာတိ စ သတိ အာနန္ဒ ဥပဋ္ဌဗ္ဗေတဗ္ဗာတိ စ ဝေ ခေါ ဘန္တေ ဘဂဝါ မာတုဂါမေသု ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗာကာရံ ကထေသိ။

အမေး။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရဟန်းတော်တို့သည် မာတုဂါမတို့နှင့် စပ်၍ မလွဲမရှောင်သာ ဆက်ဆံရသော အခါကာလ၌ အပြစ်ကင်းအောင် ကျင့်သုံး လိုက်နာသင့်သော ကျင့်ဝတ်တရားကို အဘယ်သို့လျှင် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို ရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သူမြတ်သည်—

ကထံ မယံ ဘန္တေ မာတုကာမေ ပဋိပဇ္ဇာမ— ဘုန်းတော် အလွန်တရာကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်တို့သည် ရှင်တော်ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်မှ နောက်ကာလဝယ် မာတုဂါမ၊ မင်းမိန်းမတို့အပေါ်၌ မည်သို့ ဆက်ဆံ ကျင့်သုံးရပါမည်နည်း ဘုရား ဟု လျှောက်ထား ပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက....

အဒဿနံ အာနန္ဒ—ချစ်သား အာနန္ဒာ...မမြင်အောင်နေ ဟု မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

တဖန်ဆက်၍ ရှင်အာနန္ဒာက—

ဒဿနေ ဘဂဝါ သတိ ကထံ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ—ရှင်တော်ဘုရား...မလဲသာ မရှောင်သာ လေးဖြာ ပစ္စည်းအကြောင်းကြောင့် မာတုဂါမ၊ မင်းမိန်းမ တို့နှင့် တွေ့ကြုံကြပါမူ အဘယ်သို့ ကျင့်ရ နေရပါမည်နည်းဘုရား ဟု လျှောက် ထားသောအခါ—

အနာလာပေါ အာနန္ဒ—ချစ်သား အာနန္ဒာ...စကားမပြောဘဲနေရ မည် ဟု မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

တဖန်တက်၍....

အာလပန္တေန ပန ဘန္တေ ကထံ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ—ဘုန်းတော်ကြီးမြတ် တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ အကြောင်း အခွင့်အလျောက် စကား မပြောလျှင် မဖြစ်၍ စကားပြောဆိုသော ရဟန်းသည်ကား အဘယ်သို့ မာတုဂါမ၊ မင်းမိန်းမတို့အပေါ်၌ ကျင့်ကြံရပါမည်နည်းဘုရား ဟု လျှောက် ထားသောအခါ....

သတိအာနန္ဒ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ ချစ်သား အာနန္ဒာ...မပြောလျှင်မပြီး၍ အမျိုးသမီးတို့နှင့် စကားပြောရသောအခါ မိခင်မျှသော အရွယ်တို့၌ အမိဟူ သော အမှတ်နှင့် ယှဉ်သော သတိကို ထားရမည်။ အမ၊ နှစ်မ၊ ညီမ အရွယ်ရှိ သော အမျိုးသမီးတို့အပေါ်၌ အမဟူသော အမှတ်သည်၊ နှစ်မဟူသော အ မှတ်သည်၊ ညီမဟူသော အမှတ်သည်နှင့် ယှဉ်သော သတိကို ဖြစ်စေရမည် ဟု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် မာတုဂါမ၊ မင်းမိန်းမတို့ အပေါ်ဝယ် ရဟန်းတော်တို့ လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် အကျင့် ဝတ်တရားတို့ကို ဤသို့ ဟောကြားတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

မာတုဂါမများနှင့် ဆက်ဆံရပုံ ပြီး၏

မဟာသုဒဿနသုတ်တော် ဟောခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။မဟာသုဒဿနသုတ် ပနာဂုသော ဘဂဝတာ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။တိဿံ ယေဝ ဘန္တေ ကုသိနာရာယံ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ၊ အာယသ္မာ ဘန္တေ အာနန္ဒော ဘဂဝန္တံ တေဒဝေါစ “မာ ဘန္တေ ဘဂဝါ ဣမသ္မိံ ခုဒ္ဒကနဂရကေ

ဥဇ္ဇင်္ဂလနဂရကေ သာခါနဂရကေ ပရိနိဗ္ဗာယိ။ သန္တိ ဘန္တေ
အညာနိ မဟာနဂရာနိ။ သေယျထိဒံ၊ စမ္မာ၊ ရာဇဂဟံ၊
သာဝတ္ထိ၊ သာကေတံ၊ ကောသမ္ပိ၊ ဗာရာဏသီ၊ ဧတ္ထ ဘဂဝါ ပရိ-
နိဗ္ဗာယတု၊ ဧတ္ထ ဗဟူ ခတ္တိယမဟာသာလာ ပြာဟ္မဏ မဟာ-
သာလာ ဂဟပတိ မဟာသာလာ တထာဂတေ အဘိပ္ပသန္နာ။
တေ တထာဂတဿ သရီရပူဇံ ကရိသန္တိ” တိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ
ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။ သံဂါယနာတင် ဆရာမြတ်တို့သည် မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်
၏ အခြားမဲ့၌ သံဂါယနာ တင်ထားသော၊ ဒေသနာဟောစဉ်အားဖြင့်ကား
ဤမဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌ အတွင်းဝင်လျက်ရှိသော မဟာသုဒဿန မည်သော
သုတ္တန် တရားဒေသနာတော်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဘယ်အရပ်ဒေသ၌
ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘယ်သို့သော အဋ္ဌပုတ္တိကြောင့် ဟောကြား
တော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ထို ကုသိနာရုံပြည် အရပ်၌ပင်လျှင် မလ္လာမင်းတို့၏ အင်
ကြင်း ဥယျာဉ်အတွင်း ပရိနိဗ္ဗာန ညောင်စောင်းဝယ် လျောင်းတော်မူသော
ကာလ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော် မူအပ်ပါ
သည်။

ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည် သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားကို—

မာ ဘန္တေ ဘဂဝါ ဣမသ္မိံ ခုဒ္ဒကနဂရကေ ဥဇ္ဇင်္ဂလနဂရကေ— အစရှိ
သည်ဖြင့် ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား၊
ရှင်တော်ဘုရားသည် မြို့သိမ်မြို့ငယ် မြို့များကလေးမျှ ဖြစ်သော ဤကုသိ
နာရုံပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မမူပါလင့်၊

ဤ ကုသိနာရုံပြည်မှတစ်ပါး စမ္မာပြည်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ သာဝတ္ထိပြည်၊
သာကေတပြည်၊ ကောသမ္ပိ၊ ဗာရာဏသီဆိုတဲ့ မြို့ကြီးတို့သည် များစွာ ရှိကြပါ
ကုန်သည်။ ထိုမြို့ကြီးများ၌ ရှင်တော်ဘုရားအား သဒ္ဓါကြည်ညို ရိုသေကြသော
ခတ္တိယ မဟာသာလ၊ ပြာဟ္မဏမဟာသာလ၊ ဂဟပတိ မဟာသာလ ပေါင်း
များစွာ ရှိကြပါသည်။

ထိုထိုမြို့ကြီးတို့မှာ ရှိကြတဲ့ ခတ္တိယ မဟာသာလ၊ ပြာဟ္မဏမဟာသာလ
ဂဟပတိမဟာသာလ ဂိုဏ်းဝင် သူတော်စင် အမျိုးသားတို့သည် ရှင်တော်

ဘုရား၏ သရီရပူဇာကိစ္စ ဖျာပနပူဇာကိစ္စကို ပြုလုပ်ကြပါလိမ့်မည်” ဟု လျှောက်ထားသော အခါဝယ် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားသည်၊

မာဟေဝံ အာနန္ဒ အဝစ၊ မာဟေဝံ အာနန္ဒ အဝစ အစရှိသည်ဖြင့် ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ မြို့သိမ် မြို့ငယ် မြို့များ မြို့အခက်အလက် ကလေးဟူ၍ မဆိုပါလင့် ဟု နှစ်ကြိမ် တားမြစ်တော်မူပြီးလျှင်—

ဘူတပုဗ္ဗံ အာနန္ဒ ရာဇာ မဟာသုဒဿနောနာမ အဟောသိ စက္ကဝတ္တိ အစရှိသည်ဖြင့် ဘာဏဝါရ (သံဂါယနာတင် မထေရ်သူမြတ်တို့ရွတ်ကြရသော အကြိမ်)အားဖြင့် နှစ်ဘာဏဝါရ အတိုင်းအရှည်ရှိသော များစွာသော ဒါနကထာ များစွာသော သမ္ပတ္တိကထာတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော အဆုံးဝယ် —

ဧဝံ အနိစ္စာ ခေါ အာနန္ဒ သင်္ခါရာ၊ ဧဝံ အရဝါ ခေါ အာနန္ဒ သင်္ခါရာ၊ ဧဝံ အနဿာသိကာ ခေါ အာနန္ဒ သင်္ခါရာ အစရှိသည်ဖြင့်၊ သံဝေဂဖြင့် နိဂုံးကမ္ပတ် အဆုံးသတ်အပ်သော၊ မဟာသုဒဿနသုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ် ကို လျှောက်ဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်း အာနန္ဒာမထေရ်သူမြတ်ကို အကြောင်း ပြု၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သုဘဒ္ဒ ပရိဗိုဇ် ချွတ်ခဏ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ဘဂဝါ အာဝုသော ပုရိမဒိဝေသေ ပုစ္ဆိတ ဝိဿဇ္ဇိတက္ကမေန မဟာ- သုဒဿန သုတ္တန္တံ ဒေသေတွာ သုဘဒ္ဒံနာမ ပရိဗ္ဗာဇကံ ဗုဒ္ဓဝေ- နေယျေသု ပစ္စိမသာဝကဘူတံ ကထံ ဝိနေသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ယသ္မိံ ခေါ သုဘဒ္ဒ ဓမ္မဝိနယေ အရိယော အဠုဂိကော မဂ္ဂေါ န ဥပလဗ္ဘတိ၊ သမဏော ပိ တတ္ထ န ဥပလဗ္ဘတိ၊ ဒုတိယော ပိ တတ္ထ သမဏော န ဥပလဗ္ဘတိ၊ တတိယော ပိ တတ္ထ သမဏော န ဥပလဗ္ဘတိ၊ စတုတ္ထော ပိ တတ္ထ သမဏော န ဥပလဗ္ဘတိ (ပေယျာလ)။ ။ ဣမေ စ သုဘဒ္ဒ ဘိက္ခု၊ သမ္မာ ဝိဟရေယျံ။ အသုညော လောကော အရဟန္တေဟိ အဿ၊ ဧဝံခေါ ဘန္တေ ဘဂဝါ သုဘဒ္ဒ ပရိဗ္ဗာဇကံ ဗုဒ္ဓဝေနေယျေသု ပစ္စိမံ သက္ခိသာဝ- ကံ ဝိနေသိ။

အမေး။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်
 စွာဘုရားသခင်သည် ယမန်နေ့က မေးဖြေခဲ့သော အစဉ်အားဖြင့် မဟာ
 သုဒဿနမည်သော နှစ်ဘာဏဝါရခန့်ရှိသော သုတ္တန်တရားဒေသနာတော်ကြီး
 ကို ကုသိနာရုံပြည် မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်အတွင်း ခင်းထားအပ်
 သော ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာ ညောင်စောင်းတော်ထက်၌ လျောင်းစက်တော်မူစဉ်
 ကရုဏာ ရှေ့ထား၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပြီးလျှင် သုဘဒ္ဒ အမည်ရှိသော
 မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဟောပြောညွှန်ပြချ် ဆုံးမအပ်သော ဗုဒ္ဓ
 ဝေနေယျ တို့တွင် နောက်ဆုံး မျက်မှောက် သာဝကဖြစ်သော သုဘဒ္ဒ
 အမည်ရှိသောပရိဗိုလ်ကို မိမိ၏ကိုယ် ပင်ပန်းခြင်းကို မငဲ့ကွက် မထောက်
 ထားမူ၍ ကရုဏာ တော်အားဖြင့် အဘယ်သို့လျှင် ဟောကြားညွှန်ပြဆုံးမ
 တော် မှခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဘုန်းတော် အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယမန်နေ့က လျှောက်ထားအပ်ပြီးသောအတိုင်း
 နှစ်ဘာဏဝါရ အတိုင်းအရှည်ရှိသော မဟာသုဒဿန သုတ္တန်ကို ဟောကြား
 တော်မူပြီးသည်၏ အဆုံးဝယ် သန်းခေါင်ယံအခါ၌ ကုသိနာရုံပြည် မလ္လာ
 မင်းတို့၏ ရှိခိုးဝပ်စင်း ဦးညွတ်ခြင်းကို ခံယူတော်မူပြီးသည်မှ နောက်ကာလ
 ဝယ် ကုဠုလေးဆယ် ကြွယ်ဝသော ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ အမျိုးမှ ပရိ
 ဗိုလ်ရဟန်းပြုခဲ့သော သုဘဒ္ဒအမည်ရှိသော ပရိဗိုလ်ရဟန်းသည် ဤသို့ အကြံ
 ဖြစ်ပါသည်။

ရှေးရှေးသော လွန်လေ လွန်လေပြီးသော ကြီးစွာသော ပရိဗိုလ်တို့၏
 အထံမှ တရံတခါမှသာလျှင် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင် တို့သည် လောကဝယ်
 ပွင့်ပေါ်တော် မူကြကြောင်း ငါ ကြားရဘူးပါသည်။

ယနေ့ပင် ညဉ့်၏ ပစ္စိမယံလွန်မြောက်သောအခါ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓအမည်
 ရသည့် ရဟန်းကြီး ဂေါတမသည်လည်း ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူတော့မည်တဲ့၊

ငါ့မှာလည်း တခုသော သံသယ မရှင်းမလင်းဖြစ်၍ နေပါသည်။ ထိုမရှင်း
 မလင်းသော သံသယကို ရဟန်းကြီးဂေါတမသာလျှင် ပယ်ဖျောက်နိုင်လိမ့်မည်
 ဟု ငါယုံကြည်ပေသည် ဟု အကြံဖြစ်ပြီးလျှင် မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်း
 ဥယျာဉ်တော်အတွင်း ဘုရားသခင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူမည့် ညောင်စောင်းသို့
 အနည်းသို့ ချည်းကပ်ပြီးလျှင် ရှင်အာနန္ဒာ ထံမှောက်သို့ သွားရောက်၍—

မိမိသည် ဤသို့ ကြားဘူးကြောင်း၊ ဤသို့ ဤသို့ ယုံမှားသံသယရှိကြောင်း၊ ဤယုံမှား သံသယကို သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားသာလျှင် ပယ်ရှားနိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမျှော်ရန် အခွင့်ပြုပါမည့် အကြောင်း ရှင်အာနန္ဒာအထံဝယ် ခွင့်တောင်းသောအခါ—

အလံ အာဝုသော သုဘဒ္ဒ၊ မာ တထာဂတံ ဝိဟေဋ္ဌေသိ၊ ကိလန္တော ဘဂဝါ၊ မတော်ပါဘူး သုဘဒ္ဒ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို ပင်ပန်းအောင် မပြုပါလင့်၊ ဘုရားရှင်သည် လွန်စွာလွန်စွာပင်ပန်း၍ နေပါပြီ ဟု မိန့်ကြားတော်မူသောအခါ နှစ်ကြိမ်မြောက်၎င်း သုံးကြိမ်မြောက်၎င်း တောင်းပန်ပါသည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက် သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ရှင်အာနန္ဒာသည် ဟန့်တားတော်မူပါသည်။ ထိုသို့ အချင်းချင်း စကား နှီးနှောပြောသံကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ကြားတော်မူသဖြင့်—

အလံ အာနန္ဒ မာ သုဘဒ္ဒ ဝါရေသိ အစရှိသည်ဖြင့် ချစ်သား အာနန္ဒာ မသင့်တော်ဘူး သုဘဒ္ဒကို မတားမြစ်လေနှင့်၊ အကြင် ပုစ္ဆာပြဿနာကို သုဘဒ္ဒသည် ငါဘုရားအား မေးလျှောက်အံ့၊ ထိုမေးလျှောက်သော ပြဿနာကို အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရည်ရွယ်ရှေးရှု၍သာလျှင် မေးလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ ငါဘုရား ပင်ပန်းမှုကို ရည်ရွယ်၍ မေးလိမ့်မည်မဟုတ်၊ ငါဘုရားဖြေကြားသော စကားကိုလည်း လျှင်မြန်စွာ သိလိမ့်မည်၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ...သုဘဒ္ဒ ပရိပိုဇ်ကို ရှေးဘုရားတို့အတူ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော ငါဘုရားအား ဖူးမျှော်ခွင့်ကို ပြုပါ ဟု မိန့်ကြားတော်မူသည်တွင် ရှင်အာနန္ဒာ၏ ခွင့်ပြုချက်အရ သုဘဒ္ဒပရိပိုဇ်သည် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားထံမှောက်သို့ ရောက်ရှိ၍ ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီးလျှင် အပြစ်ခြောက်ပါးလွတ်၍ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေထိုင်ပြီးလျှင်—

ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား...ဤလောကဝယ် ဆသတ္တာရအမည်ရသော ဘုရားအမည်ခံ တိတ္ထိဆရာကြီး ခြောက်ဦးတို့ ထင်ရှားရှိကြပါကြောင်း၊

ထိုတိတ္ထိဆရာကြီး ခြောက်ဦးလုံးပင်လျှင် မိမိတို့ဝန်ခံချက်အတိုင်း သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှင် ဘုရားသခင် စင်စစ်ဖြစ်ကြပါကုန်သလော၊ သို့မဟုတ် ခြောက်ဦးလုံးပင် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှင် ဘုရားသခင်မဟုတ်ဘဲ

ရှိကြပါကုန်သလော၊ သို့မဟုတ် ထိုခြောက်ဦးထည်းမှ အချို့ကား သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရား စင်စစ်ဖြစ်၍ အချို့ကား သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားမဟုတ်ဟူ၍ မှတ်ရမည် လော ဟု အမေးပုစ္ဆာပြဿနာကို လျှောက်ထားပါသည်။

ထိုအခါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားက အလံ သုဘဒ္ဒ တိဋ္ဌ တေတံ အစရှိ သည်ဖြင့်—

ချစ်သား သုဘဒ္ဒ...ဤစကားကို ပြောဆိုရန်မသင့်ပါ။ ဤစကားကို ဤနေရာတွင် ရပ်တန့်ပါ။

ဓမ္မံ တေ သုဘဒ္ဒ ဒေသေဿာမိ၊ တံ သုဏာဟိ သာဓုကံ မနသိကရောဟိ ဘာသိဿာမိ—ချစ်သား သုဘဒ္ဒ...သင့်အား နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရား ကောင်းသက်သက်ကိုသာလျှင် ငါဘုရားဟောကြားပါအံ့၊ ထိုငါဘုရားဟော ကြားမည့် မဇ္ဈိမပဋိပဒါ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သော တရား စကားကို သင်ချစ်သားသည် နာကြားပါလော့၊ ရိုသေစွာ နှလုံးသွင်းပါလော့ ဟု တိုက်တွန်းတော်မူပြီးလျှင် ယသ္မိံ ခေါ သုဘဒ္ဒ ဓမ္မဝိနယေ အရိယော အဋ္ဌဂီကော မဂ္ဂေါ န ဥပလဗ္ဘတိ အစရှိသည်ဖြင့်—

ချစ်သား သုဘဒ္ဒ...ဓမ္မဝိနယ အမည်ရသည့် အမှတ်မထင် အကြင် သာသနာဝယ် သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာ- အာဇီဝ၊ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ မဂ္ဂင် တည်းဟူသော အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို မရအပ် မသိအပ်၊ ထိုမရအပ် မသိအပ်သော သာသနာ ဝယ် သောဘာပန် ရဟန်းဟူ၍လည်းမရှိနိုင်ကြောင်း သကဒါဂါမ် ရဟန်းဟူ၍ လည်း မရှိနိုင်ကြောင်း အနာဂါမ်ရဟန်း၊ ရဟန္တာရဟန်းဟူ၍လည်း မရှိနိုင် ကြောင်း၊

ချစ်သား သုဘဒ္ဒ...အကြင်သာသနာ၌ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပမဂ္ဂင် အစရှိသော အဋ္ဌဂီက အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ထင်ရှားရှိ၏၊ အဋ္ဌဂီက မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ရအပ်၏၊ သိအပ်၏၊ ထိုသာသနာ၌သာလျှင် ပဌမရဟန်းတော်ဖြစ်သည့် သော တာပန် ရဟန်းကိုလည်း ရနိုင်ကြောင်း၊ ဒုတိယရဟန်းဖြစ်သည့် သကဒါဂါမ် ရဟန်းကိုလည်း ရနိုင်ကြောင်း၊ တတိယရဟန်းဖြစ်သည့် အနာဂါမ်ရဟန်းကို လည်း ရနိုင်ကြောင်း၊ စတုတ္ထရဟန်းဖြစ်သည့် ရဟန္တာအသျှင်သူမြတ်ကိုလည်း ရနိုင်ကြောင်း၊

ချစ်သား သုဘဒ္ဒ...ဤငါဘုရား၏ တရားသဖြင့် ဆုံးမရာ သာသနာတော် မှာမူ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ အစရှိသော မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ရှစ်ဖြာသော အရိယ မဂ္ဂင် အဋ္ဌဂီကတရားတို့ကို အစဉ်လည်း ဟောကြားအပ်၍ အလယ်၌လည်း ဟောကြားအပ်၍ ယခုအခါလည်း ဟောကြားအပ်ဆဲဖြစ်သဖြင့် ထိုအဋ္ဌဂီက မဂ်တရားတို့သည် အစ, အလည်, အဆုံး တရားတိုင်း တရားတိုင်း မှာပင် ရအပ်ကြောင်း၊

ဤသာသနာတော်မှာပင်လျှင် သောတာပန်ရဟန်း, သကဒါဂါမ်ရဟန်း, အနာဂါမ်ရဟန်း, ရဟန္တာရဟန်း ဟူ၍ ရဟန်းတော်လေးမျိုးရရှိနိုင်ကြောင်း ဤသာသနာပြင်ပဖြစ်သော ဗာဟိရကအယူတို့မှာမူ အဋ္ဌဂီကမဂ္ဂင် တည်းဟူ သော မဇ္ဈိမပဋိပဒါ တရားမရှိသဖြင့် သစ္စာလေးပါးကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်နိုင်သည့် ရဟန်းတော်တို့မှ ဆိတ်သုဉ်း၍နေကြောင်း၊

ချစ်သား သုဘဒ္ဒ...ဤငါဘုရား၏သာသနာတော်ဝယ် ရဟန်းတော် အရှင်မြတ်တို့သည် ကောင်းစွာသာလျှင် အဋ္ဌဂီကမဂ္ဂင်ကို ကျင့်သုံး၍၎င်း အဋ္ဌဂီက မဂ္ဂင်တရားကို ဟောကြား၍၎င်း နေကြပါကုန်မူ ဤလောကကြီး သည် မည်သောအခါမျှ ရဟန္တာတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းလိမ့်မည် မဟုတ် ဟူ၍ မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

ထိုအခါ သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သရဏဂုံခံ၍ ဘုရား ထံဝယ် ရဟန်းပြုရပါလိုကြောင်း၊ ရှင်အဖြစ် ရဟန်းအဖြစ်ကို ရလိုပါကြောင်း ခွင့်တောင်းသည်တွင် ရှင်အာနန္ဒာကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုခဏမှပင် ရှင်ရဟန်းပြုလုပ်စေပါသည်။

ရှင်ရဟန်းပြုပြီး၍ မကြာမြင့်မီမှာပင်လျှင် တရားကို အားထုတ်ရာ ထို သုဘဒ္ဒ ရဟန်းတော်သူမြတ်သည် အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်ရောက် ပေါက်ရောက် တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဤသို့လျှင် ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော သမ္မာ- သမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်သည် ဗုဒ္ဓသာဝက ဗုဒ္ဓဝေနေယျတို့တွင် နောက်ဆုံးမျက်မှောက် တပည့်သာဝကဖြစ်သော သုဘဒ္ဒ ပရိဗိုဇ်ကို အဋ္ဌဂီက မဂ္ဂင် ဒေသနာတရားဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်ရောက်အောင် ဟောကြား ဆုံးမ တော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။ ။ ။

ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး မိန့်ခွန်းတော်များ

ပုစ္ဆာ။ ။ပစ္စိမေ ပနာဝုသော ကာလေ ဘဂဝါ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ ကိဒိသံ ဝစနံ ကထေတွံ၊ ကထဉ္စ ဘိက္ခူ ပဝါရေတွံ၊ ကိဒိသံ စ ဘိက္ခူနံ ဝစနံ အာမန္တေတွံ၊ ကထဉ္စ အနုပါဒိသေသာယ နိဗ္ဗာန- ဓာတုယာ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဘဂဝါ ဘန္တေ ပစ္စိမေ ကာလေ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ သိယာ ခေါ ပနာနန္ဒ တုမှာကံ ဝေမဿ အတိတသတ္ထုကံ ပါဝ- စနံ နတ္ထိ နော သတ္တာတိ ဝေမာဒိကံ ဝစနံ ကထေတွံ၊ သိယာ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ကေဘိက္ခူဿာပိ ကင်္ခါ ဝါ ဝိမတိ ဝါ ဗုဒ္ဓေ ဝါ ဓမ္မေ ဝါ သံဗေ ဝါ မဂ္ဂေ ဝါ ပဋိပဒါယ ဝါတိ ဝေမာဒိနာ ဘိက္ခူ ပဝါရေတွံ၊ ဟန္ဒဒါနိ ဘိက္ခဝေ အာမန္တယာမိ ဝေါ၊ ဝယဓမ္မာ သင်္ခါရာ အပ္ပမာဒေန သမ္မာ- ဒေထာတိ ပစ္စိမဉ္စ သြဝါဒဝစနံ ဘိက္ခူနံ အာမန္တေတွံ၊ နဝ အနုပဗ္ဗသမာပတ္တိယော အနုလောမံ ပဋိလောမံ သမာ- ပဇ္ဇိတွံ၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနာ ဝုဠဟိတွံ သမနန္တရာ အနုပါဒိသေ- သာယ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ ပရိနိဗ္ဗာယံ။

အမေး။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော့မည့် ဆဲဆဲဖြစ်သော နောက်ဆုံး အချိန်အခါ ကာလဝယ် အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်အား အဘယ်သို့ သော စကား တော်ကို မှာထား တော်မူခဲ့ပါသနည်း၊ ထို့ပြင် ရဟန်းတော်တို့ကို အဘယ်သို့ လျှင် ဘိတ်ကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း၊ ထို့ပြင် ရဟန်းတော်တို့အား အဘယ် သို့သော နောက်ဆုံးစကားကို မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် ရုပ် နှာမ် ခန္ဓာ အကြွင်းမရှိသော ချုပ်ငြိမ်းခြင်းတည်းဟူသော အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ် ဖြင့် အဘယ်သို့လျှင် ဝင်စံတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံအံ့ဆဲဆဲဖြစ်သော နောက်ဆုံးအခါကာလဝယ် အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်မြတ်အား သိယာ ခေါ ပနာနန္ဒ တုမှာကံ ဝေမဿ အစရှိသည်ဖြင့်—

ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ သင်ချစ်သားတို့၏ စိတ်ဝယ် “ငါတို့ဆရာဘုရား၏ စကားတော်တွေသည် လွန်ပြီးသော ဆရာဘုရားရှိချေပြီတကား၊ ငါတို့မှာ ဆရာဘုရား ကွယ်လွန်ခဲ့လေပြီတကား” ဟူ၍ စိတ်အကြံဖြစ်လျှင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

န ခေါ ပနေတံ ဝေ ဒဠဗ္ဗိ-ချစ်သားအာနန္ဒာ...ဤစကားကို ဤအရာကို ဤသို့မမှတ်သင့် မမှတ်ထိုက်ချေ။ ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ သင်ချစ်သားတို့အား ငါဘုရားသည် လေးဆယ့်ငါးဝါကာလကြာအောင် သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းတည်းဟူသော တရားတော်များကို ပညတ်ဟောကြားတော်မူအပ်လေပြီ။

ထို သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်း တည်းဟူသော ဓမ္မ ဝိနယ အားဖြင့် နှစ်ပါး၊ ပိဋကအားဖြင့် သုံးသွယ်၊ နိကာယ်အားဖြင့် ငါးဖြာ၊ အင်္ဂါအားဖြင့် ကိုးတန်း၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာအားဖြင့် ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဘုရား၏ စကားတော်တို့သည် ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသည်နောက် ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဆရာဘုရားတို့၏ အရာ၌ တည်၍ သင်ချစ်သားတို့အား ဆုံးမဟောကြားရစ်လိမ့်မည်။

ချစ်သား အာနန္ဒာ...ယခုအခါဝယ် ရဟန်းတော်တို့သည် ငါဘုရား သက်တော်ရှိစဉ် ကာလ၌ အချင်းချင်း မထေရ်ကြီးက မထေရ်ငယ်ကို၎င်း သီတင်းငယ်က မထေရ်ကြီးကို၎င်း အာဝုသော အာဝုသောနှင့် ငါ့ရှင် ငါ့ရှင် ဟူ၍ ကိုယ်ရိပ်သတူထား၍ ပြောကြားဘိသကဲ့သို့ ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်သော ကာလဝယ် ဤသို့ မပြောကြားအပ် မပြောကြားကြလေလင့်။

ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသည်မှ နောက်ကာလဝယ် သီတင်းငယ်ဖြစ်သော ရဟန်းတော်က သီတင်းကြီးဖြစ်သော မထေရ်သူမြတ်အား အာယသ္မာ ဟူ၍ ၎င်း ဘန္တေဟူ၍ ၎င်း အရှင်ဘုရားဟူ၍ ရိုသေစွာ ပြောကြားရမည်။

သီတင်းကြီးဖြစ်သော မထေရ်သူမြတ်က သီတင်းငယ်ဖြစ်သော ရဟန်းကို အမည်ဖြင့် ဖြစ်စေ အနွယ်ဖြင့်ဖြစ်စေ အာဝုသော ငါ့ရှင်ဟူ၍ မြတ်နိုးစွာ ချစ်ခင်ယုယစွာ ခေါ်ကြားသော ဝေါဟာရမျိုးဖြင့် ဖြစ်စေ ခေါ်ဝေါ် ပြောဆို ရမည်။

ချစ်သား အာနန္ဒာ....ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူပြီးနောက် သံဃာတော်သည် အလှိုဏ်ပါမူ ခုဒ္ဒါနုဒုဒ္ဒက သိက္ခာပုဒ်များကို လျှော့လို့မူ လျှော့နိုင်သည်။

ချစ်သား အာနန္ဒာ.....ငါဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသည့်နောက် ဆန္ဒ မထေရ် ကို ဗြဟ္မဒဏ်ထားရမည် ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင်—

ရဟန်းတော်အများတို့ကို သိယာ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဧကဘိက္ခယာပိ ကင်္ခါ ဝါ ဝိမတိ ဝါ ဗုဒ္ဓေ ဝါ မေဓေ ဝါ သံဗေ ဝါ မဂ္ဂေ ဝါ ပဋိပဒါယ ဝါ အစရှိသည်ဖြင့်—

ချစ်သားရဟန်းတို့....ယခုစည်းဝေးနေကြသော ရဟန်းတော်အပေါင်းတို့ တွင် တပါးပါးသော ရဟန်းအားလည်း ဘုရား၌သော်၎င်း၊ တရား၌သော်၎င်း၊ သံဃာ၌သော်၎င်း၊ မဂ်လေးပါး၌သော်၎င်း၊ ထိုမဂ်လေးပါးသို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ပဋိပတ်၌သော်၎င်း ယုံမှားမှုကင်္ခါ၊ တွေးတောမှု ဝိမတိ ရှိသော်မူ ရှိကြ လေရာ၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့....ယခုကပင် မေးကြကုန်၊ မာ ပစ္စာ ဝိပုဋ္ဌိသာရိနော အဟုဝတ္ထ—ငါတို့မှာ မြတ်စွာဘုရားသက်တော်ထင်ရှား ရှိတော်မူသည်ကို ဖူးမြင်လိုက်ရပါ၏။ သို့စေကာမူ နောက်ဆုံးကာလဝယ် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရား ရှင်ကို မျက်မှောက်ထင်ထင် မမေးမြန်းလိုက်ရ ဟု နောက်ကာလ ကျခါမှ ပစ္စာတာပ နောင်တတဖန် ပူပန်ခြင်း မဖြစ်ကြကုန်လင့် ဟု မိန့်ကြားတော် မူပါသည်။

ထိုအခါ အားလုံးသော ရဟန်းတော်တို့သည် ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင် နေကြပါကုန်သည်။ ဤနည်းဖြင့် သုံးကြိမ်တိုင်မေးမြန်းသော်လည်း သုံးကြိမ် တိုင်တိုင် ဆိတ်ဆိတ်နေရာဘွင်—

သိယာ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သတ္တုဂါရဝေန ပိ န ပုဇ္ဈယျာထ အစရှိသည်ဖြင့် ချစ်သား ရဟန်းတို့....သင်ချစ်သားတို့သည် ငါဘုရားအပေါ် ဝယ် ရိုသေခြင်း ပြင်းထန်လှသဖြင့် မမေးကြဘဲ ရှိသော်မူလည်း ငှိုလေရာ၏။

သဟာယကော ပိ ဘိက္ခဝေ သဟာယကဿ အာရောစေတု သီတင်း သုံးဘော်အချင်းချင်းဖြစ်စေ မိတ်ဆွေအချင်းချင်း တိုးတိုးတိတ်တိတ်ဖြစ်စေ ပြောဆိုနိုင်ခွင့်ရှိသည် ဟု မိန့်ကြားတော်မူပါသော်လည်း သုံးကြိမ်သာလျှင် ရဟန်းတော်တို့သည် ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင် နေကြပါကုန်သည်။

ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာမထေရ်သျှင်က ဧဝံ ပသန္ဓော အဟံ ဘန္တေ ဣသ္မိံ ဘိက္ခုသံဗေ အစရှိသည်ဖြင့်—

ရှင်တော်ဘုရား....ယခု စည်းဝေးမိကြတဲ့ သံဃပရိသတ်ဝယ် တပါးသော ရဟန်းအားမျှ ဘုရား တရား သံဃာ တနာသုံးပါး၌၎င်း မဂ်လေးပါး၌၎င်း မဂ်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ပဋိပတ်၌၎င်း ယုံမှားသံသယမရှိကြောင်း ဘုရားတပည့်တော်ယုံကြည်ပါသည် ဟု လျှောက်ထားသောအခါ—

သင်ချစ်သားကား ယုံကြည်သဖြင့် ပြောကြားလေသည်။ စင်စစ်သော် ငါဘုရား၏ ဉာဏ်ဝယ် ထင်ရှားစွာ သိပြီးပင် ဖြစ်လေတော့သည်။ ချစ်သား အာနန္ဒာ ယခု စည်းဝေးနေကြသော ရဟန်းတော်များအနက် အငယ်ဆုံး ဂုဏ်အားဖြင့် အယုတ်ဆုံးရဟန်းသည် သောတာပန်ရဟန်းသာလျှင် ဖြစ်သည်။ ဤရဟန်းတော် အပေါင်းတို့တွင် တစုံတဦးသော ရဟန်းတော်အားမျှ ယုံမှား သံသယဟူ၍ မရှိကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

နောက်ဆုံး မိန့်ခွန်းတော်

သို့ မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားသည် နောက် ဆုံး စကား မှာကြားတော်မူသောအားဖြင့်—

“ဟန္တ ဒါနိ ဘိက္ခဝေ အာမန္တယာမိ ဝေါ၊ ဝယဓမ္မံ သင်္ခါရာ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ” အားတော်ကို တမင် ဆောင်တော်မူပြီးလျှင် ပင်ပန်းခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တော်မူလျက်—

ချစ်သားတို့ ယခုအခါဝယ် နောက်ဆုံးမှာကြားခြင်းဖြင့် မှာကြားခဲ့မည်။ သင်ချစ်သားတို့ ကိုယ်ခန္ဓာဝယ် ထင်ရှားရှိနေသော ရုပ် နာမ်ဓမ္မ ဤသင်္ခါရ တရားတို့သည် ခဏအတွင်း၌ဖြစ်၍ ရေပွက်ပမာ ခဏအတွင်း၌ ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိကြကုန်သည်။

ချစ်သားတို့ သင်ချစ်သားတို့သည် ဤရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတို့အပေါ်ဝယ် အနိစ္စဟူ၍ ရှုခြင်း ဒုက္ခဟူ၍ရှုခြင်း အနတ္တဟူ၍ ရှုခြင်း တည်းဟူသော သတိ မလစ်သော အပ္ပမာဒ တရားဖြင့် သင်ချစ်သားတို့ ပြည့်စုံကြစေကုန် ဟု နောက်ဆုံးဩဝါဒစကား မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အနုပဗ္ဗဝိဟာရ သမာပတ္တိ ခေါ်သော သမာပတ်ကိုးပါးတို့ကို ဝင်စားတော်မူပါသည်။

ဈာန်သမာပတ် ဝင်စားရာမှ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း

ရှေးဦးစွာ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူပါသည်။ ပဌမဈာန်မှ ထသော အခါ ဒုတိယဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူပါသည်။ ဒုတိယဈာန်မှ ထသော အခါ

တတိယဈာန်၊ ထိုမှထသောအခါ စတုတ္ထဈာန်၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်မှထသောအခါ အာကာသာနဉာယတနသမာပတ်၊ ထိုမှထသောအခါ ဝိညာဏဉာယတနသမာပတ်၊ ထိုမှထသောအခါ အာကိဉ္ဇညာယတနသမာပတ်၊ ထိုမှထသောအခါ နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူပါသည်။ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ်မှ ထသောအခါဝယ် သညာဝေဒယိတ နိရောဓ သမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူပါသည်။

ထိုအခါဝယ် အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်က “ပရိနိဗ္ဗာတော ဘန္တေ အနုရုဒ္ဓ ဘဂဝါ” အရှင်ဘုရား အနုရုဒ္ဓါ... မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူပါပြီလား ဟု လျှောက်ထားပါသည်။

နာဝုသော အာနန္ဒ ဘဂဝါ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ သညာဝေဒယိတ နိရောဓ သမာပန္နော

ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ... မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံချုပ်ငြိမ်းသည် မဟုတ်ပါသေး။ “သညာဝေဒယိတ” သညာ၊ ဝေဒနာ အစရှိသော နာမ်ခန္ဓာ လေးပါး ထိုနာမ်ခန္ဓာ လေးပါးကြောင့် ဖြစ်သော စိတ္တဇရုပ်တရားတို့ ချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်တဲ့ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားတော် မူနေဆဲ ဖြစ်ပါသည် ဟု မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နိရောဓသမာပတ်မှ ထပြီးလျှင် ပဋိလောမ နောက်ပြန်အားဖြင့် နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူပါသည်။ ထိုမှထ၍ အာကိဉ္ဇညာယတန သမာပတ်၊ ထိုမှထ၍ ဝိညာဏဉာယတန သမာပတ်၊ ထိုမှထ၍ အာကာသာနဉာယတန သမာပတ်၊ ထိုမှထ၍ စတုတ္ထဈာန်၊ ထိုမှထ၍ တတိယဈာန်၊ ထိုမှထ၍ ဒုတိယဈာန်၊ ထိုမှထ၍ ဗျဿဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူပါသည်။

လောက ဥပမာအားဖြင့် အရပ်တပါးသို့ ဖဲသွားလိုသော ဖခင်သည် မိမိအား ချစ်ကျွမ်းဝင်သော သားသမီးတို့ကို အစဉ်တစိုက်ထား၍ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်သကဲ့သို့ နောက်ဆုံးဝင်စားခြင်း အနေဖြင့် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားသည် ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူပါသည်။ ထိုပဌမဈာန်မှ ထသော

အခါ ဒုတိယဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူပါသည်။ ထိုဒုတိယဈာန်မှ ထသောအခါ တတိယဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူပါသည်။ ထိုတတိယဈာန်မှ ထသောအခါ စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူပါသည်။

ထိုစတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူပြီးသောအခါ စတုတ္ထဈာန်မှထ၍ ထို စတုတ္ထဈာန်ဝယ် ထင်ရှားရှိသော ဥပေက္ခာ၊ ဧကဂ္ဂတာ တည်းဟူသော ဈာန် အင်္ဂါနှစ်ပါးကို ဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခနာ ဇောဝါရ၏ အခြားမဲ့၌ မူလ ပဋိ သန္ဓေစိတ်နှင့် ဘုံ၊ ဇာတ်၊ သန္တာန် စသည် အလုံးစုံ တူသော မဟာဝိပါက် ပဌမအသင်္ခါရိက ဘဝင်စိတ်ဖြင့် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသော အနုပါဒါ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံချုပ်ငြိမ်း ဘုံဇာတ် သိမ်းတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ် အမေးအဖြေ ပြီး၏

ဇနဝသဘသုတ်တော် အမေးအဖြေ

ပုစ္ဆာ။ ။မဟာသုဒဿနသုတ္တံ ပနာဝုသော ပုရိမဒိဝေပေ ပုစ္ဆိတဉ္စ ဝိဿဇ္ဇိ- တဉ္စ၊ ဇနဝသဘသုတ္တံ ပနာဝုသော ဘဂဝတာ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။နာတိကေ ဘန္တေ ဂိဉ္စကာဝသထေ အာယသ္မန္တံ အာနန္တံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ၊ အာယသ္မာ ဘန္တေ အာနန္တော မာဂဓကေ ပရိစာရကေ အာရဗ္ဗ ဘဂဝတော သမ္မုခါ ပရိကထံ ကထေသိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။မဟာသုဒဿန သုတ်တော်ကြီး၏ အကြောင်းအရာကို ယမန်နေ့ကပင် မေးခဲ့ ဖြေခဲ့ပြီ၊ နတ်ပြည်၌ နတ်သဘင် စည်းဝေးခြင်း၊ ထို နတ်သဘင် အစည်းအဝေး၌ နတ်ဗြဟ္မာတို့ တရားဟောခြင်းနှင့်တကွ မဂဓ တိုင်းမှ စုတေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အများတို့တွင် နှစ်သိန်းလေးသောင်းသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား သာဝက ဖြစ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အရိယာ တရားထူး တရားမြတ်နှင့် ပြည့်စုံကြောင်းကို ဖော်ပြရာဖြစ်သော ဇနဝသဘ အမည်ရှိသော သုတ္တန်တရားတော်မြတ်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဘယ်

အရပ်ဒေသ၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘယ်သို့သော အဋ္ဌပုတ္တိကြောင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ နာတိကမြို့ အုတ်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး စံနေတော်မူသော အခါ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သူမြတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည်။

အနည်းငယ်မျှ ဖွင့်ပြလျှောက်ထားလိုပါသည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားသည် နာတိကမြို့ အုတ်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး စံနေတော်မူသောအခါ ထက်ဝန်းကျင် ကာသိ၊ ကောသလတိုင်း အစရှိသည်တို့၌ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား သာဝကဖြစ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥာဏကတိ၊ ဥာဏသမ္ဗရာယ အလားကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

နာတိက မြို့သူမြို့သားတို့အတွက်လည်း ငါးဆယ်ကျော်သော နာတိက မြို့သူမြို့သားတို့ အနာဂါမ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကိုးဆယ်ကျော် သကဒါဂါမ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ငါးရာကျော် သောတာပန် ဖြစ်ကြောင်း မြတ်စွာဘုရား မိန့်ကြားတော်မူသည်ကို ကြားသဖြင့် နာတိက မြို့သူ မြို့သားတို့ လွန်စွာ အားရမ်းဝမ်းမြောက်ကြပါသည်။

ထိုအကြောင်းကို အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သူမြတ် ကြားတော်မူသော အခါ အကြံဖြစ်သည်မှာ—

မြတ်စွာဘုရားသည် ကာသိ ကောသလ အစရှိသော တိုင်း၌ နေကြသော တပည့်သား သာဝကတို့ကိုသာ တမလွန်လောက မဂ် ဖိုလ် တည်းဟူသော အဘိသမ္ဗရာယကို ဖြေကြားဟောကြားတော်မူပေသည်။ နာတိက မြို့သူ မြို့သားတို့ အတွက်လည်း ဟောကြားတော် မူပေသည်။ သို့ဟောကြားတော် မူခြင်းဖြင့် နာတိက မြို့သူမြို့သားတို့သည် လွန်စွာ ကြည်ညိုခြင်း ဖြစ်ကြရသည်။

ဤ မဂတိုင်းသူ ဗိုလ်လူများစွာ ဥပါသကာတို့သည်လည်း ဘုရား၌၎င်း တရား၌၎င်း သံဃာ၌၎င်း လွန်စွာလွန်စွာ ကြည်ညိုကြလေကုန်သည်။ မဂတိုင်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား သာဝကတို့ စုတိပြတ်ကြော သေလွန်ကြသဖြင့် ဆိတ်သုဉ်းမတတ် ရှိကြချေသည်။ ထိုမဂတိုင်းသူ ဥပါသကာ ဥပါသိကာတို့အတွက်ကား သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားသည် ဥာဏသမ္ဗရာယ၊ ဥာဏကတိ တည်းဟူသော မဂ်ဖိုလ် အလားကို ဖောကြားတော် မမူချေ။

ဤတွင်မျှမက ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်လည်း တရားကို စောင့်၍ တရားနှင့်ယှဉ်သော ဓမ္မိကမင်းပင် ဖြစ်ချေသည်။ ပြာဟ္မဏမဟာသာလတို့ သည်ပင် များစွာ အားရမ်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်ကြရချေသည်။ ထိုဘုရင် ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်လည်း ရတနာ သုံးတန်ကို လွန်စွာ လွန်စွာ သက်ဝင်၍ မတုန်မလှုပ်သူ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုဘုရင် ဗိမ္ဗိသာရ ဘဝတမလွန် ပြောင်းသွား သည်ကိုလည်း သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဥာဏဂတိ တည်းဟူသော ဥာဏ် ပညာ၏အလား မည်သည့် မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ဟု မိန့်ကြားတော်မမူချေ။

ထိုဘုရင် ဗိမ္ဗိသာရမင်းနှင့်တကွ မဂဓတိုင်းသူတို့၏ ဥာဏဂတိ တည်းဟူသော ဥာဏ်ပညာ၏ အလား မဂ်ဖိုလ်သို့ရောက်ကြပုံကို သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားဘို့ရန် တောင်းပန်ရပါမူ ကောင်းလေစွ၊ မဂဓတိုင်းသူတို့သည် ပိုလွန်၍ သဒ္ဓါတရားဖြစ်ဘွယ် ရှိချေသည်။

ဤတွင်မျှမက မြတ်စွာဘုရား၏ အဘိသမ္ဗောဓိ ခေါ်သော သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်တော်ကို ရတော်မူခြင်းသည် ဤမဂဓတိုင်းမှာပင် ဖြစ်ပေသည်။ အဘိသမ္ဗောဓိကို ရတော်မူရာ ဤမဂဓတိုင်းသူတို့၏ ဤမဂဓတိုင်း၌နေသော တပည့်သား သာဝကတို့၏ ဥာဏဂတိ တည်းဟူသော မဂ်ဖိုလ်အလားကို မေးမြန်း လျှောက်ထားရပါမူ အဘယ်မှာလျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဖြေကြား တော်မမူဘဲ ရှိပါအံ့နည်းဟု အကြံ ဖြစ်ပြီးလျှင် နံနက်မိုးသောက်ထအခါ ဘုရားထံမှောက် သွားရောက်၍ မိမိအကြံဖြစ်ကြောင်း အလုံးစုံကို လျှောက် ထားပါသည်။

ထိုအခါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် နံနက်စောစောထအခါဝယ် နာတိက မြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံအလို့ငှါ ကြွတော်မူ၍ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲကြွတော်မူသောအခါ ဂိဉ္ဇကာဝသထ အမည်ရသော အုတ်ကျောင်းတော် အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်၍ မဂဓတိုင်းသူတို့၏ ဥာဏဂတိ၊ ဥာဏအဘိသမ္ဗရာယ တည်းဟူသော ဥာဏ်၏ အလား မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ရပုံကို သိအောင် စဉ်းစား ဆင်ခြင်တော်မူအံ့ ဟု နှလုံးသွင်း၍ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူပါသည်။

သို့ ကိန်းအောင်းတော်မူသောအခါ နှစ်သန်း လေးသိန်းကျော်သော မဂဓတိုင်းသူတို့ သောတာပန် ဖြစ်ကြကြောင်း ထိုထည်းတွင် သကဒါဂါမ် ထို အထည်းတွင် အနာဂါမ်တို့ များစွာ ပါဝင်ကြောင်း ကိုယ်တော်တိုင် သိမြင် တော်မူပါသည်။

နေ့လည်အခါဝယ် ဘုရင် ဗိမ္ဗိသာရ ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော ဇနဝသဘ နတ်သားသည် ဘုရားထံမှောက် လာရောက်၍ တာဝတိံသာ နတ်ပြည် ဝယ် နတ်သဘင် စည်းဝေးပုံ ထိုနတ်သဘင်ဝယ် သိကြားမင်းနှင့်တကွ သနင်္ကမာရဗြဟ္မာမင်းတို့ တရားဟောပုံ၊ ထိုသနင်္ကမာရ ဗြဟ္မာမင်းဟော ကြားသော တရား၌ပင်လျှင် မဂတိုင်းသူတိုင်းသား နှစ်သန်းလေးသိန်းကျော် အရေအတွက် ရှိသော အမျိုးကောင်းသား အမျိုးကောင်းသမီးတို့ သောတာ ပန်တည်ကြကြောင်း၊ အချို့သကဒါဂါမ် တည်ကြကြောင်း၊ အချို့အနာဂါမ် တည် ကြကြောင်းကို သနင်္ကမာရဗြဟ္မာမင်းလျှောက်ထားကြောင်း၊ ထိုသနင်္ကမာရ ဗြဟ္မာမင်းသည် တာဝတိံသာ နတ်သဘင်ဝယ် နတ်ပရိသတ်အလည်၌ ထိုအကြောင်းကို ထင်ရှားစွာ ဟောပြောကြောင်း၊ ထိုတာဝတိံသာ နတ်သဘင် အလည်၌ သနင်္ကမာရ ဗြဟ္မာမင်းဟောကြားသည်ကို ဒိဋ္ဌထင်ထင် ကြားခဲ့ရ၍ ဝေဿဝဏ် နတ်မင်းသည် မိမိပရိသတ်ဖြစ်သော မိမိ ဇနဝသဘ တည်းဟူသော ဗိမ္ဗိသာရ နတ်သား အဝင်အပါ နတ်ပရိသတ်တို့အား ဟောကြားကြောင်း၊ ထို အကြောင်းကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားအား ဇနဝသဘ နတ်သားလျှောက် ထားကြောင်း၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားမှတစ်ဆင့် ရှင်အာနန္ဒာအား မိန့်ကြား တော် မူကြောင်းစသည်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဇနဝသဘ သုတ္တန် ဒေ သနာတော်မြတ်ကို နာတိကမြို့အရပ်ဝယ် အာနန္ဒာမထေရ်သူမြတ်ကို အကြောင်းပြု၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင် ဘုရား။

ဇနဝသဘသုတ် အမေးအဖြေ ပြီး၏

မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ်တော် အမေးအဖြေ

ပုစ္ဆာ။ ။မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ္တံ ပနာဝုသော ဘဂဝတာ ကတ္တ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇကဒဟ ဘန္တေ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။မဟာဂေါဝိန္ဒ ပညာရှိ၏ အဆုံးအမ သာသနာနှင့် သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမ သာသနာ နှစ်ခုတို့၏ ထူးခြားပုံကို နှိုင်းယှဉ် ၍ ဟောပြောဖြစ်သော “မဟာဂေါဝိန္ဒ” မည်သော သုတ္တန်တရားဒေသနာတော်

ကြီးကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ယံဝယ် ဘုရားမြတ်စွာ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ပဉ္စသီခ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သား လာရောက်၍ တာဝတိံသာ နတ်သဘင်အစည်းအဝေး၌ သိကြားမင်းနှင့်တကွ သနင်နာရ ဗြဟ္မာမင်းတို့သည် တရားဟောဆိုကြောင်း၊ နတ်သဘင် အစည်းအဝေး ဖြစ်ပုံ အကြောင်း၊ နတ်သဘင်အစည်းအဝေးဝယ် သနင်နာရ ဗြဟ္မာကြီးသည် မဟာဂေါဝိန္ဒဘုရားအလောင်း၏ ဗြဟ္မာ့ပြည်ရောက်ကြောင်း တရားတို့ကို ဟောကြားပုံ အတိတ်ဝတ္ထုဖြင့် ပြန်ပြောင်း၍ ဟောကြားပုံတို့ကို လျှောက် ထားသောအခါဝယ်—

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာဂေါဝိန္ဒ ပုဏ္ဏားဟူသည် ငါ ဘုရားပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုမဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားဘဝက ဖြစ်ခဲ့ရသော သာသနာ သည် ဗြဟ္မာလောက ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ရှိသော အကျိုးရှိကြောင်း၊ ယခု ငါဘုရားဖြစ်သောအခါ၌ ငါဘုရား၏ သာသနာတော်မှာမူ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာအဆုံး အနုပါဒါ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်တိုင်အောင် အကျိုးရှိကြောင်း၊ ကြီးပွားနိုင်ကြောင်းကို ထင်စွာဖော်ပြရာဖြစ်သော မဟာ ဂေါဝိန္ဒသုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်အရပ်၌ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ် အမေးအဖြေ ပြီး၏

မဟာသမယသုတ်တော် အမေးအဖြေ

ပုစ္ဆာ။ ။မဟာသမယသုတ္တံ ပနာဂုသော ဘဂဝတာ ကတ္ထ ဘာသိတံ။
ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သက္ကေသု ဘန္တေ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။ငါးရာသော ရဟန္တာ မထေရ်မြတ်တို့နှင့်တကွ မြတ်စွာ ဘုရားကို ဖူးမျှော်ကန်တော့ရန် လာရောက်ကြသော နတ်အပေါင်းတို့၏ အစည်းအဝေး၌ ထိုသို့လာရောက်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အမည်ကို ဖော်ပြရာ ဖြစ်သော မဟာသမယသုတ္တန် တရားဒေသနာတော်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင် သည် အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်နေပြည်တော်၏ အနီး မဟာဝုန်
တောအရပ်ဝယ် ဗုဒ္ဓဝါဒီ မှန်မှန်သမျှ ရှင်ရှင်လူလူ နှုတ်ဝယ်ရသည့် အကြောင်း
အရာအလုံးစုံကို သိပြီးဖြစ်သော ထိုမဟာသမဿသုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်
ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော် မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

မဟာသမဿသုတ် အမေးအဖြေ ပြီး၏

သက္ကပဉ္စသုတ်တော် အမေးအဖြေ

ပုစ္ဆာ။ ။သက္ကပဉ္စသုတ္တံ ပနာဝုသော ဘဂဝတာ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ
ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။မဂဓေသု ဘန္တေ ပါစီနတော ရာဇဂဟဿ အဗ္ဗသဏှာ နာမ
ဗြာဟ္မဏဂါမော၊ တဿုတ္တရတော ဝေဒိယကေ ပဗ္ဗတေ
ဣန္ဒသာလဂဟာယံ သက္ကံ ဒေဝါနမိန္ဒံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ၊
သက္ကော ဘန္တေ ဒေဝါနမိန္ဒော ဘဂဝန္တံ ဥပသင်္ကမိတံ၊ ပဉ္စ
ပုစ္ဆိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။သက္ကပဉ္စသုတ် တရားဒေသနာတော်ကို မြတ်စွာဘုရား
သခင်သည် ဘယ်အရပ်ဒေသ၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘယ်သို့
သော အကြောင်းဝတ္ထုကြောင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။မဂဓတိုင်း အဝင်အပါ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ အရှေ့အရပ်ဝယ်
အဗ္ဗသဏှ ပုဏ္ဏားရွာ ရှိပါသည်။ ထိုအဗ္ဗသဏှ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရွာမှ
မြောက်အရပ်ဝယ် ဝေဒိယက မည်သော တောင်ယံ ဣန္ဒသာလ လိုဏ်ဂူ၌
ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည်။

အနည်းငယ်မျှ လျှောက်ထားလိုပါသည်။ နတ်တို့ကို အစိုးရသော
သိကြားမင်းသည် နတ်ပြည်မှ စုတေဘို့ရန် ပဗ္ဗနိမိတ် ငါးတန်ကို မြင်သော
အခါ ပြင်းစွာ နှလုံးမသာမယာဖြစ်၍ ထိုနှလုံးမသာယာမှုကို ပယ်ဖျောက်ရန်
အလို့ငှါ ပဉ္စသီခနတ်သားကို ရွှေမှထား၍ များစွာသော တာဝတိံသာနတ်
ပရိသတ်နှင့်တကွ ဣန္ဒသာလလိုဏ်ဂူဘုရားရှိရာ အရပ်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကို ကိံ သံယောဇနာ နှု ခေါ် မာရိသ ဒေဝါ မနုဿာ အသုရာ နာဂါ ဂန္ဓဗ္ဗာ ယေ စညေသန္တိ ပုထုကာ—အစရှိသည်ဖြင့်-

ဒုက္ခခပ်သိမ်း ငြိမ်းတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား...များစွာသော နတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်၌က ဘေးရန်ကင်းကွာ ချမ်းသာစွာ နေကြမည် ဟု ကြံစည်ကြပါသော်လည်း ဘေးရန်ကင်းကွာ ချမ်းသာစွာ ကြံစည်သည့်အတိုင်း မနေရဘဲ ဘေးရန်တွေ ထူပြော၍ ဆင်းရဲသော နေခြင်း ဖြင့် နေရခြင်းသည် အဘယ်သို့သော သံယောဇန အနှောင်အဖွဲ့ကြောင့် ပါနည်းဘုရား ဟု မေးလျှောက်ပါသည်။

ထိုအခါ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားက နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြား မင်း...သူတပါးစည်းစိမ်ကို ငြူစု စောင်းမြောင်းခြင်း တည်းဟူသော ဣဿာ၊ မိမိစည်းစိမ်ကိုလျှိုဝှက်ခြင်း ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသော မစ္ဆရိယ ဤသံယောဇန နှစ်ပါး၏ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၊ ညှဉ်းပမ်းခြင်း၊ နှိပ်စက်ခြင်း ဟူသော အကြောင်း ကြောင့် နတ် လူ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့သည် ချမ်းသာစွာ နေလိုပါလျက် မနေ ရကြောင်း၊ ရန်ကင်းစွာနေလိုပါလျက် မနေရကြောင်း ဖြေကြားတော်မူသည် တွင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်ပြီးမှ တဆင့်တက်၍ ဣဿာ၊မစ္ဆရိယကား အဘယ်တရားကြောင့် ဖြစ်ပါသနည်း ဟု မေးပါသည်။

ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယကား ပိယာပိယ ခေါ်သော ချစ်နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ၊ မချစ်မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ချစ်နှစ်သက်မှု မချစ်မနှစ်သက်မှု ဟူသော ပိယာပိယ သဘောကား အဘယ်တရားလျှင် အကြောင်းရှိပါသနည်း ဟု မေးမြန်းသောအခါ ထိုချစ်ခြင်း မုန်းခြင်း ဟူသော တရား သဘော နှစ်ပါး သည် ပရိယေသန၊ ဆန္ဒတည်းဟူသော ရှာမှီးလိုသော လောဘ၊ ရရှိသောအခါ ဖြစ်သောလောဘ၊ သုံးစွဲသောအခါဖြစ်သော လောဘ၊ သိုမှီးသိမ်းဆည်းသော အခါ ဖြစ်သောလောဘ၊ သူတပါးတို့အား စွန့်လှူသောအခါဖြစ်သော လောဘတည်းဟူသော လောဘ ငါးတန်ဆန္ဒတရားလျှင် အကြောင်းရင်းရှိ ကြောင်း ဖြေကြားတော်မူပါသည်။

ထိုလောဘငါးမျိုး ဆန္ဒရာဂငါးမျိုးသည် အဘယ်တရားလျှင် အကြောင်း ရင်းရှိကြောင်း တဖန် ထပ်၍ လျှောက်ထားသောအခါ ထိုလောဘဆန္ဒ

ငါးမျိုးသည် ဝိတက်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိကြောင်း၊ ထိုဝိတက်ကား အဘယ် တရားလျှင် အကြောင်းရင်းရှိကြောင်း တဖန်ထပ်၍ လျှောက်ထားသော အခါ —

ထိုဝိတက်ကား တဏှာပပဉ္စတရားတည်းဟူသော တဏှာအစစ် တရားရှစ် တဏှာအပြားတရားရှစ်ပါးနှင့် ယှဉ်သော သညာလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူသောအခါ တဏှာတည်းဟူသော ပပဉ္စတရားနှင့် ယှဉ်သော သညာအစု၏ ငြိမ်းရာ ငြိမ်းကြောင်း၊ ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက် ကြောင်းအကျင့် ပဋိပဒါကို မည်သို့ သိရပါမည်နည်း ဟု မေးမြန်းလျှောက် ထားသောအခါ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသည် ဂေဟဿိတသောမနဿ၊ နေက္ခမ္မဿိတ သောမနဿ၊ ဂေဟဿိတဒေါမနဿ၊ နေက္ခမ္မဿိတဒေါမနဿ၊ ဂေဟဿိတဥပေက္ခာ၊ နေက္ခမ္မဿိတဥပေက္ခာတည်းဟူသော သောမနဿ နှစ်မျိုး၊ ဒေါမနဿနှစ်မျိုး၊ ဥပေက္ခာနှစ်မျိုးကို ခွဲခြမ်း စိတ်ဖြာ၍ ထိုဝေဒနာ ခြောက်မျိုး ဝိပဿနာ၏ဘုံတရားတို့ဝယ် ဝိပဿနာရှုကြည့်ရန် ဟောကြား တော်မူသောအခါ ဒေသနာသို့ အစဉ်လျှောက်၍ သိကြားမင်းသည် ဥပေက္ခာ ၏အဆုံးဝယ် သောတာပန်အဖြစ်သို့ တခေတ်ကူးမြောက် ရောက်ပါသည်။

ဤသို့စသည်ဖြင့် များစွာသော ဓမ္မာဘိယယတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ် သော သက္ကပဉ္စသုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် မဂဓတိုင်းအဝင်အပါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ အရှေ့အရပ် အဗ္ဗသဏ္ဍ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရွာ၏ မြောက်အရပ်ဝယ်ရှိသော နေဒိယကတောင်ယံ ဣန္ဒသာလ လိုဏ်ဂူ၌ သိကြားမင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သက္ကပဉ္စသုတ် အမေးအဖြေ ပြီး၏

မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်တော် အမေးအဖြေ

ပုစ္ဆာ။ ။မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တံ ပနာဂုသော ဘဂဝတာ ကတ္တ ဘာသိတံ။ ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ကုရုသု ဘန္တေ ကမ္မာသမေဓေ နာမ ကုရုနံ နိဂဇ္ဇာ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။ကိလေသာ အညစ်အကြေး အလုံးစုံတို့မှ ကင်းဝေး စင် ကြယ်ရန် အလို့ငှါ ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်းရန်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်

ပြုရန်အလို့ငှါ တကြောင်းတည်းသောခရီး တခုတည်းသော ခရီးဟူ၍ ချီးကျူး ပြီးလျှင် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကို အကျယ်ပြုရာဖြစ်သော မဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ္တန် တရားဒေသနာတော်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ် အရပ် ဒေသ၌ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ကုရူတိုင်း အဝင်အပါ ကမ္မာသမ္မု အမည်ရသော ကုရူတိုင်း သူတို့၏ နိဂုံးအရပ်ဝယ် ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို တဆယ့်လေး ပါးသော အပိုင်းအကန့်တို့ဖြင့်၎င်း ကိုးပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဝေဒနာ နုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ကို ၎င်း တဆယ့်ခြောက်ပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် စိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကို၎င်း ငါးပါးသော အပိုင်းကဏ္ဍပဗ္ဗတို့ဖြင့် ဓမ္မာ နုပဿနာသတိပဋ္ဌာန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို၎င်း အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ပြဟော ကြားတော်မူ၍ ဒေသနာ၏ အဦးအစဝယ် ပဏ္ဍုကမ္မလောကုန်သည်သည် မိမိ၏ ပဏ္ဍုကမ္မလောကုန်၌ ရရှိထိုက်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ခြီးမွမ်းကာ ပြောဆို သကဲ့သို့ “ကောယနော အယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ” အစရှိ သည်ဖြင့် ခုနစ်ပါးသော ကျေးဇူးဂုဏ်ပုဒ်တို့ကို ထုတ်ဖော်၍၎င်း၊ ဒေသနာ အဆုံးနိဂုံးဝယ် “ယော ဟိ ကောစိ ဘိက္ခဝေ ဣမေ စတ္တာဇရာ သတိပဋ္ဌာနေ ဝေ ဘာဝေယျ သတ္တဝဿာနိ” အစရှိသည်ဖြင့် အမှတ်မထင် ရှင်ရှင် လူလူ အကြင်သို့သော အမျိုးကောင်းသား အမျိုးကောင်းသမီးသည် ယခုညွှန်ပြခဲ့ သည့်အတိုင်း သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတရားတို့ကို ခုနစ်နှစ်ပွားများပါမူ ဒိဋ္ဌဓမ္မ ပစ္စက္ခဘဝ၌ပင်လျှင် အရဟတ္တဖိုလ် ပေါက်ရောက်နိုင်ကြောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ် မရောက်လျှင် အနာဂါမ် တည်နိုင်ကြောင်း၊ ခုနစ်နှစ်ကိုထား ခြောက်နှစ်၊ ငါးနှစ် လေးနှစ်၊ သုံးနှစ်၊ နှစ်နှစ်၊ တစ်နှစ်၊ ခုနစ်လ၊ ခြောက်လ၊ ငါးလ၊ လေးလ၊ သုံးလ၊ နှစ်လ၊ တလ၊ လခွဲ၊ အနည်းဆုံးအားဖြင့် ရှင်ရှင် လူလူ အမှတ်မထင် အကြင် သူသည် ခုနစ်ရက်မျှပင် သတိပဋ္ဌာန်ဒေသနာတရားကို ကျကျနန ပွားများ အားထုတ်ပါမူ ဒိဋ္ဌဓမ္မ ယခုဘဝ၌ပင် အရဟတ္တဖိုလ်ပေါက်ရောက်နိုင်ကြောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ် မရောက်စေကာမူ အနာဂါမိဖိုလ်တိုင်အောင် ပေါက်ရောက်စေ နိုင်ကြောင်း အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ပြဟောကြားရာဖြစ်သော မဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ္တန်ဒေသနာတော်မြတ်ကို ကုရူတိုင်း အဝင်အပါ ကမ္မာသမ္မု နိဂုံးအရပ်၌ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပါယာသိသုတ်တော် အမေးအဖြေ

ပုစ္ဆာ။ ။ပါယာသိ သုတ္တံ ပနာဝုသော ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္ဓိံ ဝတ္ထုသ္ဓိံ ကေန ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ကောသလေသု ဘန္တေ သေတဗျာနာမ ကောသလာနံ နဂရံ ဥတ္တရေန သေတဗျံ သိံသပါဝနေ အာယသ္မတာ ကုမာရကဿပေန ပါယာသိံ ရာဇညံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ၊ ပါယာသိဿ ဘန္တေ ရာဇညဿ ဝေရူပံ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ၊ ဣတိပိ နတ္ထိံ ပရောလောကော နတ္ထိံ သတ္တာ ဩပပါတိကာ နတ္ထိံ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာနံ ဖလံ ဝိပါကောတိ၊ တသ္ဓိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္ဓိံ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိတို့ကို ပယ်ရှင်း၍ သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူ၌ တည်စေရန် ဥပမာပေါင်း များစွာတို့ဖြင့် ဝေဖန်၍ ဟောပြောဖြစ်သော ပါယာသိ မည်သော သုတ္တန်တရားဒေသနာတော်ကို အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်သို့သော အဋ္ဌပုတ္တိကြောင့် အဘယ်မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်က ဟောကြားထားခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ကောသလတိုင်း အဝင်အပါ သေတဗျုမ္ဘိ ထိုသေတဗျုမ္ဘိ မှ မြောက်အရပ်ဝယ် ယင်းတိုက်တောအရပ်၌ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ် သူမြတ်သည် ပါယာသိအမည်ရှိသော အဘိသိက်မခံရသော မင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည်။

ပါယာသိအမည်ရှိသော အဘိသိက်မခံရသော မင်းအား ဤလူ့ပြည် လောကမှ တပါးသော နတ်ပြည်လောက ငရဲလောကဟူ၍ မရှိ၊ ဤဘဝမှ စုတေသည်ရှိသော် တဖန် နောက်ဘဝဝယ် ပဋိသန္ဓေ တည်နေခြင်းမရှိ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်တရား ဟု မရှိဟူ၍ ယုတ်မာသော အယူတရား ဖြစ်ပွားလျက်ရှိပါသည်။

ထိုသို့ ပါယာသိရာဇညမင်း၏ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းအဋ္ဌပုတ်ကြောင့် ဤ ပါယာသိသုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို ကုမာရကဿပ မထေရ်သူမြတ်သည် ပညတ်ဟောထားတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင် ဘုရား။

ပဌမ ပြဿနာ လ နေ ဥပမာ

ပုစ္ဆာ။ ။တတ္ထာဝရသော ပါယာသိဿ ရာဇညဿ အတ္တနော ဒိဋ္ဌိပကာသနာ-
စ အာယသ္မတော ကုမာရကဿပတ္ထေရဿ ဒိဋ္ဌိဝိနိဝေဋ္ဌနကထာ စ
အနေကဝါရိ အာဂတာ၊ တတ္ထာဝရသော ပဌမံ ပါယာသိ ရာဇညော
အတ္တနော ဒိဋ္ဌိံ ကထံ ပကာသေသိ၊ကထဉ္စာယသ္မာ ကုမာရကဿ-
ပေါ တံ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ ဝိနိဝေဋ္ဌေသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ပါယာသိ ဘန္တေ ရာဇညော အာယသ္မန္တံ ကုမာရကဿပံ
ဥပသကံမိတာ တေဒဝေါစ “အဟဉ္စိ ဘော ကဿပ ဧဝံ ဝါဒီ
ဧဝံ ဒိဋ္ဌိ ဣတိပိ နတ္ထိ ပရောလောကော၊နတ္ထိ သတ္တာ ဩပပိတိ-
ကာ၊ နတ္ထိ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာနံ ဖလံ ဝိပါကော”တိ၊ ဧဝံ
ခေါ ဘန္တေ ပါယာသိရာဇညော အတ္တနော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ
အာယသ္မတော ကုမာရကဿပဿ သန္တိကေ ပကာသေသိ။
အာယသ္မာ စ ကုမာရကဿပေါ သက္ခိကာရဏံ စန္ဒိမသုရိယ-
ဥပမံ ဒဿေတွာ ပါယာသိဿ ရာဇညဿ တံ ဗါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ
ဝိနိဝေဋ္ဌေသိ။

မေး။ ။ထိုပါယာသိသုတ္တန် တရားတော်၌ အဘိသိက်မခံရသော
ပါယာသိမင်း၏ မိမိအယူကိုဖော်ပြသောစကားနှင့် အရှင်ကုမာရကဿပ
မထေရ်၏ ထိုမိစ္ဆာအယူကို ဖြေရှင်းသောစကားတို့သည် အကြိမ်ပေါင်း
များစွာ ထပ်ခါ ထပ်ခါ လာရှိကုန်၏။ ထိုများစွာ ထပ်ခါထပ်ခါ လာရှိသော
အခြေအတင် စကားတို့တွင် ရှေးဦးစွာ ပါယာသိရာဇညသည် မိမိ၏မှားယွင်း
သော မိစ္ဆာအယူကို အဘယ် သို့လျှင် ဖော်ပြပါသနည်း၊ အရှင်ကုမာရကဿပ
မထေရ်မြတ်ကလည်း ထိုမှားယွင်းသော မိစ္ဆာအယူကို အဘယ်သို့လျှင်
ဖြေရှင်းတော်မူပါသနည်း ငါ့ရှင်။

ဖြေ။ ။ပါယာသိရာဇညမင်းတရားသည် အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်
ရှိရာ ယင်းတိုက်တောသို့ သေတဗျရွာသား ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့ ခြံရံ၍ သွား
ရောက်ပြီးလျှင် အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်ကို ဤသို့ လျှောက်ထားပါသည်။
အို အရှင်ကဿပ...အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ အယူရှိပါ၏ ဤမည် ဤမည်
သော အကြောင်းကြောင့် ဤလူ့ပြည်လောကမှတပါး နတ်ပြည်လောက
ဟူ၍ ၎င်း ငရဲပြည်လောကဟူ၍ ၎င်း မရှိနိုင်ပါ။

ဤလူ့ပြည်မှ စုတေသောသတ္တဝါတို့သည် တဖန်ဘဝသစ်ဝယ် ပဋိ-
သန္ဓေတည်နေသည်ဟူ၍ မရှိနိုင်ပါ။

ကောင်းမှု မကောင်းမှု ပြုပြုသမျှသော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏
အကျိုးဝိပါက် တစက်မျှမရှိပါ။

ဤသို့လျှင် အကျွန်ုပ်သည် အယူရှိပါသည်ဟူ၍ ပါယာသိရာဇညမင်း
သည် မိမိ၏ မိစ္ဆာအယူကို အရှင်ကုမာရကဿပမထေရ်မြတ်အထံ၌ ထင်ရှား
စွာ ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ အရှင်ကုမာရကဿပမထေရ်မြတ်သည် တေန ဟံ ရာဇည
တညေဝေတ္ထ ပဋိပစ္စိဿာမိ—အစရှိသည်ဖြင့် သို့တပြီးကား ပါယာသိ
ရာဇညမင်း...ဤအရာဝယ် သင့်ကိုပင်တဖန်ပြန်၍ ငါမေးပါမည် အသင်
နှစ်သက်ကျေနပ်သည့် အတိုင်း ဖြေဆိုနိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။

ကောင်းကင်က နေ၊လ နှစ်ပါးတို့ကို ညွှန်ပြတော်မူပြီး၍ ဤယခုသင်တို့
ငါတို့ မြင်နေရသောကောင်းကင်မှ သွားသည့် နေရထား၊ လရထားတို့သည်
ဤလူ့ပြည်၊ လောက က လေလော၊ သို့မဟုတ် နတ်ပြည် လောက က
လေလော၊ ထိုနေရထား၊ လရထား နှစ်ပါးတို့သည် လူသားတို့ပင်
ဖြစ်လေသလော သို့မဟုတ် နတ်သားတို့ဖြစ်လေသလော ဟု မေးမြန်းတော်
မူပါသည်။

ထိုအခါ ပါယာသိ ရာဇညမင်းတရား၏ စိတ်နှစ်လုံးဝယ် အကယ်၍
ငါသည် နေ၊လတို့ကို ဤလူ့ပြည်လောကဟု ဖြေဆိုလိုက်လျှင် အသင် ရှေး
အခါက နေ၊လတို့ရှိရာသို့ ရောက်ဘူးပါသလော၊ မည်၍ မည်မျှ အတိုင်းအထွာ
ရှိပါသနည်း စသည်ဖြင့် ငါအား မေးမြန်းဖွဲ့နှောင်တော့ပေမည်။ သို့
နှောင်ဖွဲ့လျှင် ငါသည် မဖြေနိုင်ဘဲ ရှိချိမ့်မည် ဟု အောက်မေ့ မှတ်ထင်ပြီးလျှင်
“ဣမေ ဘော ကဿပ စန္ဒိမသုရိယာ ပရသ္မိ” လောကေ န ဣမသ္မိ” အစ
ရှိသည်ဖြင့် အရှင်ကဿပ...အကျွန်ုပ်တို့ ယခုမြင်နေကြရသော နေ၊လနှစ်ပါးတို့
သည် ဤလူ့ပြည် လောက က မဟုတ်ပါ။ နတ်ပြည် လောက ကပင် ဖြစ်ပါ
တော့သည်။ ထိုနေရထား၊ လရထားတို့၏ အတွင်းဝယ် နေနတ်သား၊ လနတ်
သားတို့ ထင်ရှားရှိကြသဖြင့် လူမဟုတ်ကြပါ။ နတ်သားစင်စစ်ဖြစ်ကြလေ
သည် ဟု ပြန်ကြားလျှောက်ထားပါသည်။

ထိုအခါ အရှင်ကုမာရ ကဿပမထေရ်သူမြတ်က ဣမိနာပိ ခေါ် တေရာဇည ဟုခေါ်ဝေါ်ပေး၍ ဝေပတိ ဟုခေါ်ဝေါ်ပေး၍ အတ္ထိ ပရောလောကော အတ္ထိ သတ္တာ ဩပပါတိကာ အစရှိသည်ဖြင့်—

ပါယာသိရာဇညမင်း...သင်ယခု ဒိဋ္ဌ ထင်ထင် လျှောက်ထားအပ်သော အကြောင်းဥပမာဖြင့်ပင်လျှင် ဤလူ့ပြည်မှတစ်ပါး နတ်ပြည်လောက အပါယ် လောကဟူ၍ ရှိကြောင်း၊ ဤဘဝမှ စုတေကွယ်လွန်ခဲ့သည်ရှိသော် ကံအား လျော်စွာ နတ်ပြည်လောက အပါယ်လောကသို့ ကျရောက်ကြောင်းကို သင်ယုံကြည်ပါလေ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ ပြုပြုသမျှတို့၏ အကျိုးဝိပါက် ရှိသည်ကို သင်အယူရှိပါလေ ဟု ကရုဏာဇောပြဋ္ဌာန်း၍ အရှင်ကုမာရ ကဿပမထေရ်သည် ပါယာသိ ရာဇညမင်းတရား၏ မှောက်မှားသော မိစ္ဆာ အယူဝါဒကို ဤသို့ရှင်းပြ သုတ်သင်တော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား၊

သာဓု သာဓု အာဝုသော၊ သာဓု ခေါ် အာဝုသော အာယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ ပါယာသိဿ ရာဇညဿ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ သဒ္ဓမ္မဝိမုခိဘူတဿ ပစ္စက္ခတော ပရလောကံ ဒဿေတွာ တံ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဝိနိဝေဋ္ဌေသိ။

ကောင်းပါပေစွာ...ကောင်းပါပေစွာ...ငါ့ရှင် အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ် မြတ်သည် သူတော်ကောင်းတရားကို မျက်နှာလှ၍ သင့်တင့်စွာ နှလုံးမသွင်း သဖြင့် မှားယွင်းသော အယူရှိနေသော ပါယာသိရာဇညအား ထိုမှားယွင်း သော မိစ္ဆာအယူကို မျက်မှောက်အားဖြင့် နတ်ပြည်လောကနှင့် သက်ဆိုင် သော နေ့၊ လ တို့ကို ညွှန်ပြ၍ ထိုမှားယွင်းသော မိစ္ဆာအယူကို ရှင်းလင်း တော်မူသည်မှာ ကောင်လှပါလေစွင်ရှင်။

ဒုတိယ ပြဿနာ သူခိုး ဥပမာ

ပုစ္ဆာ။ ။အထ ပနာဝုသော ပါယာသိရာဇညော ဒုတိယမိ ကိဒိသံ သာဓကေ- ပရိယာယံ ဒဿေတွာ အတ္တနော ဝါဒိ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ကထဉ္စာ- ယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ တံ မိစ္ဆာဝါဒိ သဟဓမ္မေန သုနိဂ္ဂဟံ နိဂ္ဂဟေတွာ ဓမ္မဝါဒိ ပတိဋ္ဌာပေသိ။

ဝိဿဇနာ။ ။ဒုတိယေ ပန ဘန္တေ ပါယာသိရာဇညော အတ္တနော မိစ္ဆာ- မစ္စေ ဉာတိသာလောဟိတေ ဒုစ္စရိတသမဂီနော ကာလံကတေ သာဓကေပရိယာယံ ဒဿေတွာ အတ္တနော မိစ္ဆာဝါဒိ ပတိဋ္ဌာ-

ပေသိ၊ အာယသ္မာ စ ကုမာရကဿပေါ စောရဥပမာယ
တံ မိစ္ဆာဝါဒိံ သဟဓမ္မေန သုနိဂ္ဂဟံ နိဂ္ဂဟေတော ဓမ္မဝါဒိံ
ပတိဋ္ဌာပေသိ။

မေး။ ။နေ့လတို့ကို ဖော်ပြ၍ မှားယွင်းသော မိစ္ဆာဝါဒကို ရှင်ကုမာရ
ကဿပက ဖြေရှင်းတော်မူသောအခါ ပါယာသိရာဇညသည် ဒုတိယအကြိမ်
ထပ်ဆင့်၍ မိမိဝါဒနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အဘယ်သို့ သက်သေသာဓကအကြောင်း
ယူတ္တိအထောက်အထားကို ဖော်ပြပြီးလျှင် မိမိ၏မိစ္ဆာဝါဒကို တည်တံ့
အောင် ပြောဆိုပြန်ပါသည်။ ထိုသို့ပြောဆိုသောအခါ အရှင်ကုမာရကဿပ
မထေရ်မြတ်ကလည်း ထိုမှားယွင်းသော မိစ္ဆာဝါဒကို အဘယ်ပုံ အဘယ်နည်း
ဖြင့် တရားနည်းလမ်းကျစွာ သဘာဝကျစွာ ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင် နှိမ်နင်းတော်မူ၍
အဘယ်ပုံ အဘယ်နည်းဖြင့် မှန်ကန်သော သမ္မာဝါဒကို မှန်ကန်သော ဓမ္မဝါဒ
ကို တည်တံ့စေပါသည်။ ငါ့ရှင်။

ဖြေ။ ။နေ့ လ ဥပမာတို့ဖြင့် ထင်ရှားစွာ ပြပြီးသော အခြားမဲ့၌
ပါယာသိရာဇညမင်းတရားသည် “ကိဉ္ဇာပိ ဘဝံ ကဿပေါ ဝေမာဟ၊ အထခေါ
ဧဝံ မေ ဧတ္ထ ဟောတိ” အစရှိသည်ဖြင့် အရှင်ကဿပသည် ဤသို့ ပြောဆို
စေကာမူ ဤအရာဝယ် အကျွန်ုပ်၏ အယူမှာမူ ရှေးဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း
ဤလူ့ပြည်လောကမှတစ်ပါး နတ်ပြည်လောက အပါယ်လောကဟူ၍မရှိ၊ စုတေ
သည်မှ နောက်ကာလဝယ် တမလွန်ဘဝ၌ ပဋိသန္ဓေ တည်နေရသည်ဟူ၍မရှိ၊
ကောင်းမှု မကောင်းမှု သုစရိုက် ဒုစရိုက်တို့၏ အကျိုးဟူ၍ မရှိဟုပင်
ရှေးယူမြဲအတိုင်း အယူရှိ၍ နေပါသည်။ ဟု လျှောက်ထားပါသည်။

ထိုအခါ အရှင်ကုမာရကဿပက ဤသို့ ယူဘို့ရန် သင့်အား အထောက်
အထား ပြနိုင်သော အကြောင်း လုံလောက်စွာ ရှိပါသလား ဟု မေးမြန်း
ပါသည်။

ထိုအခါ ထင်ရှားရှိနိုင်ပါကြောင်း ပြောကြားသောအခါ ထိုအထောက်
အထား ဥပမာစကားကို ပြောကြားပါ ဟု...အရှင်ကုမာရကဿပက မိန့်
ကြားသောအခါ အရှင်ကုမာရကဿပ—ဤလောကဝယ် အကျွန်ုပ်၏ ဆွေ
မျိုးရင်းချာ မိတ်သက်ဟ ဖြစ်ကြသော ပါဏာတိပါတ အဒိန္နဒါန် အစရှိသော
ဒုစရိုက်သမားတို့ ထင်ရှားရှိကြပါသည်။ ထိုဒုစရိုက် သမားတို့သည် သေခါနီး

အခါကာလသို့ ရောက်ရှိသောအခါ ပြင်းထန်စွာ အနာနှိပ်စက်ခြင်းကို ခံကြရပါသည်။ တဖန်ပြန်၍ ဤရောဂါမှ ထ တော့မည်မဟုတ် ဟု အကျွန်ုပ်သိသောအခါ ထိုဒုစရိုက်သမား အကျွန်ုပ်၏ အဆွေအမျိုး ခင်ပွန်းများထံသို့ သွားရောက်၍ အမောင်တို့—ဤလောကဝယ် အချို့သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့က ဒုစရိုက်သမားတို့သည် စုတိပြတ်ကျေ သေလွန်သည်မှ နောက်ကာလဝယ် အပါယ်ငရဲသို့ ကျရောက်ကြောင်း ဝါဒစကား ပြောကြားကြပါသည်။

အမောင်တို့သည်လည်း ပါဏာတိပါတ အစရှိသော ဒုစရိုက်တို့ကို ပြုလုပ်ကြသော သူတို့ဖြစ်ကြပါသည်။ အကယ်၍ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ ပြောဆိုတဲ့ စကားသည် မှန်ကန်သည်ဖြစ်ပါမူ အမောင်တို့သည် ဤဘဝမှ စုတိပြတ်ကျေ သေလွန်လျှင် အပါယ်ငရဲသို့ ကျရောက်ရပါမည်။

အကယ်၍ အမောင်တို့ အပါယ်ငရဲသို့ ကျရောက်ခဲ့ပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်ကြား၍ ဤမည် ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့် ငရဲလောကဆိုတဲ့ လူ့ပြည်လောကမှတစ်ပါး ငရဲလောကရှိကြောင်း၊ လူ့ဘဝက စုတေလျှင် ငရဲဘဝ ပဋိသန္ဓေနေရကြောင်း ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှု၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးဝိပါက်ရှိကြောင်း ပြန်ကြားပါ ဟု မှာထားလိုက်ပါသည်။

ထိုမှာထားခံရသော အကျွန်ုပ်၏ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟတို့သည် ကောင်းပါပြီ ဟု ဝန်ခံပြီးလျှင် စုတိပြတ်ကျေ သေလွန်၍ သွားသော်လည်း ယနေ့တိုင်အောင် လူ့ကိုယ်တိုင်လည်း လာ၍ မပြောကြား၊ တမန်လွှတ်၍လည်း မပြောကြားဘဲ ရှိပါသည်။

ဤအကြောင်းကြောင့်ပင် အကျွန်ုပ်သည် တမလွန်လောက မရှိဟူ၍ ၎င်း ဤဘဝမှ စုတေလျှင် ပြီးတာဘဲ ပြတ်တာဘဲ ဟူ၍၎င်း ကောင်းမှုကုသိုလ် မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်မရှိဟူ၍၎င်း အကျွန်ုပ်၏ အယူ ဖြစ်ပါသည် ဟု ပြောကြားသောအခါ အရှင်ကုမာရကဿပသည် သို့တပြီးကား ရာဇည...ဤအရာ၌ သင့်ကိုပင် ပြန်၍ မေးပါမည်။ သင်နှစ်သက်သဘောကျသလို ဖြေဆိုနိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။

သင်၏ နိုင်ငံဝယ် သင်၏ အမှုထမ်း မင်းယောက်ျားတို့က ခိုးသား တယောက်ကို ဖမ်းယူ၍ အရှင်မင်းကြီး၊ ဤသူကား ခိုးသားပါပေတည်း၊ သူတပါးတို့၏ စီးပွားဥစ္စာတို့ကို ခိုးယူသော သူပါပေတည်း၊ ဤခိုးသားကို အရှင်

မင်းကြီး သဘောကျရာ ဒဏ်ထားတော်မူပါဘုရား ဟု လျှောက်ထားကြပြီ ဆိုပါစို့။

ထိုအခါ သင်မင်းကြီးက ခိုးသတ်ယောက်ျား လူအများတို့ကို အမောင် တို့ ဤခိုးသားယောက်ျားကို မြဲမြံစွာသောကြီးဖြင့် လက်ပြန်ကြီးတုပ်၍ ခရီးလမ်းတခုမှ ခရီးလမ်းတခုသို့ ခရီးမ တခုမှ ခရီးမ တခုသို့ ကွဲအက်သော ထက်စည်ကို ဆောင်ယူ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်ပြီးလျှင် မြို့၏တောင်တံခါးသို့ ထုတ်၍ စင်းတီတုံးပေါ်တင်၍ ထိုခိုးသား၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ကြကုန် ဟု အမိန့်တော် ထုတ်သည် ဆိုပါစို့။

ထိုအခါ သင်မင်းတရား၏ အမှုထမ်းယောက်ျားတို့သည် သင်မင်းတရား ပြောကြားသည့်အတိုင်း ထိုခိုးသူယောက်ျားကို မြဲမြံစွာသော ကြီးဖြင့် လက် ပြန်ကြီး ချည်နှောင် တုတ်ခတ်ပြီးလျှင် ဦးပြည်းသည်ကို ပြုလုပ်ကြ၍ ခရီးမ တခုမှ ခရီးမ တခုသို့ လမ်းဆုံတခုမှ လမ်းဆုံတခုသို့ ဆွဲဆောင်ရိုက်နှက် ပုတ် ခတ်ကြပြီးလျှင် မြို့၏တောင်တံခါးမှ ထုတ်၍ မြို့၏ပြင်ပ စင်းတီတုံးပေါ်ဝယ် ခေတ္တမျှ ထားကြသည်ဆိုပါစို့။

ထိုသို့ အထူးခံရသော ခိုးသားယောက်ျားသည် ခိုးသတ်သမားတို့ အပေါ်မှာ အရှင်ခိုးသတ်သမားတို့...ခဏမျှ ဆိုင်းတူကြပါကုန်၊ ဤမည် ဤမည်သော ရွာနိဂုံးအရပ်ဝယ် အကျွန်ုပ်၏ ဆွေမျိုးများ ရှိကြပါသည်။ ထို ဆွေမျိုးများထံသို့ သွားရောက်၍ အကျွန်ုပ် မှာတမ်းစရာရှိသမျှ မှာတမ်းပြီးမှ အကျွန်ုပ်ကို သတ်တော်မူပါ ဟု ပြောဆိုသော်လည်း၊ ထိုခိုးသူယောက်ျား သည်ခိုးသားတို့အထံမှ ဆိုင်းတွင် လင့်ခြင်းကို ရနိုင်ပါမည်လော ဟု မေးတော်မူပါသည်။

“မရနိုင်ပါကြောင်း” ပါယာသိရာဇညမင်းတရား ပြန်ကြားလျှောက် ထားသောအခါ ပါယာသိရာဇညမင်း—လူ-လူချင်းဖြစ်ပါလျက် ထိုခိုးသား ယောက်ျားသည် ခိုးသတ်သမားတို့အထံမှာ ခေတ္တခဏ ဆိုင်းတူ၍ မိမိနေရာ ရွာနိဂုံးရှိရာအရပ်သို့ ပြန်လည်ခွင့်မရလျှင် သင်၏ဆွေမျိုးဖြစ်ကြသူ ဒုစရိုက် သမားတို့သည်၊ ဤဘဝမှ စုတိပြတ်ကျေသေလွန်သည်မှ နောက်ဘဝဝယ် ငရဲဘုံသို့ ကျရောက်ကြသောအခါဝယ် ငရဲထိန်းတို့အထံ၌ “အသင်ငရဲထိန်း မင်းတို့—ခေတ္တခဏမျှ ဆိုင်းတူကြပါကုန်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် လူ့ပြည်

လောက သွား၍ ပါယာသိရာဇညမင်းတရားအား တမလွန်လောကရှိကြောင်း၊ စုတိမှနောက်ကာလဝယ် ပဋိသန္ဓေ တည်နေနိုင်ပေကြောင်း၊ ကောင်းမှု မကောင်းမှု ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးတရားရှိကြောင်းကို ပြန်ကြား၍ ပြောဆိုပါမည် ဟု ခွင့်ပန်သော်လည်း အဘယ်မှာမှ ရနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် သင်၏လက်ရှိဖြစ်သော နတ္ထိက အယူဝါဒကို ငယ်စွန့်စေလိုကြောင်း၊ ကောင်းမှုမကောင်းမှု ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ တို့၏ အကျိုးတရားရှိကြောင်းကို ယူစေလိုပါသည် ယူပါဟူ၍ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်သူမြတ်သည် ပါယာသိရာဇညမင်းတရား၏ မှောက်မှားသော မိစ္ဆာဝါဒကို သဟဓမ္မိက အမည်ရသည့် ဓမ္မလမ်းကြောင်း ကောင်းမြတ်သော အကြောင်းကို ပြ၍ မိမိ၏ ဓမ္မဝါဒ မှန်မြတ်လှသော တရားစကားကို မားမားခိုင်ကျည် တည်စေတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သာဓု သာဓု အာဝုသော၊ သာဓု ခေါ် အာဝုသော ယံ အာယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ ပဥပ္ပန္နံ ပရပ္ပဝါဒိံ သဟဓမ္မေန သုနိဂ္ဂဟံ နိဂ္ဂဟေတွာ ဓမ္မဝါဒိံ ပတိဋ္ဌာပေသိ။

ကောင်းပါပေစွ ကောင်းပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ အရှင် ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်သည် ဖြစ်ပေါ်လာသော သူဘာပါးတို့၏ မှားယွင်းသော မိစ္ဆာအယူကို အခြေအမြစ်အကြောင်း ယုတ္တိနှင့်တကွ ခိုင်လုံစွာ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီးနှိမ်နှင်းပြီး လျှင် မှန်ကန်သော အယူဝါဒ မှန်ကန်သောဓမ္မဝါဒကို ခိုင်မြဲတည်တံ့စေပါ၏။ ဤသို့ ခိုင်မြဲတည်တံ့အောင် ဟောပြောခြင်းသည် ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်။

သူခိုး ဥပမာ ပြီး၏

တတိယ ပြဿနာ

မစင်တိုင်းကျသူ ဥပမာ

ပုစ္ဆာ။ ။အထ ပနာဝုသော ပါယာသိရာဇညော တတိယမ္ပိ ကီဒိသံ သာကေ ပရိယာယံ ဒဿေဘွာ အတ္တနောဝါဒိံ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ကထဉ္စာ ယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ တံ မိစ္ဆာဝါဒိံ သဟဓမ္မေန သုနိဂ္ဂဟံ နိဂ္ဂဟေတွာ ဓမ္မဝါဒိံ ပတိဋ္ဌာပေသိ။

၁၉၆ သုတ်မဟာဝါပါဠိတော် အမေးအဖြေ

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။တတိယမ္ပန ဘန္တေ ပါယာသိရာဇညော အတ္တနော မိတ္တာမစေ
ဥာတိသာလောဟိတေ သုစရိတသမဂီနော ကာလံကတေ
ဒဿေတွာ အတ္တနော မိစ္ဆာဝါဒိ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ အာယသ္မာစ
ကုမာရကဿပေါ ဂူထကူပေ ပတပုရိသောပမာယ တံ မိစ္ဆာ-
ဝါဒိ သဟဓမ္မေန သုနိဂ္ဂဟိတံ နိဂ္ဂဟေတွာ ဓမ္မဝါဒိ ပတိဋ္ဌာ-
ပေသိ။

အမေး။ ။ထိုသို့ အရှင်ကုမာရကဿပက မိစ္ဆာဝါဒကို ဖြေရှင်းသော
အခါဝယ် ပါယာသိရာဇညသည် သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ထပ်ဆင့်၍ အဘယ်သို့
သော အကိုးအကား အထောက်အထား ပရိယာယ်သာဓကစကားကို ညွှန်ပြ
ပြီးလျှင် မိမိ၏အယူဝါဒကို တည်တံ့အောင် ပြောဆိုပြန်ပါသည်။ အရှင်
ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်ကလည်း ထိုမှားယွင်းသော အယူဝါဒကို
အကြောင်းယူ၍ အခြေအမြစ်နှင့်တကွ ခိုင်လုံစွာ ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင် နှိမ်နင်းပြီး
လျှင် မှန်ကန်သော ဓမ္မဝါဒ တရားမြတ်ကို တည်တံ့စေတော် မူခဲ့ပါသည်။
ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဒုတိယအကြိမ်မြောက် အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ် ဓမ္မဝါဒ
စကား မိန့်ကြား တည်တံ့စေတော်မူသော အခါကာလဝယ် ပါယာသိရာဇည
မင်းတရားသည် ရှေးနည်းအတူ မိမိအယူကို မစွန့်ပယ်နိုင်ကြောင်း ထပ်လောင်း
၍ လျှောက်ထားပါသည်။

ထိုအခါ အရှင်ကုမာရကဿပက မယူနိုင်ဘိတောင်း အကြောင်းရှိပါသ
လား ဟု မေးမြန်းသောအခါ ရှိပါသည် ဟု ပြန်ကြား လျှောက်ထားပါသည်။
ထိုအကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း ဟု ပါယာသိမင်းကို အရှင်ကုမာရ
ကဿပသည် မေးမြန်းတော်မူပါသည်။ ထိုအခါ ပါယာသိရာဇညမင်း
တရားက—

အရှင်ကုမာရကဿပ....ဤလူ့ပြည် လောကဝယ် ကျွန်ုပ်၏ဆွေမျိုး
ရင်းချာ မိတ်သင်္ဂဟဖြစ်ကြသော ပါဏာတိပါတ အစရှိသော ဒုစရိုက်မှ
ရှောင်ရှား၍ သုစရိုက်တရားကို ပွားများအားထုတ်လေ့ ရှိကြသူများသည်
များစွာရှိကြပါသည်။

ထိုသူတို့ စုတိပြတ်ကျွေ့ သေခါနီး အခါကာလဝယ် အကျွန်ုပ်သည် ထိုသူတို့ထံ သွားရောက်၍ အမောင်တို့...ဤလောကဝယ် အချို့သော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့က သုစရိုက်တရားကို လိုက်စားကျင့်ကြံ ပွားများအားထုတ်သော သူတို့သည် စုတိပြတ်ကျွေ့ သေလွန်သည်မှ နောက်ကာလဝယ် သုဂတိ နတ်ရွာသို့ ရောက်ရသည် ဟု ပြောကြ ဟောကြပါသည်။

အမောင်တို့သည်လည်း သုစရိုက် ပွားများသော သူတို့ပင် ဖြစ်ပါသည် အကယ်၍ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့စကား မှန်ကန်ပါမူ အမိတို့ အမောင်တို့ သည် ဤဘဝမှ စုတိပြတ်ကျွေ့ သေလွန်လျှင် နတ်ပြည်သို့ပင် ရောက်ကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၍ အမောင်တို့ နတ်ပြည်သို့ရောက်လျှင် ငါ့ထံသို့ ပြန်ရောက်၍ ဤမည်၍မည်သော အကြောင်းကြောင့် နတ်ပြည်လောကရှိကြောင်း စုတိ သည်မှ နောက်ကာလဝယ် တဖန်ဘဝပဋိသန္ဓေတည်နေရကြောင်း၊ ကောင်း မှု မကောင်းမှုတို့၏ အကျိုးဝိပါက်ရှိကြောင်း ပြန်ပြောင်း၍ လျှောက်ထားကြ ပါလေ၊ အမောင်တို့သည် ကျွန်ုပ်၏ ယုံကြည်ရဆုံး စိတ်အချရဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ အမောင်တို့ မြင်ရတွေ့ရသမျှသည် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် မြင်ရ တွေ့ရသည်နှင့် ထပ်မျှခြားဖြစ်ပါသည် ဟု မှာကြားလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်၏ ထိုဆွေမျိုး မိတ်သင်္ဂဟတို့သည် ကောင်းပါပြီ ဟု ဝန်ခံ ပြီး ကွယ်လွန်၍ သွားကြပါသည်။ သို့ကွယ်လွန်၍ သွားသည်မှစ၍ ယနေ့တိုင် ကျုပ် တခါမျှ အကျွန်ုပ်ထံသို့ ကိုယ်တိုင်လည်းလာရောက်၍ မလျှောက်ထား တမန်လွှတ်၍လည်း မလျှောက်ထားဘဲ ရှိကြပါသည်။

ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း အကျွန်ုပ်၏ နတ္ထိကအယူဝါဒ၊ ဥစ္စေဒ အယူ ဝါဒကို လက်မလွှတ်နိုင်ဘဲ ရှိပါသည် ဟု မိမိဝါဒကို တည်စေသောအခါ အရှင် ကုမာရကဿပ မထေရ်သူမြတ်က—

သို့ပြီတကား ပါယာသိရာဇညမင်း...သင့်အား ငါ့ဥပမာတခုပြောကြား ပါမည်၊ ဥပမာဖြင့်ပင် ဤလောကဝယ် ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထိုထို သောအနက် အဓိပ္ပါယ်ကို အကျယ်တဝင့် သိနိုင်ကြပါသည်။

ဤလောကဝယ် တစုံတယောက်သော ယောက်ကျားသည် မစင်တွင်း ဘင်တွင်းဝယ် ဥက္ခောင်းနစ်မျှ ကျ၍ နေသည်ဆိုပါစို့။

ထိုအခါ သင် ပါယာသိ မင်းတရားက မင်းချင်းယောက်ျားတို့ကို အမောင်တို့...ဤမစင်တွင်း ဘင်တွင်းဝယ် ကျ၍နေသော ယောက်ျားကို ထုတ်ဆယ်ကြပါကုန်၊ ထုတ်ဆယ်ပြီးလျှင် မစင် အညစ်အကြေးတို့ကို ဆေးကြော သုတ်သင်ကြပြီးလျှင် ဤသူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာဝယ် ရှိသမျှသော ဆံပင် မုတ်ဆိတ်တို့ ပယ်ဖြတ်ပြီးလျှင် မွန်မြတ်သော ပန်းမာလ် မွန်မြတ်သော နံ့သာ အဘိုးထိုက်တန်လှစွာသော အဝတ်အစားတို့ကို ပေးကြပါကုန်၊ အဝတ် အစားတို့ကို ပေးပြီးလျှင် ပြာဿဒ်မှ အထက်သို့တင်၍ အာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ် တရားဖြင့် ဤယောက်ျားအား ဖြေပျော်ကြပါကုန် ဟု အမိန့်တော်မှတ်သား သည်ဆိုပါစို့...။

ထိုအခါ သင်မင်းတရား၏ မင်းခယောက်ျားတို့သည် သင်မင်းတရား မိန့်ကြားသည့်အတိုင်း ထိုမစင်တွင်းဝယ် ကျရောက်၍နေသော ယောက်ျားကို ထုတ်ဆယ်ကြ၍ အညစ်အကြေးကင်းအောင် သုတ်သင်ရေမိုဗ်းဆေးကြော ကြပြီးလျှင် ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပြင်ဆင်၍ အဘိုးထိုက်တန်လှစွာသော ပန်း မာလ် အဆင်တန်းဆာ နံ့သာတို့ကို ဆင်မြန်းလိမ်းကျံပြီးလျှင် အဘိုးထိုက် တန်စွာသော အဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံစေ၍ ပြာဿဒ်မှ အထက်သို့တင်ပြီးလျှင် အာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ်တရားတို့ဖြင့် ပျော်ပါးစေသည်ဆိုပါစို့။

သို့ပြာဿဒ်မှ အထက်ဝယ် လွန်စွာလွန်စွာ တင့်တယ်စံပယ်၍ နေရ သော အာရုံငါးပါးတို့ဖြင့် တင့်တယ်စံပယ်၍ နေရသော ထိုယောက်ျား၏ စိတ်ဝယ် နောက်ထပ်တဖန် မစင်တွင်းသို့ သက်ဆင်းလိုသော စိတ်များ ဖြစ်ပါဦးမည်သား ဟု မေးမြန်းသောအခါ၊

မဖြစ်နိုင်ပါကြောင်း ပြန်ပြောင်း လျှောက်ထားပါသည်။ ထိုအခါ အရှင် ကုမာရကဿပက တဖန်ဆက်၍ —

မြတ်သော မင်းကြီး...ထို့အတူပင် လူ့ပြည်လောက လူတို့၏အနံ့ကား စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာ အစရှိသော နတ်တို့အဘို့ရာမှာ ယူဇနာတရာ ကပင် မကောင်းသောယန္တုလျှင်၍ နေပါသည်။ ထိုသို့ စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာ စသော နတ်ပြည်လောကသို့ ရောက်၍ နေသော သင်၏ဆွေမျိုး သူစရိုက်သမားတို့သည် လွန်စွာလွန်စွာစက်ဆုပ် ရှိ ရှာဘွယ်ကောင်းလှသော ယူဇနာတရာအရပ်မှပင် နှာခေါင်းတွေ ပြတ်လှမတုတ် မကောင်းသောယန္တု

တွေ့လျှင်၍ နေသော ဤလူ့ပြည်လောကသို့ အဘယ်မှာလျှင် လာရောက် ကြပါကုန်အံ့နည်း။

ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း သင်၏မိစ္ဆာဝါဒ နတ္ထိကအယူကို ပယ်ရှား၍ သမ္မာဝါဒ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အကုသိုလ်မကောင်းမှုတို့၏ အကျိုးရှိမှု လူ့ပြည် လောက နတ်ပြည်လောက ဗြဟ္မာ့ပြည် လောကအစရှိသော တမလွန်လောက ရှိမှုဟူသော သမ္မာဒိဋ္ဌိ အယူကိုယူပါဟု—

အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်သူမြတ်သည် ယထာဘူတ ဟုတ်မှန်သော ဓမ္မအကြောင်းကိုပြ၍ မိစ္ဆာဝါဒကို နှိမ်နင်းတော်မူပြီးလျှင် မှန်ကန်သော ဓမ္မဝါဒစကား တရားတော်မြတ်ကို မတ်မတ် ခိုင်ကျည် တည်စေတော်မူခဲ့ပါ သည် အရှင်ဘုရား၊

သာဓု သာဓု အာဝုသော၊ သာဓု ခေါ အာဝုသော ယံ အာယသ္မတာ ကုမာရ ကဿပေါ ဥပ္ပန္နံ ပရပုဝါဒံ သဟဓမ္မေန သုနိဂ္ဂဟံ နိဂ္ဂဟေတွာ ဓမ္မဝါဒံ ပတိ- ဌာပေသိ။

ကောင်းပါပေစွ ကောင်းပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ် သူမြတ်သည် ဖြစ်ပေါ်လာသော သူတပါးတို့၏ မှားယွင်းသော မိစ္ဆာဝါဒ မိစ္ဆာအယူကို လုံလောက်သော အကြောင်းယူတ္တိအခြေအမြစ်နှင့်တကွ ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင် နှိမ်နင်းပြီးလျှင် မှန်ကန်သောဓမ္မဝါဒ မှန်ကန်သောအယူကို တည်တံ့ စေတော်မူခဲ့ပါပေ၏။ ထိုသို့မှန်ကန်သောအယူ မှန်ကန်သောဝါဒကို တည်တံ့ စေတော်မူခဲ့သည်မှာ ကောင်းလှပါပေစွငါ့ရှင်....။

မစင်တိုင်းကျသူ ဥပမာ ပြီး၏

စတုတ္ထ နှင့် ပဉ္စမ ပြဿနာ

တာဝတိံသာနတ်နှင့် သူကန်း ဥပမာ

ပုစ္ဆာ။ ။အာယသ္မတာ အာဝုသော ကုမာရကဿပေန ပုရိမဒိဝေသေ ပုစ္ဆိတဝိဿဇ္ဇိတက္ကမေန ဂူထကူပပုရိသဥပမာယ မိစ္ဆာဝါဒံ ပဋိက္ခိပိတွာ ဓမ္မဝါဒေ ပတိဌာပိယမာနေ ပါယာသိရာဇညော

စတုတ္ထံ ဝါ ပဉ္စမံ ဝါ ကိဒိသံ သာဓကပရိယာယံ ဒဿေတွာ အတ္တနောဝါဒိ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ကထဉ္စာယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ သဟဓမ္မေန တံ မိစ္ဆာဝါဒိ ပဋိက္ခိပိတွာ ဓမ္မဝါဒိ ပတိဋ္ဌာပေသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ပါယာသိ ဘန္တေ ရာဇညော အာယသ္မတာ ကုမာရကဿ- ပေန ဂူထကူပေ နိမ္မုဂ္ဂပုရိသော ပမာယ မိစ္ဆာဝါဒိ သုနိဂ္ဂဟိတံ နိဂ္ဂဟေတွာ ဓမ္မဝါဒေ ပတိဋ္ဌာပိတေ စတုတ္ထံ ဝါ ပဉ္စမံ ဝါ အတ္တနော မိတ္တာမစ္စေ ဥာတိသာလောဟိတေ သမာဒိန္န ပဉ္စသီလေ သာဓကပရိယာယံ ဒဿေတွာ အတ္တနော မိစ္ဆာဝါဒိ ပတိဋ္ဌာပေသိ။ အာယသ္မာ စ ကုမာရကဿပေါ တာဝတိံ သ- ဒေဝေါပမာယ စ ဇစ္စန္ဓောပမာယ စာတိ ဒ္ဓိဟိ ဥပမာဟိ တံ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ သဟဓမ္မေန သုနိဂ္ဂဟိတံ နိဂ္ဂဟေတွာ၊ ဓမ္မဝါဒိ ပတိဋ္ဌာပေသိ။

အမေး။ ။ယမန်နေက မေးခဲ့ပြေခဲ့သော အစဉ်ဖြင့် အရှင်ကုမာရ- ကဿပ မထေရ်မြတ်သည် မစင်တိုင်း၌ နစ်မြုတ်၍ နေသော ယောက်ျားကို ထိုမစင်တိုင်းမှ ထုတ်၍ ကောင်းမွန်စွာ ဘုံနန်းပြာသာဒ်၌ တည်နေသောအခါ ထိုမစင်တိုင်းသို့ ပြန်လိုသော စိတ်မရှိခြင်းကို ပြဆိုသော ဥပမာစကားရပ်ဖြင့် ဖော်ပြ၍ ထိုမှားယွင်းသော မိစ္ဆာအယူကို ပယ်ရှားပြီးလျှင် မှန်ကန်သော ဓမ္မဝါဒကို တည်တံ့စေသောအခါဝယ် ပါယာသိရာဇညမင်းသည် လေးကြိမ် မြောက်ငါးကြိမ်မြောက်၌ အဘယ်သို့သော အထောက်အထား အကြောင်း ယုတ္တိ သာဓက စကားကို ဖော်ပြပြီးလျှင် မိမိ၏အယူဝါဒကို တည်တံ့စေပြန် ပါသနည်း၊ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်ကလည်း ထို မှားယွင်းသော အယူဝါဒကို တရားနည်းလမ်းဖြင့် ပယ်ရှားပြီးလျှင် အဘယ်သို့လျှင် ဓမ္မဝါဒကို တည်တံ့စေပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်သည် မစင်တိုင်း ဘင်ပုတ် တိုင်း၌ နစ်မြုတ်၍နေသော ယောက်ျား ဥပမာဖြင့် ပါယာသိရာဇညမင်း၏ အယူမှားကို ဟန့်တားနှိပ်ကွပ်တော်မူပြီးလျှင် ဓမ္မဝါဒကို တည်စေတော်မူပြီး သောအခါ ပါယာသိ ရာဇညမင်းသည် ရှေးဆိုခဲ့ပြီးသော အတိုင်း မိမိဝါဒကို မစွန့်လွှတ်နိုင်ကြောင်း တဖန် ထပ်လောင်း၍ လျှောက်ထားပါသည်။

မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘို့ရန် ခိုင်မာသော အကြောင်းသာခက ယုတ္တိ ပရိယာယ် ရှိပါစ ဟု မေးမြန်းတော်မူသောအခါ ရှိပါကြောင်း ပြန်ပြောင်းလျှောက်ထား ပါသည် အဘယ်သို့နည်း ဟု မေးမြန်းတော်မူသောအခါ—

အို... အရှင်ကဿပ၊ ဤလောကဝယ် ကျွန်ုပ်၏ ဆွေမျိုးရင်းချာ မိတ် သင်္ဂဟ ဖြစ်ကြသော ငါးပါးသီလမြဲသူပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် များစွာရှိကြပါသည်။ ထိုသူတို့ စုတိပြတ်ကျွေ သေလွန်ခါနီးသောအခါကာလဝယ် အကျွန်ုပ် သွားရောက်၍—

အမောင်တို့...ဤလောကဝယ် အချို့သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့က ငါးပါး သီလမြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာပြတ်ကျွေ သေလွန်သည်မှ အခြားမဲ့ ဝယ် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ တက်ရောက်ရကြောင်း ဟောကြ ပြောကြ ဝါဒဖြန့်ကြပါသည်။

အမောင်တို့သည်လည်း ငါးပါးသီလမြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပင်ဖြစ်ကြပါသည် ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏စကား မှန်ကန်ပါမူ အမောင်တို့သည် ဤလူ့ပြည် လောကမှ စုတေလျှင် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ကြရပါမည်။ အ မောင်တို့ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ကြရပါလျှင် ဤအကြောင်း ဤအကြောင်းကြောင့် လူ့ပြည်လောကမှ တပါးသော တာဝတိံသာ နတ်ပြည်လောကရှိကြောင်း၊ ဒုတိယဘဝဝယ် တဖန် ပဋိသန္ဓေ တည်နေရ ကြောင်း၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု မကောင်းမှုတို့၏ အကျိုးဝိပါက်ရှိကြောင်းကို အကျွန်ုပ်ထံ ပြန်ကြားပြောဆိုလှည့်ပါ ဟု မှာထားလိုက်ပါသည်။

ထိုသူတို့သည် “ကောင်းပါပြီ” ဟု ဝန်ခံပြီးလျှင် ယနေ့တိုင်အောင်ပင် တစုံတယောက်မျှလာရောက်၍လည်း မပြောကြား၊ တမန်စေလွှတ်၍ လည်း မပြောကြားပါ။ ဤသည်လည်း အကျွန်ုပ်သည် နတ္တိကဒိဋ္ဌိ၊ အင်္ဂိရိယဒိဋ္ဌိကို ယူရခြင်း၏ ခိုင်လုံသော ယုတ္တိသာခကအကြောင်း ဖြစ်ပါသည် ဟု မိမိဝါဒကို တည်စေသောအခါ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်က—

ပါယာသိရာဇညမင်း...သို့တပြီးကား ဤအရာဝယ် သင့်ကိုပင် ပြန်၍ ငါမေးပါပြီ၊ သင် နှစ်သက်သလို ဖြေဆိုနိုင်ခွင့် ရှိပါသည်။

ပါယာသိရာဇညမင်းဤလူ့ပြည်လောကမှာ အနှစ်တရာလျှင် တာဝတိံသာဝယ် တနေ့နှင့် တညဉ့်ခေါ်သော တရက်မျှရှိပါသည်။ ထိုရက်

ပေါင်း သုံးဆယ်မှတလ၊ ထိုလပေါင်းတဆဲ့နှစ်လမှတနှစ်၊ ထိုနှစ်အရေအတွက် အားဖြင့် အနှစ်တထောင်သည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ အသက်ဖြစ်ပါသည်။

သင်၏ ဆွေးမျိုးရင်းချာ မိတ်သင်္ဂဟဖြစ်ကြသော ပဉ္စသီလမြဲသူတို့ သည် ကိုယ်ခန္ဓာပြတ်ကျေစုတေသည်မှ နောက်ကာလဝယ် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ကြပါကုန်ပြီ၊ သို့ရောက်သော သင်၏ ဆွေးမျိုးရင်းချာ မိတ်သင်္ဂဟတို့သည်။

“ငါတို့သည် ဤတာဝတိံသာနတ်ပြည်ဝယ် နှစ်ရက်သုံးရက်မျှ နတ်၌ ဖြစ်သော အာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ်တရားတို့ကို ခံစား၍ နေကြဦးမည်၊ နှစ်ရက် သုံးရက် လွန်မှ ပါယာသိရာဧညမင်းထံ ပြန်ကြားကြမည်ဟု—

အကြံရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုသင်၏ ဆွေးမျိုးများဖြစ်သော သူတို့သည်၊ သင့်ထံ လာရောက်၍ ပြန်ကြားပြောဆိုနိုင်ပါဦးမည်လား၊ ပြန်ကြားပြောဆိုစေကာမူ သင်သည် ထိုသူတို့လာရောက်သည့်အချိန်ကို မှီနိုင်ပါအံ့လား ဟု မေးမြန်း တော်မူပါသည်။

မမှီနိုင်ပါကြောင်း၊ ပြန်ပြောင်း၍ ပြောကြားစေကာမူ အကျွန်ုပ်တို့ ကွယ်လွန်၍ အချိန်အလွန်၊ အလွန်ကြာမှ ပြန်ပြောင်း၍ ပြောကြားကြမည် ဖြစ်ကြောင်းကို လျှောက်ထားပြီးလျှင်—

အို အရှင်ကဿပ...အရှင်ဘုရားအား မည်သူက တာဝတိံသာနတ်ပြည် ရှိ၏ ဟူ၍၎င်း၊ ထိုတာဝတိံသာ နတ်တို့သည် ဤပုံဤပန်း အသက်ရှည်၏ ဟူ၍ ၎င်း မည်သူက အရှင်ဘုရားအား ပြောကြားပါဘိသနည်း၊ တပည့်တော် တို့သည် အရှင်ဘုရား၏ ပုဂ္ဂလိက စကားမျှဖြင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်ရှိ၏ ဟူ၍ ၎င်း ထိုတာဝတိံသာနတ်တို့သည် ဤပုံဤပန်း အသက်ရှည်၏ ဟူ၍ ၎င်း မယုံကြည်နိုင်ကြပါကုန် ဟု—

ပြန်ကြားလျှောက်ထားသောအခါ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ် မြတ်က ပါယာသိရာဧညမင်း၊ လောကဥပမာအားဖြင့် အမိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်မမြင် သူကန်းတယောက်သည် ရှိပါသည်။ ထိုမျက်မမြင်သူကန်းသည် အမည်း၊အဖြူ၊အညို၊အရွှေ၊အဝါ၊ အမောင်း တည်းဟူသော အဆင်းအမျိုးမျိုး ကို၎င်း နုက္ခတ်တာရာ နေ လ အဆင်းကို၎င်း ကိုယ်တိုင်မမြင်ရပါ။ သူ့ကိုယ် တိုင် မမြင်ရသည့်အတွက် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိသမျှသော လူတို့ကို—

အမောင်တို့...ဤလောကဝယ် အမည်း အဖြူ အညို အရွှေ အမောင်း ဆိုတဲ့ အဆင်း အမျိုးမျိုး နေ လ နက္ခတ် တာရာဆိုတဲ့ ကမ္ဘာ့ တန်းဆာ ပစ္စည်း အမျိုးမျိုးတို့သည် မရှိကြပါကုန်၊ ထိုပစ္စည်းတို့ကို မြင်တတ်တဲ့ သူလည်း မရှိ ကြပါကုန်၊ အကြောင်းကား အကျွန်ုပ်သည် အရွှေ အနောက် တောင် မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာကို ကြည့်သော အခါ ဆိုခဲ့ပြီးသော အဆင်းအမျိုးမျိုးတို့ ကို၎င်း နေ လ နက္ခတ်တာရာတို့ကို၎င်း အကျွန်ုပ်မမြင်ရပါ။ ကျွန်ုပ်မမြင်ရ သောကြောင့် ထိုအုပ်အုပ်ပြီးသော ရူပါရုံအမျိုးမျိုး နေ လ နက္ခတ်တာရာ တို့သည် မရှိ ဟု ပြောကြားခဲ့သော် ထိုမျက်မမြင်သူကန်း ပြောကြားသော စကားသည် မှန်နိုင်ပါမည်လော ဟု မေးမြန်းတော်မူပါသည်။

“မမှန်နိုင်ကြောင်း” ပါယာသိရာဇညမင်း ပြန်ပြောင်း၍ လျှောက်ထား သော အခါ—

ပါယာသိရာဇညမင်း...အသင်သည် ပဋိသန္ဓေကပင် မျက်မမြင် သူကန်း နှင့် တူပါပေစွတကား၊ အသင်မမြင်ရရှိဖြင့် တာဝတိံသာ နတ်ပြည် ဟူ၍ မရှိ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည် ဤပုံဤပန်း အသက်ရှည်၏ ဟူ၍ မဆိုနိုင် ရမှာလား—

ပါယာသိရာဇညမင်း...သင့်စိတ်ထည်းမှာ ထင်မြင်ယူဆသကဲ့သို့ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ကိုပကတိ မံသစက္ခုဖြင့် ကြည့်၍ မြင်နိုင်သည် မဟုတ်ပါ။ စင်စစ်သော်ကား သီလဝန္တ ကလျာဏဓမ္မ ဖြစ်တော်မူကြသော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည် တောတောင် ထူထပ်ရာသို့ သွားရောက်ပြီးလျှင် မမေ့မလျော့ဘဲ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လှံလနှင့် ယှဉ်ကြ၍ မိမိကိုယ်ကို ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံ၌ စွန့်လှူပြီးလျှင် သူတော်ကောင်းတရားကို အားထုတ်ကြပါသည်။

သို့ သူတော်ကောင်းတရားကို အားထုတ်ခြင်းဖြင့် ဒိဗ္ဗစက္ခုခေါ်သော အဘိညာဉ်မျက်စိကို စင်ကြယ်စေကြပါကုန်သည်။ ထိုသီလဝန္တ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်မျက်စိဖြင့် ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကို၎င်း တမလွန်လောက နတ်ရွာသုဂတိကို၎င်း အပါယ်ဒုဂ္ဂတိကို၎င်း ကြွင်းမဲ့ကုန်စင် မြင်နိုင်ကြပါပေသည်။

ဤဆိုအုပ်ပြီးသော အကြောင်းကြောင့်လည်း သင်၏ နတ္ထိက၊ ဥစ္စေဒ အယူမှားကို ပယ်ရှား၍ ဟုတ်မှန်သော တမလွန်လောကရှိ၏၊ အဝိဇ္ဇာ တဏှာ

တည်းဟူသော ဝဋ်မြစ် မပြတ်သေးလျှင် ဤဘဝမှ စုတေသော် တဖန် ဒုတိယ ဘဝဝယ် ပဋိသန္ဓေနေရ၏။ ကောင်းမှု မကောင်းမှု ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ တို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် ရှိ၏ ဟု ယထာဘူတ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အယူကို သင် ယူပါ”ဟု—

အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်သူမြတ်သည် ပါယာသိ ရာဇညမင်းတရား ၏ မှောက်မှားသော မိစ္ဆာအယူဝါဒကို ဓမ္မလမ်းကြောင်း ကောင်းမြတ်သော ဥပါယ်ဖြင့် ကောင်းစွာ နှိပ်ကွပ်အပ်သည်ကို ပြုပြီးလျှင် ယထာဘူတဓမ္မဝါဒ စကားကို မားမားခိုင်ကျည် ဤသို့ တည်စေတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင် ဘုရား။

သာဓု သာဓု အာဝုသော၊ သာဓု ခေါ အာဝုသော ယံ ကုမာရ-
ကဿပေါ ပါယာသိဿ ရာဇညဿ ဒွေ ဥပမာယော ဒဿေတွာ ဥပ္ပန္နံ
ပါပကံ မိစ္ဆာဝါဒံ သဟဓမ္မေန သုနိဂ္ဂဟံ နိဂ္ဂဟေတွာ ဓမ္မဝါဒံ ပတိဋ္ဌာ-
ပေသိ။

ကောင်းပါပေစွာ ကောင်းပါပေစွာ ငါ့ရှင် အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ် မြတ်သည် ပါယာသိရာဇညမင်းအား တာဝတိံသာ နတ်တို့၏ ရက်အပိုင်း အခြား ဥပမာ၊ ဇစ္စန္ဒ ပဋိသန္ဓေကန်း ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥပမာတည်းဟူသော နှစ်မျိုး သော ဥပမာတို့ကိုပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော မှားယွင်းသော ထိုမိစ္ဆာအယူကို တရားသဖြင့် ကောင်းစွာ နှိပ်နှင်းပယ်ဖြတ်၍ မှန်ကန်သော ဓမ္မဝါဒကို တည် တံ့စေတော်မူပါပေ၏။ ထိုသို့ တည်တံ့စေခြင်းမှာ ကောင်းလှပါပေစွာ ငါ့ရှင်။

တာဝတိံသာနတ်နှင့် သူကန်း ဥပမာ ပြီး၏

ဆဋ္ဌ ပြဿနာ

ကိုယ်ဝန်ဆောင် ဥပမာ

ပုစ္ဆာ။ ။အထ ပနာဝုသော ပါယာသိရာဇညော ဆဋ္ဌံပိ ကိဒိသံ သာဓကပရိ-
ယာယံ ဒဿေတွာ အတ္တနော ဝါဒံ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ကထဉ္ဇာယသွာ
ကုမာရကဿပေါ သဟဓမ္မေန တံ မိစ္ဆာဝါဒံ သုနိဂ္ဂဟံ နိဂ္ဂဟေတွာ
ဓမ္မဝါဒံ ပတိဋ္ဌာပေသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဆဋ္ဌံ ပန ဘန္တေ ပါယာသိရာဇညော သီလဝန္တေ သမဏ-
ဗြာဟ္မဏေ ကလျာဏဓမ္မေ ဇီဝိတုကုမေ အမရိတုကမေ

ကိုယ်ဝန်ဆောင် ဥပမာ

သုခကာမေ ဒုက္ခပဋိက္ခလေ သာကေပရိယာယံ ဒေယေတွာ
အတ္တနော ဝါဒိံ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ အာယသ္မာစ ကုမာရကဿပေါ
ဂဗ္ဘိနီ ဥပမာယ တံ မိစ္ဆာဝါဒိံ သဟဓမ္မေန သုနိဂ္ဂဟိတံ နိဂ္ဂ-
ဟေတွာ ဓမ္မဝါဒိံ ပတိဋ္ဌာပေသိ။

အမေး။ ။အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်က တာဝတိံသာ နတ်
ဥပမာ၊ ပဋိသန္ဓေမှ မျက်စိကွယ်လာသော ဇစ္စန္ဒပုဂ္ဂိုလ်ဥပမာနှစ်ခုတို့ဖြင့် ဖော်
ပြ၍ ထိုမှားယွင်းသော အယူကို ပယ်ရှားပြီးလျှင် မှန်ကန်သော ဓမ္မဝါဒကို
တည်တံ့စေသော အခါဝယ် ပါယာသိရာဇညမင်းသည် ခြောက်ကြိမ်မြောက်
လည်း အဘယ်သို့သော အထောက်အထား သာကေပရိယာယံကို ဖော်ပြ
ပြီးလျှင် မိမိ၏ အယူဝါဒကို တည်တံ့စေပြန်ပါသည်။ အရှင်ကုမာရကဿပ
မထေရ်မြတ်ကလည်း ထိုသို့ ဖြစ်ပေါ်လာသော မှားယွင်းသော အယူကို တရား
သဖြင့် နှိပ်နင်းပယ်ရှားပြီးလျှင် အဘယ်သို့လျှင် မှန်ကန်သော ဓမ္မဝါဒကို
တည်တံ့စေခဲ့ပါသည်။ ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ပါယာသိ ရာဇညမင်းသည် ခြောက်ကြိမ်မြောက်၌
အို အရှင်ကုမာရကဿပ ဤလောကဝယ် သီလရှိသော ကောင်းသော
အကျင့်ရှိသော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့ကို အကျွန်ုပ် ဒိဋ္ဌထင်ထင် မြင်ရပါသည်။

ထို ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည် ချမ်းသာသုခကိုသာ အလိုရှိကြပါကုန်သည်။
ဆင်းရဲဒုက္ခကို စက်ဆုပ်ရွံရှာကြပါကုန်သည်။ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်
အသက်ရှည်ခြင်းကိုသာ အလိုရှိကြပါကုန်သည်။ စုတိပြတ်ကျွေ သေလွန်မှုကို
အလိုမရှိကြပါကုန်။ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို မြင်သောအခါ အကျွန်ုပ် ဤသို့
အကြံ ဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၍ ဤသီလရှိသော ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော ဤရဟန်း
ပုဏ္ဏားတို့သည် ဤဘဝမှ စုတိပြတ်ကျွေ သေလွန်သောကာလဝယ် သုဂတိ
ဘုံဘဝသို့ ရောက်ကြမည့်အဖြစ်ကို စင်စစ် ကေန် သိကြမည် မှန်ပါက ဤရဟန်း
ပုဏ္ဏားတို့သည် မိမိကိုယ်ကို မိမိစားလက်နက်ဖြင့် သတ်ဖြတ်၍သော်၎င်း၊
အဆိပ်ကို စားသောက်၍သော်၎င်း၊ ဆွဲကြိုးချ၍ သော်၎င်း၊ ကမ်းပါးပြတ်မှ
ခုန်ဆင်း၍သော်၎င်း၊ တနည်းနည်းသော ဥပါယ်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို မိမိတို့ သတ်
ကြပါကုန်မည်။

ယခုမှာမှ ဤရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် တမလွန်လောကသို့ရောက်သော အခါ မိမိတို့ ချမ်းသာရမည့်အရေးကို မမြင်နိုင်ကြသည့်အတွက် မိမိတို့ ကိုယ်ကို မိမိတို့ မသတ်ဘဲ မသေစေဘဲ ရှိကြသည်။

ဤမည်သော အကြောင်းသည်လည်း အကျွန်ုပ်၏ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္စေဒ ဒိဋ္ဌိကို ယူရခြင်း၏ ခိုင်လုံသော အကြောင်းတရားဖြစ်ပါသည် ဟု လျှောက် ထားသောအခါ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်က—

သို့တပြီးကား ပါယာသိရာဇည...သင့်ကို ဤအရာဝယ် ဥပမာအားဖြင့် ပြဆိုပါဦးအံ့၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူး အကြောင်းထူးကား—

အို ပါယာသိရာဇညမင်း...ရှေးအခါဝယ် ပုဏ္ဏားတယောက်အား ဇနီးနှစ် ယောက်ရှိပါသည်။ ထိုနှစ်ယောက်သော ဇနီးတို့တွင် တယောက်သော ဇနီးမှာ သားယောက်ျား ထွန်းကားခဲ့ပါသည်။ ထိုသားယောက်ျား အသက် ဆယ်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ် အရွယ်ရှိသောအခါ အခြားဇနီးတယောက်ဝယ် ကိုယ်ဝန် အရင့်အမာရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ထိုပုဏ္ဏားစုတိပြတ်ကျေ သေလွန်၍ သွားပါသည်။

ထိုအခါ အသက်ဆယ်နှစ် ဆွဲနှစ်နှစ်အရွယ်ရောက်ပြီးသော ပုဏ္ဏားလူလင် ငယ်သည် မိထွေးထံသို့ သွားရောက်၍—

အို အရှင်မ ဤအိမ်မှာရှိသမျှသော ရွှေ ငွေ ဥစ္စာ ရတနာတို့သည် အလုံးစုံ အကျွန်ုပ်၏ဥစ္စာဖြစ်ပါသည်။ အကျွန်ုပ်တို့ စည်းမျဉ်းဥပဒေအရ ထို ရွှေ ငွေ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာတို့သည် အရှင်မ၏ ဥစ္စာလုံးဝမဟုတ်နိုင်ပါ။ ဘခင်၏ အမေ့အနှစ်ကို အကျွန်ုပ်အား ပေးပါ ဟု ပြောပါသည်။

ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားမက အမောင်...ငါမွေးဖွားရုံ ကာလတိုင်အောင် စောင့်ဆိုင်းပါ။ အကယ်၍ သားယောက်ျား မွေးဖွားပါလျှင် ထို သားယောက်ျားအားလည်း အနည်းအကျဉ်းပေးရပါလိမ့်မည်။ အကယ်၍ သမီး မိန်းမ မွေးဖွားသည် ဖြစ်ပါမူကား ထိုသမီးမိန်းမသည်လည်း သင်၏ အသုံးအဆောင်အလုပ်အကျွေးပင် ဖြစ်ပါစိမ့်မည် ဟု ပြောပါသည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ထိုသူငယ်သည် တောင်းမြဲတောင်းပါသည်။ သုံး ကြိမ်မြောက် တောင်းသောအခါ ထိုပညာမဲ့သော ပုဏ္ဏားမသည် ဓားလက်နက် ကို ယူဆောင်၍—

ငါသည် ယောက်ျားကိုသော်၎င်း မိန်းကလေးကိုသော်၎င်း မည်သည့် အရာကို ဖွားမည်ကို သိသာဆောင် ဖွားစိမ့်မည် ဟု—

အိပ်ရာ တိုက်ခန်းသို့ ဝင်ရောက်ပြီးလျှင် မိမိဝမ်းတိုက်ကို ဓားဖြင့် ဖောက်ခွဲပါတော့သည်။

ဤနည်းဖြင့် ထိုမလိမ်မာသော ပုဏ္ဏားမသည် မိမိကိုယ်ကို၎င်း အသက်ကို ကို၎င်း ဝမ်းတွင်းမှာရှိသော ကိုယ်ဝန်ကို၎င်း အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာနှစ်မျိုးတို့ကို၎င်း ပျက်စီးစေဘိသည်။

ပါယာသိရာဇညမင်း....သင်သည်လည်း နည်းလမ်းမကျ အယောနိသော မနုဿိကာရဖြင့် တမလွန်လောကကို ရှာမှီးလို့ရှိလျှင် ဤပုဏ္ဏားမ မလိမ်မာသူ ကဲ့သို့ ပင် အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပါလိမ့်မည်။

အို ပါယာသိ ရာဇညမင်း....သိလရှိသော ရဟန်းပုဏ္ဏား သူတော်ကောင်း တို့သည် မရင့်မကျက် အချိန်မကျသေးသော ဤရူပကာယကိုယ်ခန္ဓာကို တစုံ တခု မကောင်းသော မိစ္ဆာပယောဂလုံလဖြင့် ပျက်စေ ပြုန်းတီးစေကြသည် မဟုတ်ပါ။ ဤခန္ဓာကိုယ် စုတေချိန်ကိုသာလျှင် စောင့်ဆိုင်းငံ့လင့်၍ နေကြ ပါသည်။ ပညာရှိရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ ကာလရှည်လျားစွာ တည်နေခြင်းဖြင့် ပညာရှိဖြစ်သော ရှင်လူအများတို့ ကုသိုလ်တရား အကျိုးတရား ပွားများကြ ပါသည်။

ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းကြောင့်လည်း အသင် ပါယာသိရာဇည မင်း၏ မကောင်းလှသော ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိအယူမှားကို ပယ်ရှား၍ ဟုတ် မှန်ကျန ယထာဘူတ ဖြစ်သော တမလွန်လောကရှိသည်။ အဝိဇ္ဇာတဏှာ မပြတ်သေးလျှင် ဒုတိယဘဝဝယ် တဖန် ပဋိသန္ဓေတည်နေရသည်။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ အကျိုးရှိသည် ဟု ကမ္မဿကတဉာဏ် ပညာဒိဋ္ဌိကို အသင် ပါယာသိ မင်းတရားယူပါ ဟု အရှင်ကုမာရကဿပမထေရ်သူမြတ်သည် ပါယာသိရာဇညမင်း၏ မှောက်မှားသော မိစ္ဆာဝါဒကို ဓမ္မလမ်းကြောင်းဖြင့် ဖယ်ရှားနှိပ်ကွပ်တော်မူပြီးလျှင် ဟုတ်မှန်သော ယထာဘူတ ဓမ္မဝါဒ စကားကို မားမားခိုင်ကျည် တည်စေတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သာဓု သာဓု အာဂုဿော၊ သာဓု ခေါ အာဂုဿော ယံ အာယသ္မာ
ကုမာရကဿပေါ ဂဗ္ဘိနိဥပမံ ဒဿေတွာ တံ မိစ္ဆာဝါဒံ ပဋိက္ခိပိတွာ
ဓမ္မဝါဒံ ပတိဋ္ဌာပေသိ။

ကောင်းပါပေစွ ကောင်းပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်
မြတ်သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမ၏ ဥပမာကို ဖော်ပြ၍ ထိုမှားယွင်းသော
မိစ္ဆာအယူကို ပယ်ရှားပြီးလျှင် မှန်ကန်သော ဓမ္မဝါဒကို တည်တံ့စေတော်
မူခဲ့ပါပေ၏။ ထိုသို့ မှန်ကန်သော ဓမ္မဝါဒကို တည်တံ့အောင် ဟောပြော
ပြသခြင်းသည် ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်။

ကိုယ်ဝန်ဆောင် ဥပမာ ပြီး၏

သတ္တမ ပြဿနာ

အိမ်မက် ဥပမာ

ပုစ္ဆာ။ ။အထ ပနာဂုဿော ပါယာသိရာဇညော သတ္တမံပိ ကီဒိသံ သာဓက
ပရိယာယံ ဒဿေတွာ အတ္တနော ဝါဒံ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ကထဉ္စာ-
ယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ တံ မိစ္ဆာဝါဒံ သဟဓမ္မေန သုနိဂ္ဂဟံ
နိဂ္ဂဟေတွာ ဓမ္မဝါဒံ ပတိဋ္ဌာပေသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သတ္တမံ ပန ဘန္တေ ပါယာသိရာဇညော ကုဗ္ဗိယံ ပက္ခိပိတွာ
မာရိတပုရိသံ သာဓကပရိယာယံ ဒဿေတွာ အတ္တနော ဝါဒံ
ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ အာယသ္မာစ ကုမာရကဿပေါ သုပိန-
ကူပမာယ တံ မိစ္ဆာဝါဒံ သဟဓမ္မေန သုနိဂ္ဂဟိတံ နိဂ္ဂဟေတွာ
ဓမ္မဝါဒံ ပတိဋ္ဌာပေသိ။

အမေး။ ။အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်က ကိုယ်ဝန်ဆောင်
မိန်းမ၏ ဥပမာကိုပြု၍ ထိုမှားယွင်းသော မိစ္ဆာအယူကို ပယ်ရှားပြီးလျှင်
မှန်ကန်သောဓမ္မဝါဒကို တည်တံ့စေသောအခါဝယ် ပါယာသိရာဇညမင်းသည်
ခုနစ်ကြိမ်မြောက်လည်း အဘယ်သို့သော အထောက်အထား သာဓက ပရိ
ယာယံစကားကို ဖော်ပြပြီးလျှင် မိမိ၏အယူကို တည်တံ့စေပြန်ပါသနည်း၊
အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်ကလည်း ထိုမှားယွင်းသော မိစ္ဆာအယူကို

တရားသဖြင့် အဘယ်သို့လျှင် ပယ်ရှားနှိမ်နင်း၍ မှန်ကန်သော ဓမ္မဝါဒကို အဘယ်သို့လျှင် တည်တံ့စေခဲ့ပြန်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်၌ကား ပါရာသိရာဇညမင်းသည်—

အိုအရှင်ကုမာရကဿပ...လွန်ခဲ့သော တနေ့က လွန်ခဲ့သော အမှတ်မရှိ သော ရက်တခုက အကျွန်ုပ်ထံ အကျွန်ုပ်၏အစေအပါး မင်းချင်းယောက်ျား တို့သည် ခိုးသားလုလင်တယောက်ကို ခေါ်ဆောင်၍ ပို့ရောက်လာကြပြီးလျှင် “အရှင်မင်းကြီး...ဤသူကား သူတပါးတို့၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူသော ခိုးသား ဖြစ်ပါသည်။ ထိုခိုးသားကို အရှင်မင်းကြီး အလိုရှိရာ ဒဏ်ထားတော်မူပါ” ဟု လျှောက်ထားကြသောအခါ

“အမောင်တို့...သို့တပြားကား ဤယောက်ျားကို အသက်ရှင်လျက်ပင် လျှင် (အရှင်လတ်လတ်) အိုးအတွင်းသို့ ထည့်ပြီး အပေါ်မှ အိုးကိုပိတ်၍ ထိုအပေါ်မှ သားရေစိမ်းဖြင့် ရစ်ပတ်ပြီးလျှင် မြေညက်တို့ဖြင့် ထူထဲစွာ လိမ်းကျံ၍ ခုံလောက် သုံးခုအပေါ်သို့ တင်ပြီးလျှင် မီးတိုက်ကြကုန်” ဟု အမိန့်တော်မြတ်မှတ်ခဲ့ပါသည်။ သို့မှတ်သည့်အတိုင်းပင် မင်းချင်း ယောက်ျားတို့သည်လည်း ထိုခိုးသားကို အိုးအတွင်းသို့ ထည့်၍ အိုးနခမ်းကို ပိတ်ပြီးလျှင် ထိုအထက်မှ သားရေစိမ်းဖြင့် ရစ်ပတ်၍ မြေညက်တို့ဖြင့် ထူထဲစွာ လိမ်းကျံပြီးလျှင် ခုံလောက်သို့ တင်၍ မီးတိုက်ကြပါသည်။

ထိုခိုးသားယောက်ျား သေလောက်သော အခါကာလဝယ် အကျွန်ုပ်တို့ သည် ထိုအိုးကိုချ၍ အဝကို ဖွင့်လှစ်ပြီးလျှင် ပြေးညှင်းသာယာစွာဖြင့် ထို ခိုးသားယောက်ျား၏ အသက်ဇီဝ လိပ်ပြာထွက်လာသည်ကို မြင်လိုမြင်ငြား ကြည့်၍ နေကြပါသည်။ လုံးဝမမြင်ရပါ။ ဤသည်လည်း အကျွန်ုပ်၏ နတ္ထိက ဝါဒ၊ အကိရိယဝါဒ၊ ဥစ္စေဒဝါဒကို ယူရခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ပါသည် ဟု မိမိဝါဒကိုတည်စေသော အခါ အရှင် ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်က—

“ပါယာသိမင်း...သင်သည် ရှေးအခါက နေ့အခါ အိပ်နေစဉ်ဝယ် အရံ ဥယျာဉ်၊ ဗိမာန်၊ တော၊ တောင်၊ ရေ၊ မြေ တို့၏ တင့်တယ်ပုံကို အိပ်မက် မြင်မက် ဘူးပါသလား” ဟု မေးမြန်းပါသည်။

မြင်မက်ဘူးပါကြောင်း ပြန်ပြောင်းလျှောက်ထားသောအခါ ထိုအချိန် ဝယ် သင်၏ အနည်းအပါး အရွှေအရံ အခစားတို့ ရှိကြသည် မဟုတ်ပါလော ဟု မေးပါသည်။ ရှိကြပါသည် ဟု လျှောက်ထားသောအခါ—

သင်တို့၏ အယူဝါဒဝယ် ထိုသို့ အိပ်မက် မက်နေသောအခါ အသက်ဇီဝ လိပ်ပြာဝိညာဉ်သည် အိပ်မက်ထည်းမှာတော့သည့် အာရုံရှိရာအရပ်သို့ ထွက်၍ သွားချီ၊ အိပ်မက် မြင်မက်သောသူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့ဝင်၍ သွားချီလို့ ယူဆသည် မဟုတ်ပါလော...။ ဟုတ်ပါကြောင်း ပြန်ပြောင်းလျှောက်ထား သောအခါ—

သို့တပြီးကား ထိုသို့ သင် အိပ်မက်မြင်သောအခါ သင်၏ အသက်ဇီဝ လိပ်ပြာဝိညာဉ်ကောင်သည် သင့်ကိုယ်မှထွက်၍ အိပ်မက်၏ အာရုံရှိရာသို့ သွားသည်ကို၎င်း ထိုမှသည် သင်၏ ကိုယ်အတွင်းသို့ အသက်လိပ်ပြာဝိညာဉ် ဝင်ရောက်လာသည်ကို၎င်း သင်၏ အပါးဝယ် အမြဲတမ်း ခစား၍ နေသော အရံ အရွှေ အချွေအရံ ပရိသတ်တို့သည် မြင်ကြပါသလား ဟု မေးမြန်းပါသည်။ မမြင်ရပါကြောင်း ပြန်ပြောင်းလျှောက်ထားသော အခါ—

အို ပါယာသိရာဇညမင်း...အသက်ထင်ရှား အရှင်သားဖြစ်ကြသည့် အသင်၏ အချွေအရံ ပရိသတ်များပင်သော်မှ အသက်ထင်ရှား အရှင်သား ဖြစ်ပေသော သင်ပါယာသိမင်းတရား၏ အသက်ဇီဝလိပ်ပြာကိုမျှ မမြင်ကြ လျှင်အဘယ်မှာလျှင် အသင်သည် စုတိပြတ်ကျွေ သေလွန်သောယောက်ျား၏ အသက်ဇီဝလိပ်ပြာ ဝိညာဉ်ကို မြင်နိုင်အံ့နည်း၊ မမြင်နိုင်သည်သာတည်း ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် ပါယာသိရာဇညမင်း၏ မှောက်မှားသော မိစ္ဆာအယူ ဝါဒကို ဓမ္မလမ်းကြောင်းဖြင့် ကောင်းစွာနှိပ်ကွပ်အပ်သည်ကိုပြု၍ ဓမ္မဝါဒ မှန်ကန်သော တရားစကားကို မားမားခိုင်ကျည် တည်စေတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား၊

သာဓု သာဓု အာဝုသော၊ သာဓု ခေါ အာဝုသော ယံ အာယဿူ ကုမာရကဿပေါ သုပိနုကူပမံ ဒဿေတွာ ဥပ္ပန္နံ မိစ္ဆာဝါဒံ သဟဓမ္မေန သုနိဂ္ဂဟံ နိဂ္ဂဟေတွာ ဓမ္မဝါဒံ ပတိဋ္ဌာပေသိ။

ကောင်းပါပေစွ ကောင်းပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ် မြတ်သည် အိပ်မက်ဥပမာကိုဖော်ပြ၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော မှားယွင်းသော မိစ္ဆာအယူကို တရားသဖြင့် ကောင်းစွာနှိပ်နင်းပြီးလျှင် မှန်ကန်သော ဓမ္မဝါဒ ကို တည်တံ့စေတော်မူခဲ့ပါပေ၏။ ထိုသို့ မှားယွင်းသော အယူကို ပယ်ရှား၍ မှန်ကန်သော ဓမ္မဝါဒကို တည်တံ့စေခြင်းသည် ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်၊

အိပ်မက် ဥပမာ ပြီး၏

အဋ္ဌမ, နဝမ, နှင့် ဒဿမ ပြဿနာ

မီးပူဇော်သော ရသေ့ ဥပမာ

ပုစ္ဆာ။ ။ အထ ပနာဝုသော ပါယာသိရာဇညော အဋ္ဌမံ ပိ နဝမံ ပိ ကထေ-
တဗ္ဗိ ကထေတွာ ဒဿမံ ကီဒိသံ သာဓကပရိယာယံ ဒဿေတွာ
အတ္တနော ဝါဒိ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ကထဉ္စာယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ
သဟဓမ္မေန တံ မိစ္ဆာဝါဒိ ပဋိနိဿဇာပေသိ။

ဝိဿဇနာ။ ။ အဋ္ဌမံ ပိ ဘန္တေ နဝမံ ပိ ပါယာသိရာဇညော ယံ ဝါ တံ ဝါ
ပရိယာယံ ဒဿေတွာ အတ္တနော ဝါဒိ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ဒဿမံ
ပန ဘန္တေ ပါယာသိရာဇညော ဆဝိအာဒိနိ ဆိန္ဒိတွာ မာရိတ-
ပုရိသံ သာဓကပရိယာယံ ဒဿေတွာ အတ္တနော ဝါဒိ ပတိ-
ဋ္ဌာပေသိ၊ အာယသ္မာ စ ကုမာရကဿပေါ အဂ္ဂိကဇဋ္ဌိလော-
ပမာယ တံ မိစ္ဆာဝါဒိ သဟဓမ္မေန သုနိဂ္ဂဟိတံ နိဂ္ဂဟေတွာ
ဓမ္မဝါဒိ ပတိဋ္ဌာပေသိ။

အမေး။ ။ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်က အိပ်မက်ဥပမာဖြင့်
မိစ္ဆာဝါဒကို ပယ်ရှား၍ ဓမ္မဝါဒကို တည်စေသောအခါဝယ် ပါယာသိရာဇည
မင်းသည် ရှစ်ကြိမ်မြောက်၎င်း ကိုးကြိမ်မြောက်၎င်း ပြောလိုသောစကားကို
ပြောကြားပြီးနောက် ဆယ်ကြိမ်မြောက်၌ အဘယ်သို့သော အထောက်
အထားသာဓက ပရိယာယ်ကို ဖော်ပြပြီးလျှင် မိမိ၏အယူဝါဒကို တည်တံ့စေ
ပြန်ပါသနည်း၊ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်ကလည်း ထိုမှားယွင်းသော
မိစ္ဆာအယူကို အဘယ်သို့သော ဥပမာကို ဖော်ပြ၍ တရားသဖြင့် နှိပ်နင်း
ပြီးလျှင် ထိုမှားယွင်းသော မိစ္ဆာအယူကို စွန့်စေပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ရှစ်ကြိမ်မြောက် ကိုးကြိမ်မြောက်၌လည်း ပါယာသိရာဇည
မင်းသည် ယံ ဝါ တံ ဝါ- ဟူးဟူးညားညားသော အသက်ဇီဝနှင့်စပ်သော အ
ကြောင်းပရိယာယ် ယုတ္တိအသွယ်သွယ်ဖြင့် ပြောဆိုပြီးလျှင် ဆယ်ကြိမ်မြောက်
၌ကား ပါယာသိရာဇညမင်းသည်—

အို အရှင်ကုမာရကဿပ...အကျွန်ုပ်ထံ တချိန်က အကျွန်ုပ်၏ မင်းချင်း
ယောက်ျားတို့သည် ခိုးသားတယောက်ကို ယူဆောင်၍ လာပြီးလျှင် အရှင်

မင်းကြီး ဤသူသည် မကောင်းမှုကို ကျင့်ကြံသော ခိုးသားယောက်ျားဖြစ်ပါသည်။ အရှင်မင်းကြီးအလိုရှိရာ ဒဏ်ထားတော်မူပါ ဟု လျှောက်ထားသော အခါ ထိုမင်းချင်းယောက်ျားတို့ကို—

အမောင်တို့...သို့တပြီးကား ဤခိုးသားယောက်ျားကို ရှေးဦးစွာ အရေကို ခွါကြကုန်၊ ငါတို့သည် အရေကို ခွါလို့ရှိလျှင် ထိုသူ၏အသက်ဇီဝကို မြင်ချင်လျှင် မြင်ကြရလိမ့်မည် ဟု ပြောဆိုပါသည်။ အကျွန်ုပ် ပြောဆိုမိန့် မှတ်သည့်အတိုင်း ရှေးဦးစွာ အရေကို ခွါသော်လည်း ထိုသူ၏အသက်ဇီဝ လိပ်ပြာ ထွက်လာသည်ကို မမြင်ရပါ ထို့နောက် အရေထူကို ခွါစေပါသည် ထိုအခါလည်း အသက်ဇီဝလိပ်ပြာကို မမြင်ရပါ။

ထို့နောက် အသားကိုဖြုတ်စေ၊ ခုတ်စေပါသည် ထိုအခါလည်း အသက်ဇီဝကို မမြင်ရပါ။ ထို့နောက် အကြောကို ဖြုတ်စေပါသည် ထိုအခါလည်း အသက်ဇီဝကို မမြင်ရပါ။ ထို့နောက် အရိုးကို ဖြုတ်စေပါသည်။ ထို့နောက် အသက်ဇီဝကို မြင်ရလိုမြင်ရငြား ရိုးတွင်းချဉ်ဆီတိုင်အောင်ဖြုတ်စေ၊ တောက်စေ၊ ခုတ်စေ၊ ထစ်စေခဲ့ပါသည်။ အသက်ဇီဝလိပ်ပြာ ဝိညာဉ်ထွက်လာသည်ကို မမြင်ရပါ။ ဤသည်လည်း အကျွန်ုပ်၏ နတ္ထိက၊ ဥစ္စေဒ၊ အင်္ဂါရိယအယူကို ယူရခြင်း၏ အကြောင်း ကောင်းလှသော ဥပါယ်ဖြစ်ပါသည် ဟု မိမိဝါဒကို တည်စေသောအခါ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်သူဖြစ်သည်—

သို့တပြီးကား ပါရာသိရာဇည...သင့်အား ငါ ဥပမာဖြင့် ပြပါမည်။ ရှေးအခါက မီးပူဇော်သော ရသေ့တယောက်ဝယ် ကောက်၍ရသော အငယ်ကပင် မွေးကျွေးသုတ်သင်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်အရွယ် ဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ် သားငယ်ကလေး တယောက်ရှိပါသည်။ ထိုရသေ့သည် ဇနပုဒ်သို့ ပြုလုပ်ရန် ကိစ္စတခုကြောင့် သွားအံ့သော ဆဲဆဲအခါဝယ် ထိုရသေ့ငယ်ကိုခေါ်၍—

အမောင်...မီးကို မပြတ်ကျွေးမွေးပူဇော်ရစ်ပါလေ၊ မီးကို မငြိမ်းပါမလင့်၊ အကယ်၍ မတော်တဆ မီးငြိမ်းသွားလို့ရှိလျှင် ဟောဒီမှာ ပဲကွပ်၊ ဟောဒီမှာ ထင်းတွေ့၊ ဟောဒီမှာ မီးဆုံတွေ့ မီးဖြစ်အောင် လုပ်ပြီး မီးကိုပူဇော်ရစ်ပါ ဟု မှာကြားပြီး သွားပါသည်။

ထို ရသေ့သူငယ်သည် မေ့လျော့မြူးတူး ပျော်ပါးကစားနေခိုက် မီးငြိမ်း၍ သွားပါသည်။ ထိုအခါ ထိုရသေ့ငယ်သည် ထိုအခါ ထိုရသေ့ငယ်သည်

ငါ့အဘဘုရား ရသေ့ကြီး မှာကြားခဲ့သည်မှာ မီးကို မငြိမ်းစေရ၊ အမြဲတစေ မီးကို ပူဇော်ရမည်၊ အကယ်၍ မီးငြိမ်းသွားလျှင် ဤထင်းတွေ ဤပဲကွပ်တွေ ဤမီးဆုံတို့ဖြင့် မီးဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပြီး မီးကို ပူဇော်ရမည် ဟု မှာကြားပါသည်။ ငါသည် မီးကို ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်အံ့ ဟု ကြံစည်ပြီးလျှင် ရှေးဦးစွာ ရှိရင်းစွဲဖြစ်သော မီးဆုံကို ပဲကွပ်ဖြင့် နှစ်စိပ်နှစ်မြှာခွဲ၍ ပြုပါသည်။ မီးကို ရလိုရိုးဖြင့် မီးဆုံကို နှစ်စိပ်နှစ်မြှာ ခွဲပစ်သော်လည်း မီးကို မရခဲ့ပါ။ နောက် တဖန် မီးကို ရလို ရငြားဖြင့် မီးဆုံကို သုံးစိပ် လေးစိပ် ငါးစိပ် ဆယ်စိပ် အစိပ်တရာ အစိပ်တထောင် စသည်ကိုမျှမက မီးဆုံကို ဆုံထည်းသို့ ထည့်၍ပင် မှန်မှန်ညက်ညက် ပြုလုပ်၍ မီးကို ရလိုရငြားဖြင့် လေတိုက်ရာဝယ် သွား၍ လှေ့ခဲ့ပါသည် သို့လှေ့ သော်လည်း မီးကို မရဘဲ ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုရသေ့ကြီး ပြန်လာသောအခါ—

ငါ့သား...မီးကို အမြဲမပြတ် ပူဇော်ပါ၏လား ဟု မေးမြန်းသောအခါ မိမိ ဖြစ်သမျှ အကြောင်းကို ပြန်ပြောင်း၍ ပြောဆိုပါသည်။ ထိုအခါ ရသေ့ကြီးက အသစ်ရှိသော မီးဆုံကို ယူဆောင်ပြီးလျှင် အမောင်...မီးကို ဤပုံ ဤပန်း ဖြစ်စေရပါသည် ဟု မီးဆုံဖြင့် မီးကို ပွတ်၍ ပြုပြီးလျှင် အမောင်...အမောင် ကြံစည်သည့်အတိုင်း မလိမ်မာသည့် နည်းလမ်းဥပါယ် နည်းလမ်း မကျသော အယောနိသော အကြောင်းမျိုးဖြင့် မီးကို ဖြစ်စေရသည် မဟုတ် ဟု ပြောကြားပါသည်။

ဤနည်းအတူပင် အသင်သည်လည်း အယောနိသော မနသိကာရဖြင့် ထိုမလိမ်မာလှသော ရသေ့ငယ်ပမာ တမသွန်လောကကို ရှာဖွေ၍ နေပါဘိ တကား။

ပဋိနိဿဇ္ဇေတံ ရာဇည ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ။
ပဋိနိဿဇ္ဇေတံ ရာဇည ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ။

အစရှိသည်ဖြင့် ရာဇညမင်းတရား...သင်၏ ယုတ်မာလှစွာသော ထိုအဟူ ကို ပယ်ဖျက်ပါ။ သင့်အား ရှည်လျားစွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး အစည်းအပွား မဲ့ဘို့ရန် မဖြစ်ပါစေလင့်၊ ဒုက္ခတရား ဆင်းရဲတရား ပွားဘို့ရန် မဖြစ်ပါစေလင့် ဟု မိန့်ကြားတော် မူပြီးလျှင် ပါယာသိ ရာဇညမင်း၏ မျောက်မှားသော မိစ္ဆာ အယူဝါဒကို တရားသဖြင့် တရားသောအကြောင်းကိုပြု၍ စွန့်ပယ်စေတော် မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သာဓု သာဓု အာဂုသော၊ သာဓု ခေါ အာဂုသော ယံ အာယသ္မာ
ကုမာရကဿပေါ ဩပါယိကံ ဥပမံ ဒဿေတွာ တံ ပါပိကံ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ
ပဋိနိဿဇ္ဇာပေသိ၊ ယံ တဿ ဘဝေယျ ဒိဗ္ဗရတ္တံ ဟိတံာယ သုခါယ။

ကောင်းပါပေစွ ကောင်းပါပေစွ ငါ့ရှင်....အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်
မြတ်သည် အကြောင်းယုတ္တိတန်သော သင့်လျော်သော ဥပမာကို ဖော်ပြ၍
ထိုပါယာသိရာဇည၏ မှားယွင်းသော ယုတ်ညံ့သော မိစ္ဆာအယူဝါဒကို ပယ်စွန့်
စေပါပေ၏။ ထိုမိစ္ဆာအယူဝါဒကို မပယ်စွန့်သည်ရှိသော် လူနတ်၌ ဖြစ်သော
ချမ်းသာတို့ကိုပင် ရနိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ။ အပါယ်လေးပါး၌ အတိဒုက္ခ
ရောက်၍ အလွန်ဆင်းရဲ ပင်ပန်းဘိုရန် အကြောင်းသာလျှင် ဖြစ်၏။ ထို
မှားယွင်းသော မိစ္ဆာအယူကို စွန့်လိုက်သည်ရှိသော် လူ နတ် နိဗ္ဗာန်
သုံးတန်သော ချမ်းသာကို ရခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုသို့
ယုတ်ညံ့သော မိစ္ဆာအယူ မှားယွင်းသော အယူကို ပယ်စွန့်စေခြင်းသည်
ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်။

မီးပူဇော်သော ရသေ့ ဥပမာ ပြီး၏

လှည်းမှူး နှစ်ဦး ဥပမာ

ပုစ္ဆာ။ ။အာယသ္မတာ အာဂုသော ကုမာရကဿပေန ပုရိမဒိဝေ
ပုစ္ဆိတဝိဿဇ္ဇိတာကာရေန ပါယာသိဿ ရာဇညဿ အဂ္ဂိကဇဋ္ဌိ-
လောပမံ ဒဿေတွာ တသ္မိံ ပါပကေ ဒိဋ္ဌိဂတေ ပဋိနိဿဇ္ဇာပိတေ
သော တာဝ ထေရဿ ဝစနံ အနာဒိယိတွာ ကိဒိသံ စ ပစ္စနိကကထံ
ကထေသိ၊ ကထဉ္စ ထေရော ကရုဏာသီတလဟဒယော ဟုတွာ
အပရမိဉ္စ ဥပမံ ဒဿေတွာ တံ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ ပဋိနိဿဇ္ဇာပေသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ပါယာသိ ဘန္တေ ရာဇညော အာယသ္မတာ ကုမာရကဿ-
ပေန အဂ္ဂိကဇဋ္ဌိလောပမံ ဒဿေတွာ တံ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ
ပဋိနိဿဇ္ဇာပိတေ ကိဉ္စာပိ ဘဝံ ကဿပေါ ဝေမာဟ၊ အထ
ခေါ နေဝါဟံ သက္ကောမိ ဣဒံ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ ပဋိနိဿဇ္ဇိတုန္တိ
ဝေမာဒိကံ ပစ္စနိကကထံ ကထေသိ၊ ထေရော စ ဘန္တေ ကုမာရ-
ကဿပေါ ဒွေ သတ္တဝါဟောပမံ ဒဿေတွာ တံ ပါပကံ မိစ္ဆာ-
ဝါဒံ ပဋိနိဿဇ္ဇာပေသိ။

အမေး။ ။ ယမန်နေ့က မေးခဲ့ ဖြေခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့် အရှင် ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်က မီးပူဇော်သော ရသေ့ဥပမာကို ပါယာသိရာဇည အား ထုတ်ဖော်ပြပြီးလျှင် ပါယာသိရာဇည၏ ထိုမှားယွင်းသော မိစ္ဆာအယူကို စွန့်စေသည်ရှိသော် ထိုအခါကာလ၌ ပါယာသိရာဇညသည် မထေရ်မြတ်၏ စကားကို ရှေးဦးစွာ နားမထောင်သေးဘဲ အဘယ်သို့သော ဆန့်ကျင်ဘက် စကားကို ပြောကြားခဲ့ပါသနည်း၊ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်ကလည်း သနားကြင်နာသော ကရုဏာစိတ်ဖြင့်ထုံအပ်သော ကြည်လင်အေးမြသော စိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍ အခြားတပါးသော ဥပမာကိုလည်း ဆောင်ပြပြီးလျှင် ထိုပါယာသိရာဇည၏ ဆိုးယွမ်းမှားယွင်းလှစွာသော မိစ္ဆာ အယူကို စွန့်လွှတ် စေခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ယမန်နေ့က လျှောက်ထားအပ်ပြီးသောအတိုင်း အရှင် ကုမာရကဿပ မထေရ်က ပါယာသိမင်းတရားအား မီးပူဇော်သောရသေ့ ဥပမာဖြင့် ထိုပါယာသိရာဇည၏ မိစ္ဆာဝါဒကို စွန့်လွှတ်စေသောအခါ ပါယာသိရာဇညမင်းသည်—

ကိဉ္စာပိ ဘဝံ ကဿပေါ ဝေမာဟ— အစရှိသည်ဖြင့် အရှင်ကဿပသည် ဤသို့ ပြောဆိုစေကာမူ အကျွန်ုပ်သည် ဤအယူကို မစွန့်နိုင်ပါ။ ပသေနဒိ ကောသလမင်းနှင့်တကွ ပတ်ဝန်းကျင် ရှိသမျှသောမင်းတို့သည် အကျွန်ုပ် ဤအယူရှိကြောင်းကို သိကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဤမိစ္ဆာအယူကို အကယ်၍ စွန့်သည်ဖြစ်အံ့ ပသေနဒိကောသလမင်းနှင့်တကွ ကြားကြားသမျှသော မင်းအပေါင်းတို့က ပါယာသိရာဇညမင်းသည် မိုက်စွတကား၊ မလိမ္မာစွ တကား စသည်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချစကား ပြောကြားကြပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် လည်း အကျွန်ုပ်သည် အမျက်ဖြင့်၎င်း အရှင်ဘုရားတို့ကို အံတု-အံပြိုင် ပြုလိုခြင်း ပလာသဖြင့်၎င်း ဤအကျွန်ုပ်၏ ယူရင်းစွဲ ဖြစ်သော နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို မစွန့်နိုင်ပါ ဟု လျှောက်ထားသောအခါ အရှင်ကုမာရကဿပက—

သို့တပြီးကား ပါယာသိရာဇည....သင့်အား ငါ ဥပမာဆောင်၍ ပြဦးအံ့၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူး အကြောင်းထူးမှာ ရှေးအခါဝယ် ငါးရာ-ငါးရာသော လှည်းတို့ကို အုပ်ချုပ်သော ပညာရှိသော လှည်းမှူးယောက်ျား၊ ပညာမဲ့သော လှည်းမှူး ယောက်ျား ဟူ၍ ရှိကြပါသည်။

ထိုသူနှစ်ဦးတို့တွင် ရှေးဦးစွာ ပညာမဲ့သော လှည်းမှူးယောက်ျားသည် ငါးရာသော လှည်းတို့အပေါ်ဝယ် ရောင်းရန်ဖြစ်သော ကုန်ပစ္စည်းတို့ကို၎င်း များစွာသော မြက်၊ ထင်း၊ ရေတို့ကို၎င်း တင်ဆောင်ပြီးလျှင် အရှေ့ဇနပုဒ်မှ အနောက်အရပ်ဇနပုဒ်သို့ ခရီးထွက်ခဲ့ပါသည်။

ခရီးလမ်းအကြား ခရီးခဲ ကန္တာရအရပ်သို့ ရောက်ရှိသောအခါ ညိုမည်းသော အဆင်းရှိသော နီမြန်းသော မျက်စိရှိသော ဖွဲ့ချည်အပ်သော လေးလက်နက်ရှိသော ကုမုဒြာ ကြာဖြူပန်း ကြာညိုပန်း စသည်ကို ပန်ဆင်လျက် ရှိသော ရွှံ့ညွှန်လိမ်းကျံသော ဘီးရှိသော ကောင်းမွန်သော ယာဉ်ကို စီးလျက် ခရီးရင်ဆိုင်လာသော ယောက်ျားတယောက်ကို တွေ့ရှိကြပါသည်။

ထိုအခါ အမောင်...အဘယ်အရပ်မှ လာပါသနည်း ဟု မေးမြန်းကြပါသည်။ ဤမည်သော ဇနပုဒ်မှလာကြောင်း ပြောကြားသည်ရှိသော် အဘယ်အရပ်သို့ သွားမည်နည်း ဟု မေးမြန်းကြပါသည်။ ဤမည်သော ဇနပုဒ်သို့ သွားမည် ဟု ပြောကြားသည်ရှိသော် အသို့နည်း အမောင်...ရွှေဆက်လက်၍ သွားရမည့် ခရီးဝယ် မိုးခင်းသည်ထန်စွာ ရွာပါ၏လော ဟု မေးမြန်းသော အခါ သည်းထန်စွာ မိုးခင်းကြီးရွာကြောင်း ရှိသမျှသော လမ်းတို့ဝယ် ရေတပြင်တည်း လှမ်း၍နေကြောင်း မြက် ထင်း ရေ တို့သည် ရွှေခရီးဝယ် ပေါများလှကြောင်း ပြောကြားပြီးလျှင် အမောင်တို့...ဤမြက်ဟောင်း၊ ရေဟောင်း၊ ထင်းဟောင်းတို့ကို စွန့်၍ သွားကြပါကုန်။ ပေါ့ပါးသော ယာဉ်တို့ဖြင့် သွားကြပါကုန် နွားတို့ကို မပင်ပန်းပါစေကုန်လင့် ဟု ပြောကြားပြီးလျှင် ခရီးမျက်နှာလှဲ၍ သွားခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ မလိမ်မာသော လှည်းမှူးက အမောင်တို့...ထိုယောက်ျား ပြောသွားသော စကားကို ကြားကြသည် မဟုတ်တုန်လော၊ သို့တပြားကား ငါတို့မှာ ပါရှိသော မြက်ဟောင်း၊ ထင်းဟောင်း၊ ရေဟောင်းတို့ကိုစွန့်ပယ်၍ ပေါ့ပါးသောယာဉ်တို့ဖြင့် နွားတို့ကိုလည်း မပင်ပန်းစေဘဲ သွားကြကုန်စို့ ဟု တိုင်ပင်ညီညွတ်ကြပြီးလျှင် ပါရင်းစွဲ ဖြစ်သော မြက်ဟောင်း၊ ထင်းဟောင်း၊ ရေဟောင်းတို့ကိုစွန့်၍ ပေါ့ပါးသော လှည်းတို့ဖြင့်ပင် သွားခဲ့ကြပါသည်။

ထိုလှည်းကုန်သည် ငါးရာတို့သည် ပဌမလှည်းစခန်းချရာ အရပ်၌လည်း မြက်၊ ထင်း၊ ရေကို မတွေ့မမြင်ရပါကုန်။ ဒုတိယ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထ၊ ပဉ္စမ၊ ဆဋ္ဌ

လှည်းစခန်းချရာ၌လည်း မြက် ထင်း ရေတို့ကို မတွေ့ကြရပါကုန်၊ သတ္တမ လှည်းစခန်းချရာ၌လည်း ထို့အတူ မြက် ထင်း ရေတို့ကို မတွေ့ရဘဲ အလုံးစုံ သော လှည်းသားငါးရာတို့နှင့်တကွ ထိုမလိမ်မာသော လှည်းမှူးယောက်ျား သည် အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ရပါသည်။ အလုံးစုံသောယောက်ျား အလုံးစုံသော နွားတို့သည်ပင် ထိုဘီလူး၏ အစားခံကြရပါကုန်သည်။

ထိုပဌမ မလိမ်မာသော လှည်းမှူးယောက်ျား ထွက်သွား၍ ရက်အတော် ကြာသောအခါ လိမ်မာသော ဘုရားလောင်း ယောက်ျား ဦးစီးသော လှည်း ငါးရာတို့သည် ထို့အတူပင် ထိုကန္တာရခရီးသို့ ခရီးထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ လမ်း ခရီးအကြားဝယ် ရှေးနည်းအတူ ထိုဘီလူးနှင့်တွေ့ရှိသောအခါဝယ် လိမ်မာလှ စွာသော အလောင်းတော် လှည်းမှူးက မိမိအပေါင်းအဖော်ဖြစ်ကြသော လှည်းသားငါးရာတို့အား ပြောပြသည်မှာ အမောင်တို့...ဤယောက်ျားကား ဤသို့ ဤသို့ ပြောဆိုဘိ၏။ သို့ပင်တစေ ဤယောက်ျားသည် ငါတို့၏ မိတ်ဆွေ လည်း မဟုတ် ဆွေမျိုးရင်းချာလည်း မဟုတ် နိမြန်းသောမျက်စိလည်းရှိ၏ အရိပ်ဟူ၍လည်း မထွက်ခဲ့ ငါတို့သည် အဘယ်မှာလျှင် သူ၏စကားကို ယုံမှား ၍ မြက်ဟောင်း၊ ထင်းဟောင်း၊ ရေဟောင်းတို့ကို စွန့်ပစ်ကြပါကုန်အံ့နည်း မိမိတို့ ဆောင်မြဲတိုင်းဖြစ်ကုန်သော မြက် ထင်း ရေ ကုန်တို့ဖြင့် ပင်လျှင် ရွှေသို့ ခရီးဆက်ကြကုန်စို့ ဟု တိုင်ပင်ညီညွတ်ပြီးလျှင် ပါရင်းစုံဖြစ်သော မြက် ထင်း ရေ ကုန်တို့ကို မစွန့်ဘဲ ဆောင်မြဲတိုင်းသော ဘဏ္ဍာတို့ဖြင့်ပင် ရွှေခရီးသို့ တက်ခဲ့ ကြပါကုန်သည်။

ထိုလှည်းသားငါးရာတို့သည် ပဌမလှည်းစခန်းချရာ၌လည်း မြက် ထင်း ရေတို့ကို မတွေ့ရပါ။ ဒုတိယ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထ၊ ပဉ္စမ၊ ဆဋ္ဌ လှည်းစခန်းချရာ၌ လည်း မြက် ထင်း ရေ တို့ကို မတွေ့ကြရ၊ မမြင်ကြရပါ။ သတ္တမ လှည်းစခန်းသို့ ရောက်သောအခါ၌လည်း မြက် ထင်း ရေ တို့ကို မတွေ့ကြရဘဲ ထိုရွှေကသွားနှင့် သော မလိမ်မာသော လှည်းမှူးယောက်ျားနှင့်တကွ လှည်းသားငါးရာတို့ အကျိုးမဲ့ပျက်စီး၍ အရိုးမျှသာ ကြွင်းကျန်သည်ကို တွေ့မြင်ကြရပါသည်။

ထိုအခါ လိမ်မာလှသော အလောင်းတော် ယောက်ျား လှည်းမှူးက အမောင်တို့...ဤမလိမ်မာလှသော လှည်းမှူးယောက်ျားကို အကြောင်းပြု၍ ထိုလှည်းမှူးယောက်ျားနှင့်တကွ နောက်ပါတို့သည် အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးကြလေ ကုန်ပြီ။ သို့တပြီးကား အမောင်တို့...ဤပစ္စည်းဝတ္ထုတို့သည် အရှင်မရှိသော

ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ငါတို့၏ လှည်းပေါ်ဝယ် အဘိုးမတန်သော ပစ္စည်းတို့ကို စွန့်ပယ်၍ ဤနေရာဌာနမှ အဘိုးတန်သော ပစ္စည်းတို့ကို လှည်းပေါ်သို့ ပြောင်းရွှေ့တင်ယူ၍ ရွှေခရီးဆက်ကြကုန်စို့ ဟု တိုင်ပင်ညီညွတ်ပြီးလျှင် အလောင်းတော် ပညာရှိညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း လှည်းသားငါးရာတို့သည် လှည်း မိမိတို့ လှည်းတပ်ဝယ်ပါရှိသော အဘိုးနည်းစွာထိုက်သော ရောင်းရန် ပစ္စည်းတို့ကို စွန့်ပယ်၍ ထိုလှည်းတပ်ဝယ်ပါရှိသော အဘိုးများစွာထိုက်သော ရောင်းရန်ပစ္စည်းတို့ကို တင်ပြီးလျှင် ပပင်မပန်း ချမ်းသာစွာ ထွက်မြောက်ခဲ့ရပါသည်။

ပါယာသိရာဇညမင်း....ဤနည်းအတူပင် သင်သည်လည်း မသင့်မတင့်သော အယောနိသော အကြောင်းဖြင့် တမလွန်လောကကို ရှာမှီး၍ နေသည် ရှိသော် ထိုမလိမ္မာလှသော လှည်းမှူးယောက်ျားသည် ပရိသတ် အခြံအရံနှင့် တကွ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့ ထို့အတူ သင်သည်လည်း သင့်စကားကို လိုက်နာသော နောက်ပါပရိသတ်အပေါင်းနှင့်တကွ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တုံ့ရာသည်။

ပဋိနိဿဇ္ဇေတံ ရာဇည ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ-ပါယာသိရာဇညမင်း....ဤသင်၏ ယုတ်မာမှားယွင်းစွာသော ယုတ်မာဖောက်ပြားသော အယူမှားကို ဖယ်ရှားပါခလော့ ဟု—

အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်သူမြတ်သည် မဟာကရုဏာဖြင့် ဆေးမြဲသော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ပါယာသိမင်းတရား၏ ယုတ်မာဖောက်ပြား ထိုအယူဝါဒဒွားကို ပယ်ရှားစွန့်စေတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သာဓု သာဓု အာဝုသော၊ သာဓု ခေါ အာဝုသော ယံ အာယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ ပါယာသိဿ ရာဇညဿ ဒွေ သတ္တဝါဟောပမ္ပိ ဒဿေတွာ တံ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ ပဋိနိဿဇ္ဇာပေသိ၊ တံ ဟိ တဿ စ တဒနုယာယိနံ စ ဘဝေယျ ဒိဗရတ္တံ ဟိတာယ သုခါယ။

ကောင်းပါပေစွ ကောင်းပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်သည် တမလွန်လောကမရှိ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးအပြစ်မရှိ ဟု မှားယွင်းစွာ ယူ၍နေသော ပါယာသိရာဇညအား လှည်းမှူးဥပမာကိုလည်း ဖော်ပြ၍ ထိုသို့သော မှားယွင်း ဆိုးယွင်းလှစွာသော မိစ္ဆာအယူကို စွန့်လွှတ်စေပါပေ၏။ ထိုသို့ စွန့်လွှတ်စေသည်မှာ တော်လှပါပေ၏။ အဘယ်ကြောင့်

လျှော်ကြမ်းထမ်းသူ ဥပမာ

ဆိုသော် ထိုမိစ္ဆာအယူကို မစွန့်လွှတ်သည်ရှိသော် ထိုပါယာသိရာဇညမင်းသည် ၎င်း ထိုပါယာသိရာဇညမင်း၏ စကားကိုလိုက်နာကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၎င်း လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ၊ လူ့ချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာကိုပင် ရနိုင်ရန် အကြောင်းမရှိ တော့ချေ။ သေသည် အခြားမဲ့၌ အပါယ်လေးပါး၌ ကျရောက်၍ အပါယ် ဆင်းရဲတို့၌ အနှစ်ပေါင်းများစွာ အနှစ်သိန်းပေါင်းများစွာ အနှစ်သန်းပေါင်း များစွာ ကာလပတ်လုံး အတိဒုက္ခရောက်ဘို့သာလျှင် ရှိချေ၏။ ထိုအယူကို စွန့်လွှတ်ခဲ့သော် ထိုပါယာသိရာဇညမင်းသည်၎င်း ထို ပါယာသိရာဇညမင်း စကားကိုယုံကြည်လိုက်နာသောသူတို့သည်၎င်း ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပွားများ၍ သုဂတိချမ်းသာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုသို့မှားယွင်းစွာသော မိစ္ဆာအယူကို လှည်းမှူးဥပမာဖြင့်ပြ၍ စွန့်လွှတ်စေ ခြင်းသည် ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်။

လှည်းမှူးနှစ်ဦး ဥပမာ ပြီး၏

လျှော်ကြမ်းထမ်းသူ ဥပမာ

ပုစ္ဆာ။ ။ ဧဝံ ပနာဝုသော အာယသ္မတာ ကုမာရကဿပေန ယတာ ဝုတ္တာဟိ ဗဟူဟိ ဥပမာဟိ စ အပရာဟိ ဂူထဘာရိကအက္ခရတ္တကောပမာဟိ စ တသ္မိံ ပါပကေ ဒိဋ္ဌိဂတေ ဝိဿဇ္ဇာပိတေ သော တာဝ ထေရဿ ဝစနံ အနာဒိယိတောပ ဝစ္စိမပဋိက္ခေပဝသေန ကိဒိသံ ပစ္စနိကကထံ ကထေသိ၊ ကထဉ္စ ထေရော ကရုဏာသီတလဟဒယော ဟုတော ပစ္စိမံ ပိ ဥပမံ ဒဿေတွာ တံ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ ပဋိနိဿဇ္ဇာပေသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ပါယာသိ ဘန္တေ ရာဇညော ဧဝံ ထေရေန နာနာဥပမာဟိ တသ္မိံ ပါပကေ ဒိဋ္ဌိဂတေ ပဋိနိဿဇ္ဇာပိတေ ပိ ပုရိမနယေန ဝထေရဿ ပစ္စနိကကထံ ကထေသိ၊ ထေရောပိ စ ဘန္တေ ပစ္စိမံ သာဏာဘာရိကူပမံ ဒဿေတွာ ကရုဏာသီတလဟဒယော တံ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ ပဋိနိဿဇ္ဇာပေသိ။

အမေး။ ။ ဤသို့ ငါ့ရှင်ဖြေဆိုခဲ့သည့်အတိုင်းပင် အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်သည် ပါယာသိရာဇညမင်းအား လှည်းမှူးဥပမာတိုင်အောင် များ စွာသော ဥပမာတို့ဖြင့်၎င်း ထို့ပြင် မဖော်ပြရသေးသော မစင်ထုပ်ကို ထမ်း ရွက်၍ လာသော သူ၏ဥပမာ၊ အဆိပ်လူးသော ကြွေအန်ကို မျိုသော သူတို့၏

ဥပမာတို့ဖြင့်၎င်း သိစေပြီးလျှင် ထိုမှားယွင်းသော မိစ္ဆာအယူကို စွန့်လွှတ်
 စေသောအခါ ပါယာသိရာဇညသည် မထေရ်မြတ်၏စကားကို ရုတ်တရက် နား
 မထောင်သေးမူ၍ နောက်ပိတ်ဆုံး ပယ်မြစ်သည့် အလိုအားဖြင့် ထိုမှားယွင်း
 သော အယူကို တည်တံ့စေသော မထေရ်မြတ်၏စကားကို ဆန့်ကျင်ဘက်
 ပြုသောစကားကို အဘယ်သို့ ပြောဆိုပြန်ပါသနည်း၊ အရှင်ကုမာရကဿပ
 မထေရ်မြတ်ကလည်း ဤပါယာသိရာဇညသည် ဤအယူကို မစွန့်သည်ရှိသော်
 အပါယ်လေးပါး၌ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ဆင်းရဲဒုက္ခသို့ ရောက်၍
 သွားပေတော့မည် ဟု သနားကြင်နာသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ကြည်လင်အေးမြ
 သော စိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဥပမာကိုလည်း ဘယ်ပုံ
 ဘယ်နည်းဖြင့် ဆောင်ပြု၍ ပါယာသိရာဇည၏ ထိုမှားယွင်းသော မိစ္ဆာအယူကို
 စွန့်ပယ်စေခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်သူမြတ်သည် ရှေးဆိုအပ်သော
 များစွာသော ဥပမာတို့ဖြင့်၎င်း မစင်ဘင်ထုပ်ကို ထမ်း၍ သွားသော
 ယောက်ျား ဥပမာ၊ အဆိပ်လူးသော ကြောအန်ကို မျှီသော ယောက်ျားဥပမာ
 တို့ဖြင့်၎င်း ထိုပါယာသိရာဇညမင်း၏ယုတ်မာသော မိစ္ဆာအယူကိုစွန့်ပယ်စေပါ
 သော်လည်း မထေရ်မြတ်၏ စကားကို မနာယူဘဲ နောက်ဆုံးမထေရ်မြတ်အား
 တော်လှန်ပုန်ကန်သောအနေဖြင့် ရှေးဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း—

အရှင်ကဿပ....အရှင်ကဿပသည် ဤသို့ပြောဆိုစေကာမူ အကျွန်ုပ်
 သည် မိမိ၏ ယုတ်မာသော ဤနတ္ထိက ဥစ္စေဒ အယူမှားကို မစွန့်နိုင်ပါ
 အကြောင်းမှာမူ ပသေနဒိကောသလမင်းနှင့်တကွ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိသမျှ
 မင်းအပေါင်းတို့သည် ပါယာသိရာဇညကား ဤသို့ ဥစ္စေဒ နတ္ထိက အယူရှိသည်
 ဟု သိရှိကြပါသည်။

အကယ်၍ အကျွန်ုပ်သည် ဤအယူမှားကို စွန့်ပယ်ခဲ့သည်ရှိသော် အာ
 လုံးကပင် ပါယာသိရာဇညသည် မလိမ္မာစွာတကား၊ မကျွမ်းကျင်စွာတကာ
 အစရှိသည်ဖြင့် အပြစ်တင်စကား ပြောကြားကြပါလိမ့်မည်၊ ထို့ကြောင့်
 အကျွန်ုပ်သည် သူတထူးတို့ ပြောကြားမည်ကို မခံနိုင်လိုသောကြောင့်၎င်း
 အရှင်ဘုရားတို့ကဲ့သို့သော ဝါဒ အရှင်တို့ကို ဝါဒပြိုင်လိုသောကြောင့်၎င်း ဤ
 မိစ္ဆာအယူကို မစွန့်နိုင်ပါ ဟု လျှောက်ထားသောအခါ ဆန့်ကျင်ဘက်စကား

ကို ပြောကြားသောအခါ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်သည် နောက်ဆုံး ဥပမာပေးသောအနေဖြင့်—

သို့တပြီးကား ပါယာသိရာဇည...သင့်အား ငါ ဥပမာဆောင်၍ ပြပါမည်။ ရှေး၌ဖြစ်ဘူး အကြောင်းထူးတခုမှာ တခုသောရွာအရပ်ဝယ် ဝိစက္ခဏာ အဆင်အခြင် ဉာဏ်ပညာမဲ့သော သူငယ်ချင်း ဝိစက္ခဏာ အဆင်အခြင် ဉာဏ် ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော သူငယ်ချင်း ဟူ၍ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်တို့ ရှိကြပါ သည်။

ထိုရွာမှ မနီးမဝေး တခုသောဇနပုဒ်သည် နေရာပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ သူငယ်ချင်းတယောက်က သူငယ်ချင်းတယောက်ကို အချင်း...ဤ မည်သော ဇနပုဒ်ပြောင်းရွှေ့ရာသို့ ငါတို့ သွားကြကုန်စို့၊ ထိုအရပ်ဝယ် တစုံတခု ပစ္စည်းဥစ္စာ ရချင်လျှင် ရပါလိမ့်မည် ဟု တိုင်ပင်ပြီးလျှင် ညီညွတ်၍ ထိုသူငယ် ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် ရှေးဦးစွာ ရွာဟောင်းအရပ်တခုသို့ ရောက်ကြပါ သည်။

ထိုရွာဟောင်း အရပ်ဝယ် ဥစ္စာရှင်တို့ စွန့်ပစ်၍ သွားအပ်သော ပိုက်ဆံ လျှော်ကြမ်းတွေကို တွေ့မြင်ကြရပါသည်။ ထိုအခါ ပညာရှိသူငယ်ချင်းက သူငယ်ချင်း...သင်သည်၎င်း ငါသည်၎င်း ဤပိုက်ဆံလျှော်ကို ပိုက်ဆံလျှော် ကြမ်းတို့ကို အထုပ်ပြု၍ ငါတို့ ဆောင်ယူခဲ့ကုန်အံ့ ဟု တိုင်ပင်ပြီးလျှင် နှစ်ဦး သားပင် ပိုက်ဆံလျှော်မျှင်ထုပ်ကို ထမ်း၍ ရွှေတစခန်း ချီတက်ခဲ့ကြသောအခါ တခုသော ရွာအဟောင်းအရပ်သို့ ရောက်ရှိလျှင် ပိုက်ဆံလျှော်မျှင်ဖြင့် ပြီးသော ချည်ခင် ချည်ထုပ်တို့ကို စွန့်ပစ်ထားခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိကြပါသည်။

ထိုအခါ ပညာရှိသော သူငယ်ချင်းက ပညာမဲ့ ဝိစက္ခဏာ ပညာမရှိသော အမြင်မှန် မရှိသော သူငယ်ချင်းကို အိုအချင်းသူငယ်ချင်း...ငါတို့သည် ပိုက်ဆံ လျှော်ကြမ်းကို ထမ်း၍ လာခဲ့ရသည်မှာ ဤပိုက်ဆံလျှော် ချည်မျှင်အနုကို ရလို၍သာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤပိုက်ဆံလျှော် ချည်မျှင်အနုကို တွေ့ရှိနေမှဖြင့် ဤပိုက်ဆံလျှော်ကြမ်းတို့ကို စွန့်ဘို့ရန်သာ ရှိပါတော့သည်။ ထို့ကြောင့် သူ ငယ်ချင်း...သင်သည်၎င်း ငါသည်၎င်း ထမ်းခဲ့ရင်းဖြစ်သော ပိုက်ဆံလျှော်ကြမ်း အထုပ်ကို စွန့်ပစ်၍ ပိုက်ဆံလျှော်မျှင်ဖြင့်ပြီးသော ချည်ခင်ချည်ထုပ်တို့ကို ထမ်း၍သွားကြပါစို့ ဟု တိုင်ပင်သောအခါ ပညာမဲ့ အမြင်မမှန်သော သူငယ်ချင်းက—

အချင်း သူငယ်ချင်း...ငါ၏ ဤပိုက်ဆံလျှော်ကြမ်းထုပ်ကို ဝေးစွာသော ခရီးမှပင် ထမ်း၍လည်း လာခဲ့ရပါသည်။ သေချာစွာလည်း ဖွဲ့နှောင်အပ်ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ငါဖြင့် တော်ပြီ သူငယ်ချင်း သင်သာလျှင် သင့်အကြောင်းကို သင်သိပါလော့ သင်အလိုရှိသလို သင်ပြုနိုင်ပါသည် ဟု ခွင့်ပေးသောအခါ ပညာရှိဖြစ်သော သူငယ်ချင်းသည် ပိုက်ဆံလျှော်ကြမ်းထုပ်ကို စွန့်ပယ်၍ ပိုက်ဆံလျှော်ဖြင့်ပြီးသော ချည်ခင် ချည်နု အထုပ်ကို ထမ်း၍ ရှေ့တစခန်း ချဲ့ခဲ့ကြပါသည်။

ရှေ့ရွာဟောင်းအရပ်တခုသို့ ရောက်သောအခါ ပိုက်ဆံအထည်ဖြင့် ရက်လုပ်အပ်သော အဝတ်အထည်တို့ စွန့်ပယ်ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထိုအခါလည်း ပညာရှိသော သူငယ်ချင်းက ရှေးနည်းအတူ ပြောကြားသော အခါ ဝိစက္ခဏာ ပညာဉာဏ်မဲ့သော သူငယ်ချင်းက ရှေးနည်းအတူပင်—

သူငယ်ချင်း...ဤငါ၏ ပိုက်ဆံလျှော်ကြမ်း အထုပ်ကြီးကို ဝေးစွာသော ခရီးမှလည်း ဆောင်ခဲ့ရပါပြီ။ ကောင်းစွာလည်း ဖွဲ့နှောင်အပ်ပါပြီ။ ငါဖြင့် တော်ပြီ သင့်အကြောင်းကို သင်သိပါ၏လော သင်အလိုရှိသလို သင် ပြုလော့ ဟု—

ရှေးနည်းအတူ ပြောကြားသောအခါ ပညာရှိဖြစ်သော သူငယ်ချင်း သည် ပိုက်ဆံချည်ထုပ်ကို စွန့်ပယ်၍ ပိုက်ဆံချည်ဖြင့်ပြီးသော အဝတ်အထုပ်ကို ထမ်း၍ ရှေ့သို့ သွားခဲ့ကြပါသည်။

ရှေ့တရွာဟောင်းသို့ ရောက်သောအခါ ခုံချည်အကြမ်း၊ နောက် တရွာ ဟောင်းသို့ ရောက်သောအခါ ခုံချည်အနု၊ နောက်တရွာဟောင်းသို့ ရောက် သောအခါ ခုံချည်ဖြင့် ရက်လုပ်အပ်သော အထည်၊ ထိုမှနောက်တရွာသို့ ရောက်သောအခါ ဝါဂွမ်း၊ ထိုမှနောက်တရွာသို့ရောက်သောအခါ ဝါချည်၊ နောက်တရွာသို့ ရောက်သောအခါ ဝါချည်ဖြင့်ပြီးသော အထည်အလိပ်၊ နောက်တရွာသို့ရောက်သောအခါ သံ၊ နောက်တရွာသို့ရောက်သောအခါ ကြေး၊ နောက်တရွာသို့ရောက်သောအခါ ခဲပုတ်၊ နောက်တရွာသို့ရောက်သော အခါ ခဲဖြူ ဘင်၊ နောက်တရွာသို့ရောက်သောအခါ ငွေစင်တို့ကို စွန့်ပယ်ထား သည်ကို တွေ့ရှိပါသည်။ ထိုအခါလည်း ပညာရှိသော သူငယ်ချင်းက ရှေးနည်း အတူပင် ပြောကြားသောအခါ ပညာမဲ့သော သူငယ်ချင်းက—

အချင်း...ငါ၏ ပိုက်ဆံလျှော်ကြမ်းထုပ်ကြီးကို ဝေးစွာသော ခရီးမှပင် ထမ်းခဲ့ရပါသည်။ ကောင်းစွာလည်း ဖွဲ့နှောင်ထားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ငါမူကား တော်ပြီ သင်သည် သင်၏အကြောင်းကို သင်သိ၍ အလိုရှိရာ သင်ပြုနိုင်ပါ သည် ဟု ပြောကြားသောအခါ—

ပညာရှိသော သူငယ်ချင်းသည် မိမိထမ်းယူခဲ့ရင်းဖြစ်သော ဘင်ထုပ်၊ ခဲမဖြူထုပ်ကို စွန့်ပယ်၍ ငွေထုပ်ကိုထမ်း၍ ရွှေသို့သွားခဲ့ကြပါသည်။

ရွှေရွာဟောင်း တခုသို့ ရောက်သောအခါ ဥစ္စာရှင်တို့ စွန့်ပစ်၍ ထားခဲ့ အပ်သော များစွာသော ရွှေဆိုင် ရွှေခဲတို့ကို တွေ့ရှိကြပါသည်။ ထိုအခါလည်း ပညာရှိသော သူငယ်ချင်းက—

အချင်းမိတ်ဆွေ...ငါတို့သည် ဤရွှေကို ရဘို့ရန်အတွက် ပိုက်ဆံလျှော် ကြမ်းမှအစ ငွေတိုင်အောင်သော ပစ္စည်းအစုစုတို့ကို ဆင့်ကာ၊ ဆင့်ကာ ပြောင်းလဲ၍ ထမ်းခဲ့ရပါသည်။ ယခုမှအစ ဤရွှေတွေကို ဒိဋ္ဌလက်ငင်း တွေ့မြင် ရပြီ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သင်ထမ်းလာရင်းဖြစ်သော ပိုက်ဆံလျှော်ကြမ်း အထုပ်ကို စွန့်ပစ်ခဲ့ပါ။ ငါလည်း ငွေထုပ်ကို စွန့်၍ ဒို့နှစ်ဦးသားလုံးပင် ရွှေထုပ် ကို ထမ်း၍ မိမိတို့ ရွာသို့ ပြန်ကြပါစို့ ဟု တိုင်ပင်သောအခါ ပညာမဲ့သော သူငယ်ချင်းက ရှေ့နည်းအတူပင်—

အချင်း သူငယ်ချင်း...ငါ၏ ဤပိုက်ဆံလျှော်မျှင်ထုပ်ကို ဝေးစွာသော ခရီးမှလည်း ထမ်းဆောင်ခဲ့ရပါသည်။ ကောင်းစွာလည်း ဖွဲ့နှောင်ခဲ့ရပါသည်။ ငါတမူကား တော်ပြီ သင်သည် သင်အလိုရှိတိုင်း ပြုနိုင်ပါသည် ဟု ခွင့်ပြု သောအခါ ပညာရှိသော သူငယ်ချင်းသည် မိမိယူဆောင်ခဲ့သော ငွေထုပ်ကို စွန့်ပယ်၍ များစွာသော ရွှေတို့ကို အထုပ်ပြုလုပ်၍ ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ဤနည်းဖြင့် ထိုသူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်တို့ မိမိတို့ နေရပ်ရွာသို့ ရောက် သောအခါ ပိုက်ဆံလျှော်ကြမ်းထုပ်ကို ထမ်း၍လာသော သူငယ်ချင်းမှာမူ မိမိကိုယ်တိုင်ငှင်း မိခင် ဘခင် သားမယား အဆွေခင်ပွန်း စသူတို့ငှင်း နှစ်လို အားရမ်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မရကြပါ။ ထိုပိုက်ဆံလျှော်ကြမ်းထုပ်ကို ထမ်းယူ လာခြင်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့် ချမ်းသာခြင်းသူခ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ပီတိကိုလည်း မရရှိခဲ့ပါ။

အကြင် ပညာရှိသော သူငယ်ချင်းမှာမူ ရွှေထုပ်ကို ထမ်း၍လာပါသည်။ ထိုသူငယ်ချင်း၏ မိခင် ဘခင် ဆွေမျိုးရင်းချာ သားမယားတို့မှစ၍ နီးစပ်သော သူတို့ နှစ်လိုအားရမ်း ဝမ်းမြောက်ချမ်းသာကြရပါသည်။

ပါယာသိ ရာဇညမင်း.....သင်သည်လည်း ထိုနည်းအတူပင် ပိုက်ဆံလျှော်ကြမ်းတို့ကို ထမ်း၍ လာခဲ့သော ပညာမဲ့သော သူငယ်ချင်းနှင့် တူလှချေတကား။

ပဋိနိဿဇ္ဇေတံ ရာဇည ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ— ပါယာသိရာဇညမင်း.....သင်၏ ဤ ယုတ်မာ မှားယွင်းသော အယူမှားကို စွန့်ပယ်ပါလော့ ဤယုတ်မာ မှားယွင်းသော အယူမှားကို စွန့်ပယ်ပါလော့။ သင့်အား ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်နှစ်ပရိစ္ဆေဒကာလကြာအောင် အကျိုးမဲ့ဘို့ရန် မဖြစ်ပါစေလင့်။ ဆင်းရဲတရား များဘို့ရန် မဖြစ်ပါစေလင့် ဟု အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်သူမြတ်သည် ကရုဏာဆော်ဖန်အပ်သော နှလုံး ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ပါယာသိရာဇညမင်း၏ ထိုယုတ်မာဖောက်ပြား အယူမှားကို ပယ်ရှား စွန့်စေတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သာဓု သာဓု အာဝုသော၊ သာဓု ခေါ အာဝုသော ယံ အာယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ ပါယာသိဿ ရာဇညဿ သာဏဘာရိကောပမမ္ပိ ဒဿေတွာ တံ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ ပဋိနိဿဇ္ဇာပေသိ၊ တံ ဟိ တဿ စ တဒနုယာယိနံ စ ဘဝေယျ ဒီဃရတ္တံ ဟိတာယ သုခါယ။

ကောင်းပါပေစွ ကောင်းပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်သည် ပါယာသိရာဇညအား ပိုက်ဆံလျှော်တို့ကို အမှန်အမြတ်ပြု၍ ထမ်းလာသော ယောက်ျား၏ ဥပမာကို ဖော်ပြလျက် နှစ်ပေါင်းများစွာ အချိန်ကြာမြင့်စွာမှ စွဲလမ်း၍ လာခဲ့သော ထိုမှားယွင်းသော မိစ္ဆာအယူကို စွန့်လွှတ်စေပါပေ၏။ ထိုသို့ စွန့်လွှတ်စေခြင်းသည် ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုမှားယွင်းသော မိစ္ဆာအယူကို ပါယာသိရာဇညသည် မစွန့်ဘဲနေသည်ရှိသော် ထိုပါယာသိရာဇညမင်းသည်လည်း လူနတ်တို့၏ ချမ်းသာကိုမျှ ရနိုင်ဘွယ် အကြောင်းမရှိချေ။ အပါယ်လေးပါးသို့သာလျှင် ကျရောက်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခများစွာတို့နှင့် အနှစ်သိန်းပေါင်းများစွာ သန်းပေါင်းများစွာ ကာလပတ်လုံး ဆင်းရဲဘို့ရန်သာ ရှိချေ၏။ ထို့ပြင် ထိုပါယာသိရာဇည၏ နောက်

လိုက်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ပါယာသိရာဇညောင်အတူပင် အပါယ် ဆင်းရဲတို့ကို ကာလရှည်မြင့်စွာ တွေ့ကြုံခံစားလျက် ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်၍ သွား ဘွယ်ရာသာ အကြောင်းရှိချေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုမိစ္ဆာအယူကို စွန့်လွှတ်စေခြင်း သည် ကောင်းလှပါပေစွ ငါ့ရှင်။

လျှော်ကြမ်းထမ်းသူ ဥပမာ ပြီး၏

ပါယာသိရာဇညောင်မင်း သာသနာကြည်ညိုခြင်း

ပုစ္ဆာ။ ။ ဣမာယ ပနာဝုသော ပစ္စိမိကာယ သာဏဘာရိကောပမာယ ဒဿိတာယ ပါယာသိရာဇညော ထေရဿ ဓမ္မဒေသနာနုဘာဝေန ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ ပသန္နော ဟုတုာ ကိဒိသံ ပသန္နာကာရမကာသိ၊ ကထဉ္စ အာယသ္မန္တံ ကုမာရကဿပံ အနုသာသနိံ ယာစိ၊ ကထဉ္စာယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ အနုသာသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ ဣမာယ စ ပန ဘန္တေ ဥပမာယ ဒဿိတာယ ပါယာသိ ရာဇညော “ပုရိမေနော အဟံ ဩပမ္မေန ဘောတော ကဿပဿ အတ္တမနော အဘိရဒ္ဓေါ ဝေမာဒိနာ ဘန္တေ ပါယာသိ ရာဇညော ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ အာယသ္မတော ကုမာရကဿပဿ ဓမ္မဒေသနာယ ပသန္နော ပသန္နာကာရမကာသိ။ ဣစ္ဆာမိ စာဟံ ဘော ကဿပ မဟာယညံ ယဇိတုံ၊ အနုသာသတု မံ ဘဝံ ကဿပေါယံ မမဿ ဒိဃရတ္တံ ဟိတာယ သုခါယာတိ ပါယာသိ ရာဇညော အာယသ္မန္တံ ကုမာရကဿပံ အနုသာသနိံ ယာစိ၊ အာယသ္မာ စ ဘန္တေ ကုမာရကဿပေါ ဒုက္ခေတ္တေ ဒုဗ္ဗုမေ ပဝုတ္တဗီဇောပမာယ ဒုဿီလေသု ဒိန္နဒါနဿ န မဟပ္ပလဘာဝံ ဒဿေတုာ သုခေတ္တေ သုဘူမေ ပဝုတ္တဗီဇောပမာယ သီလဝန္တေသု ဒိန္နဒါနဿ မဟပ္ပလဘာဝံ ဒဿေတုာ ပါယာသိ ရာဇညမနုသာသိ။

အမေး။ ။ ယခု ငါ့ရှင် ဖြေဆိုသည့်အတိုင်း ပိုက်ဆံလျှော်ချည်တို့ကို အမှန်အမြတ်ပြု၍ ထမ်းယူကာ အိမ်သို့ ပြန်လာသော ယောက်ျား၏ ဥပမာကို

အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်က နောက်ဆုံးဟောပြုသောအခါ ကာလဝယ် အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်၏ ဟောကြားသောဒေသနာတော်၏ အစွမ်းအာနုဘော်ကြောင့် ပါယာသိရာဇညမင်းသည် မြတ်စွာဘုရားသည် တရားသဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ ဆုံးမ၍ ထားသော ဤသာသနာတော်၌ သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာ၍ အဘယ်သို့သော ကြည်ညိုသော သူတို့၏ အခြင်းအရာကို ပြုပါသနည်း၊ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်ကို အဘယ်သို့လျှင် အဆုံးအမဩဝါဒကိုလည်း တောင်းပန်ပါသနည်း၊ အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်ကလည်း အဘယ်သို့သော အဆုံးအမ ဩဝါဒကို ပေးသနားတော်မူပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်မြတ်က ပိုက်ဆံလျှော် ထမ်းသော ယောက်ျားဥပမာဖြင့် နောက်ဆုံးဩဝါဒ ထိုမိစ္ဆာအယူဒိဋ္ဌိကို စွန့်ပယ်စေသောအခါ ပါယာသိရာဇညမင်းတရားသည် ပုရိမေနေဝ အဟံ ဩပမ္မေန ဘောတော ကဿပဿ အတ္တမနော အဘိရဒ္ဓေါ—အစရှိသည်ဖြင့်—

အို အရှင်ကဿပ....အကျွန်ုပ်သည် ဟိုပဌမ အဦးဆုံးနေ့က ဖော်ပြသည့်နေ့၊ လ ဥပမာဖြင့်ပင်လျှင် အရှင်ဘုရား၏ အပေါ်မှာ နေ့၊ လကဲ့သို့ ဉာဏ်ပညာရောင် တပြောင်ပြောင် တောက်ပတော်မူကြောင်း၊ အရှင်ဘုရားကို တပည့်တော် ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝါဒဖြင့် မလွှမ်းမိုးနိုင်ကြောင်း စဉ်းစားအောက်မေ့ပြီးလျှင် နှစ်လိုအားရမ်း ဝမ်းမြောက်ပြီး လက်ခံပြီး ဖြစ်ပါသည်။

သို့စေကာမူ တပည့်တော်သည် ဤယခု အရှင်ဘုရား ဟောပြောသည့် ဆန်းကြယ်သော တရားစကားတို့ကို နာယူလို၍သာလျှင် တပည့်တော်သည် ဤသို့လျှင် အရှင်ဘုရားအား တမင်သက်သက် ဆန့်ကျင်ဘက် စကားတို့ကို ပြောကြားသောအနေ အောက်မေ့ခဲ့ပါသည်။

အဘိက္ကန္တံ ဘော ကဿပ၊ အဘိက္ကန္တံ ဘော ကဿပ— အရှင်ဘုရားကဿပ....အလွန်နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပါပေစွ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ....အလွန်နှစ်သက်ဘွယ် ရှိပါပေစွ၊

သေယျထာပိ ဘောကဿပ နိက္ကုဇိတံ ဝါ ဥက္ကုဇေယျ— အရှင်ကဿပ....လောကဥပမာအားဖြင့် မျက်နှာဝ အောက်သို့ချ၍ထားသောဝတ္ထုကို လှန်၍ပြဘိသကဲ့သို့၎င်း တစ်တစ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဝတ္ထုကို ဖွင့်လှစ်၍ ပြဘိ

သကဲ့သို့၎င်း လမ်းခရီးမှားသော ယောက်ျားကို လမ်းမှန်သို့ လက်ကိုင်ဆွဲ၍ ပြဘိသကဲ့သို့၎င်း မျက်စိအမြင်ရှိသော သူတို့သည် မြင်ကြစေ ဟု မှောင်မိုက် အတွင်းဝယ် ဆီမီးတန်းဆောင်ကို ထွန်းညှိ၍ ထားဘိသကဲ့သို့၎င်း ထို့အတူပင် အရှင်ကုမာရကဿပသည် အကျွန်ုပ်ကို များစွာသော အကြောင်းတို့ဖြင့် တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူပါပေသည်။

အို အရှင်ဘုရား ကဿပ...အကျွန်ုပ်သည် ထိုအရှင်ကြီး ဂေါတမကို၎င်း ထိုအရှင်ကြီးဂေါတမဟောပြသော တရားတော်မြတ်ကို၎င်း အရှင်ကြီး ဂေါတမ၏ တပည့်သား သာဝကဖြစ်တော်မူကြသည့် အရှင်ဘုရားတို့ကို၎င်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဆည်းကပ်ရာဟူ၍ အကျွန်ုပ်သိပါသည်။ ဆည်းကပ်ပါသည်။ ယနေ့မှပင်အစပြု၍ အကျွန်ုပ်ကို သရဏဂုံတည် ဥပါသကာ ဟူ၍ မှတ်ယူတော်မူ ပါဘုရားဟုတရားသဖြင့် ဆုံးမရာ ဤဘုရားသာသနာဝယ် အရှင်ကုမာရကဿပ ၏ ဘုရားဒေသနာကို ကြားနာခြင်းဖြင့် လွန်မင်းစွာ ကြည်ညိုလှသဖြင့် ထိုကြည်ညိုသော အခြင်းအရာကို ပြခဲ့ပါသည်။ ထိုမှတစ်ပါး သရဏဂုံ ခံယူ ပြီးသောအခါ ပါယာသိရာဇညသည်—

အို အရှင်ဘုရား ကဿပ...အကျွန်ုပ်သည် ကြီးစွာသော မဟာဒါနကို ပြုလိုပါသည် အကြင်နည်းဖြင့် အကျွန်ုပ် မဟာဒါနပြုလုပ်သည်ရှိသော် ရှည် မြင့်စွာသော နေ့ ညဉ့် ပတ်လုံး အကျွန်ုပ်အား စီးပွားချမ်းသာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သို့ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ ညဉ့်ပတ်လုံး စီးပွားချမ်းသာဖြစ်နိုင်မည့် အလှူဒါန ခုပေးနည်းကို အကျွန်ုပ်အား သင်ကြားပြသတော်မူပါ ဟု အဆုံးအမ ဩဝါဒကို တောင်းပန်ပါသည်။

ထိုအခါ အရှင်ကုမာရကဿပသည် မကောင်းသောလယ် မကောင်း သောမြေ၌ မကောင်းသော မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့် မျိုးမအောင်ဘိ သကဲ့သို့ ထိုအတူ မတရားသဖြင့် ပါဏာတိပါတ၊ အဒိန္နဒါန အစရှိသော ဒုစရိုက်မှုဖြင့် ရယူသော အဓမ္မိက ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ပါဏာတိပါတ အစရှိတဲ့ ဒုစရိုက်မှုဝယ် မွေ့လျော်ကြတဲ့ ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့အား လှူဒါန်းရသော အလှူ ဒါန၏အကျိုး မဖွံ့ဖြိုးပုံကို ဖော်ပြ၍၎င်း ကောင်းသောမြေ၊ ကောင်းသော ယာဝယ် ကောင်းမွန်စွာသော မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာ ပြည့်ဖြိုးသော အသီးအနှံကို ရနိုင်ပုံ ဥပမာဖြင့် ကောင်းစွာ တရားသဖြင့်

ရှာမှီးအပ်သော ပစ္စည်းတို့ကို သီလရှိသော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား လှူဒါန်းရခြင်း၏ အကျိုးကြီးမြတ်ပုံကို၎င်း ဖော်ပြ၍ ပါယာသိရာဇညမင်းတရားအား အဆုံးအမ ဩဝါဒစကား မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပါယာသိရာဇညမင်း သာသနာကြည်ညိုခြင်း ပြီး၏

ပါယာသိရာဇညမင်း ဒါနပြုပုံ

ပုစ္ဆာ။ ။ကထဉ္စာဝုသော ပါယာသိရာဇညော ဒါနံ အဒါသိ၊ ကထဉ္စဿ သမ္ပရာယော အဟောသိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ပါယာသိ ဘန္တေ ရာဇညော အသက္ကစ္စံ ဒါနမဒါသိ၊ အသဟတ္တာ ဒါနမဒါသိ၊ အစိတ္တိကတံ ဒါနမဒါသိ၊ အပဝိဒ္ဓံ ဒါနမဒါသိ၊ သော အသက္ကစ္စံ ဒါနံ ဒတွာ အသဟတ္တာ ဒါနံ ဒတွာ အစိတ္တိကတံ ဒါနံ ဒတွာ အပဝိဒ္ဓံ ဒါနံ ဒတွာ ကာယဿဘောဒါ ပရံ မရဏာ စာတုမဟာရာဇိကာနံ ဒေဝါနံ သဟဗျတံ ဥပပဇ္ဇိ သူညံ သေရိသကံ ဝိမာနံ။

အမေး။ ။ပါယာသိရာဇညမင်းသည် အရှင်ကုမာရကဿပ၏ ဆုံးမဩဝါဒကို ခံယူပြီးလျှင် အဘယ်သို့သော အလှူဒါနများကို ပေးလှူခဲ့ပါသနည်း၊ ထိုသို့ပေးလှူပြီးလျှင် စုတိပြတ်ကျော့ သေလွန်သော အခါတာလ၌ အဘယ်သို့သော တမလွန်ဘဝသို့ လားခြင်း ဖြစ်လေပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ပါယာသိရာဇညမင်းသည် အရှင်ကုမာရကဿပ မျိုးစေ့ဥပမာဖြင့် တရားစကား ဟောပြအပ်ပါသော်လည်း မူလ နတ္ထိက၊ ဥစ္စေဒ အယူသမားပီပီ အလှူဒါနပြုလုပ်သောအခါ မရှိမသေပင် လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ မိမိကိုယ်တိုင် လက်ဖြင့် မလှူဘဲ သူတပါးတို့ကို စေပါး၍ အာဏတ္တိက ဒါနမျိုးကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ အလှူဒါနဝယ် စိတ်မပါ လက်မပါ ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ မိမိလှူအပ်သော အလှူဒါနအပေါ်ဝယ် လှင့်ပစ်ရမည့် ပစ္စည်းကဲ့သို့ သဘောထား၍ အလှူဝတ္ထုကိုလည်း မရှိမသေ လှူခဲ့တန်းခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ ပါယာသိရာဇညမင်းသည် မရှိမသေ အသက္ကစ္စံ ဒါနပြု၍၎င်း သူတပါးတို့ကို စေပါးပြီး အသဟတ္တိက ဒါနမျိုးကို ပြုခဲ့၍၎င်း အလှူဒါနဝယ်

ပါယာသိရာဇညမင်း ဒါနပြုပုံ

စိတ်မပါ လက်မပါ အစိတ္တိကတ ဒါနမျိုးကို ပြုခဲ့၍ ၎င်း မိမိတို့ လှူအပ်သော အလှူငွေအပေါ်ဝယ် လှူပစ်ရ စွန့်ပစ်ရမည့် ပစ္စည်းကဲ့သို့ သဘောထားကာ အလှူငွေကို မရိုသေခြင်း အပဝိဒ္ဓ ဒါနမျိုးကိုပြု၍ ၎င်း ကိုယ်ခန္ဓာပျက်သည်မှ နောက်ကာလဝယ် စတုမဟာရာဇ် နတ်တို့၏ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်သော စတုမဟာရာဇ် နတ်ဘုံသို့ ပဋိသန္ဓေ ကပ်ရောက်ရပါသည်။

ထိုစတုမဟာရာဇ် နတ်ဘုံဝယ် အားလုံးစတုမဟာရာဇ်နတ်တို့မှ ဝေးစွာ တဦးတည်း ဆိတ်ငြိမ်ရာဖြစ်သော ဘုံဗိမာန်၏အဝယ် ကုက္ကိုပင်မှ ကုက္ကိုရွက် ကျရောက်သံ ကုက္ကိုသီးတို့၏ အချင်းချင်း ထိခိုက်သံတို့ဖြင့် ပြင်းထန်စွာ ရွံရှာ ဘွယ် စက်ဆုပ်ဘွယ် ငြီးငွေ့ဘွယ် ကောင်းလှသော ဆိတ်ငြိမ်စွာသော သေရီ သက ဗိမာန်ဝယ် အဖော်မရှိ တဦးတည်း သွားရောက်၍ ပဋိသန္ဓေ တည်နေ ခဲ့ရပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပါယာသိသုတ် ပြီး၏

သုတ်မဟာဝါပါဠိတော် အမေးအဖြေ ပြီး၏

သုတ်ပါထေယျပါဠိတော် အမေးအဖြေ

ပါထိက သုတ်တော်

ပုစ္ဆာ။ ။တေနာဝုသော ဘဂဝတာ ဇာနတာ ပဿတာ အရဟတာ သမ္မာ-
သမ္ဗုဒ္ဓေန ပါထိယဝဂ္ဂေ ပဌမံ ပါထိယသုတ္တံ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ
ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

ဝိသုဒ္ဓါနာ။ ။မလ္လေသု ဘန္တေ အနုပိယေ နာမ မလ္လာနံ နိဂမေ ဘဂ္ဂဝဂေါတ္တံ
ပရိဗ္ဗာဇကံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ၊ ဘဂ္ဂဝဂေါတ္တော ဘန္တေ
ပရိဗ္ဗာဇကော ဘဂဝန္တံ တေဒဝေါစ “ပုရိမာနိ ဘန္တေ ဒိဝသာနိ
ပုရိမတရာနိ သုနက္ခတ္တော လိစ္ဆဝိပုတ္တော ယေနာဟံ တေနုပ-
သကံမိ၊ ဥပသကံမိတော မံ တေဒဝေါစ ‘ပစ္စက္ခာတော ဒါနိ
မယာ ဘဂ္ဂဝ ဘဂဝါ၊ န ဒါနာဟံ ဘဂဝန္တံ ဥဒ္ဓိဿ ဝိဟရာမိ’တိ၊
ကစ္စေ တံ ဘန္တေ တထေဝ၊ ယထာ သုနက္ခတ္တော၊ လိစ္ဆ-
ဝိပုတ္တော အဝစာ”တိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်
သော ဧည့်သည်တော်များ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်
တော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ပါထိယဝဂ်၌ သံဂါယနာတင် ဆရာ
မြတ်တို့ ရှေးဦးစွာ သံဂါယနာတင်၍ထားသော ပါထိကသုတ်ကို ဘယ်အရပ်
ဒေသ၌ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘယ်သို့သော အဋ္ဌပ္ပတ္တိကြောင့်
ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။မလ္လတိုင်း အနုပိယနိဂုံးအရပ်၌ ဘဂ္ဂဝဂေါတ္တ အမည်ရသော
ပရိဗိုဇ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဘဂ္ဂဝဂေါတ္တ ပရိဗိုဇ်သည် မိမိ၏ ပရိဗိုဇ်အရံသို့ မြတ်စွာဘုရား ကြွလာ
တော်မူသောအခါ မြတ်စွာဘုရားကို ဤသို့ လျှောက်ထားပါသည်။

ဘုန်းတော် အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား....ရှေး
ရှေး နေ့များက လိစ္ဆဝိမင်းသားဖြစ်သော သုနက္ခတ္တသည် အကျွန်ုပ်ထံ လာ
ရောက်၍ ဤသို့ ပြောကြားပါသည်။ အဆွေတော် ဘဂ္ဂဝ....အကျွန်ုပ်သည် ယခု

အခါ မြတ်စွာဘုရားကို စွန့်ပစ်အပ်ခဲ့လေပြီ၊ ငါသည် ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား
ကို ဆရာတစ်ဆူ ဟူ၍ ရည်ညွှန်းကာ နေသည် မဟုတ် ဟူ၍ ပြောဆိုပါသည်။

ဘုန်းတော် အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား
လိစ္ဆဝီမင်းသားဖြစ်သော သုန္ဒကုတ္တမြောက်ဘက်ကားသည် သူပြောတိုင်း မှန်ပါ
သလား ဟု မေးမြန်းလျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့သော အကြောင်း အ
အဋ္ဌပတ်ဝယ် ပါထိက သုတ္တန်ဒေသနာတော်မြတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပါထိက သုတ်တော် ပြီး၏

ဥဒ္ဓမ္မရိက သုတ်တော်

ပုစ္ဆာ။ ။ဥဒ္ဓမ္မရိကသုတ္တံ ပနာဝုသော ဘဂဝတာ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ
ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ နိဂြောဓံ ပရိဗ္ဗာဇကံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ၊
နိဂြောဓော ဘန္တေ ပရိဗ္ဗာဇကော ဘဂဝတော ပရမ္ပါဒါ
ဘဂဝန္တံ ယေဝ အာရဗ္ဗ အနေကဝိဟိတံ အဘူတကထံ
ကထေသိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

ဥဒ္ဓမ္မရိက သုတ်တော် ပြီး၏

စက္ကဝတ္တိ သုတ်တော်

ပုစ္ဆာ။ ။စက္ကဝတ္တိသုတ္တံ ပနာဝုသော ဘဂဝတာ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ
ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။မဂဓေသု ဘန္တေ မာတုလာယံ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ
အတ္တဇ္ဈာသယေန သုတ္တန်ဂ္ဗေပေန ဘဂဝတံ ဘာသိတံ။

အဂ္ဂည သုတ်တော်

ပုစ္ဆာ။ ။အဂ္ဂညသုတ္တံ ပနာဝုသော ဘဂဝတာ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ
ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ပုဗ္ဗာရာမေ မိဂါရမာတုပါသာဒေ ဝါသေဋ္ဌံ
ပဗ္ဗဇိတံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ၊ ပြာဟ္မဏာ ဘန္တေ ဝါသေဋ္ဌ ဘာရ
ဒ္ဒါဇေ ပဗ္ဗဇိတေ အက္ခောသန္တိ ပရိဘာသန္တိ အတ္တရူပါယ

ပါသာဒိက သုတ်တော်

ပရိဘာသယ ပရိပုဏ္ဏာယ နော အပရိပုဏ္ဏာယ၊ တသ္မိံ
ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

ပုစ္ဆာ။ ။သမ္ပသာဒနီယ သုတ္တံ ပနာဝုသော ကတ္ထ ကေန ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။နာဠန္ဒာယံ ဘန္တေ ပါဝါရိကမ္မဝနေ အာယသ္မတာ သာရိ-
ပုတ္တေန ဘာသိတံ။

သမ္ပသာဒနီယ သုတ်တော်

အမေး။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို ချီးကျူး၍ ပြဆိုရာ ဖြစ်
သော သမ္ပသာဒနီယ မည်သော သုတ္တန်တရားဒေသနာတော်ကို အဘယ်
အရပ်၌ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က ဟောထားခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။နာဠန္ဒာပြည် ပါဝါရိက သူဌေးလှူဒါန်းသော သရက်
ဥယျာဉ် အရပ်ဝယ် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ
ပညာတေဒဂ်၊ လကျာတော်ရံ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သူမြတ်သည် မြတ်စွာ
ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော် ဂုဏ်ပုဒ် ဒေသနာဉာဏ်တော်ကို ချီးကျူး၍ ဖော်ပြရာ
ဖြစ်သော ဤသမ္ပသာဒနီယ သုတ္တန်ဒေသနာတော်မြတ်ကို ဖောအပ်ပါသည်
အရှင်ဘုရား။

သမ္ပသာဒနီယ သုတ်တော် ပြီး၏

ပါသာဒိက သုတ်တော်

ပုစ္ဆာ။ ။ပါသာဒိကသုတ္တံ ပနာဝုသော ဘဂဝတာ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ
ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သက္ကေသု ဘန္တေ ဝေဓညာနာမ သကျာနံ အမ္မဝနေ ပါသာဒေ
စုန္တံ သမဏုဒ္ဒေသံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ၊ စုန္တော ဘန္တေ
သမဏုဒ္ဒေသော ပါဝါယံ နိဂဏ္ဏဿ နာဠုပုတ္တဿ ကာလံ
ကိရိယာယ ဘိန္နာနံ နိဂဏ္ဏာနံ ဒွေဓိကဇာတာနံ ဘဏ္ဍန-
ဇာတာနံ ကလဟဇာတာနံ ဝိဝါဒါပန္နာနံ အညမညံ မုခသတ္တိဟိ
ဝိတုဇ္ဇနကာရဏံ အာယသ္မတော အာနန္ဓဿ အာရောစေသိ၊
အာယသ္မာ စ ဘန္တေ အာနန္ဒော ဘဂဝတော တေမတ္တံ
အာရောစေသိ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

ပါသာဒိက သုတ်တော် ပြီး၏

လက္ခဏ သုတ်တော်

ပုစ္ဆာ။ ။လက္ခဏသုတ္တံ ပနာဝုသော ဘဂဝတာ ကတ္ထ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သာဝတ္ထိယံ ဘန္တေ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရေ ဘာသိတံ။

အမေး။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ လက္ခဏာတော်တို့ကို အကျိုးပေးတတ်သော အကြောင်း ကုသိုလ်ကံများနှင့်တကွ ဖော်ပြရာဖြစ်သော လက္ခဏသုတ္တန် တရားဒေသနာတော်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ သုံးဆယ်နှစ်ပါးသော မဟာပုရိသလက္ခဏာတော်ကြီးတို့ကို ဤမည် ဤမည်သော အကြောင်းကုသိုလ်ကို ဆည်းပူးအားသစ်ခွဲခြင်းကြောင့် လှူပြည် နတ်ပြည် ချမ်းသာအမျိုးမျိုး ကျင်လည်ခံစားပြီးလျှင် အဆုံးဖြစ်သော ပစ္စိမဘဝဝယ် ဤမည်သော မဟာပုရိသလက္ခဏာတော်ကြီးတို့ကို ရသည် ဟု ထင်စွာ အကျယ်တဝင့် အသီးအသီး ဖွင့်ပြဟောကြားရာဖြစ်သော လက္ခဏသုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်အရပ်ဝယ် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

လက္ခဏ သုတ်တော် ပြီး၏

သိင်္ဂါလ သုတ်တော်

ပုစ္ဆာ။ ။သိင်္ဂါလသုတ္တံ ပနာဝုသော ဘဂဝတာ ကတ္ထ ကံ အာရဗ္ဗ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ရာဇဂဟေ ဘန္တေ သိင်္ဂါလံ ဂဟပတိပုတ္တံ အာရဗ္ဗ ဘာသိတံ။ သိင်္ဂါလော ဘန္တေ ဂဟပတိပုတ္တော ကာလဿေဝ ဥဋ္ဌာယ ရာဇဂဟာ နိက္ခမိတွာ အလ္လဝတ္တော အလ္လကေသော ပဉ္စလိကော ပုထုဒိသာ နမဿတိ ပုရတ္ထိမံ ဒိသံ ဒက္ခိဏံ ဒိသံ ပစ္စိမံ ဒိသံ ဥတ္တရံ ဒိသံ ဟေဋ္ဌိမံ ဒိသံ ဥပရိမံ ဒိသံ။ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

အာဇာနည်သုတ်တော်

အမေး။ ။ မျက်မှောက်တမလွန် အကျိုးစီးပွားများကို ပြီးစေရန် လူတို့သည် လိုက်နာပြီး လိုက်နာ၍ ကျင့်အပ်သော ကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို ဖော်ပြရာ ဖြစ်သော သိင်္ဂါလသုတ်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်သို့သော အဋ္ဌပုပ္ဖတ္တိကြောင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်ဝယ် သိင်္ဂါလသူကြွယ်သားကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည်။

သိင်္ဂါလသူကြွယ်သားသည် မိမိဖခင် ကွယ်လွန်ကာနီး အခါဝယ်ချစ်သား သိင်္ဂါလ အရပ်မျက်နှာတို့ကို ရှိခိုးရစ်လေ ဟု ပညာရှိတို့၏ ပရိယာယ်ဖြင့် မှာခဲ့သည့်စကားကို နားမလည်ဘဲ တိုက်ရိုက် တည့်တိုး (ဒုးဒိုး) အနက်ယူ၍ စောစောထပြီးလျှင် ရေမိုးချိုးကာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှထွက်ခဲ့၍ စိုသောအဝတ်စိုသောဆံပင်ရှိလျက် အရပ်လေးမျက်နှာ အရပ်ခြောက်မျက်နှာတို့ကို လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးလျက် အရှေ့အရပ် တောင်အရပ် အနောက်အရပ် မြောက်အရပ် အောက်အရပ် အထက်အရပ်တို့ကို ရှိခိုး၍ နေပါသည်။

ထိုသို့သော မှုခင်းကိစ္စအကြောင်းအဋ္ဌပုပ္ဖတ္တိဝယ် ဤလူ့ရွာ လောကဝယ် ရှိကြသော သားမှသည် အမိအဘကို ပြုရန်ဝတ်တရား၊ အမိအဘမှသည် သားသမီးတို့ကို ပြုရန်ဖြစ်သော ဝတ်တရား ဆရာမှသည် တပည့်ကို၊ တပည့်မှသည် ဆရာကို ပြုရန်ဖြစ်သော ဝတ်တရား၊ အဆွေခင်ပွန်းချင်း ပြုရန်ဖြစ်သော ဝတ်တရား၊ အရှင်နှင့်ကျွန် အချင်းချင်း ပြုလုပ်ရန်ဖြစ်သော ဝတ်တရားစသည်တို့ကို အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ပြဟောကြားရာ ဖြစ်သော ဤသိင်္ဂါလသူတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အရပ်ဝယ် ပညတ်ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

သိင်္ဂါလ သုတ်တော် ပြီး၏

အာဇာနည်သုတ်တော်

ပုစ္ဆာ။ ။ အာဇာနည်သုတ်တွင် ပနာဝုသော ဘဂဝတာ ကတ္တ ကိသ္ဓိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘာသိတံ။

ဝိသဇ္ဇနာ။ ။ ရာဇဂဟေ ဘန္တေ ဂိဇ္ဈကုဋေ ပဗ္ဗတေ ဘာသိတံ၊ ဘဂဝတိ
 ဘန္တေ ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ စတ္တာရော မဟာရာဇာနော
 စတုဒ္ဓိသံ ရက္ခံ ဌပေတွာ စတုဒ္ဓိသံ ဂုမ္မံ ဌပေတွာ စတုဒ္ဓိသံ
 သြဝရဏံ ဌပေတွာ ကေဝလကပ္ပံ ဂိဇ္ဈကုဋပဗ္ဗတံ သြဘာ-
 သေတွာ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသကံမိံ သု၊ ဥပသကံမိတွာ
 ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ကေမန္တံ နိသီဒိံ သု၊ ကေမန္တံ နိသီန္တော
 ခေါ ဘန္တေ ဝေဿဝဏော မဟာရာဇာ အာဠာနာဠိယံ ရက္ခံ
 ဘဂဝတော အာရောစေသိ ဘိက္ခုနံ ဘိက္ခုနီနံ ဥပါသကာနံ
 ဥပါသိကာနံ ဖာသုဝိဟာရာယ၊ တသ္မိံ ဘန္တေ ဝတ္ထုသ္မိံ
 ဘာသိတံ။

အမေး။ ။ အာဠာနာဠိယ မည်သော သုတ်တရားတော်ကို မြတ်စွာ
 ဘုရားသခင်သည် အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ အဘယ်သို့သော အကြောင်း
 အဋ္ဌပုတ္တိကြောင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ အာဠာနာဠိယ သုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို သဗ္ဗညု
 မြတ်စွာဘုရား ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ယံဝယ် သီတင်းသုံး နေတော်မူ
 သောအခါ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးတို့သည် များစွာသော ဘီလူးစစ်တပ်၊
 များစွာသော ကုမ္ဘာန်စစ်တပ်၊ များစွာသော ဂန္ဓဗ္ဗစစ်တပ်၊ များစွာသော
 နတ်နဂါး စစ်တပ်တို့ဖြင့် အရပ်လေးမျက်နှာ အစောင့်အနေ ချဏ္ဍားပြီးလျှင်
 အလုံးစုံသော ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ယံကို ထွန်းလင်းတောက်ပစေလျက် မြတ်စွာ
 ဘုရားထံမှောက်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ရိုသေစွာ ရိုခိုး၍ ထိုင်နေကြပါသည်။
 သို့ထိုင်နေပြီးသောအခါ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည် ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီ
 ဥပါသကာ ဥပါသိကာ တည်းဟူသော ရှင်တော်ဘုရား၏ ပရိသတ်လေးပါး
 တပည့်သား သာဝကတို့အား ဤသာသနာကို မကြည်ညိုကြသော ရိုင်းစိုင်း
 စွာသော နတ်ဘီလူးတို့ မညည်းဆဲ မနှိပ်စက်ရန်အလို့ငှါ ချမ်းသာစွာ နေရန်
 အလို့ငှါ အာဠာနာဠိယ အမည်ရှိသော အရံအတား ပရိတ်တရားကို လျှောက်
 ထားခဲ့ပါသည်။ ဤသို့သော အကြောင်းအဋ္ဌပုတ္တိကြောင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာ
 ဘုရားသည် အာဠာနာဠိယသုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို ပညတ်ဟော
 ကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

အာဠာနာဠိယ သုတ်တော် ပြီး၏

ဒသုတ္တရ သုတ်တော်

သင်္ဂီတိ သုတ်တော်

ပုစ္ဆာ။ ။သင်္ဂီတိ သုတ္တံ ပနာဓုသော ကတ္ထ ကေန ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ပါဝါယံ ဘန္တေ အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန ဘာသိတံ။

အမေး။ ။မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသော တရားတော် ဟူ သမျှကို အချင်းချင်း ငြင်းခုံခြင်း မရှိဘဲ အညီအညွတ်ယူ၍ အညီအညွတ် ပြောဟောရန် ညွှန်ပြသော သင်္ဂီတိ မည်သော သုတ္တန်တရား ဒေသနာတော်ကို အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ပါဝါပြည် အရပ်ဝယ် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ထိုပါဝါပြည်ဝယ် မကြာမီက စုတေကွယ်လွန်သော နိဂဏ္ဌတက္ကဒွန်းကြီး၏ တပည့်တို့ အချင်းချင်း ကွဲပြားကြသည်ကို အကြောင်း ပြု၍ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်သည် ဤသာသနာတော်ဝယ် ရဟန်း တော် အရှင်သူမြတ်တို့သည် တပါးသောတရား၊ နှစ်ပါးသောတရား၊ သုံးပါး သောတရား၊ လေးပါး၊ ငါးပါး၊ ခြောက်ပါး၊ ခုနစ်ပါး၊ ရှစ်ပါး၊ ကိုးပါး၊ ဆယ်ပါး တိုင်အောင်သော တရားအစုတို့ကို ပြု၍ အချင်းချင်း ညီညွတ်စွာ သံဂါယနာ တင်ဘို့ရန် ညီညွတ်စွာ လိုက်နာကျင့်ကြံဘို့ရန် ဟောပြောအပ်သော ဤသင်္ဂီတိ သုတ္တန်ဒေသနာတော်မြတ်ကို သာဝကဘာသိတဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မဟာထေရ်သူမြတ် ဟောကြားတော် မူအပ်ပါသည် အရှင် ဘုရား။

သင်္ဂီတိ သုတ်တော် ပြီး၏

ဒသုတ္တရ သုတ်တော်

ပုစ္ဆာ။ ။ဒသုတ္တရသုတ္တံ ပနာဓုသော ကတ္ထ ကေန ဘာသိတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဒသုတ္တရသုတ္တံ ဘန္တေ ဇမ္ဗူယံ ဂဂ္ဂရာယ ပေါက္ခဏိယာ တီရေ အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန ဘာသိတံ။

အမေး။ ။ဒသုတ္တရမည်သော ပါထိကဝဂ်၌ နောက်ဆုံးဖြစ်သော သုတ္တန်တရားဒေသနာတော်ကို အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က ဟော ကြားခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဒသုတ္တရ မည်သော ဒီဃနိကာယ်၏ အဆုံးဖြစ်သော သုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို အရှင်သာရိပုတ္တရာ မဟာထေရ်မြတ်သည် စမ္မာပြည် ဂုဏ်မိဖုရား တည်အပ်သော တူးစေအပ်သော ရေကန်၏ အနီးဝယ် တခုသောတရား၊ နှစ်ခုသောတရား၊ သုံးခုသောတရား၊ လေးခု၊ ငါးခု၊ ခြောက်ခု၊ ခုနစ်ခု၊ ရှစ်ခု၊ ကိုးခု၊ ဆယ်ခုသော တရားတို့တိုင်အောင် ဆယ်ပါး ဆယ်ပါးစီစေ ဖန်၍ ဤဒသုတ္တရ သုတ္တန်ဒေသနာတော်မြတ်ကို သာရိပုတ္တရာ မဟာထေရ်မြတ် သည်ပင်လျှင် ပညတ်ဟောကြားတော်မူအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ဒသုတ္တရ သုတ်တော် ပြီး၏

ဒီဃနိကာယ် စိစစ်ခမ်း

ပုစ္ဆာ။ ။ကေ အာဂုသော သိက္ခန္တိ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။သေက္ခာ စ ဘန္တေ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကာ စ သိက္ခန္တိ။

အမေး။ ။ဤ ဒီဃနိကာယ် မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူအပ် သော တရားအစုနှင့် ဆိုင်ရာဖြစ်သော သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သိက္ခာတို့၌ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကျင့်တန်း ကျင့်ဆဲ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်ကြပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်၊ သကဒါဂါမ်မဂ္ဂဋ္ဌာန်၊ အနာဂါမ်မဂ္ဂဋ္ဌာန်၊ အရဟတ္တ မဂ္ဂဋ္ဌာန် တည်းဟူသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် အရှင်သူမြတ် ခုနစ်ပါးတို့နှင့်တကွ ကလျာဏပုထုဇဉ် သီလဝန် ပညာန် အရှင်ဖြစ်တော်မူကြသော အရှင်သူမြတ် တို့သည် ဤဒီဃနိကာယ်လာ သိက္ခာသုံးပါးတို့ကို ကျင့်ဆဲ ပွားဆဲ အားထုတ် နေဆဲ ဖြစ်တော်မူကြပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ကေ အာဂုသော သိက္ခိတသိက္ခာ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။အရဟန္တာ ဘန္တေ သိက္ခိတသိက္ခာ။

အမေး။ ။ဤ ဒီဃနိကာယ်ဆိုင်ရာ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သိက္ခာတို့၌ ကျင့်ခြင်းကိစ္စ အလုံးစုံပြီးစီးပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ် များ ဖြစ်ကြပါသနည်း ငါ့ရှင်။

ဒီဃနိကာယ် စိစစ်ခဏ်း

အဖြေ။ ။ဤ ဒီဃနိကာယ်လာ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ တည်းဟူသော သိက္ခာသုံးပါးတို့ကို အထွတ်အထိပ်ရောက် ကျင့်ပြီးဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်တို့ ဖြစ်ကြပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ကဿ အာဝုသော ဝစနံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ဘဂဝတော ဘန္တေ ဝစနံ အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အမေး။ ။ဤ ဒီဃနိကာယ်ဆိုင်ရာ ပါဠိတော် စကားရပ်များသည် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ စကားဖြစ်ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဤ ဒီဃနိကာယ်ဆိုင်ရာ ပါဠိတော်လာ စကားရပ်အစုတို့ သည် ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော နတ် လူ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ပူဇာဝိသေသကို ခံယူတော်မူထိုက်သော မဖောက်မပြန် ပင်ထွက် ဉာဏ်ဖြင့် ညေယျခံဓိးပါး ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို ပိုင်းခြားကုန်စင် သိမြင် တော်မူသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှင် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားသခင်၏ စကားတော် စင်စစ် ဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပုစ္ဆာ။ ။ကေနာဝုသော အာဘတံ။

ဝိဿဇ္ဇနာ။ ။ပရမ္မရာယ ဘန္တေ အာဘတံ။

အမေး။ ။ဤ ဒီဃနိကာယ်ဆိုင်ရာ ပါဠိတော် စကားရပ် အလုံးစုံကို အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မပျောက်မပျက်ရအောင် ဆောင်ရွက်လာခဲ့ပါသနည်း ငါ့ရှင်။

အဖြေ။ ။ဤ ဒီဃနိကာယ်ဆိုင်ရာ ဘ,ဘုရား စကားတော်အစဉ်တို့ကို ပဌမသံဂါယနာတင်ရာကာလ အရှင်အာနန္ဒာနှင့်တကွ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ၏ တပည့်အဆက်ဆက်မှသည် ယနေ့တိုင်ကျအောင် ဤဆဋ္ဌသံဂါယနာသဘင် ဝယ် ပါဝင်လျက်ရှိတော်မူကြသည့် ထေရဝါဒီ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဆရာတော် မထေရ် အဆက်ဆက်တို့ မပျောက်မပျက်ရအောင် စောင့်ဆောင်ထိန်းသိမ်း တော်မူခဲ့ကြပါသည် အရှင်ဘုရား။

သုတ်ပါထေယျပါဠိတော် အမေးအဖြေ ပြီး၏

ဒီဃနိကာယ်ပါဠိတော် အမေးအဖြေ ပြီးပြီ

၀၅၀၀

၀၅၀၀
